

Den Europæiske Unions Tidende

L 130

Dansk udgave

Retsforskrifter

66. årgang

16. maj 2023

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme ⁽¹⁾ 52
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/957 af 10. maj 2023 om ændring af forordning (EU) 2015/757 for at muliggøre medtagelse af søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem og overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper ⁽¹⁾ 105

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning ⁽¹⁾ 115
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner ⁽¹⁾ 134

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/955

af 10. maj 2023

om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, litra d), artikel 192, stk. 1, artikel 194, stk. 2, og artikel 322, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalen ⁽⁴⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over de førindustrielle niveauer og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimaafspraken den 13. november 2021, hvor UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at virkningerne af klimaændringerne vil være langt mindre ved en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med en på 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C.
- (2) Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«) fastsætter en ny vækststrategi med fokus på at omstille Unionen til et bæredygtigt, retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der senest i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceforbruget. Den europæiske grønne pagt har ligeledes til formål at genoprette, beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Endelig mener den, at omstillingen bør være retfærdig og inkluderende, så ingen lades i stikken.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 158.

⁽²⁾ EUT C 301 af 5.8.2022, s. 70.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2023.

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (3) Gennem vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁷⁾ har Unionen i lovgivningen fastsat målet om klimaneutralitet i hele økonomien senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne senest i 2030. Alle økonomiske sektorer forventes at bidrage til at opnå dette mål.
- (4) Det Europæiske Råd godkendte i konklusionerne af 10.-11. december 2020 det bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner i Unionen, idet det understregede, at det er vigtigt, at retfærdigheds- og solidaritetshensyn tages i betragtning, og at ingen lades i stikken. Disse konklusioner bekræftede Det Europæiske Råds konklusioner af 24.-25. maj 2021, hvor Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen til hurtigt at fremlægge sin lovgivningspakke sammen med en grundig undersøgelse af de miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger på medlemsstatsplan.
- (5) I handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev godkendt ved Det Europæiske Råds konklusioner af 24.-25. juni 2021, fremhæves behovet for at styrke de sociale rettigheder og den europæiske sociale dimension i alle Unionens politikker. Princip 20 i den europæiske søjle for sociale rettigheder lyder som følger: »Alle har ret til adgang til basale tjenesteydelser af høj kvalitet, herunder vand, sanitet, energi, transport, finansielle tjenester og digital kommunikation. Hjælp til adgang til disse tjenester skal være tilgængelig for dem, der har behov for det.«
- (6) I Portoerklæringen af 8. maj 2021 blev Det Europæiske Råds tilsagn om at arbejde hen imod et socialt Europa, som styrker en fair omstilling, og dets vilje til fortsat at uddybe gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder på EU-plan og nationalt plan under behørig hensyntagen til de respektive kompetencer samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet på ny bekræftet.
- (7) Med henblik på at gennemføre forpligtelsen om klimaneutralitet er Unionens klima- og energilovgivning blevet revideret og ændret for at fremskynde reduktionen af drivhusgasemissioner.
- (8) Disse ændringer har forskellige økonomiske og sociale konsekvenser for de forskellige økonomiske sektorer, for borgerne og for medlemsstaterne. Navnlig bør medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger, vejtransport og yderligere sektorer, som svarer til industrielle aktiviteter, der ikke er omfattet af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁸⁾, i anvendelsesområdet for nævnte direktiv give et yderligere økonomisk incitament til at investere i en nedbringelse af forbruget af fossile brændstoffer og dermed fremskynde reduktionen af drivhusgasemissioner. Kombineret med andre foranstaltninger bør dette på mellemlang til lang sigt bidrage til at mindske energifattigdom og transportfattigdom, nedbringe omkostningerne til bygninger og vejtransport og, hvor det er relevant, give nye muligheder for skabelse af kvalitetsjob og bæredygtige investeringer i fuld overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt.
- (9) Der er imidlertid brug for midler til at finansiere disse investeringer. Indtil sådanne investeringer er blevet foretaget, vil husstandenes og transportbrugernes omkostninger til opvarmning, køling, madlavning og vejtransport derudover sandsynligvis stige, da brændstofleverandører, der er underlagt forpligtelserne i forbindelse med emissionshandelssystemet for bygninger og vejtransport, lægger kulstofomkostningerne over på forbrugerne.
- (10) Klimaomstillingen vil få økonomiske og sociale konsekvenser, som det er vanskeligt at vurdere på forhånd. Opfyldelsen af de øgede klimaambitioner vil kræve betydelige offentlige og private midler. Investeringer i energieffektivitetsforanstaltninger samt vedvarende energibaserede opvarmningssystemer, såsom opvarmning med elektriske varmepumper, fjernvarme og fjernkøling og deltagelse i VE-fællesskaber, er en effektiv metode til at reducere importafhængighed og emissioner og samtidig øge Unionens modstandsdygtighed. Øremærkede midler er nødvendige for at støtte sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (11) Prisstigningen på fossile brændstoffer kan i uforholdsmæssig grad påvirke sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, der bruger en større del af deres indkomst på energi og transport, og som i visse regioner ikke har adgang til alternative, økonomisk overkommelige mobilitets- og transportløsninger, og som kan mangle den finansielle mulighed for at investere i nedbringelsen af forbruget af fossile brændstoffer. Særlige geografiske forhold, f.eks. øer, regioner og territorier i den yderste periferi, landdistrikter eller fjerntliggende områder, mindre tilgængelige randområder, bjergområder eller områder, der halter bagefter, kan i forbindelse med transportfattigdom have specifikke virkninger for husstandes, mikrovirksomheders og transportbrugeres sårbarhed. Disse særlige geografiske forhold bør derfor tages i betragtning, når der udarbejdes foranstaltninger og investeringer til støtte for sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, hvis det er hensigtsmæssigt og relevant.
- (12) En del af indtægterne fra medtagelsen af bygninger, vejtransport og yderligere sektorer i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF bør anvendes til at imødegå de sociale virkninger af denne medtagelse, således at omstillingen bliver retfærdig og inkluderende, idet ingen lades i stikken. Det samlede beløb til den sociale klimafond (»fonden«), der oprettes ved denne forordning, bør afspejle det ambitionsniveau for dekarbonisering, som medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger, vejtransport og yderligere sektorer i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF indebærer.
- (13) Det er i betragtning af de eksisterende niveauer af energifattigdom endnu mere relevant at anvende en del af indtægterne til at imødegå de sociale virkninger af medtagelsen af bygninger, vejtransport og yderligere sektorer i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF. Energifattigdom er en situation, hvor husstande ikke kan få adgang til basale energitjenester, der understøtter en ordentlig leve- og sundhedsstandard, såsom tilstrækkelig varme gennem opvarmning, køling, i takt med at temperaturerne stiger, og belysning og energi til elapparater. I en EU-dækkende undersøgelse fra 2021 sagde ca. 34 millioner europæere, dvs. næsten 6,9 % af Unionens befolkning, at de ikke har råd til at opvarme deres hjem tilstrækkeligt. Energifattigdom er derfor en stor udfordring for Unionen. Mens der med sociale takster eller midlertidig direkte indkomststøtte på kort sigt kan ydes umiddelbar støtte til husstande, der står over for energifattigdom, kan kun målrettede strukturelle foranstaltninger, navnlig bygningsrenovering, herunder gennem adgang til energi fra vedvarende energikilder og aktiv fremme af vedvarende energikilder gennem oplysnings- og bevidstgørelsesforanstaltninger, der er målrettet husstande, og bygningsrenovering, som bidrager til de mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁷⁾, udgøre varige løsninger og effektivt hjælpe med at bekæmpe energifattigdom. Det bør være muligt at opdatere definitionen af energifattigdom i henhold til denne forordning for at afspejle resultatet af forhandlingerne om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet (omarbejdning).
- (14) En helhedstilgang til bygningsrenovering, der på en mere effektiv måde tager hensyn til personer, der er i risiko for udstødelse, nemlig dem der lider mest af energifattigdom i Unionen, kunne mindske efterspørgslen efter energi. Støtte under fonden til byggesektoren bør derfor sigte mod at forbedre energieffektiviteten og for enhver husstand føre til en reduktion i energiforbruget, som vil være mærkbar i form af en pengebesparelse og dermed udgøre et middel til at bekæmpe energifattigdom. Revisionen af direktiv 2010/31/EU kan danne grundlag for at opnå disse mål og bør derfor tages i betragtning i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning.
- (15) Eftersom transportfattigdom endnu ikke er defineret på EU-plan, bør der indføres en sådan definition med henblik på denne forordning. Transportfattigdom kan blive et endnu mere presserende spørgsmål, således som det anerkendes i Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet ⁽⁸⁾, og resultere i mindre adgang til væsentlige socioøkonomiske aktiviteter og tjenester som f.eks. beskæftigelse, uddannelse eller sundhedspleje, særlig for sårbare enkeltpersoner og husstande. Transportfattigdom forårsages sædvanligvis af én eller en kombination af faktorer som f.eks. lav indkomst, høje brændstofudgifter eller en mangel på økonomisk overkommelig eller tilgængelig privat eller offentlig transport. Transportfattigdom kan navnlig berøre enkeltpersoner og husstande i landdistrikter, ømråder, randområder, bjergområder, fjerntliggende områder, mindre tilgængelige områder eller mindre udviklede regioner eller territorier, herunder mindre udviklede bynære områder og regionerne i den yderste periferi.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

⁽⁸⁾ EUT C 243 af 27.6.2022, s. 35.

- (16) Fonden bør derfor oprettes med henblik på at stille midler til rådighed for medlemsstaterne til støtte for deres politikker til at imødegå de sociale virkninger af indførelsen af emissionshandelssystemet for bygninger og vejtransport på sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere. Dette bør navnlig opnås gennem midlertidig direkte indkomststøtte og foranstaltninger og investeringer, der efter planen skal reducere afhængigheden af fossile brændstoffer gennem øget energieffektivitet i bygninger, dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger, uanset hvem der ejer disse bygninger, herunder integration af energi fra vedvarende energikilder, og gennem øget adgang til nul- og lavemissionsmobilitet og -transport til fordel for sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere. Der skal rettes opmærksomhed mod de forskellige former for lejeboliger, herunder på det private udlejningsmarked. Finansiell støtte eller skattemæssige incitamenter, f.eks. fradrag af renoveringsomkostninger fra lejen, kan medtages blandt foranstaltningerne for at tage hensyn til lejere og beboerne i socialt boligbyggeri.
- (17) Hver medlemsstat bør forelægge Kommissionen en social klimaplan (»planen«). Planerne bør forelægges senest den 30. juni 2025, så der nøje og rettidigt kan tages hensyn til dem. Planerne bør indeholde en investeringskomponent, der fremmer den langsigtede løsning med at reducere afhængigheden af fossile brændstoffer, og kan omfatte andre foranstaltninger, herunder midlertidig direkte indkomststøtte, for at afbøde negative virkninger for indkomsten på kort sigt. Planerne bør forfølge to mål. For det første bør de give sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere de nødvendige midler til at finansiere og foretage investeringer i energieffektivitet, dekarbonisering af opvarmning og køling i nul- og lavemissionskøretøjer og -mobilitet, herunder gennem vouchere, tilskud eller rentefrie lån. For det andet bør de afbøde virkningerne af stigningen i omkostningerne ved fossile brændstoffer på de mest sårbare og derved forebygge energifattigdom og transportfattigdom i overgangsperioden, indtil sådanne investeringer er foretaget. Planerne kan støtte adgangen til økonomisk overkommelige energieffektive boliger, herunder socialt boligbyggeri. Når medlemsstaterne gennemfører foranstaltninger til støtte for sårbare transportbrugere, bør de kunne prioritere støtte til nulemissionskøretøjer i deres planer, forudsat at det er en økonomisk overkommelig og anvendelig løsning.
- (18) Medlemsstaterne er i samråd med de lokale og regionale myndigheder, de økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter samt de relevante civilsamfundsorganisationer bedst i stand til at udforme, gennemføre og, hvor det er relevant, ændre planer, der er tilpasset og målrettet deres lokale, regionale og nationale forhold, deres eksisterende politikker på de relevante områder og planlagt anvendelse af andre relevante EU-midler. Der bør holdes en offentlig høring af interessenterne, hver gang Kommissionen skal vurdere en plan. På denne måde kan den brede vifte af situationer, den særlige viden hos de lokale og regionale myndigheder, de økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter, de relevante civilsamfundsorganisationer, forsknings- og innovationsinstitutioner, interessenter i industrien og repræsentanter for arbejdsmarkedsdialogen, samt de nationale forhold bedst afspejles og bidrage til effektiviteten og produktiviteten af den samlede støtte til sårbare grupper.
- (19) Planerne bør udformes i tæt samarbejde med Kommissionen og udarbejdes i overensstemmelse med den udleverede model. For at undgå unødige administrative byrder bør det være muligt for medlemsstaterne at kunne foretage mindre justeringer i eller rette skrivefejl i planerne, ved brug af en simpel underretning til Kommissionen om de pågældende ændringer. En stigning eller et fald på mindre end 5 % i forhold til et mål, der er forudsat i planen, bør udgøre mindre justeringer.
- (20) Det er afgørende for en retfærdig omstilling hen imod klimaneutralitet at sikre, at foranstaltningerne og investeringerne er særligt rettet mod husstande, der er ramt af energifattigdom, eller sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere. Støtteforanstaltninger til fremme af reduktionen af drivhusgasemissioner bør hjælpe medlemsstaterne med at imødegå de sociale virkninger af emissionshandelen i bygge- og vejtransportsektoren.
- (21) I afventning af disse investeringers indvirkning på reduktionen af omkostninger og emissioner vil målrettet direkte indkomststøtte til sårbare husstande og sårbare transportbrugere bidrage til lavere energi- og mobilitetsomkostninger og støtte en retfærdig omstilling. Direkte indkomststøtte bør forstås som en midlertidig foranstaltning, der ledsager dekarboniseringen af bolig- og transportsektoren. Den bliver ikke permanent, da den ikke imødegår de grundlæggende årsager til energifattigdom og transportfattigdom. En sådan støtte bør kun anvendes for at imødekomme direkte virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF og bør ikke anvendes for at imødekomme el- eller varmeomkostninger i forbindelse med medtagelsen af el- og varmeproduktion i nævnte direktivs anvendelsesområde. Berettigelsen til en sådan direkte indkomststøtte bør være tidsbegrænset. Modtagere af direkte indkomststøtte bør som medlemmer af en generel modtagergruppe være omfattet af målrettede foranstaltninger og investeringer med henblik på effektivt

at løfte disse modtagere ud af energifattigdom og transportfattigdom. Planerne bør derfor omfatte direkte indkomststøtte, forudsat at de også omfatter foranstaltninger eller investeringer med varige virkninger rettet mod de sårbare husstande og de sårbare transportbrugere, der modtager direkte indkomststøtte.

- (22) Medlemsstaterne bør øge bevidstheden blandt sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere ved at stille målrettet, tilgængelig og økonomisk overkommelig oplysning, uddannelse og rådgivning om omkostningseffektive foranstaltninger og investeringer og tilgængelig støtte, herunder gennem energisyn af bygninger, samt skræddersyede energikonsultationer eller skræddersyede mobilitetsstyringstjenester.
- (23) I betragtning af vigtigheden af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med forpligtelserne i Parisaftalen og forpligtelsen til at nå FN's mål for bæredygtig udvikling er det hensigten, at foranstaltningerne og investeringerne i henhold til denne forordning er i overensstemmelse med målet om, at mindst 30 % af det samlede EU-budget under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, der er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁹⁾ (»FFR 2021-2027«), og af det samlede beløb til EU-genopretningsinstrumentet, der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽¹⁰⁾, og mindst 37 % af det samlede beløb til genopretnings- og resiliensfaciliteten, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽¹¹⁾, bør anvendes til at integrere klimamålene. Foranstaltningerne og investeringerne i henhold til nærværende forordning er også i overensstemmelse med ambitionen om at afsætte 7,5 % af de årlige udgifter under FFR 2021-2027 til biodiversitetsmålene i 2024 og 10 % af de årlige udgifter under FFR 2021-2027 til biodiversitetsmålene i 2026 og 2027, samtidig med at der tages hensyn til de eksisterende overlapninger mellem klima- og biodiversitetsmålene.

Med henblik herpå bør den metode, der er fastsat i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ⁽¹²⁾, anvendes til at spore fondens udgifter. Fonden bør støtte foranstaltninger og investeringer, der fuldt ud overholder Unionens klima- og miljømæssige standarder og prioriteter og princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ⁽¹³⁾. Det er udelukkende sådanne foranstaltninger og investeringer, der bør medtages i planerne. Direkte indkomststøtteforanstaltninger bør som hovedregel anses for at have en ubetydelig forventet indvirkning på miljømålene og bør derfor anses for at være i overensstemmelse med princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«. Kommissionen bør udstede teknisk vejledning til medlemsstaterne i god tid forud for udarbejdelsen af planerne. Retningslinjerne bør forklare hvordan, at foranstaltningerne og investeringerne skal overholde princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«.

- (24) Kvinder er i uforholdsmæssig grad berørt af energifattigdom og transportfattigdom, navnlig enlige mødre, som udgør 85 % af familierne med enlige forsørgere, og enlige kvinder, kvinder med handicap og ældre kvinder, der bor alene. Desuden har kvinder andre og mere komplekse mobilitetsmønstre. Eneforsørgerfamilier med forsørgelsesberettigede børn er i særlig fare for at blive ramt af børnefattigdom. Ligestilling mellem kønnene og lige muligheder for alle, integration af disse mål samt tilgængelighedsrettigheder for personer med handicap bør fastholdes og fremmes under hele udarbejdelsen og gennemførelsen af planerne for at sikre, at ingen lades i stikken.
- (25) Aktive kunder, borgerenergifællesskaber og peer-to-peer-handel med vedvarende energi kan hjælpe medlemsstaterne med at opnå målene i denne forordning gennem en bottom-up-tilgang indledt af borgerne. De styrker og engagerer forbrugerne og gør det muligt for visse grupper af husholdningskunder at deltage i energieffektivitetsforanstaltninger og -investeringer, støtter husstandes forbrug af vedvarende energi og bidrager samtidig til at bekæmpe energifattigdom. Medlemsstaterne bør derfor fremme den rolle, som borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber spiller, og betragte dem som støtteberettigede modtagere af midler fra fonden.

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- (26) Medlemsstaterne bør i planerne medtage de foranstaltninger og investeringer, der skal finansieres, de anslåede omkostninger ved disse foranstaltninger og investeringer og det nationale bidrag. Når medlemsstaterne forelægger deres planer, bør de angive de anslåede samlede omkostninger uden merværdiafgiften (momsen), så det er muligt at sammenligne planerne. Planerne bør også omfatte centrale delmål og mål, så den reelle gennemførelse af foranstaltningerne og investeringerne kan vurderes.
- (27) Fonden og planerne bør være i overensstemmelse med og være omfattet af de planlagte reformer og de forpligtelser, som medlemsstaterne har indgået i henhold til deres ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁴⁾, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet (omarbejdning), i henhold til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, i henhold til samhørighedspolitikens programmer i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1060, i henhold til de territoriale planer for retfærdig omstilling i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 ⁽¹⁵⁾, i henhold til genopretnings- og resiliensplanerne i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/241, i henhold til moderniseringsfonden, jf. artikel 10d i direktiv 2003/87/EF, og i henhold til medlemsstaternes langsigtede strategier for bygningsrenovering i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU. Oplysningerne i planerne bør være i overensstemmelse med disse retsakter og planer for at sikre administrativ effektivitet, hvor det er relevant.
- (28) Med henblik på en mere effektiv planlægning bør medlemsstaterne i deres planer angive konsekvenserne af en udsættelse af emissionshandelssystemet, der er oprettet i overensstemmelse med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, jf. artikel 30k i nævnte direktiv. Til dette formål bør alle relevante oplysninger, som planen skal indeholde, holdes nøje adskilt ved at opdele dem i to scenarier, nemlig ved at beskrive og kvantificere de nødvendige tilpasninger af foranstaltningerne, investeringerne, delmålene, målene, det nationale bidrags størrelse og eventuelle andre relevante elementer i planen.
- (29) Unionen bør støtte medlemsstaterne med finansielle midler til at gennemføre deres planer gennem fonden. Betalinger fra fonden bør gøres betinget af, at delmålene og målene i planerne er opnået. Dette vil gøre det muligt at tage hensyn til nationale forhold og prioriteter og samtidig forenkle finansieringen og lette integrationen af finansieringen under fonden med andre nationale udgiftsprogrammer, samtidig med at virkningen og integriteten af Unionens udgifter garanteres.
- (30) Fonden bør undtagelsesvist og midlertidigt finansieres med indtægter fra auktionering af 50 millioner kvoter i henhold til artikel 10a, stk. 8b, i direktiv 2003/87/EF, 150 millioner kvoter i henhold til artikel 30d, stk. 3, i nævnte direktiv og en mængde yderligere kvoter i henhold til artikel 30d, stk. 4, i nævnte direktiv, som bør udgøre eksterne formålsbestemte indtægter. I princippet bør et maksimumsbeløb på 65 000 000 000 EUR stilles til rådighed til gennemførelsen af fonden for perioden 2026-2032. Kommissionen skal sørge for auktionering af de kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv. Hvis emissionshandelssystemet, der er oprettet i overensstemmelse med nævnte kapitel, udsættes til 2028 i henhold til artikel 30k i nævnte direktiv, bør det maksimumsbeløb, der er til rådighed til gennemførelsen af fonden, udgøre 54 600 000 000 EUR. Dette beløb og de årlige beløb afspejler et større behov for finansiering ved fondens begyndelse. Den maksimale finansielle tildeling bør beregnes for hver medlemsstat efter en fordelingsmetode, der navnlig yder yderligere støtte til de medlemsstater, der er hårdest ramt af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF. Eftersom de eksterne formålsbestemte indtægter skal stilles til rådighed efter auktioneringen af kvoter i henhold til artikel 10a, stk. 8b, artikel 30d, stk. 3, og artikel 30d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, er det nødvendigt at fastsætte en undtagelse fra artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾ for at gøre det muligt for Unionen hvert år at forpligte de beløb, der er nødvendige til betalingerne til medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende forordning med henblik på opførelse af de bevillinger, der svarer til de formålsbestemte indtægter.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (31) Medlemsstaterne bør bidrage med mindst 25 % af deres planers anslåede samlede omkostninger.
- (32) Budgetforpligtelserne bør kunne opdeles i årlige trancher, hvis det er relevant. Aftalerne med medlemsstaterne, der udgør specifikke retlige forpligtelser, bør bl.a. tage hensyn til den i artikel 30k i direktiv 2003/87/EF omhandlede begivenhed, som kunne udløse en etårig udsættelse af indledningen af emissionshandel for bygge- og vejtransportsektoren og yderligere sektorer. Disse aftaler bør også tage hensyn til potentielle finansielle risici for Unionen, som kan kræve en ændring af de specifikke retlige forpligtelser på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for fondens midlertidige og undtagelsesvis finansiering ved eksterne formålsbestemte indtægter fra kvoter under emissionshandelssystemet.
- (33) For at sikre yderligere midler til fonden bør medlemsstaterne kunne anmode om en overførsel af midler til fonden fra samhörighedspolitikens programmer under delt forvaltning, der blev oprettet ved forordning (EU) 2021/1060, og som er underlagt betingelserne i nævnte forordning. For at give medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af deres tildelinger under fonden bør det være muligt at overføre midler op til et loft på 15 % fra deres årlige finansielle tildeling til fonde under delt forvaltning, jf. forordning (EU) 2021/1060. Med henblik på at lette den administrative byrde som følge af successive overførsler af midler fra deres årlige finansielle tildeling fra fonden til fonde under delt forvaltning, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2021/1060, bør den tilsvarende ændring af et eller flere programmer i princippet kun være påkrævet én enkelt gang på visse betingelser for at sikre en effektiv finanskontrol. Det bør være muligt at foretage yderligere overførsler i efterfølgende år ved at indberette de finansielle oversigter til Kommissionen, forudsat at ændringerne udelukkende vedrører en forøgelse af de finansielle midler uden yderligere ændringer i det pågældende program.
- (34) Fonden bør støtte foranstaltninger, der overholder princippet om additionalitet for EU-midler. Fonden bør, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, ikke træde i stedet for tilbagevendende nationale udgifter, herunder for betalinger af omkostninger i forbindelse med tekniske bistandsaktioner, der er angivet i planerne.
- (35) For at sikre en effektiv, gennemsigtig og sammenhængende tildeling af midler og for at overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør tiltag under denne forordning stemme overens med og supplere igangværende EU-, nationale og, hvis det er relevant, regionale programmer, samtidig med at der undgås dobbeltfinansiering af de samme udgifter fra fonden og andre EU-programmer. Navnlige bør Kommissionen og medlemsstaten sikre en effektiv koordination i alle faser af processen for at sikre konsistens, sammenhæng, komplementaritet og synergi mellem finansieringskilderne. Med henblik herpå bør medlemsstaterne pålægges at forelægge de relevante oplysninger om eksisterende eller planlagt EU-finansiering, når de indgiver deres planer til Kommissionen. Finansiell støtte inden for rammerne af fonden bør supplere den støtte, der ydes under andre EU-programmer og -instrumenter. Foranstaltninger og investeringer, der finansieres gennem fonden, bør kunne modtage finansiering fra andre EU-programmer og -instrumenter, forudsat at sådan støtte ikke dækker de samme omkostninger.
- (36) Udbetalingerne bør finde sted på grundlag af en kommissionsafgørelse, der giver tilladelse til udbetaling til den pågældende medlemsstat. Det er derfor nødvendigt at fravige artikel 116, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, således at udbetalingsfristen kan begynde at løbe fra datoen for Kommissionens meddelelse til den pågældende medlemsstat om denne afgørelse og ikke fra den dato, hvor en betalingsanmodning modtages.
- (37) Efter en analyse af alle betalingsanmodninger, der modtages i en given runde, og hvis de indtægter, der er afsat til fonden i overensstemmelse med artikel 30d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF ikke er tilstrækkelige til at dække de betalingsanmodninger, der er indgivet af medlemsstaterne, bør Kommissionen betale medlemsstaterne på pro rata-basis for at sikre ligebehandling af medlemsstaterne. I den følgende runde af betalingsanmodninger bør Kommissionen give forrang til medlemsstater med forsinkede betalinger fra den tidligere runde af betalingsanmodninger og først efterfølgende betale de senere betalingsanmodninger.
- (38) For at lette udarbejdelsen af planerne og sikre gennemsigtige regler for overvågning og evaluering bør listen over fælles indikatorer og modellen for planerne medtages i bilagene til denne forordning. Medlemsstaterne bør kunne anvende relevante fælles indikatorer til at fastsætte delmålene og målene i deres planer. Listen over fælles indikatorer bør indeholde de fælles indikatorer for rapportering om fremskridt og med henblik på overvågning og evaluering af planernes og fondens gennemførelse.

- (39) Fonden bør gennemføres i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder effektiv forebyggelse og retsforfølgning af svig, skattesvig, skatteunddragelse, korruption og interessekonflikter. Fonden er underlagt en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af tilsidesættelser af retsstatsprincippet i medlemsstaterne, som blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 ⁽¹⁷⁾.
- (40) Med henblik på forsvarlig økonomisk forvaltning, samtidig med at der tages hensyn til fondens resultatbaserede karakter, bør der fastsættes særlige regler for budgetforpligtelser, betalinger, suspension og tilbagesøgning af midler samt opsigelse af aftaler vedrørende finansiel støtte. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at anvendelsen af midler i forbindelse med foranstaltninger, der støttes af fonden, overholder gældende EU-ret og national ret. Medlemsstaterne bør sikre, at en sådan støtte ydes i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler, hvor det er relevant. De bør navnlig sikre, at svig, korruption og interessekonflikter forebygges, opdages og korrigeres, og at der undgås dobbeltfinansiering fra fonden og andre EU-programmer. Suspension og opsigelse af aftaler vedrørende finansiel støtte, samt nedsættelse og tilbagesøgning af den finansielle tildeling, bør være mulig, når den pågældende medlemsstat ikke har gennemført planen på tilfredsstillende vis eller i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder, nemlig svig, korruption eller interessekonflikter i forbindelse med de foranstaltninger, der støttes af fonden, eller en alvorlig misligholdelse af en forpligtelse i henhold til aftalerne vedrørende finansiel støtte. I tilfælde af opsigelsen af en aftale vedrørende finansiel støtte eller nedsættelse og tilbagesøgning af en finansiell tildeling bør disse beløb tildeles medlemsstaterne senest den 31. december 2033 i overensstemmelse med de regler for fordeling af kvoter, der er fastsat i artikel 30d, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF. Der bør fastsættes passende kontradiktoriske procedurer for at sikre, at Kommissionens afgørelser vedrørende suspension og tilbagesøgning af udbetalte beløb eller opsigelsen af aftaler vedrørende finansiel støtte respekterer medlemsstaternes ret til at fremsætte bemærkninger.
- (41) Kommissionen bør sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes effektivt. Selv om det primært er medlemsstaternes ansvar at sikre, at fonden gennemføres i overensstemmelse med relevant EU-ret og national ret, bør Kommissionen kunne modtage tilstrækkelig forsikring fra medlemsstaternes side i denne henseende. I dette øjemed bør medlemsstaterne ved gennemførelsen af fonden sikre driften af et effektivt system til intern kontrol, og de bør tilbagesøge beløb, der er udbetalt eller anvendt uretmæssigt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne kunne basere sig på deres almindelige nationale budgetforvaltningssystemer. Medlemsstaterne bør indsamle, registrere og lagre standardiserede kategorier af data og oplysninger i et elektronisk system, således at det bliver muligt at forebygge, opdage og korrigere alvorlige uregelmæssigheder i forbindelse med de foranstaltninger og investeringer, der støttes af fonden, nemlig svig, korruption og interessekonflikter. Kommissionen bør stille et informations- og overvågningssystem til rådighed, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj for tilgang til og analyse af disse data og oplysninger. Kommissionen bør tilskynde til brug af dette informations- og overvågningssystem med henblik på en generel anvendelse heraf i medlemsstaterne.
- (42) Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Revisionsretten og, hvor det er relevant, Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) bør kunne anvende informations- og overvågningssystemet inden for rammerne af deres beføjelser og rettigheder.
- (43) Medlemsstaterne og Kommissionen bør kun kunne behandle personoplysninger, hvor det er nødvendigt for at sikre decharge, revision og kontrol, information, kommunikation og synlighed af anvendelsen af midler i forbindelse med foranstaltninger til gennemførelse inden for rammerne af fonden. Personoplysninger bør behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁸⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁹⁾, alt efter hvilken der finder anvendelse.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (44) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046, forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁰⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽²¹⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²²⁾ og (EU) 2017/1939 ⁽²³⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af svig, korruption og interessekonflikter og, hvis det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har OLAF i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption, interessekonflikter eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.

EPPO er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge svig, korruption, interessekonflikter og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽²⁴⁾. I overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2018/1046 skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

- (45) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i medfør af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af Unionens budget ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte forvaltning og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget i medfør af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.

- (46) Forordning (EU) 2021/1060 bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (47) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til en socialt retfærdig omstilling til klimaneutralitet ved at imødegå de sociale virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽²²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²³⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning oprettes Den Sociale Klimafond (»fonden«) for perioden fra 2026 til 2032.

Fonden yder finansiel støtte til medlemsstaternes foranstaltninger og investeringer i deres sociale klimaplaner (»planerne«).

De foranstaltninger og investeringer, der støttes af fonden, skal være til gavn for husstande, mikrovirksomheder og transportbrugere, som er sårbare og særlig berørt af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, eller husstande, der er ramt af transportfattigdom.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »energifattigdom«: en husstands manglende adgang til væsentlige energitjenester, der understøtter en ordentlig leve- og sundhedsstandard, herunder tilstrækkelig opvarmning, køling, belysning og energi til elapparater, i den relevante nationale kontekst, eksisterende socialpolitik og andre relevante politikker
- 2) »transportfattigdom«: enkeltpersoners og husstandes manglende evne til eller vanskeligheder med at dække omkostningerne ved privat eller offentlig transport eller deres manglende eller begrænsede adgang til transport, der er nødvendig for deres adgang til væsentlige socioøkonomiske tjenester og aktiviteter, under hensyntagen til den nationale og geografiske kontekst
- 3) »planens anslåede samlede omkostninger«: de anslåede samlede omkostninger forbundet med de foranstaltninger og investeringer, der indgår i planen
- 4) »finansiel tildeling«: ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte inden for rammerne af fonden, der kan tildeles, eller som er blevet tildelt, en medlemsstat
- 5) »delmål«: et kvalitativt resultat, der anvendes til at måle fremskridt hen imod gennemførelsen af en foranstaltning eller en investering
- 6) »mål«: et kvantitativt resultat, der anvendes til at måle fremskridt hen imod gennemførelsen af en foranstaltning eller en investering
- 7) »energi fra vedvarende energikilder« eller »vedvarende energi«: energi fra vedvarende energikilder som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽²⁵⁾
- 8) »husstand«: en privat husstand som defineret i artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1700 ⁽²⁶⁾

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1700 af 10. oktober 2019 om oprettelse af en fælles ramme for europæiske statistikker vedrørende personer og husstande baseret på data på individniveau indsamlet ved hjælp af stikprøver, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 808/2004, (EF) nr. 452/2008 og (EF) nr. 1338/2008 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 577/98 (EUT L 261 I af 14.10.2019, s. 1).

- 9) »mikrovirksomhed«: en virksomhed, der beskæftiger under ti personer, og hvis årlige omsætning eller årlige balance ikke overstiger 2 mio. EUR, beregnet i overensstemmelse med artikel 3-6 i bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 ⁽²⁷⁾
- 10) »sårbare husstande«: husstande, der er ramt af energifattigdom, eller husstande, herunder lavindkomsthusstande og nedre mellemindkomsthusstande, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage drivhusgasemissioner fra bygninger i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som ikke har midlerne til at renovere den bygning, de bor i
- 11) »sårbare mikrovirksomheder«: mikrovirksomheder, der er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage drivhusgasemissioner fra bygninger eller vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som med henblik på deres aktivitet ikke har midlerne til enten at renovere den bygning, de bor i, eller til at købe nul- og lavemissionskøretøjer eller til at skifte til alternative bæredygtige transportformer, herunder offentlig transport, alt efter hvad der er relevant
- 12) »sårbare transportbrugere«: enkeltpersoner og husstande, der er ramt af transportfattigdom, men også enkeltpersoner og husstande, herunder lavindkomstenkeltpersoner og -husstande og nedre mellemindkomstenkeltpersoner og -husstande, som er væsentligt påvirket af prisvirkningerne af at medtage drivhusgasemissioner fra vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og som ikke har midlerne til at købe nul- eller lavemissionskøretøjer eller til at skifte til alternative bæredygtige transportformer, herunder offentlig transport
- 13) »byggningsrenovering«: enhver form for energirelateret bygningsrenovering, der har til formål at øge bygningers energimæssige ydeevne såsom isolering af klimaskærmen, dvs. vægge, tag, gulv og udskiftning af vinduer, og installation af tekniske bygningsinstallationer i overensstemmelse med alle relevante nationale sikkerhedsstandarder, herunder ved at bidrage til de renoveringskrav, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning)
- 14) »teknisk bygningsinstallation«: det tekniske udstyr til en bygning eller bygningsenheds rumopvarmning, rumkøling, ventilation, varme brugsvand, automatisering og kontrol, produktion og lagring af vedvarende energi på stedet eller en kombination af sådant teknisk udstyr, herunder sådanne installationer, der anvender energi fra vedvarende energikilder
- 15) »aktiv kunde«: en aktiv kunde som defineret i artikel 2, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽²⁸⁾
- 16) »borgerenergifællesskab«: et borgerenergifællesskab som defineret i artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944
- 17) »VE-fællesskab«: et VE-fællesskab som defineret i artikel 2, nr. 16), i direktiv (EU) 2018/2001
- 18) »peer-to-peer-handel med vedvarende energi«: peer-to-peer-handel med vedvarende energi som defineret i artikel 2, nr. 18), i direktiv (EU) 2018/2001
- 19) »nul- og lavemissionskøretøj«: nul- og lavemissionskøretøj som defineret i artikel 3, stk. 1, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/631 ⁽²⁹⁾.

Artikel 3

Mål

1. Fondens overordnede mål er at bidrage til en socialt retfærdig omstilling til klimaneutralitet ved at imødegå de sociale virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF.

⁽²⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/631 af 17. april 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers og nye lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner og om ophævelse af forordning (EF) nr. 443/2009 og (EU) nr. 510/2011 (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 13).

2. Fondens specifikke mål er at støtte sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere gennem midlertidig direkte indkomststøtte og gennem foranstaltninger og investeringer, der efter planen skal øge bygningers energieffektivitet, dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger, herunder gennem integration i bygninger af produktion og lagring af vedvarende energi, og at øge adgangen til nul- og lavemissionsmobilitet og -transport.

KAPITEL II

Sociale klimaplaner

Artikel 4

Sociale klimaplaner

1. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen sin plan (»planen«). Planen skal indeholde et sammenhængende sæt eksisterende eller nye nationale foranstaltninger og investeringer til imødegåelse af indvirkningen af CO₂-prissætning på sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere med henblik på at sikre økonomisk overkommelig opvarmning, køling og mobilitet og samtidig ledsage og fremskynde de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Unionens klimamål.

2. Hver medlemsstat sikrer konsistens mellem sin plan og sin ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplan, jf. artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999.

3. Planen kan omfatte nationale foranstaltninger, der yder midlertidig direkte indkomststøtte til sårbare husstande og sårbare transportbrugere, for at mindske virkningen af prisstigningen på fossile brændstoffer som følge af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF.

4. Planen skal omfatte nationale og, hvis det er relevant, lokale og regionale foranstaltninger og investeringer i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på at:

- a) gennemføre bygningsrenovering og dekarbonisere opvarmning og køling af bygninger, herunder integration af produktion og lagring af vedvarende energi
- b) øge udbredelsen af nul- og lavemissionsmobilitet og -transport.

5. Hvis en medlemsstat allerede har indført et nationalt emissionshandelssystem for bygninger og vejtransport eller CO₂-afgift, kan de nationale foranstaltninger, der allerede er indført for at afbøde de sociale virkninger og udfordringer, medtages i planen, forudsat at de er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 5

Offentlig høring

1. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en plan efter en offentlig høring af de lokale og regionale myndigheder, repræsentanter for de økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter, de relevante civilsamfundsorganisationer, ungdomsorganisationer og andre interessenter. Hver medlemsstat gennemfører denne høring i overensstemmelse med kravene i artikel 10 i forordning (EU) 2018/1999 og i overensstemmelse med pågældende medlemsstats nationale retlige rammer.

2. Hver medlemsstat medtager i sin plan en sammenfatning af:

- a) den høring, der er afholdt i henhold til stk. 1, og
- b) hvordan inputtet fra de interessenter, der har deltaget i den høring, er afspejlet i planen.

3. Med henblik på artikel 16, stk. 3, vurderer Kommissionen, om planen er udarbejdet i samråd med interessenter i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

4. Kommissionen støtter medlemsstaterne ved at komme med eksempler på god praksis for høringer om planerne i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4.

Artikel 6

De sociale klimaplaners indhold

1. Planen skal indeholde følgende elementer:

- a) konkrete foranstaltninger og investeringer i overensstemmelse med artikel 4 og 8 med henblik på at mindske de virkninger, der er omhandlet i litra d) i dette stykke, sammen med en redegørelse for, hvordan disse foranstaltninger og investeringer effektivt vil bidrage til at opnå de mål, der er fastsat i artikel 3, inden for rammerne af den overordnede udformning af en medlemsstats relevante politikker
- b) hvis det er relevant, konkrete, gensidigt sammenhængende og styrkede ledsageforanstaltninger til at gennemføre foranstaltningerne og investeringerne og mindske de virkninger, der er omhandlet i litra d)
- c) oplysninger om eksisterende eller planlagt finansiering af foranstaltninger og investeringer fra andre EU-kilder eller internationale, offentlige eller, hvis det er relevant, private kilder, der bidrager til de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i planen, herunder oplysninger om midlertidig direkte indkomststøtte
- d) et skøn over de sandsynlige virkninger af prisstigningen som følge af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF for husstande, navnlig for forekomsten af energifattigdom og transportfattigdom og for mikrovirksomheder. Disse virkninger skal analyseres på det rette territoriale niveau som defineret af den enkelte medlemsstat, idet der tages hensyn til særlige nationale forhold og elementer såsom adgang til offentlig transport og basale tjenester og identifikation af de mest berørte områder
- e) et skøn over antallet af og identifikation af sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere
- f) en redegørelse for, hvordan definitionerne af energifattigdom og transportfattigdom skal anvendes på nationalt plan.
- g) hvis planen omfatter foranstaltninger som omhandlet i artikel 4, stk. 3, kriterierne for identifikation af støtteberettigede endelige modtagere, den planlagte tidsfrist for de pågældende foranstaltninger og begrundelsen herfor på grundlag af et kvantitativt skøn og en kvalitativ redegørelse for, hvordan disse foranstaltninger forventes at mindske energifattigdom, transportfattigdom og sårbarheden hos husstande over for en stigning i prisen på brændstoffer til vejtransport og brændsel til opvarmning
- h) påtænkte delmål og mål og en vejledende omfattende tidsplan for gennemførelse af de foranstaltninger og investeringer, som skal være afsluttet senest den 31. juli 2032
- i) hvis det er relevant, en tidsplan for gradvis mindskelse af støtten til lavemissionskøretøjer
- j) planens anslåede samlede omkostninger ledsaget af en passende begrundelse og en redegørelse for, hvordan de er i overensstemmelse med princippet om omkostningseffektivitet og står i et rimeligt forhold til planens forventede virkning
- k) det påtænkte nationale bidrag til planens anslåede samlede omkostninger beregnet i overensstemmelse med artikel 15
- l) med undtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 3, en redegørelse for, hvordan planen sikrer, at ingen af foranstaltningerne eller investeringerne vil gøre væsentlig skade på miljømålene som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852
- m) ordningerne for den pågældende medlemsstats effektive overvågning og gennemførelse af planen, navnlig de foreslåede delmål og mål, de relevante fælles indikatorer som omhandlet i bilag IV, og, hvis ingen af disse indikatorer er relevante for en specifik foranstaltning eller investering, yderligere individuelle indikatorer foreslået af den berørte medlemsstat
- n) med henblik på udarbejdelsen af planen og i givet fald dennes gennemførelse en sammenfatning af den offentlige høringsproces, der er omhandlet i artikel 5

- o) en redegørelse for medlemsstatens system til at forebygge, opdage og korrigere svig, korruption og interessekonflikter ved anvendelsen af den finansielle tildeling ydet gennem fonden og af de ordninger, der har til formål at undgå dobbeltfinansiering fra fonden og andre EU-programmer.
 - p) hvis det er relevant, en redegørelse for, hvordan der i planen er taget hensyn til særlige geografiske forhold såsom øer, regioner og territorier i den yderste periferi, landdistrikter eller fjerntliggende områder, mindre tilgængelige perifere områder, bjergområder eller områder, der halter bagefter.
 - q) hvis det er relevant, en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne og investeringerne skal imødegå ulighed mellem kønnene.
2. Planen kan omfatte de tekniske bistandsaktioner, der er nødvendige for en effektiv forvaltning og gennemførelse af foranstaltningerne og investeringerne.
3. Planen skal være i overensstemmelse med de givne oplysninger og de forpligtelser, som medlemsstaten har indgået i henhold til følgende:
- a) handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder
 - b) sine programmer under samhørighedspolitikken i henhold til forordning (EU) 2021/1060
 - c) sin genopretnings- og resiliensplan i henhold til forordning (EU) 2021/241
 - d) sin plan for bygningsrenovering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning)
 - e) sin ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til forordning (EU) 2018/1999, og
 - f) sin territoriale plan for retfærdig omstilling i henhold til forordning (EU) 2021/1056.
4. Kommissionen tilrettelægger i forbindelse med planens udarbejdelse en udveksling af god praksis, herunder om omkostningseffektive foranstaltninger og investeringer, der skal indgå i planerne. Medlemsstaterne kan anmode om teknisk bistand under den europæiske facilitet for bistand på lokalt plan på energiområdet (ELENA), der blev oprettet ved en aftale mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank i 2009, eller inden for rammerne af instrumentet for teknisk støtte, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ⁽³⁰⁾.
5. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra l), yder Kommissionen medlemsstaterne teknisk vejledning, der er skræddersyet til fondens anvendelsesområde, om foranstaltningernes og investeringernes overensstemmelse med princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852.
6. For at bistå medlemsstaterne med at tilvejebringe de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra d), fastsætter Kommissionen en fælles værdi, der skal betragtes som et skøn i forbindelse med CO₂-prisen som følge af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF.
7. Hver medlemsstat anvender modellen i bilag V til planen.

KAPITEL III

Støtte fra fonden til sociale klimaplaner

Artikel 7

Principper for fonden

1. Fonden yder finansiell støtte til medlemsstaterne til finansiering af de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i deres planer.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

2. Udbetalingen af finansiel støtte i henhold til denne artikels stk. 1 til den enkelte medlemsstat er betinget af, at den pågældende medlemsstat når delmålene og målene for foranstaltningerne og investeringerne i overensstemmelse med denne forordnings artikel 8. Disse delmål og mål skal være forenelige med Unionens klimamål og målet i forordning (EU) 2021/1119 og skal navnlig omfatte:

- a) energieffektivitet
- b) bygningsrenovering
- c) nul- og lavemissionsmobilitet og -transport
- d) reduktion af drivhusgasemissioner
- e) nedbringelse af antallet af sårbare husstande, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere.

3. Fonden må kun støtte de foranstaltninger og investeringer, der følger princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852.

4. De foranstaltninger og investeringer, der støttes af fonden, skal reducere afhængigheden af fossile brændstoffer og, hvis det er relevant, bidrage til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder samt til bæredygtige kvalitetsjob på de områder, der er omfattet af fondens foranstaltninger og investeringer.

Artikel 8

Støtteberettigede foranstaltninger og investeringer, der skal medtages i de sociale klimaplaner

1. Medlemsstaten kan medtage følgende foranstaltninger og investeringer med langvarige indvirkninger i planens anslåede samlede omkostninger, forudsat at de først og fremmest er rettet mod sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder eller sårbare transportbrugere og har til hensigt at:

- a) støtte bygningsrenovering, navnlig for sårbare husstande og sårbare mikrovirksomheder, der bor i bygninger med den dårligste ydeevne, herunder også for lejere og sociale boligbyggeriers beboere
- b) støtte adgangen til økonomisk overkommelige energieffektive boliger, herunder socialt boligbyggeri
- c) bidrage til dekarbonisering, f.eks. gennem elektrificering, af opvarmning og køling af og madlavning i bygninger ved at give adgang til økonomisk overkommelige og energieffektive systemer og ved at integrere produktion og lagring af vedvarende energi, herunder gennem VE-fællesskaber, borgerenergifællesskaber og andre aktive kunder for at fremme udbredelsen af egetforbrug af vedvarende energi, såsom energideling og peer-to-peer-handel med vedvarende energi, tilslutning til intelligente net og til fjernvarmenet, der bidrager til at opnå energibesparelser eller til at reducere energifattigdom
- d) tilvejebringe målrettet, tilgængelig og økonomisk overkommelig information, uddannelse, bevidsthed og rådgivning om omkostningseffektive foranstaltninger og investeringer, tilgængelig støtte til bygningsrenoveringer og energieffektivitet samt bæredygtige og økonomisk overkommelige mobilitets- og transportalternativer
- e) støtte offentlige og private enheder, herunder udbydere af socialt boligbyggeri, navnlig offentlig-private kooperativer, med hensyn til at udvikle og levere økonomisk overkommelige energieffektivitetsløsninger og passende finansieringsinstrumenter i overensstemmelse med fondens sociale mål
- f) give adgang til nul- og lavemissionskøretøjer og cykler, idet teknologineutraliteten opretholdes, herunder finansiel støtte eller skattemæssige incitamenter til køb heraf, samt til passende offentlig og privat infrastruktur, navnlig, hvis det er relevant, indkøb af nul- og lavemissionskøretøjer, infrastruktur til opladning og optankning og udvikling af et marked for brugte nulmissionskøretøjer; medlemsstaterne sigter mod at sikre, at hvis nulmissionskøretøjer er en økonomisk overkommelig og gennemførlig løsning, prioriteres sådanne køretøjer i deres planer
- g) tilskynde til brug af økonomisk overkommelig og tilgængelig offentlig transport og støtte private og offentlige enheder, herunder kooperativer, i at udvikle og levere bæredygtig mobilitet efter behov, fælles mobilitetstjenester og aktive mobilitetsmuligheder.

2. Medlemsstaterne kan i planernes anslåede samlede omkostninger medtage omkostningerne ved foranstaltninger, der yder direkte indkomststøtte til sårbare husstande og sårbare transportbrugere, for at mindske virkningen af prisstigningen på brændstoffer til vejtransport og brændsel til opvarmning. Sådan støtte er midlertidig og nedsættes over tid. Medlemsstaterne kan yde midlertidig direkte indkomststøtte, hvis deres planer indeholder foranstaltninger eller investeringer rettet mod disse sårbare husstande og sårbare transportbrugere i overensstemmelse med denne forordnings artikel 8, stk. 1. En sådan støtte skal begrænses til den direkte virkning af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF. Omkostningerne ved foranstaltninger, der yder midlertidig direkte indkomststøtte, må ikke udgøre mere end 37,5 % af planens anslåede samlede omkostninger, jf. denne forordnings artikel 6, stk. 1, litra j).

3. Medlemsstaterne kan i planernes anslåede samlede omkostninger medtage teknisk bistand til at dække udgifter til uddannelse, programmering, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er nødvendige for forvaltningen af fonden og for at opnå dens mål, f.eks. undersøgelser, udgifter til informationsteknologi (IT), offentlig høring af interessenter samt informations- og kommunikationstiltag. Omkostningerne ved en sådan teknisk bistand kan udgøre op til 2,5 % af planens anslåede samlede omkostninger, jf. artikel 6, stk. 1, litra j).

Artikel 9

Overførsel af fordele til husstande, mikrovirksomheder og transportbrugere

1. Medlemsstaterne kan i planerne medtage støtte ydet gennem andre offentlige eller private enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, forudsat at disse enheder gennemfører foranstaltninger og investeringer, der i sidste ende gavner sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder eller sårbare transportbrugere.

2. Medlemsstaterne sørger for de nødvendige lovbestemte og kontraktlige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at fordelene som helhed overføres til de sårbare husstande, de sårbare mikrovirksomheder eller de sårbare transportbrugere.

Artikel 10

Fondens midler

1. Et maksimumsbeløb på 65 000 000 000 EUR for perioden fra den 1. januar 2026 til den 31. december 2032 i løbende priser stilles i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8b, og artikel 30d, stk. 3 og 4, i direktiv 2003/87/EF til rådighed til gennemførelse af fonden. Dette beløb udgør eksterne formålsbestemte indtægter med henblik på artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, jf. dog artikel 30d, stk. 4, sjette afsnit, i direktiv 2003/87/EF.

De årlige beløb, der tildeles fonden inden for det maksimumsbeløb, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit, må ikke overstige de beløb, der er omhandlet i artikel 30d, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2003/87/EF.

Hvis det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, udsættes til 2028 i henhold til nævnte direktivs artikel 30k, er det maksimale beløb, der skal stilles til rådighed for fonden, 54 600 000 000 EUR, og de årlige beløb, der tildeles fonden, må ikke overstige de respektive beløb, der er omhandlet i artikel 30d, stk. 4, femte afsnit, i direktiv 2003/87/EF.

2. Uanset artikel 22, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og med forbehold af nærværende forordnings artikel 19 stilles forpligtelsesbevillinger, der dækker det i nærværende artikels stk. 1 relevante maksimumsbeløb, automatisk til rådighed i begyndelsen af hvert regnskabsår fra den 1. januar 2026 op til de relevante gældende årlige beløb, der er omhandlet i stk. 1, andet og tredje afsnit.

3. De i stk. 1 omhandlede beløb kan også dække udgifter til forberedende aktiviteter samt til overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for forvaltningen af fonden og for at opnå dens mål, navnlig undersøgelser, ekspertmøder, høring af interessenter, informations- og kommunikationstiltag, herunder inkluderende oplysningsaktiviteter, og institutionel kommunikation om Unionens politiske prioriteter, for så vidt de angår denne forordnings mål, udgifter i forbindelse med IT-netværk, der fokuserer på informationsbehandling og -udveksling, institutionelle IT-værktøjer samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ støtte, som Kommissionen afholder til

forvaltning af fonden. Udgifterne kan også omfatte omkostninger til andre støtteaktiviteter såsom kvalitetskontrol og overvågning af projekter i marken og omkostninger til peerrådgivning og eksperter til vurdering og gennemførelse af de støtteberettigede foranstaltninger.

Artikel 11

Midler fra og til programmer under delt forvaltning og brug af midler

1. Midler, der er tildelt medlemsstaterne under delt forvaltning, kan på deres anmodning overføres til fonden under de betingelser, der er fastsat i de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2021/1060. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. De omhandlede midler må kun anvendes til fordel for den berørte medlemsstat.

2. Medlemsstaterne kan i deres planer, der forelægges i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 1, anmode om overførsel af op til 15 % af deres maksimale årlige finansielle tildeling til fondene under delt forvaltning som fastsat i forordning (EU) 2021/1060. De overførte midler skal finansiere foranstaltninger og investeringer som omhandlet i nærværende forordnings artikel 8 og gennemføres i overensstemmelse med reglerne for de fonde, som midlerne overføres til. Midler overføres af medlemsstaterne gennem ændring af et eller flere programmer, med undtagelse af programmer inden for rammerne af målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), i overensstemmelse med artikel 26a i forordning (EU) 2021/1060 og gennemføres i overensstemmelse med reglerne i nævnte forordning og reglerne for de fonde, som midlerne overføres til.

3. Medlemsstaterne kan overlade det til forvaltningsmyndighederne for de programmer under samhørighedspolitikken i henhold til forordning (EU) 2021/1060 at gennemføre foranstaltninger og investeringer, der er omfattet af fonden, hvis det er relevant i betragtning af synergierne med samhørighedspolitikens programmer og i overensstemmelse med fondens mål. Medlemsstaterne meddeler i deres planer, at de således agter at overdrage ansvaret for gennemførelsen til de pågældende myndigheder. I sådanne tilfælde anses de eksisterende forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført, og som er meddelt til Kommissionen, for at opfylde denne forordnings krav.

4. Medlemsstaterne kan medtage betalingerne for yderligere teknisk bistand i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2021/240 og det kontante bidrag til medlemsstatssegmentet i henhold til de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ⁽³¹⁾ i deres planer som del af de anslåede samlede omkostninger. Disse omkostninger må ikke overstige 4 % af den maksimale finansielle tildeling til planen, og de relevante foranstaltninger som fastsat i planen skal være i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 12

Gennemførelse

Fonden gennemføres af Kommissionen ved direkte forvaltning i overensstemmelse med de relevante regler, der er vedtaget i henhold til artikel 322 i TEUF, navnlig forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og forordning (EU, Euratom) 2020/2092 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.

Artikel 13

Additionalitet og supplerende finansiering

1. Støtte under fonden supplerer den støtte, der ydes under andre EU-fonde, -programmer og -instrumenter. Foranstaltninger og investeringer, der støttes inden for rammerne af fonden, kan modtage støtte fra andre EU-fonde, -programmer og -instrumenter, forudsat at denne støtte ikke dækker de samme omkostninger.

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

2. Støtten fra fonden, herunder midlertidig direkte indkomststøtte som omhandlet i artikel 4, stk. 3, er supplerende og må ikke erstatte ikke tilbagevendende nationale budgetudgifter.
3. Med hensyn til teknisk bistand til medlemsstaterne må administrative omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af planen, ikke betragtes som tilbagevendende nationale budgetudgifter.

Artikel 14

Maksimal finansiel tildeling

1. Den maksimale finansielle tildeling beregnes for hver medlemsstat i overensstemmelse med artikel 10 og som anført i bilag I og II.
2. Hver medlemsstat kan indgive en anmodning på op til beløbet for sin maksimale finansielle tildeling til gennemførelse af sin plan.

Artikel 15

Nationalt bidrag til de anslåede samlede omkostninger

Medlemsstaterne bidrager mindst til 25 % af deres planers anslåede samlede omkostninger.

Artikel 16

Kommissionens vurdering

1. Kommissionen vurderer planen og, hvis det er relevant, enhver ændring af planen, som en medlemsstat har forelagt i overensstemmelse med artikel 18, med henblik på overholdelsen af denne forordning. Ved foretagelsen af denne vurdering samarbejder Kommissionen tæt med den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger eller anmode om supplerende oplysninger senest to måneder efter medlemsstatens forelæggelse af planen. Medlemsstaten giver de supplerende oplysninger, der anmodes om, og kan om nødvendigt revidere planen, herunder efter indgivelse af planen. Medlemsstaten og Kommissionen kan aftale at forlænge fristen for vurdering med en rimelig periode, hvis det er nødvendigt.
2. Kommissionen vurderer, om de overførsler, der anmodes om i overensstemmelse med artikel 11, opfylder denne forordnings mål.
3. Kommissionen vurderer planens relevans, virkningsfuldhed, effektivitet og sammenhæng under hensyntagen til medlemsstatens specifikke udfordringer og finansielle tildeling som følger:
 - a) Ved vurderingen af relevansen tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:
 - i) om planen udgør et passende svar på den sociale indvirkning på og de udfordringer, som sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere i den pågældende medlemsstat står over for som følge af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, eller husstande, der er ramt af transportfattigdom, under behørig hensyntagen til de udfordringer, der er identificeret i Kommissionens vurderinger af ajourføringen af den pågældende medlemsstats integrerede nationale energi- og klimaplan og dens fremskridt, jf. artikel 9, stk. 3, og artikel 13 og 29 i forordning (EU) 2018/1999, samt i Kommissionens henstillinger til medlemsstater som udstedt i henhold til artikel 34 i forordning (EU) 2018/1999 med hensyn til Unionens klima- og energimål for 2030 og langsigtede mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050
 - ii) om planen forventes at sikre, at foranstaltningerne og investeringerne i planen ikke gør væsentlig skade på miljømålene som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852, og om planen hjælper til at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer

- iii) om planen indeholder foranstaltninger og investeringer, der bidrager til den grønne omstilling, herunder til at imødegå de sociale virkninger og udfordringer, der følger heraf, og navnlig til opnåelsen af Unionens klima- og energimål for 2030 og langsigtede mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 og 2030-milepælene i Unionens strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet.
- b) Ved vurderingen af virkningsfuldheden tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:
- i) om planen forventes at have en varig indvirkning i medlemsstaten på de udfordringer, som den plan imødegår, i overensstemmelse med Unionens klima- og energimål for 2030 og langsigtede mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og navnlig på sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere, navnlig husstande, der er ramt af energifattigdom, eller husstande, der er ramt af transportfattigdom
 - ii) om de ordninger, som medlemsstaten har foreslået, forventes at sikre den effektive overvågning og gennemførelse af planen, herunder den påtænkte tidsplan og de påtænkte delmål og mål samt de dertil knyttede indikatorer
 - iii) om de foranstaltninger og investeringer, som medlemsstaten har foreslået, er i overensstemmelse med og opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet (omarbejdning), direktiv (EU) 2018/2001, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF ⁽³²⁾ og direktiv 2010/31/EU, og
 - iv) om de foranstaltninger og investeringer, som medlemsstaten har foreslået, fremmer komplementaritet, synergi, sammenhæng og overensstemmelse med de EU-instrumenter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3.
- c) Ved vurderingen af effektiviteten tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:
- i) om den begrundelse, der er forelagt af medlemsstaten for planens anslåede samlede omkostninger, er rimelig, plausibel, i overensstemmelse med princippet om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede nationale miljømæssige og sociale indvirkning i betragtning af de særlige nationale forhold, der vil kunne påvirke de omkostninger, der er indeholdt i planen
 - ii) om de ordninger, som medlemsstaten har foreslået, forventes at forebygge, opdage og korrigere korruption, svig og interessekonflikter ved anvendelsen af den finansielle tildeling ydet gennem fonden, herunder ordninger, der har til formål at forhindre dobbeltfinansiering fra fonden og andre EU-programmer
 - iii) om de delmål og mål, som medlemsstaten har foreslået, er effektive i betragtning af fondens anvendelsesområde, mål og støtteberettigede foranstaltninger.
- d) Med henblik på at vurdere sammenhængen tager Kommissionen hensyn til, om planen omfatter foranstaltninger og investeringer, der udgør sammenhængende foranstaltninger.

Artikel 17

Kommissionens afgørelse

1. På grundlag af vurderingen foretaget i overensstemmelse med artikel 16 træffer Kommissionen afgørelse om en medlemsstats plan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt senest fem måneder efter datoen for forelæggelsen af planen i henhold til artikel 4, stk. 1.
2. Hvis Kommissionen giver en positiv vurdering af en plan, fastsætter den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1:
 - a) de foranstaltninger og investeringer, som medlemsstaten skal gennemføre, planens anslåede samlede omkostninger samt delmål og mål

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 5).

- b) den maksimale finansielle tildeling, der tilkendes i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, og som udbetales i rater i overensstemmelse med artikel 20, når medlemsstaten på tilfredsstillende vis har opnået de relevante delmål og mål, der er fastlagt i forbindelse med gennemførelsen af planen
- c) det nationale bidrag
- d) ordningerne og tidsplanen for overvågning og gennemførelse af planen, herunder, hvor det er relevant, foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde artikel 21
- e) de relevante indikatorer for opnåelsen af de påtænkte delmål og mål, og
- f) ordningerne for, hvordan Kommissionen får adgang til de underliggende relevante data.

3. Den maksimale finansielle tildeling, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra b), fastsættes på grundlag af den af medlemsstaten foreslåede plans anslåede samlede omkostninger som vurderet i relation til de kriterier, der er fastsat i artikel 16, stk. 3.

Beløbet for den maksimale finansielle tildeling, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b), fastsættes således:

- a) Hvis planen opfylder kriterierne i artikel 16, stk. 3, på tilfredsstillende vis, og beløbet for planens anslåede samlede omkostninger fratrukket det nationale bidrag beløber sig til det samme som eller mere end den maksimale finansielle tildeling til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 14, stk. 1, er den finansielle tildeling, der tilkendes medlemsstaten, lig med den samlede maksimale finansielle tildeling, som er omhandlet i artikel 14, stk. 1.
- b) Hvis planen opfylder kriterierne i artikel 16, stk. 3, på tilfredsstillende vis, og beløbet for planens anslåede samlede omkostninger fratrukket det nationale bidrag beløber sig til mindre end den maksimale finansielle tildeling til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 14, stk. 1, er den finansielle tildeling, der tilkendes medlemsstaten, lig med planens anslåede samlede omkostninger fratrukket det nationale bidrag.
- c) Hvis planen opfylder kriterierne i artikel 16, stk. 3, på tilfredsstillende vis, men vurderingen konstaterer svagheder i de interne kontrolsystemer, kan Kommissionen kræve, at der i planen medtages yderligere foranstaltninger til afhjælpning af disse svagheder, og at de gennemføres af medlemsstaten inden den første udbetaling.
- d) Hvis planen ikke opfylder kriterierne i artikel 16, stk. 3, på tilfredsstillende vis, bevilges medlemsstaten ikke nogen finansiell tildeling.

4. Hvis Kommissionen giver en negativ vurdering af en plan, skal den i stk. 1 omhandlede afgørelse indeholde en begrundelse for denne negative vurdering. Medlemsstaten forelægger planen igen efter at have taget Kommissionens vurdering i betragtning.

Artikel 18

Ændring af sociale klimaplaner

1. Hvis en plan ikke længere kan opnås, herunder de relevante delmål og mål, eller kræver en væsentlig justering, enten helt eller delvist, af en medlemsstat på grund af objektive omstændigheder, navnlig på grund af de faktiske direkte virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, forelægger den pågældende medlemsstat en ændret plan for Kommissionen, så den kommer til at omfatte de nødvendige og behørigt begrundede ændringer. Medlemsstaterne kan anmode om teknisk støtte i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, til udarbejdelsen af den ændrede plan.

2. Kommissionen vurderer den ændrede plan i overensstemmelse med artikel 16.

3. Hvis Kommissionen giver en positiv vurdering af den ændrede plan, vedtager den i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, en afgørelse, der angiver årsagerne til dens positive vurdering, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Uanset artikel 17, stk. 1, vedtager Kommissionen afgørelsen i henhold til nærværende stykke senest tre måneder efter datoen for den pågældende medlemsstats forelæggelse af den ændrede plan.

4. Hvis Kommissionen giver en negativ vurdering af den ændrede plan, afviser den ændrede plan inden for den frist, der er omhandlet i stk. 3, efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine bemærkninger senest tre måneder efter datoen for meddelelsen af Kommissionens vurdering af den ændrede plan.
5. Senest den 15. marts 2029 vurderer hver medlemsstat hensigtsmæssigheden af sin plan i lyset af de faktiske direkte virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF. Disse vurderinger forelægges for Kommissionen sammen med de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999.
6. I tilfælde af mindre justeringer af planen, der indebærer en stigning eller et fald på mindre end 5 % i forhold til et mål, der er fastsat i planen, såsom mindre ajourføringer af de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i planen, eller rettelser af skrivefejl, underretter medlemsstaten Kommissionen om sådanne ændringer.

Artikel 19

Forpligtelse knyttet til den finansielle tildeling

1. Når Kommissionen har vedtaget en positiv afgørelse som omhandlet i denne forordnings artikel 17, indgår den rettidigt en aftale med den pågældende medlemsstat, der udgør en specifik retlig forpligtelse i henhold til forordning (EU, Euratom) 2018/1046 for perioden 2026-2032, jf. dog artikel 30d, stk. 4, og artikel 30i og 30k i direktiv 2003/87/EF. Denne aftale indgås tidligst et år før det år, hvor auktioner i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF indledes, eller to år før nævnte år i tilfælde, hvor nærværende forordnings artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, finder anvendelse.
2. Budgetforpligtelser kan bygge på samlede forpligtelser og kan, hvis det er relevant, opdeles i årlige trancher fordelt over adskillige år.

Artikel 20

Regler for betalinger, suspension og opsigelse af aftaler om finansiel tildeling

1. Udbetaling af de finansielle tildelinger i henhold til denne artikel udbetales til medlemsstaten efter opnåelsen af de relevante aftalte delmål og mål, der er angivet i planen, som godkendt i henhold til artikel 17, og forudsat at der er finansiering til rådighed. Efter opnåelsen forelægger medlemsstaten Kommissionen en behørigt begrundet betalingsanmodning. Medlemsstaten indgiver sådanne betalingsanmodninger til Kommissionen én eller to gange om året senest den 31. juli eller den 31. december.
2. Efter modtagelse af en betalingsanmodning fra en medlemsstat vurderer Kommissionen, om de relevante delmål og mål angivet i Kommissionens afgørelse, der er omhandlet i artikel 17, er opnået på tilfredsstillende vis. Tilfredsstillende opnåelse af delmål og mål forudsætter, at foranstaltninger knyttet til delmål og mål, der tidligere er blevet opnået på tilfredsstillende vis, ikke er blevet omgjort af den pågældende medlemsstat.
3. Hvis Kommissionens vurdering af en individuel betalingsanmodning er positiv, vedtager den en individuel afgørelse om tilladelse til udbetaling af den finansielle tildeling i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2018/1046, forudsat at der er finansiering til rådighed, og idet der sikres ligebehandling af medlemsstaterne. Kommissionen vedtager den individuelle afgørelse tidligst to måneder og senest tre måneder efter den relevante frist for indgivelse af betalingsanmodningen, jf. denne artikels stk. 1.
4. Hvis Kommissionen som følge af den vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, konstaterer, at delmålene og målene som angivet i Kommissionens afgørelse, der er omhandlet i artikel 17, ikke er opnået på tilfredsstillende vis, suspenderes udbetalingen af den del af den finansielle tildeling, der svarer til det ikkeopnåede mål eller delmål. Medlemsstaten kan fremsætte sine bemærkninger senest en måned efter meddelelsen af Kommissionens vurdering.

Suspensionen ophæves kun, hvis delmålene og målene er blevet opnået på tilfredsstillende vis som fastsat i Kommissionens afgørelse, jf. artikel 17.

5. Uanset artikel 116, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 løber betalingsfristen fra datoen for meddelelse af Kommissionens afgørelse, der tillader udbetaling af den finansielle tildeling til den berørte medlemsstat i henhold til nærværende artikels stk. 3, eller fra datoen for meddelelse af ophævelse af suspensionen i henhold til nærværende artikels stk. 4, andet afsnit.

6. Hvis delmålene og målene ikke er blevet opnået på tilfredsstillende vis inden for en frist på ni måneder efter den suspension, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, nedsætter Kommissionen beløbet for den finansielle tildeling forholdsmæssigt efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for to måneder fra meddelelsen af sine konklusioner om opnåelsen af delmålene og målene.

7. Hvis medlemsstaten ikke inden for 15 måneder efter datoen for indgåelse af de relevante aftaler, jf. artikel 19, har gjort konkrete fremskridt med opnåelsen af nogen relevante delmål og mål, opsiger Kommissionen disse aftaler og frigør beløbet for den finansielle tildeling, jf. dog artikel 14, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Kommissionen træffer afgørelse om opsigelse af disse aftaler efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af Kommissionens vurdering af, at der ikke er gjort konkrete fremskridt.

8. Alle betalinger foretages senest den 31. december 2033.

9. Uanset artikel 116 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og nærværende artikels stk. 5 betaler Kommissionen, hvis de indtægter, der er afsat til fonden i overensstemmelse med artikel 30d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, i en given runde af betalingsanmodninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 ikke er tilstrækkelige til at dække de indgivne betalingsanmodninger, medlemsstaterne på pro rata-basis, der fastlægges som den andel, som de disponible betalinger udgør af de samlede godkendte betalinger. I den følgende runde af betalingsanmodninger giver Kommissionen forrang til medlemsstater med forsinkede betalinger fra den tidligere runde af betalingsanmodninger og først efterfølgende til de senere betalingsanmodninger.

10. Uanset artikel 12, stk. 4, litra c), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og med forbehold af artikel 30d, stk. 4, sjette afsnit, i direktiv 2003/87/EF tildeler Kommissionen medlemsstaterne beløb svarende til eventuelle bevillinger, der senest den 31. december 2033 er uudnyttede, i overensstemmelse med de regler for fordeling af kvoter, der er fastsat i artikel 30d, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, med henblik på at opnå de mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3.

Artikel 21

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. I forbindelse med gennemførelsen af planerne træffer medlemsstaterne som modtagere af midler under fonden alle passende foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser og for at sikre, at anvendelsen af finansielle tildelinger i forbindelse med foranstaltninger og investeringer, som støttes af fonden, herunder dem, der gennemføres af andre offentlige eller private enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere i overensstemmelse med artikel 9, overholder gældende EU-ret og national ret, navnlig vedrørende forebyggelse, opdagelse og korrektion af svig, korruption og interessekonflikter. Med henblik herpå sørger medlemsstaterne for et virkningsfuldt og effektivt system til intern kontrol som uddybet i bilag III og tilbagesøgning af beløb, der er udbetalt uberettiget eller anvendt ukorrekt. Medlemsstaterne kan basere sig på deres almindelige nationale budgetforvaltningssystemer.

2. I de i artikel 19 omhandlede aftaler fastlægges følgende forpligtelser for medlemsstaterne:

a) at kontrollere regelmæssigt, at den ydede finansiering er blevet anvendt korrekt i overensstemmelse med alle gældende regler, og at enhver foranstaltning eller investering i henhold til planen er blevet korrekt gennemført i overensstemmelse med alle gældende regler, navnlig vedrørende forebyggelse, opdagelse og korrektion af svig, korruption og interessekonflikter

- b) at træffe passende foranstaltninger til at forebygge, opdage og korrigere svig, korruption og interessekonflikter som defineret i artikel 61 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, der skader Unionens finansielle interesser, og tage retlige skridt til at tilbagesøge misbrugte midler, herunder i forbindelse med enhver foranstaltning eller investering som gennemført inden for rammerne af planen
- c) sammen med en betalingsanmodning at forelægge:
- i) en forvaltningserklæring om, at de finansielle tildelinger er anvendt til det tilsigtede formål, at de oplysninger, der er indgivet sammen med betalingsanmodningen, er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, at de interne kontrolsystemer, der er indført, giver den nødvendige sikkerhed for, at de finansielle tildelinger er forvaltet i overensstemmelse med alle gældende regler, navnlig regler om undgåelse af interessekonflikter, forebyggelse af svig, korruption og dobbeltfinansiering fra fonden og andre EU-programmer i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning, og
 - ii) en oversigt over de revisioner, der er udført i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandards, herunder omfanget af disse revisioner med hensyn til det dækkede udgiftsbeløb og den dækkede periode og en analyse af de konstaterede svagheder og eventuelle korrigerende foranstaltninger, der er truffet
- d) med henblik på revision og kontrol og for at give sammenlignelige oplysninger om anvendelsen af finansielle tildelinger i forbindelse med foranstaltninger og investeringer inden for rammerne af planen at indsamle, registrere og lagre data i et elektronisk system og sikre adgang til følgende standardiserede kategorier af data:
- i) navnet på de endelige modtagere af de finansielle tildelinger, deres momsregistreringsnumre eller skatteregistreringsnumre og størrelsen af de finansielle tildelinger fra fonden
 - ii) kontrahentens(-ernes) og underkontrahentens(-ernes) navn(e) og deres momsregistreringsnummer(-numre) eller skatteregistreringsnummer(-numre) samt kontraktens(-ernes) værdi, hvis den endelige modtager af de finansielle tildelinger er en ordregivende myndighed i overensstemmelse med EU-retten eller national ret om offentlige indkøb
 - iii) fornavn(e), efternavn(e) på, fødselsdato(er) og momsregistreringsnummer(-numre) eller skatteregistreringsnummer(-numre) for den reelle ejer/de reelle ejere af modtageren af de finansielle tildelinger eller kontrahenten som defineret i artikel 3, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽³³⁾
 - iv) en liste over eventuelle foranstaltninger og investeringer, der er gennemført under fonden med det samlede beløb for offentlig finansiering af disse foranstaltninger og investeringer og angivelse af det beløb, der er betalt fra andre fonde finansieret af EU-budgettet
- e) udtrykkeligt at bemyndige Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO til at udøve deres rettigheder som fastsat i artikel 129, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og til at pålægge alle slutmodtagere af de finansielle tildelinger, der er betalt med henblik på foranstaltningerne og investeringerne til gennemførelse i planen, eller alle andre personer eller enheder, som er involveret i gennemførelsen heraf, en forpligtelse til udtrykkeligt at bemyndige Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, hvor det er relevant, EPPO til at udøve deres rettigheder som fastsat i artikel 129, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og til at pålægge alle slutmodtagere af betalte midler lignende forpligtelser
- f) at opbevare akter i overensstemmelse med artikel 132 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, idet referencepunktet er den betalingstransaktion, der er relevant for den respektive foranstaltning eller investering.

De oplysninger, der er omhandlet i denne artikels første afsnit, litra d), nr. ii), kræves kun, hvis værdien af offentlige udbud overstiger EU-tærsklerne i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽³⁴⁾. For så vidt angår underkontrahenter kræves disse oplysninger kun:

- a) for det første underkontrahentniveau

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

- b) hvis disse oplysninger er registreret om den pågældende underkontrahent, og
- c) for underkontrakter med en samlet værdi på over 50 000 EUR.

3. Personoplysninger omhandlet i denne artikels stk. 2, litra d), behandles af medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på decharge-, revisions- og kontrolprocedurer, og informations-, kommunikations- og synlighedsaktiviteter i relation til anvendelsen af finansielle tildelinger vedrørende gennemførelsen af de aftaler, der er omhandlet i artikel 19, og kun så længe disse foregår. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 eller forordning (EU) 2018/1725, alt efter hvilken der finder anvendelse. Inden for rammerne af proceduren for meddelelse af decharge til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 319 i TEUF er fonden underlagt rapportering i henhold til den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 247 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, og navnlig særskilt i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

4. De aftaler, der er omhandlet i artikel 19, skal også give Kommissionen ret til at nedsætte støtte gennem fonden forholdsmæssigt og tilbagesøge ethvert skyldigt beløb til Unionens budget i tilfælde af svig, korruption og interessekonflikter, der skader Unionens finansielle interesser, og som medlemsstaten ikke har afhjulpet, eller en alvorlig misligholdelse af en forpligtelse, der følger af sådanne aftaler.

Når Kommissionen træffer afgørelse om tilbagesøgnings- og nedsættelsesbeløbet, overholder den proportionalitetsprincippet og tager hensyn til alvoren af den svig og korruption og de interessekonflikter, der skader Unionens finansielle interesser, eller af en misligholdelse af en forpligtelse. Kommissionen giver medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger, før nedsættelsen gennemføres.

KAPITEL IV

Komplementaritet, overvågning og evaluering

Artikel 22

Samordning og komplementaritet

Kommissionen og de berørte medlemsstater skal på en måde, der modsvarer deres respektive ansvarsområder, fremme synergier og sikre effektiv koordinering mellem fonden og EU-programmer og -instrumenter, jf. denne forordnings artikel 6, stk. 3, og moderniseringsfonden i henhold til artikel 10d i direktiv 2003/87/EF. De skal med henblik herpå:

- a) sikre komplementaritet, synergi, sammenhæng og konsistens mellem de forskellige instrumenter på EU-plan og nationalt plan og, hvis det er relevant, på lokalt eller regionalt plan, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen
- b) optimere koordineringsmekanismerne for at undgå dobbeltarbejde og
- c) sikre tæt samarbejde mellem dem, der er ansvarlige for gennemførelse og kontrol på EU-plan, nationalt plan og, hvis det er relevant, på lokalt eller regionalt plan for at opnå fondens mål.

Artikel 23

Information, kommunikation og synlighed

1. Medlemsstaterne gør de data, der er omhandlet i denne forordnings artikel 21, stk. 2, litra d), nr. i), ii) og iv), offentligt tilgængelige og ajourfører dem på et enkelt websted i åbne, maskinlæsbare formater, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024⁽³⁵⁾, som gør det muligt at sortere data, søge i dem samt udtrække, sammenligne og genanvende data. De informationer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 21, stk. 2, litra d), nr. i) og ii), må ikke offentliggøres i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 38, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, eller i tilfælde af midlertidig direkte indkomststøtte til sårbare husstande.

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56).

2. Modtagere af støtte fra fonden underrettes om disse midlers oprindelse, herunder hvis de drager fordel af disse midler gennem formidlere. Disse informationer skal omfatte Unionens logo og en passende finansieringserklæring med følgende ordlyd: »finansieret af Den Europæiske Union — Den Sociale Klimafond« i dokumenter og kommunikationsmateriale, der vedrører gennemførelsen af foranstaltningen, og som er beregnet til modtagerne. Modtagere af støtte fra fonden, undtagen støtte til fysiske personer, eller hvor der er risiko for offentliggørelse af kommercielt følsomme informationer, skal sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede informationer til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

3. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag i forbindelse med fonden, vedrørende tiltag udført i henhold til denne forordning og vedrørende de opnåede resultater, herunder, hvis det er relevant og efter aftale med de nationale myndigheder, gennem fælles kommunikationsaktiviteter med de nationale myndigheder og Europa-Parlamentets og Kommissionens repræsentationskontorer i den berørte medlemsstat.

Artikel 24

Overvågning af gennemførelsen

1. Hver medlemsstat aflægger hvert andet år rapport til Kommissionen om gennemførelsen af sin plan sammen med sin integrerede nationale energi- og klimastatusrapport i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 og i overensstemmelse med samme forordnings artikel 28. Overvågningen af gennemførelsen skal være målrettet og stå i rimeligt forhold til de aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af planen. Medlemsstaterne medtager de indikatorer, der er fastsat i nærværende forordnings bilag IV, i deres statusrapport.

2. Kommissionen overvåger gennemførelsen af fonden og måler opnåelsen af målene. Overvågningen af gennemførelsen skal være målrettet og stå i rimeligt forhold til de aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af fonden.

3. Kommissionens performancerapporteringsystem skal sikre, at data til overvågning af gennemførelsen af aktiviteter og resultater indsamles virkningsfuldt, effektivt og rettidigt. I dette øjemed pålægges modtagere af støtte fra fonden forholdsmæssige rapporteringskrav.

4. Kommissionen anvender de fælles indikatorer, der er fastsat i bilag IV, til rapportering om fremskridt og med henblik på overvågning og evaluering af fonden med hensyn til opnåelsen af målene i artikel 3.

Artikel 25

Gennemsigtighed

1. Kommissionen fremsender uden unødigt forsinkelse de planer, som medlemsstaterne har forelagt, og afgørelserne, således som de er offentliggjort af Kommissionen, samtidigt og på lige fod til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Oplysninger, som Kommissionen fremsender til Rådet i forbindelse med denne forordning eller gennemførelsen heraf, stilles til rådighed for Europa-Parlamentet samtidigt, om nødvendigt underlagt aftaler om fortrolighed.

3. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan opfordre Kommissionen til at fremlægge oplysninger om status for Kommissionens vurdering af planerne.

Artikel 26

Social klimadialog

1. For at styrke dialogen mellem EU-institutionerne, navnlig Europa-Parlamentet og Kommissionen, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg to gange om året indbyde Kommissionen til at drøfte følgende spørgsmål:

a) de planer, som medlemsstaterne har forelagt

- b) Kommissionens vurdering af de planer, som medlemsstaterne har forelagt
 - c) status for opnåelsen af de delmål og mål, der er fastsat i de planer, som medlemsstaterne har forelagt
 - d) betalings-, suspensions- og opsigelsesprocedurer, herunder medlemsstaternes eventuelle bemærkninger og afhjælpende foranstaltninger for at sikre en tilfredsstillende opnåelse af de delmål og mål, der er fastsat i de planer, som de har forelagt.
2. Kommissionen tager hensyn til alle elementer, der opstår som følge af de synspunkter, der kommer til udtryk gennem den sociale klimadialog, herunder Europa-Parlamentets beslutninger, hvis sådanne fremlægges.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 27

Evaluering og gennemgang af fonden

1. To år efter påbegyndelsen af planernes gennemførelse forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en evalueringsrapport om fondens gennemførelse og funktion under hensyntagen til resultaterne af de første rapporter, som medlemsstaterne har forelagt i overensstemmelse med artikel 24, og fremsætter, hvis det er relevant, eventuelle forslag til ændringer af denne forordning.
2. Den i stk. 1 omhandlede evalueringsrapport skal navnlig indeholde en vurdering af:
- a) i hvor stort omfang fondens mål som fastsat i artikel 3 er opnået, samt effektiviteten af ressourceudnyttelsen og EU-merværdien
 - b) effektiviteten af foranstaltninger og investeringer og anvendelsen af den direkte indkomststøtte i lyset af opnåelsen af delmålene og målene i planerne, og denne vurdering foretages for hvert land
 - c) hvordan definitionerne af energifattigdom og transportfattigdom anvendes i medlemsstaterne, på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra f), samt om det er nødvendigt at ændre sådanne definitioner
 - d) den fortsatte relevans af alle målene, og foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i denne forordnings artikel 8, i lyset af indvirkningen på drivhusgasemissioner af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF og af de nationale foranstaltninger, der er truffet for at opfylde medlemsstaternes bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽³⁶⁾, samt den fortsatte relevans af formålsbestemte indtægter, hvad angår den mulige udvikling med hensyn til auktionering af kvoter under emissionshandelssystemet for bygge- og vejtransportsektoren og yderligere sektorer i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF og andre relevante overvejelser.
3. Senest den 31. december 2033 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en uafhængig efterfølgende evalueringsrapport. Den efterfølgende evalueringsrapport skal bestå af en samlet vurdering af fonden og indeholde oplysninger om dens indvirkning.
4. Uden at foregribe den flerårige finansielle ramme efter 2027, forelægger Kommissionen i tilfælde af, at indtægter fra auktionering af kvoter som omhandlet i artikel 30d, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF fastsættes som en egen indtægt i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF, eventuelt de nødvendige forslag med henblik på inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme efter 2027 at sikre effektiviteten og kontinuiteten af gennemførelsen af fonden, som midlertidigt og undtagelsesvis finansieres med eksterne formålsbestemte indtægter fra kvoter under emissionshandelssystemet.

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

Artikel 28

Ændring af forordning (EU) 2021/1060

I forordning (EU) 2021/1060 indsættes følgende artikel:

»Artikel 26a

Midler overført fra Den Sociale Klimafond

1. Midler, der overføres fra Den Sociale Klimafond, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 (*), anvendes i overensstemmelse med denne forordning og bestemmelserne om den fond, som midlerne overføres til, og er endelige. Sådanne midler udgør en ekstern formålsbestemt indtægt med henblik på artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og supplerer de midler, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 110.
2. Hvis medlemsstaterne anvender de midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, ved delt forvaltning, forelægger de programændringer i overensstemmelse med denne forordnings artikel 24 vedrørende et eller flere programmer. Medlemsstaterne planlægger anvendelsen af sådanne midler med henblik på at nå de klimamål, der er fastsat for EU-budgettet, i overensstemmelse med denne forordnings artikel 6, stk. 1. Disse midler skal bidrage til opnåelsen af Den Sociale Klimafonds relevante mål som fastsat i artikel 3 i forordning (EU) 2023/955 og anvendes til at støtte de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 8. De programmeres under en eller flere særlige prioriteter svarende til en eller flere specifikke mål for den fond, som midlerne overføres til, og for en eller flere regionskategorier, hvis det er relevant, med angivelse af den årlige fordeling af midlerne. De må ikke tages i betragtning ved beregningen af overholdelsen af kravene om tematisk koncentration som fastsat i de fondsspecifikke regler.
3. Hvis Kommissionen allerede har godkendt en medlemsstats anmodning om en ændring af et program vedrørende en overførsel af midler fra Den Sociale Klimafond, kan medlemsstaten med henblik på enhver yderligere overførsel af midler i efterfølgende år indsende en indberetning om finansielle oversigter i stedet for en ændring af et program, forudsat at de foreslåede ændringer udelukkende vedrører en forøgelse af de finansielle midler uden yderligere ændringer i programmet.
4. Uanset denne forordnings artikel 18 og artikel 86, stk. 1, andet afsnit, må de midler, der overføres i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2023/955, ikke tages i betragtning i forbindelse med midtvejsgennemgangen og fleksibilitetsbeløbet.
5. Uanset artikel 14, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 begynder den frist, hvorefter Kommissionen frigør beløbene i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 105, stk. 1, det år, hvor de tilsvarende budgetforpligtelser indgås. Midler må ikke overføres til programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).«

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 30. juni 2024, hvor medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 ⁽³⁷⁾ om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. maj 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. ROSWALL

Formand

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner (se side 134 i denne EUT).

BILAG I

METODE TIL BEREGNING AF DEN MAKSIMALE FINANSIELLE TILDELING FOR HVER MEDLEMSSTAT UNDER FONDEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 14

I dette bilag angives metoden til beregning af den maksimale finansielle tildeling, der er til rådighed for hver medlemsstat i overensstemmelse med artikel 10 og 14.

Metoden tager i forbindelse med hver medlemsstat hensyn til følgende variabler:

- befolkning, der er truet af fattigdom, og som lever i landdistrikter (2019)
- CO₂-emissioner fra husstandes forbrænding af brændsel (gennemsnit 2016-2018)
- procentdelen af husstande, der er truet af fattigdom, og som har restancer på deres forsyningsregninger (2019)
- samlet befolkning (2019)
- medlemsstatens bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger, målt i købekraftstandard (2019)
- andelen af referenceemissioner i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 for emissionskilderne 1A3b, 1A4a og 1A4b som fastsat i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 (gennemsnit for 2016-2018) og omfattende gennemgået i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 3.

Den maksimale finansielle tildeling (MFA_i) til en medlemsstat under fonden fastsættes som følger:

$$MFA_i = \alpha_i \times (MA)$$

Hvor:

Det maksimale beløb (MA) for gennemførelsen af fonden, jf. artikel 10, stk. 1, og α_i er medlemsstat i's andel af det maksimale beløb, fastlagt på grundlag af følgende trin:

$$\alpha_i = (50\% \times \beta_i + 50\% \times \lambda_i) \times \frac{GNI_{EU}^{PC}}{GNI_i^{PC}}$$

Med

$$\beta_i = \min\left(\frac{rural\ pop_i}{rural\ pop_{EU}}, \frac{pop_i}{pop_{EU}} \times f_i\right)$$

$$\lambda_i = \gamma_i \times \delta_i$$

$$\gamma_i = \frac{HCO2_i}{HCO2_{EU}}$$

$$\delta_i = \min\left(\frac{arrears_i}{arrears_{EU}}, f_i\right)$$

$$f_i = 1 \text{ hvis } GNI_i^{PC} \geq GNI_{EU}^{PC}; f_i = 2,5 \text{ hvis } GNI_i^{PC} < GNI_{EU}^{PC}$$

Idet følgende gælder for hver medlemsstat i:

$rural\ pop_i$ er befolkningen, der er truet af fattigdom, og som bor i landdistrikter i medlemsstat i

$rural\ pop_{EU}$ er summen af befolkningen, der er truet af fattigdom, og som bor i landdistrikter i EU-27-medlemsstaterne

pop_i er befolkningen i medlemsstat i

pop_{EU} er summen af befolkningen i EU-27-medlemsstaterne

$HCO2_i$ er CO₂-emissionerne fra husstandes forbrænding af brændsel i medlemsstat i

$HCO2_{EU}$ er summen af CO₂-emissionerne fra husstandes forbrænding af brændsel i EU-27-medlemsstaterne

$arrears_i$ er procentdelen af husstande, der er truet af fattigdom, og som har restancer på deres forsyningsregninger i medlemsstat i

$arrears_{EU}$ er procentdelen af husstande, der er truet af fattigdom, og som har restancer på deres forsyningsregninger i EU-27-medlemsstaterne

GNI_i^{PC} er BNI pr. indbygger i medlemsstat i

GNI_{EU}^{PC} er BNI pr. indbygger i EU-27.

β_i i de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger ligger under EU-27-værdien, og for hvilke $\frac{rural\ pop_i}{rural\ pop_{EU}}$ er minimumskomponenten, justeres forholdsmæssigt for at sikre, at summen af β_i for alle medlemsstater er lig med 100 %. Al λ_i er forholdsmæssigt justeret for at sikre, at summen heraf er lig med 100 %.

For alle medlemsstater kan α_i ikke være lavere end 0,07 % af det maksimale beløb som omhandlet i artikel 10, stk. 1. I de medlemsstater, hvor α_i er højere end 0,07 %, justeres α_i forholdsmæssigt for at sikre, at summen af al α_i er lig med 100 %.

For medlemsstater med et BNI pr. indbygger på under 90 % af EU-27-værdien kan α_i ikke være lavere end andelen af referenceemissioner i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 for emissionskilderne 1A3b, 1A4a og 1A4b som fastsat i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 for gennemsnittet for perioden 2016-2018, som omfattende gennemgået i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 3. I de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger ligger over EU-27-værdien, justeres α_i forholdsmæssigt for at sikre, at summen af al α_i er lig med 100 %.

BILAG II

Maksimal finansiel tildeling for hver medlemsstat under fonden i henhold til artikel 10 og 14

Anvendelsen af metoden i bilag I på de beløb, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, resulterer i følgende andel og maksimale finansielle tildeling for hver medlemsstat.

Eventuelle beløb i henhold til artikel 10, stk. 3, vil blive dækket inden for rammerne af den maksimale finansielle tildeling for hver medlemsstat på pro rata-basis.

Maksimal finansiel tildeling pr. medlemsstat			
Medlemsstat	Andel i % af den samlede tildeling	I ALT 2026-2032 (EUR, løbende priser)	
		I henhold til artikel 10, stk. 1, første og andet afsnit	I henhold til artikel 10, stk. 1, tredje afsnit
Belgien	2,55	1 659 606 425	1 394 069 397
Bulgarien	3,85	2 499 490 282	2 099 571 836
Tjekkiet	2,40	1 562 617 717	1 312 598 882
Danmark	0,50	324 991 338	272 992 724
Tyskland	8,18	5 317 778 511	4 466 933 949
Estland	0,29	186 244 570	156 445 439
Irland	1,02	663 390 868	557 248 329
Grækenland	5,52	3 586 843 608	3 012 948 631
Spanien	10,52	6 837 784 631	5 743 739 090
Frankrig	11,19	7 276 283 944	6 112 078 513
Kroatien	1,94	1 263 071 899	1 060 980 395
Italien	10,81	7 023 970 924	5 900 135 577
Cypern	0,20	131 205 466	110 212 591
Letland	0,71	463 676 528	389 488 284
Litauen	1,02	664 171 367	557 903 948
Luxembourg	0,10	66 102 592	55 526 177
Ungarn	4,33	2 815 968 174	2 365 413 267
Malta	0,07	45 500 000	38 220 000
Nederlandene	1,11	720 463 632	605 189 451
Østrig	0,89	578 936 189	486 306 399
Polen	17,60	11 439 026 446	9 608 782 215
Portugal	1,88	1 223 154 017	1 027 449 374
Rumænien	9,25	6 012 677 290	5 050 648 923
Slovenien	0,55	357 971 733	300 696 256
Slovakiet	2,35	1 530 553 074	1 285 664 582

Maksimal finansiel tildeling pr. medlemsstat			
Medlemsstat	Andel i % af den samlede tildeling	I ALT 2026-2032 (EUR, løbende priser)	
		I henhold til artikel 10, stk. 1, første og andet afsnit	I henhold til artikel 10, stk. 1, tredje afsnit
Finland	0,54	348 132 328	292 431 155
Sverige	0,62	400 386 447	336 324 616
EU-27	100 %	65 000 000 000	54 600 000 000

BILAG III

De vigtigste krav til medlemsstatens interne kontrolsystem

1. Medlemsstaten sørger for et virkningsfuldt og effektivt internt kontrolsystem i overensstemmelse med deres institutionelle, retlige og finansielle rammer med adskillelse af funktioner og rapporterings-, tilsyns- og overvågningsordninger.

Det omfatter:

- a) udpegelse af de myndigheder, der har fået til opgave at gennemføre planen, og tildeling af de dertil knyttede ansvarsområder og funktioner
- b) udpegelse af den eller de myndigheder, der er ansvarlige for underskrivelsen af den forvaltningserklæring, som ledsager betalingsanmodningerne
- c) procedurer, der sikrer, at denne eller disse myndigheder får sikkerhed for, at de delmål og mål, der er fastsat i planen, er opnået, og at midlerne blev forvaltet i overensstemmelse med alle gældende regler, navnlig reglerne om undgåelse af interessekonflikter, forebyggelse af svig, korruption og dobbeltfinansiering
- d) en passende adskillelse mellem forvaltnings- og revisionsfunktioner.

2. Medlemsstaten sørger for en effektiv gennemførelse af forholdsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af svig og korruption samt alle nødvendige foranstaltninger til effektivt at undgå interessekonflikter.

Det omfatter:

- a) passende foranstaltninger til at forebygge, opdage og korrigere svig, korruption og interessekonflikter samt undgå dobbeltfinansiering og retlige foranstaltninger til inddrivelse af misbrugte midler
- b) en vurdering af risikoen for svig og fastlæggelse af passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig.

3. Medlemsstaten opretholder passende procedurer for udarbejdelsen af forvaltningserklæringen og sammenfatningen af de revisioner, der er foretaget på nationalt plan.

Det omfatter:

- a) en effektiv procedure for udarbejdelse af forvaltningserklæringen, dokumentation for sammenfatningen af revisioner og opbevaring af de underliggende oplysninger til revisionsspor
- b) effektive procedurer til at sikre, at alle tilfælde af svig, korruption og interessekonflikter indberettes og korrigeres korrekt gennem inddrivelser.

4. For at tilvejebringe de nødvendige oplysninger sikrer medlemsstaten passende forvaltningsverificeringer, herunder procedurer til kontrol af, at delmål og mål er opnået, og at de horisontale principper for forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes.

Det omfatter:

- a) passende forvaltningsverificeringer, hvorigennem gennemførelsesmyndighederne kontrollerer opnåelsen af fondens delmål og mål (f.eks. skrivebordskontrol, kontrol på stedet)
- b) passende forvaltningsverificeringer, hvorigennem gennemførelsesmyndighederne kontrollerer, at der ikke forekommer alvorlige uregelmæssigheder, nemlig svig, korruption og interessekonflikter, samt dobbeltfinansiering (f.eks. skrivebordskontrol, kontrol på stedet).

5. Medlemsstaten gennemfører passende og uafhængige revisioner af systemer og transaktioner i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder.

Det omfatter:

- a) udpegelse af det eller de organer, der skal foretage revisioner af systemer og transaktioner, og hvordan dets/deres funktionelle uafhængighed sikres

- b) tildeling af tilstrækkelige midler til dette eller disse organer med fonden for øje
 - c) organets(-ernes) effektive håndtering af risikoen for svig, korruption, interessekonflikter og dobbeltfinansiering, både gennem systemrevisioner og revisioner af transaktioner.
6. Medlemsstaten opretholder et effektivt system til at sikre, at alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for revisionssporet, opbevares.

Det omfatter:

- a) effektiv indsamling, registrering og lagring i et elektronisk system af data om de endelige modtagere af foranstaltninger eller investeringer, der er nødvendige for at opnå delmålene og målene
 - b) adgang for Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO til oplysninger om endelige modtagere.
-

Fælles indikatorer for vejledende delmål og mål for medlemsstaternes sociale klimaplaner som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra m), medlemsstaternes overvågning af gennemførelsen af sin plan som omhandlet i artikel 24, stk. 1, Kommissionens evaluering af fremskridtene hen mod fondens mål som omhandlet i artikel 24, stk. 4

Foranstaltninger og investeringer kan bidrage til flere af de fælles indikatorer. Hvis en medlemsstats plan ikke indeholder en foranstaltning eller investering, der bidrager til nogle af indikatorerne, kan denne angive »ikke relevant«.

Nummer	Fælles indikator vedrørende støtte fra fonden	Begrundelse	Enhed
Byggesektor			
Kontekstindikator			
1	Antal sårbare husstande	I henhold til definitionen i artikel 2, nr. 10).	Antal husstande
2	Antal husstande, der er ramt af energifattigdom	I henhold til definitionen i artikel 2, nr. 1).	Antal husstande
Outputindikatorer			
3	Antal sårbare husstande, der har nydt godt af mindst en strukturel foranstaltning, som har mindsket deres emissioner i byggesektoren	I henhold til artikel 2, nr. 10), og artikel 8, stk. 1. Kun foranstaltninger som følge af støtte fra fonden.	Antal husstande
4	Antal bygninger, der har gennemgået gennemgribende renovering (dvs. en renovering, der omdanner en bygning eller bygningsenhed a) inden den 1. januar 2030 til en næsten energineutral bygning b) pr. 1. januar 2030, til en nulemissionsbygning)	Indikatoren tæller antallet af bygninger og det tilsvarende etageareal, der renoveres helt eller delvist på grundlag af støtten fra foranstaltninger og investeringer under fonden, hvor »bygningsrenovering« er defineret i artikel 2, nr. 13. Desuden skal indikatoren skelne mellem bygninger på grundlag af deres energiattestklasse og specifikt identificere, hvor mange bygninger med den dårligste ydeevne der er blevet renoveret.	Bygningsenheder
5	Samlet nytteareal i bygninger, der har gennemgået gennemgribende renovering (dvs. en renovering, der omdanner en bygning eller bygningsenhed a) inden den 1. januar 2030 til en næsten energineutral bygning b) pr. 1. januar 2030, til en nulemissionsbygning)		Renoveret etageareal (m ² /år)
6	Antal bygninger, der har gennemgået anden energirenovering (dvs. alle energirenoveringer undtagen gennemgribende renoveringer, som skal indberettes ovenfor)		Bygningsenheder
7	Samlet nytteareal i bygninger, der har gennemgået anden energirenovering (dvs. alle energirenoveringer undtagen gennemgribende renoveringer, som skal indberettes ovenfor)		Renoveret etageareal (m ² /år)

Nummer	Fælles indikator vedrørende støtte fra fonden	Begrundelse	Enhed
8	Udskiftning af varmeanlæg baseret på fossile brændstoffer med et anlæg baseret på vedvarende energi og/eller et højeffektivt anlæg på grundlag af energimærkeklassen som fastsat i den relevante retsakt.	Disse foranstaltninger opfylder EU-benchmarket for vedvarende energi og den vejledende andel af vedvarende energi (i det endelige energiforbrug), der er fastsat på nationalt plan i byggesektoren i henhold til den relevante bestemmelse i direktiv (EU) 2018/2001. Opvarmnings- og kølesystemer baseret på vedvarende energi og elektricitet fra vedvarende energikilder kan begge bidrage til dette benchmark. Disse foranstaltninger vil også bidrage til målet om opvarmning og køling baseret på vedvarende energi i henhold til den relevante bestemmelse i nævnte direktiv. Dette vedrører kun yderligere udskiftning af varmeanlæg baseret på fossile brændstoffer som følge af støtte fra fonden.	Antal varmeanlægseenheder baseret på fossile brændstoffer, der er udskiftet (f.eks. med en varmepumpe eller et solvarmeanlæg)
9	Yderligere driftskapacitet, der er installeret med henblik på vedvarende energi	Antal og kapacitet af tagmonterede solceller og solfangere eller og solvarmepaneller (PVT) antal varmepumper og kapacitet antal og kapacitet af andre teknologier til rumopvarmning og -køling baseret på vedvarende energi, herunder kedelanlæg baseret på vedvarende energi. Vedrører kun yderligere operationel kapacitet som følge af støtte fra fonden.	MW
10			Antal enheder
Resultatindikatorer			
11	Færre sårbare husstande	Færre sårbare husstande som følge af foranstaltninger og investeringer, der finansieres under fonden.	%
12	Anslået reduktion af drivhusgasemissioner i byggesektoren	Reduktion af drivhusgasemissioner i byggesektoren udløst af foranstaltninger og investeringer, der finansieres under fonden. Emissionerne i byggesektoren er fastsat som dem, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF (for byggesektoren emissionskilder 1A4a og 1A4b som fastsat i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006).	ktCO ₂ e
13	Færre husstande, der er ramt af energifattigdom	Færre husstande, der er ramt af energifattigdom, som følge af foranstaltninger og investeringer, der finansieres under fonden. Medlemsstater, der er berørt af artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2018/1999, medtager i henhold til nævnte forordnings artikel 24, litra b), i deres integrerede nationale energi- og klimapolitiske statusrapporter kvantitative oplysninger om antallet af husstande, der er ramt af energifattigdom. Medlemsstaterne kan anvende og er ikke begrænset til de indikatorer, der er tilgængelige hos Den Europæiske Unions statistiske kontor (Eurostat), og som er udpeget som relevante i Kommissionens henstilling (EU) 2020/1563 af 14. oktober 2020 om energifattigdom ⁽¹⁾ og opført i rapporteringsmodellen for integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter.	%

⁽¹⁾ EUT L 357 af 27.10.2020, s. 35.

Nummer	Fælles indikator vedrørende støtte fra fonden	Begrundelse	Enhed
		Indikatoren omfatter ikke kollektive beboelser såsom hospitaler, plejehjem, fængsler, militære kaserner, religiøse institutioner, pensionater, arbejderherberger osv.	
14	Besparelser i årligt primært energiforbrug	De opnåede energibesparelser beregnes med henblik herpå kun på grundlag af den finansielle støtte fra fonden.	MWh/år
15		Medlemsstaterne aflægger rapport om den årlige reduktion af det endelige energiforbrug/primære energiforbrug opnået hos sårbare husstande, personer, der berøres af energifattigdom, og, hvis det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, i henhold til de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet (omarbejdning) som følge af fondsstøtte, der supplerer den nationale energisparefond i henhold til de relevante bestemmelser i nævnte direktiv, herunder støtten gennem ordninger for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag i henhold til den relevante bestemmelse i nævnte direktiv, herunder indgreb, der er foretaget for at overholde minimumsstandarder for energimæssig ydeevne i henhold til de relevante bestemmelser i nævnte.	kWh/m ² (hvis det samlede etageareal er tilgængeligt)
16	Besparelser i årligt endeligt energiforbrug	Referencescenariet henviser til det årlige endelige energiforbrug og primære energiforbrug før indgrebet, og den opnåede værdi henviser til det årlige endelige energiforbrug og primære energiforbrug i året efter indgrebet. Energibesparelser i individuelle bygninger dokumenteres på grundlag af energiattester eller andre kriterier for bestemmelse af de planlagte eller opnåede energibesparelser som fastsat i den relevante bestemmelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning).	kWh/m ² (hvis det samlede etageareal er tilgængeligt)
17			MWh/år
Vejtransportsektoren			
Kontekstindikatorer			
18	Antal sårbare transportbrugere	I henhold til definitionen i artikel 2, nr. 12).	Antal husstande
19	Antal husstande, der er ramt af transportfattigdom	I henhold til definitionen i artikel 2, nr. 2).	Antal husstande
Outputindikatorer			
20	Antal sårbare transportbrugere, der har nydt godt af mindst en strukturel foranstaltning, som har mindsket deres emissioner i vejtransportsektoren	I henhold til artikel 2, nr. 12), og artikel 8, stk. 1. Kun foranstaltninger som følge af støtte fra fonden.	Antal husstande

Nummer	Fælles indikator vedrørende støtte fra fonden	Begrundelse	Enhed
21	Køb af nulemissionskøretøjer	Antal nulemissionskøretøjer, der støttes af foranstaltninger og investeringer, som finansieres under fonden.	Antal nulemissionskøretøjer
22	Køb af lavemissionskøretøjer	Antal lavemissionskøretøjer, der støttes af foranstaltninger og investeringer, som finansieres under fonden.	Antal lavemissionskøretøjer
23	Køb af cykler og mikromobilitetskøretøjer	Antal cykler og mikromobilitetskøretøjer, der støttes af foranstaltninger og investeringer, som finansieres under fonden.	Antal cykler og mikromobilitetskøretøjer
24	Yderligere infrastruktur for alternative brændstoffer (tank-/ladestandere)	Antal tank- og ladestandere (nye eller opgraderede) til nul- og lavemissionskøretøjer, der støttes af foranstaltninger og investeringer, som finansieres under fonden, med yderligere fokus på fjerntliggende områder. Udtrykkene »alternativt brændstof«, »ladestander« og »tankstander« har samme betydning som definitionerne af disse udtryk i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU. Indikatoren indsamles og rapporteres særskilt for i) ladestandere og ii) tankstandere. Som en del af sidstnævnte indberettes iii) brinttankstandere særskilt.	Antal tankstandere og ladestandere
25	Nedsatte eller gratis billetter til offentlig transport	Antal brugere af offentlig transport, der støttes af foranstaltninger og investeringer, som finansieres under fonden. Indikatoren indsamles og rapporteres særskilt for i) nedsatte og ii) gratis billetter.	Antal brugere
26	Yderligere løsninger til fælles mobilitet og mobilitet efter behov	Antal brugere af løsninger til fælles mobilitet og mobilitet efter behov, der støttes af foranstaltninger og investeringer, som finansieres under fonden.	Antal brugere
27			Enheder
28	Særlig cykelinfrastruktur, der har modtaget støtte	Længden af særlig cykelinfrastruktur, der er nyetableret eller væsentligt opgraderet af projekter, som støttes under fonden. Særlig cykelinfrastruktur omfatter cykelfaciliteter, der er adskilt fra veje til kørende trafik eller andre dele af samme vej ved hjælp af strukturelle midler (såsom kantsten og barrierer), cykelgader, cykeltunneler osv. For cykelinfrastruktur med adskilte ensrettede cykelbaner (f.eks. på hver side af en vej) måles længden som banens længde.	Antal km
Resultatindikatorer			
29	Færre sårbare transportbrugere	Færre sårbare transportbrugere som følge af foranstaltninger og investeringer, der finansieres under fonden.	%

Nummer	Fælles indikator vedrørende støtte fra fonden	Begrundelse	Enhed
30	Færre husstande, der er ramt af transportfattigdom	Færre husstande, der er ramt af transportfattigdom, som følge af foranstaltninger og investeringer, der finansieres under fonden.	%
31	Reduktion af drivhusgasemissioner i vejtransportsektoren	Medlemsstaterne indberetter reduktion af drivhusgasemissioner i vejtransportsektoren udløst af foranstaltninger og investeringer, der finansieres under fonden. Emissionerne i vejtransportsektoren defineres som dem, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF (for vejtransportsektoren emissionskilder 1A3b som fastlagt i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006).	ktCO ₂ e
Mikrovirksomheder (både bygge- og vejtransportsektoren)			
Kontekstindikatorer			
32	Antal sårbare mikrovirksomheder	I henhold til definitionen i artikel 2, nr. 11).	Antal mikrovirksomheder
Outputindikatorer			
33	Antal sårbare mikrovirksomheder, der har nydt godt af mindst en strukturel foranstaltning, som har mindsket deres emissioner i byggesektoren og vejtransportsektoren	I henhold til artikel 2, nr. 11), og artikel 8, stk. 1. Kun foranstaltninger som følge af støtte fra fonden.	Antal mikrovirksomheder
Resultatindikatorer			
34	Færre sårbare mikrovirksomheder	Færre sårbare mikrovirksomheder som følge af foranstaltninger og investeringer, der finansieres under fonden.	%
Direkte indkomststøtte			
Kontekstindikatorer			
35	Andel af midlertidig direkte indkomststøtte i de samlede omkostninger for de sociale klimaplaner	I henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 10.	%
Outputindikatorer			
36	Antal sårbare husstande og sårbare transportbrugere, der har modtaget midlertidig direkte indkomststøtte	Indikatoren skal angive antallet af sårbare husstande og sårbare transportbrugere, der har modtaget midlertidig direkte indkomststøtte, og dermed tælle alle endelige modtagere af den midlertidige direkte indkomststøtte, der er udbetalt under fonden. Indikatoren indsamles og rapporteres særskilt for sårbare husstande og for sårbare transportbrugere i henhold til artikel 2, nr. 10) og 12), og artikel 4, stk. 3).	Antal sårbare husstande (enhed: husstande)
37			Antal sårbare transportbrugere (enhed: husstande)

Nummer	Fælles indikator vedrørende støtte fra fonden	Begrundelse	Enhed
Resultatindikatorer			
38	Gennemsnitlig midlertidig direkte indkomststøtte pr. sårbar husstand og sårbar transportbruger	Indikatoren angiver det gennemsnitlige beløb for den midlertidige direkte indkomststøtte, der er modtaget pr. sårbar husstand og sårbar transportbruger under fonden.	EUR/husstand (byggesektoren)
39			EUR/husstand (vejtransportsektoren)

BILAG V

Model for sociale klimaplaner, jf. artikel 6, stk. 7

Indholdsfortegnelse

1. OVERSIGT OVER OG PROCEDURE FOR UDARBEJDELSEN AF DEN SOCIALE KLIMAPLAN	43
1.1. Sammenfatning	43
1.2. Oversigt over den nuværende politiske situation	43
1.3. Høringsproces	43
2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGER OG INVESTERINGER, DELMÅL OG MÅL	44
2.1. KOMPONENT [1][2]: [byggesektor] [transportsektor]	44
i) Beskrivelse af komponenten	44
ii) Beskrivelse af komponentens foranstaltninger og investeringer	44
iii) Princippet om ikke at gøre væsentlig skade	44
iv) Delmål, mål og tidsplan	45
v) Finansiering og omkostninger	45
vi) Begrundelse for støtte til andre enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere (hvis det er relevant)	45
vii) Komponentens anslåede samlede omkostninger	46
viii) Scenarie i tilfælde af en senere start af emissionshandelssystemet	46
2.2. KOMPONENT [3]: direkte indkomststøtte	46
i) Beskrivelse af komponenten	46
ii) Beskrivelse af komponentens foranstaltninger	46
iii) Delmål og mål for direkte indkomststøtteforanstaltninger	47
iv) Begrundelse for foranstaltningerne	47
v) Foranstaltningernes omkostninger	47
vi) Begrundelse for støtte til andre enheder end sårbare husstande og sårbare transportbrugere (hvis det er relevant)	47
vii) Planens anslåede omkostninger for komponenten direkte indkomststøtte	48
viii) Scenarie i tilfælde af en senere start af emissionshandelssystemet	48
2.3. Teknisk bistand	48
2.4. Overførsler til programmer under delt forvaltning	48
2.5. Planens anslåede samlede omkostninger	48
3. ANALYSE OG SAMLET VIRKNING	49
3.1. Definitioner	49
3.2. Forventet indvirkning på sårbare grupper	49
3.3. Forventet indvirkning af de planlagte foranstaltninger og investeringer	49
4. PLANENS KOMPLEMENTARITET, ADDITIONALITET OG GENNEMFØRELSE	50
4.1. Overvågning og gennemførelse af planen	50
4.2. Overensstemmelse med andre initiativer	50
4.3. Finansierings komplementaritet	50

4.4. Additionalitet	50
4.5. Særlige geografiske forhold	51
4.6. Forebyggelse af korruption, svig og interessekonflikter	51
4.7. Information, kommunikation og synlighed	51

1. OVERSIGT OVER OG PROCEDURE FOR UDARBEJDELSEN AF DEN SOCIALE KLIMAPLAN

1.1. Sammenfatning

Den grønne omstilling i medlemsstaten med særlig vægt på de vigtigste udfordringer fra de sociale virkninger af medtagelsen af drivhusgasemissioner fra bygge- og vejtransportsektoren i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, og hvordan planen tager højde for disse udfordringer.

En oversigtstabel, der sammenfatter planens vigtigste mål sammen med planens anslåede samlede omkostninger, herunder bidraget fra fonden, det nationale bidrag og midler fra programmer under delt forvaltning, der skal overføres til fonden, opdelt i de tre indsatsområder: foranstaltninger og investeringer for byggesektoren og for vejtransportsektoren samt foranstaltninger til direkte indkomststøtte baseret på nedenstående model:

Indsatsområde	Samlede omkostninger (absolut og i % af den samlede finansiering) efter finansieringskilde	Oversigt over de vigtigste planlagte foranstaltninger og investeringer	Formål med foranstaltningerne og investeringerne	Virkning af foranstaltningerne og investeringerne	
				Reduktion af sårbare husstande og sårbare transportbrugere (enhed: husstande)	Reduktion af CO ₂ -emissioner
Byggesektor					
Vejtransportsektor					
Midlertidig direkte indkomststøtte					
Teknisk bistand (artikel 8, stk. 3)					
Bidrag til instrumentet for teknisk støtte (artikel 11, stk. 3)					
Bidrag til medlemsstatssegmentet i InvestEU (artikel 11, stk. 3)					

1.2. Oversigt over den nuværende politiske situation

Oplysninger om nuværende nationale energi- og klimapolitikker, hvordan de anvendes i national sammenhæng, med særligt fokus på bygge- og transportsektoren og med hensyn til de mest sårbare grupper.

1.3. Høringsproces

En sammenfatning af høringsprocessen med lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, ungdomsorganisationer og andre relevante interessenter som gennemført i overensstemmelse med de nationale retlige rammer med henblik på udarbejdelse og, såfremt den foreligger, gennemførelse af planen, der omfatter høringsaktiviteternes omfang, type og tidsplan, samt hvordan interessenternes synspunkter afspejles i planen.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGER OG INVESTERINGER, DELMÅL OG MÅL

Oplysninger særskilt for hver komponent for de tre områder i planen:

- byggesektoren
- vejtransportsektoren og
- den midlertidige direkte indkomststøtte.

En komponent kan omfatte flere delkomponenter, der fokuserer på en specifik udfordring eller et specifikt behov. Hver komponent eller delkomponent kan omfatte en eller flere tæt forbundne eller indbyrdes afhængige foranstaltninger eller investeringer.

2.1. KOMPONENT [1][2]: [byggesektor] [transportsektor]

Oplysninger om komponenten:

i) Beskrivelse af komponenten

Oversigtsboks:

Oversigtsboks for komponent [1] [2] [byggesektor] [transportsektor]
Indsatsområde: [byggesektor] [transportsektor]
Formål:
Foranstaltninger og investeringer:
Anslåede samlede omkostninger: xx EUR, heraf
omkostninger, der skal dækkes af fonden: xx EUR
Omkostninger, der skal dækkes af det nationale bidrag: xx EUR

ii) Beskrivelse af komponentens foranstaltninger og investeringer

Detaljeret beskrivelse af komponenten og dens specifikke foranstaltninger og investeringer samt deres indbyrdes forbindelser og synergier, der omfatter følgende:

- Klar og evidensbaseret analyse af de eksisterende udfordringer og af, hvordan de imødegås med foranstaltningerne og investeringen
- Foranstaltningens eller investeringens art, type og omfang, som kan omfatte yderligere tekniske støtteforanstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 4, med angivelse af, om der er tale om en ny foranstaltning eller en eksisterende foranstaltning eller investering, der skal forlænges med støtte fra fonden
- Detaljerede oplysninger om formålet med foranstaltningen eller investeringen og om, hvem og hvad den er målrettet mod; en redegørelse for, hvordan foranstaltningen og investeringen bidrager effektivt til at opnå fondens mål inden for den overordnede ramme for en medlemsstats relevante politikker, og hvordan de reducerer afhængigheden af fossile brændstoffer
- En redegørelse for, hvordan foranstaltningen eller investeringen gennemføres (gennemførelsesmidler), med henvisning til medlemsstatens administrative kapacitet på centralt og, hvor det er relevant, regionalt og lokalt plan, med en redegørelse for, hvordan midlerne udnyttes rettidigt, og hvordan de kanaliseres til regionalt plan, hvis det er relevant
- En redegørelse for, hvordan foranstaltningen eller investeringen sigter mod at imødegå ulighed mellem kønnene, hvis det er relevant
- Tidsplanen for foranstaltningen eller investeringen, hvad angår støtte til lavemissionskøretøjer en tidsplan for en gradvis reduktion af denne støtte.

iii) Princippet om ikke at gøre væsentlig skade

Oplysninger om, hvordan de foranstaltninger og investeringer, der indgår i komponenten, overholder princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852. Kommissionen stiller teknisk vejledning til rådighed i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 5.

iv) Delmål, mål og tidsplan

Oplysninger om de enkelte delmål og mål, der skal afspejle fremskridtene med gennemførelsen af denne komponents foranstaltninger og investeringer som følger:

- hvorfor dette specifikke delmål og mål er valgt
- hvad delmål og mål måler
- hvordan dette måles, hvilken metode og kilde der anvendes, og hvordan korrekt opnåelse af delmål og mål verificeres objektivt
- hvad er referencescenariet (udgangspunktet), og hvilket niveau eller specifikt punkt skal nås
- hvornår det er nået (kvartal og år)
- hvem og hvilken institution der er ansvarlig for gennemførelse, måling og rapportering.

Tabel med delmål, mål og tidsplan for komponenterne med følgende oplysninger:

Løbende nummer	Navn på foranstaltning/investering	Delmål eller mål	Navn på delmål/mål	Kvalitative indikatorer (delmål)	Kvantitative indikatorer (mål)			Tidsplan for opnåelsen		Beskrivelse af hvert delmål og mål
					Enhed for foranstaltning/investering	Referencescenarie	Mål	Kvartal	År	

v) Finansiering og omkostninger

Oplysninger om og redegørelse for de anslåede samlede omkostninger for komponenten og for hver foranstaltning og investering, ledsaget af en passende begrundelse, herunder:

- Anvendt metode, underliggende antagelser (f.eks. vedrørende enhedsomkostninger, inputomkostninger) og begrundelsen for disse antagelser
- Vejledende samlet tidsplan for, hvornår disse omkostninger forventes afholdt
- Oplysninger om det nationale bidrag til foranstaltningernes og investeringernes samlede omkostninger
- Eventuelle oplysninger om, hvilken finansiering fra andre EU-instrumenter der vedrører eller er planlagt vedrørende samme komponent
- Eventuelle oplysninger om planlagt finansiering fra private kilder og om, hvilket gearingsniveau der sigtes mod, hvis det er relevant
- Begrundelse for sandsynligheden og rimeligheden af de anslåede omkostninger, om nødvendigt under hensyntagen til særlige nationale forhold.

vi) Begrundelse for støtte til andre enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere (hvis det er relevant)

Hvis støtten fra fonden ydes gennem andre offentlige eller private enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder eller sårbare transportbrugere en redegørelse for, hvilke foranstaltninger eller investeringer disse enheder gennemfører, og hvordan disse foranstaltninger og investeringer i sidste ende er til gavn for sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere

Hvis støtten fra fonden ydes gennem finansielle formidlere en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaten har til hensigt at træffe for at sikre, at de finansielle formidlere videregiver hele fordelingen til de endelige modtagere.

vii) Komponentens anslåede samlede omkostninger

Udfyldelse af tabellen over de anslåede omkostninger til foranstaltninger og investeringer, der indgår i komponenten, i overensstemmelse med modellen herunder:

Løbende nummer	Relateret foranstaltning (foranstaltning eller investering)	Relevant tidsrum		Anslåede omkostninger, som der anmodes om finansiering fra fonden til							
				Anmodet i alt	Såfremt tilgængeligt: fordelt pr. år						
		Fra dato	Til dato	Beløb (mio. EUR)	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032

viii) Scenarie i tilfælde af en senere start af emissionshandelssystemet

En beskrivelse og kvantificering af de nødvendige tilpasninger af foranstaltningerne, investeringerne, delmålene, målene, størrelsen af det nationale bidrag og eventuelle andre relevante elementer i planen som følge af udsættelsen af starten af det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF i henhold til nævnte direktivs artikel 30k.

En særskilt udgave af oversigtsboksen, tabellen over delmål, mål og tidsplan og tabellen over anslåede omkostninger.

2.2. KOMPONENT [3]: direkte indkomststøtte

Oplysninger om komponenten vedrørende direkte indkomststøtte:

i) Beskrivelse af komponenten

Oversigtsboks:

Oversigtsboks for komponent 3 — direkte indkomststøtte Indsatsområde: direkte indkomststøtte Formål: Foranstaltninger: Anslåede samlede omkostninger: xx EUR, heraf Omkostninger, der skal dækkes af fonden: xx EUR Omkostninger, der skal dækkes af det nationale bidrag: xx EUR
--

ii) Beskrivelse af komponentens foranstaltninger

En detaljeret beskrivelse af komponenten og dens specifikke foranstaltninger samt deres indbyrdes forbindelser og synergier, herunder:

- Klar og evidensbaseret analyse af de eksisterende udfordringer og af, hvordan de imødegås og formålene med støtten
- Støttens art, type og omfang
- Detaljerede oplysninger om de endelige modtagere af støtten og de kriterier, der er anvendt til at identificere dem
- Tidsplanen for faldet i den direkte indkomststøtte i overensstemmelse med fondens tidsplan, herunder en konkret slutdato for støtten
- En redegørelse for, hvordan støtten sigter mod at imødegå ulighed mellem kønnene, hvis det er relevant
- Beskrivelse af, hvordan støtten gennemføres
- Oplysninger om det nationale bidrag til foranstaltningernes omkostninger.

iii) Delmål og mål for direkte indkomststøtteforanstaltninger

Oplysninger om de enkelte delmål og mål, der skal afspejle fremskridtene med gennemførelsen af denne komponent som følger:

- hvorfor det specifikke delmål og mål er valgt
- hvad delmål eller mål måler
- hvordan dette måles, hvilken metode og kilde der anvendes, og hvordan korrekt opnåelse af delmål eller mål verificeres objektivt
- hvad er referencescenariet (udgangspunktet), og hvilket niveau eller specifikt punkt skal nås
- hvornår det er nået
- hvem og hvilken institution der er ansvarlig for gennemførelse, måling og rapportering.

Tabel med delmål, mål og tidsplan for midlertidig direkte indkomststøtteforanstaltninger, jf. model herunder:

Løbende nummer	Foranstaltning	Delmål eller mål	Navn på delmål/mål	Kvalitative indikatorer (delmål)	Kvantitative indikatorer (mål)			Tidsplan for opnåelse		Beskrivelse af hvert delmål og mål
					Enhed for foranstaltning	Referencescenarie	Mål	Kvartal	År	

iv) Begrundelse for foranstaltningerne

Begrundelse for behovet for midlertidig direkte indkomststøtte baseret på kriterierne i artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 2:

- Et kvantitativt skøn over og en kvalitativ redegørelse for, hvordan planens foranstaltninger forventes at mindske energifattigdom og transportfattigdom samt husstandes og transportbrugeres sårbarhed over for en stigning i priserne på brændstoffer til vejtransport og brændsel til opvarmning
- Begrundelse for den foreslåede tidsplan for den faldende midlertidige direkte indkomststøtte og betingelserne for, hvornår den ikke længere finder anvendelse
- Beskrivelse af, hvordan strukturelle foranstaltninger og investeringer også er målrettet grupper af modtagere af direkte indkomststøtte for effektivt at løfte dem ud af energifattigdom og transportfattigdom, samt beskrivelse af komplementariteten mellem midlertidig direkte indkomststøtte og strukturelle foranstaltninger og investeringer til støtte for sårbare husstande og sårbare transportbrugere.

v) Foranstaltningernes omkostninger

Oplysninger om komponentens anslåede samlede omkostninger, ledsaget af en passende begrundelse, herunder:

- Anvendt metode, underliggende antagelser og begrundelsen for disse antagelser
- Sammenlignelige omkostningsdata for de faktiske omkostninger, hvis der tidligere er gennemført lignende støtteforanstaltninger
- Eventuelle oplysninger om, hvilken finansiering fra andre EU-instrumenter der er planlagt eller evt. påtænkes vedrørende samme komponent
- Passende detaljeret begrundelse for sandsynligheden og rimeligheden af de anslåede omkostninger, herunder anvendte data eller anvendt dokumentation, der er vedlagt planen som bilag.

vi) Begrundelse for støtte til andre enheder end sårbare husstande og sårbare transportbrugere (hvis det er relevant)

Hvis støtten fra fonden ydes gennem andre offentlige eller private enheder end sårbare husstande eller sårbare transportbrugere en redegørelse for, hvilken type foranstaltninger disse enheder gennemfører, og hvordan disse foranstaltninger i sidste ende er til gavn for sårbare husstande eller sårbare transportbrugere.

Hvis støtten fra fonden ydes gennem finansielle formidlere en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaten har til hensigt at træffe for at sikre, at de finansielle formidlere videregiver hele fordelingen til de endelige modtagere.

vii) Planens anslåede omkostninger for komponenten midlertidig direkte indkomststøtte.

Udfyld tabellen over anslåede støtteomkostninger, der indgår i komponenten, jf. model herunder:

Løbende nummer	Støttetype	Relevant tidsrum		Anslåede omkostninger, som der anmodes om finansiering fra fonden til							
				Anmodet i alt	Såfremt tilgængeligt: fordelt pr. år						
		Fra dato	Til dato	Beløb (mio. EUR)	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032

viii) Scenarie i tilfælde af en senere start af emissionshandelssystemet

En beskrivelse og kvantificering af de nødvendige tilpasninger af foranstaltningerne, investeringerne, delmålene, målene, størrelsen af det nationale bidrag og eventuelle andre relevante elementer i planen som følge af udsættelsen af starten af det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF i henhold til nævnte direktivs artikel 30k.

En særskilt udgave af oversigtsboksen, tabellen over delmål, mål og tidsplan og tabellen over anslåede omkostninger.

2.3. Teknisk bistand

En beskrivelse af de tekniske bistandsaktioner, der vil blive medtaget med henblik på effektiv forvaltning og gennemførelse af de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i planen, i henhold til artikel 8, stk. 3, herunder:

- De tekniske bistandsaktioners art, type og omfang
- De tekniske bistandsaktioners anslåede omkostninger.

2.4. Overførsler til programmer under delt forvaltning

Hvis der påtænkes overført midler fra fonden til fonde under delt forvaltning i henhold til artikel 11, stk. 2, angivelse af, hvilke programmer disse midler vil blive overført til og i henhold til hvilken tidsplan, samt angivelse af, hvordan de foranstaltninger og investeringer, der skal gennemføres under disse programmer, er i overensstemmelse med målene i artikel 3, herunder om de falder ind under de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i artikel 8.

2.5. Planens anslåede samlede omkostninger

Planens anslåede samlede omkostninger, herunder eventuelle beløb, der stilles til rådighed til yderligere teknisk støtte i henhold til denne forordnings artikel 11, stk. 4, størrelsen af kontantbidraget med henblik på medlemsstatssegmentet i henhold til de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2021/523 og eventuelle beløb, der stilles til rådighed til yderligere teknisk bistand i henhold til nærværende forordnings artikel 8, stk. 3.

En angivelse af det nationale bidrag til dens plans samlede omkostninger, herunder angivelse af eventuelle midler, der påtænkes overført til fonden fra programmer med delt forvaltning i henhold til denne forordnings artikel 11, stk. 1, og eventuelle midler, der påtænkes overført fra fonden til programmer med delt forvaltning i henhold til denne forordnings artikel 11, stk. 2.

En beskrivelse af, hvordan omkostningerne er i overensstemmelse med princippet om omkostningseffektivitet og står i et rimeligt forhold til planens forventede virkning.

Udfyldelse af tabellen, der sammenfatter fondens omkostninger efter finansieringskilde, i overensstemmelse med modellen herunder:

Den sociale klimaplanens samlede omkostninger	Referencescenarie	I tilfælde af artikel 30k i direktiv 2003/87/EF
PLANENS ANSLÅEDE SAMLEDE OMKOSTNINGER heraf	XXX EUR	XXX EUR
Dækket af fonden	XXX EUR	XXX EUR
Nationalt bidrag	XXX EUR	XXX EUR
Overførsler fra programmer under delt forvaltning	XXX EUR	XXX EUR
Overførsler til programmer under delt forvaltning	-XXX EUR	-XXX EUR

3. ANALYSE OG SAMLET VIRKNING

3.1. Definitioner

En redegørelse for, hvordan definitionerne af energifattigdom og transportfattigdom skal anvendes på nationalt plan.

3.2. Forventet indvirkning på sårbare grupper

Et skøn over de sandsynlige virkninger af prisstigningen på som følge af emissionshandelssystemet, der er oprettet i overensstemmelse med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, på husstande, og navnlig på forekomsten af energifattigdom og transportfattigdom, samt på mikrovirksomheder, herunder navnlig et skøn over antallet af og identifikation af sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere. Disse virkninger skal analyseres på det rette territoriale niveau som fastlagt af den enkelte medlemsstat, idet der tages hensyn til særlige nationale forhold og elementer såsom adgang til offentlig transport og basale tjenester og identifikation af de mest berørte områder.

En beskrivelse af den metode, der er anvendt i skønnene, samtidig med at det sikres, at skønnene beregnes med en tilstrækkelig regional opdeling.

3.3. Forventet indvirkning af de planlagte foranstaltninger og investeringer

Et skøn over den forventede indvirkning af de foranstaltninger og investeringer, der er planlagt i afsnit 2, på drivhusgasemissioner, energifattigdom og transportfattigdom i forhold til det ovenfor beskrevne referencescenarie.

En beskrivelse af den metode, der er anvendt i skønnene.

Kvalitative og kvantitative tabeller over planens indvirkning, jf. model herunder:

Komponent	Beskrivelse af komponentens forventede indvirkning på: (angivelse omfatter relevante kvantitative indikatorer)				
	Energieffektivitet	Bygningsrenovering	Nul- og lavemissionsmobilitet og -transport	Reduktion af drivhusgasemissioner	Færre sårbare husstande og sårbare transportbrugere (enhed: husstande)
Samlet plan					
Byggesektor					
Vejtransportsektoren					

Komponent	Kvantificering af virkningen (hvis tilgængelig) dvs. forskel i % i forhold til det politikneutrale referencescenarie					
	Kort sigt (3 år frem)			Mellemlang sigt (planens sluttidspunkt)		
	Drivhusgase- missioner	Antal husstande, der er ramt af energifattig- dom	Antal husstande, der er ramt af transportfat- tighed	Drivhusgase- missioner	Antal husstande, der er ramt af energifattig- dom	Antal husstande, der er ramt af transportfattig- dom
Samlet plan						
Byggesektor						
Vejtransportsektor						

Kvalitativ og kvantitativ tabel over de midlertidige direkte indkomststøtteforanstaltningers forventede indvirkning på reduktionen af antallet af sårbare husstande og sårbare transportbrugere samt husstande, der er ramt af energifattighed og transportfattighed, jf. model herunder:

Komponent: direkte indkomststøtte	
Færre sårbare husstande og sårbare transportbrugere	Beskrivelse af den forventede indvirkning
	Skøn over den forventede indvirkning enhed: husstande
Færre husstande, der er ramt af energifattighed og transportfattighed	Beskrivelse af den forventede indvirkning
	Skøn over den forventede indvirkning enhed: husstande

4. PLANENS KOMPLEMENTARITET, ADDITIONALITET OG GENNEMFØRELSE

Denne del vedrører hele planen. De forskellige kriterier, der er nævnt nedenfor, skal begrundes for planen som helhed.

4.1. Overvågning og gennemførelse af planen

Redegørelse for, hvordan medlemsstaten har til hensigt at gennemføre de foreslåede foranstaltninger og investeringer med fokus på ordninger og tidsplan for overvågning og gennemførelse, herunder, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde artikel 21.

4.2. Overensstemmelse med andre initiativer

Redegørelse for, hvordan planen er i overensstemmelse med de oplysninger, medlemsstaten har medtaget i, og de forpligtelser, den har indgået i henhold til andre relevante planer og fonde, og samspillet mellem de forskellige planer fremover, jf. artikel 6, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, litra b), nr. iii).

4.3. Finansieringskomplementaritet

Oplysninger om eksisterende eller planlagt finansiering af foranstaltninger og investeringer fra andre EU-kilder eller internationale, offentlige eller, hvis det er relevant, private kilder, der bidrager til de foranstaltninger og investeringer, der er fastsat i planen, herunder midlertidig direkte indkomststøtte, i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c).

4.4. Additionalitet

Redegørelse og begrundelse for, hvordan de nye eller eksisterende foranstaltninger eller investeringer er supplerende og ikke erstatter tilbagevendende nationale budgetudgifter i henhold til artikel 13, stk. 2, herunder en sådan redegørelse og begrundelse med hensyn til foranstaltninger og investeringer, der indgår i planen i henhold til artikel 4, stk. 5.

4.5. Særlige geografiske forhold

Redegørelse for, hvordan der i planen er taget hensyn til særlige geografiske forhold såsom øer, regioner i den yderste periferi, landdistrikter eller fjerntliggende områder, mindre tilgængelige perifere områder, bjergområder eller områder, der halter bagefter.

4.6. Forebyggelse af korruption, svig og interessekonflikter

Et system til at forebygge, opdage og korrigere korruption, svig og interessekonflikter ved anvendelsen af midler ydet gennem fonden og ordninger, der har til formål at forhindre dobbeltfinansiering fra fonden og andre EU-programmer i henhold til artikel 21 og bilag III, herunder midler, der kanaliseres gennem andre offentlige eller private enheder end sårbare husstande, sårbare mikrovirksomheder og sårbare transportbrugere i henhold til artikel 9.

4.7. Information, kommunikation og synlighed

Overholdelse af bestemmelserne i artikel 23 om offentlig adgang til data med angivelse af det websted, hvor dataene vil blive offentliggjort, samt informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger

Skitsering af den påtænkte nationale kommunikationsstrategi, der har til formål at sikre offentlighedens kendskab til EU-finansieringen.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/956**af 10. maj 2023****om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«) fastlagde Kommissionen en ny vækststrategi. Denne strategi har til formål at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der ikke er nogen nettoemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) af drivhusgasser (»drivhusgasemissioner«) senest i 2050, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceforbruget. Den europæiske grønne pagt har til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede risici og virkninger. Samtidig skal denne omstilling være retfærdig og inklusiv, så ingen lades i stikken. Kommissionen bebudede også i sin meddelelse af 12. maj 2021 med titlen: »Vejen til en sund planet for alle EU-handlingsplan: Mod nulforurening for vand, luft og jord«, at relevante instrumenter og incitamenter skulle fremmes for bedre at gennemføre princippet om, at »forureneren betaler«, jf. artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og dermed afslutte udfasningen af »gratis forurening« med henblik på at maksimere synergierne mellem dekarbonisering og ambitionen om nul forurening.
- (2) Parisaftalen ⁽⁴⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over de førindustrielle niveauer og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer. I forbindelse med Glasgowklimaafspraken, der blev vedtaget den 13. november 2021, anerkendte UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, også, at en begrænsning af stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur på 1,5 °C over det førindustrielle niveau ville reducere risiciene og virkningerne af klimaændringer væsentligt og forpligtede sig til at styrke 2030-målene inden udgangen af 2022 for at lukke ambitionskløften.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 181.

⁽²⁾ EUT C 301 af 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2023.

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (3) Håndtering af klima- og andre miljørelaterede udfordringer og opnåelse af målene i Parisaftalen er centrale elementer i den europæiske grønne pagt. Værdien af den europæiske grønne pagt er kun blevet større i lyset af covid-19-pandemiens meget alvorlige indvirkning på EU-borgernes sundhed og økonomiske velfærd.
- (4) Unionen forpligtede sig til at reducere Unionens nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 som fastsat i forelæggelsen for UNFCCC på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater om ajourføringen af det nationalt bestemte bidrag fra Den Europæiske Union og dens medlemsstater.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁷⁾ har i lovgivningen fastsat målet om klimaneutralitet i økonomien som helhed senest i 2050. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030.
- (6) Særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) fra 2018 om virkningerne af globale temperaturstigninger på 1,5 °C over det førindustrielle niveau og relaterede globale drivhusgasemissionsveje giver et solidt videnskabeligt grundlag for at tackle klimaændringer og illustrerer behovet for at intensivere klimaindsatsen. Denne rapport bekræfter, at det for at mindske sandsynligheden for ekstreme vejrforhold er nødvendigt hurtigst muligt at reducere drivhusgasemissionerne, og at klimaændringerne skal begrænses til en global temperaturstigning på 1,5 °C. Hvis afbødningsveje, der hænger sammen med målet om begrænsning af temperaturstigningerne på 1,5 °C over førindustrielt niveau ikke aktiveres hurtigt, bliver det nødvendigt at træffe langt dyrere og mere komplekse afbødningsforanstaltninger for at undgå virkningerne af et højere niveau af global opvarmning. I bidraget fra arbejdsgruppe I til IPCC's sjette vurderingsrapport med titlen »Climate Change 2021: The Physical Science Basis« mindes der om, at klimaændringer allerede påvirker alle regioner på jorden, og det forventes, at klimaændringerne vil tiltage i alle regioner i de kommende årtier. I denne rapport understreges, at en begrænsning af opvarmningen til tæt på 1,5 °C eller endog 2 °C vil være uden for rækkevidde, medmindre der sker umiddelbare, hurtige og omfattende reduktioner af drivhusgasemissionerne.
- (7) Unionen har ført en ambitiøs klimapolitik og har indført en lovramme med henblik på at nå sit mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030. Den lovgivning, der gennemfører dette mål, består bl.a. af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁸⁾, som indfører et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (»EU ETS«) og leverer harmoniseret prissætning af drivhusgasemissioner på EU-plan for energiintensive sektorer og delsektorer, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽⁹⁾, som indfører nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner senest i 2030, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 ⁽¹⁰⁾, som pålægger medlemsstaterne at kompensere drivhusgasemissioner fra arealanvendelse med optag af drivhusgasemissioner fra atmosfæren.
- (8) Samtidig med at Unionen har reduceret sine indenlandske drivhusgasemissioner væsentligt, har de drivhusgasemissioner, der er indlejrede i import til Unionen, været stigende, hvilket har undermineret Unionens bestræbelser på at reducere sit samlede fodaftryk fra drivhusgasemissioner. Unionen har ansvaret for at fortsætte med at spille en ledende rolle i den globale klimaindsats.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

- (9) Så længe et betydeligt antal af Unionens internationale partnere har politiske tilgange, der ikke opnår samme ambitionsniveau for klimaet, er der risiko for kulstoflækage. Kulstoflækage opstår, hvis virksomheder i visse industrisektorer eller -delsektorer af hensyn til omkostningerne i forbindelse med klimapolitikker overfører produktionen til andre lande, eller hvis importen fra disse lande erstatter tilsvarende produkter, der er mindre intensive for så vidt angår drivhusgasemissioner. En sådan situation kan føre til en stigning i de samlede globale emissioner og dermed bringe reduktionen af drivhusgasemissioner, som der er et presserende behov for, i fare, hvis verden skal holde den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Da Unionen øger sine klimaambitioner, kan denne risiko for kulstoflækage underminere effektiviteten af Unionens emissionsreduktionspolitikker.
- (10) Initiativet til en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme («CBAM») er en del af »Fit for 55«-lovgivningspakken. CBAM skal tjene som et væsentligt element i Unionens værktøjskasse for at opfylde målet om en klimaneutral Union senest i 2050 i overensstemmelse med Parisaftalen ved at imødegå risikoen for kulstoflækage som følge af Unionens øgede klimaambitioner. CBAM forventes også at bidrage til at fremme dekarbonisering i tredjelande.
- (11) Eksisterende mekanismer til imødegåelse af risikoen for kulstoflækage i sektorer eller delsektorer, hvor en sådan risiko eksisterer, består af midlertidige gratistildelinger af EU ETS-kvoter og finansielle foranstaltninger til kompensation for indirekte emissionsomkostninger som følge af drivhusgasemissionsomkostninger, der overvæltes i elpriserne. Disse mekanismer er fastsat i henholdsvis artikel 10a, stk. 6, og artikel 10b i direktiv 2003/87/EF. Gratistildeling af EU ETS-kvoter på niveauet for bedste anlæg har været et politisk instrument for visse industrielle sektorer til at håndtere risikoen for kulstoflækage. Sammenlignet med fuld auktionering svækker sådanne gratistildelinger imidlertid det prissignal, som systemet giver, og påvirker dermed incitamenterne til at investere i yderligere reduktion af drivhusgasemissioner.
- (12) CBAM søger at erstatte disse eksisterende mekanismer ved at imødegå risikoen for kulstoflækage på en anden måde, nemlig ved at sikre tilsvarende kulstofpriser for importerede og indenlandske produkter. For at sikre en gradvis overgang fra det nuværende system med gratis kvoter til CBAM bør CBAM gradvist indføres, mens gratis kvoter i sektorer, der er omfattet af CBAM, udfases. Den kombinerede og midlertidige anvendelse af EU ETS-kvoter, der tildeles gratis, og CBAM bør under ingen omstændigheder føre til en gunstigere behandling af EU-varer sammenlignet med varer, der importeres til Unionens toldområde.
- (13) Kulstofprisen stiger, og virksomhederne har brug for langsigtet synlighed, forudsigelighed og retssikkerhed for at kunne træffe deres beslutninger om investeringer i dekarbonisering af industrielle processer. For at styrke den retlige ramme for bekæmpelse af kulstoflækage bør der derfor fastlægges en klar vej for en gradvis yderligere udvidelse af CBAM's anvendelsesområde til produkter, sektorer og delsektorer med risiko for kulstoflækage.
- (14) Selv om formålet med CBAM er at forebygge risikoen for kulstoflækage, vil denne forordning også tilskynde producenter fra tredjelande til at anvende teknologier, der er mere effektive i forhold til at reducere drivhusgasser, således at der genereres færre emissioner. Derfor forventes CBAM effektivt at støtte reduktionen af drivhusgasemissioner i tredjelande.
- (15) Som et instrument til forebyggelse af kulstoflækage og reduktion af drivhusgasemissioner bør CBAM sikre, at importerede produkter er underlagt et reguleringssystem, der anvender kulstofomkostninger svarende til dem, der ville være blevet afholdt under EU ETS, og som resulterer i en kulstofpris, der svarer til importerede og indenlandske produkter. CBAM er en klimaforanstaltning, der bør støtte reduktionen af globale drivhusgasemissioner og forebygge risikoen for kulstoflækage samtidig med, at der sikres forenelighed med Verdenshandelsorganisationsretten.

- (16) Denne forordning bør finde anvendelse på varer, der importeres til Unionens toldområde fra tredjelande, medmindre deres produktion allerede har været omfattet af EU ETS gennem dets anvendelse på tredjelande eller territorier, eller på et kulstofprissætningssystem, der er fuldt forbundet med EU ETS.
- (17) Med henblik på at sikre, at omstillingen til en kulstofneutral økonomi til stadighed ledsages af økonomisk og social samhørighed, bør der ved fremtidig revision af denne forordning tages hensyn til de særlige karakteristika og begrænsninger for regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, samt for østater, der er en del af Unionens toldområde, uden at underminere integriteten og sammenhængen i Unionens retsorden, herunder det indre marked og de fælles politikker.
- (18) Med henblik på at forebygge risikoen for kulstoflækage i offshoreanlæg bør denne forordning finde anvendelse på varer eller forædlingsprodukter fra disse varer, der er resultatet af en procedure for aktiv forædling, som føres til en kunstig ø, en fast eller flydende struktur eller enhver anden struktur på kontinentalsoklen eller i en medlemsstats eksklusive økonomiske zone, hvor denne kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone støder op til Unionens toldområde. Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte de nærmere betingelser for anvendelsen af CBAM på sådanne varer.
- (19) De drivhusgasemissioner, der bør reguleres af CBAM, bør svare til de drivhusgasemissioner, der er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, nemlig kuldioxid (»CO₂«) samt, hvor det er relevant, dinitrogenoxid og perfluorcarboner. CBAM bør i første omgang finde anvendelse på direkte emissioner af disse drivhusgasser fra tidspunktet for produktionen af varer frem til importen af disse varer til Unionens toldområde, der afspejler anvendelsesområdet for EU ETS, for at sikre sammenhæng. CBAM bør også finde anvendelse på indirekte emissioner. Disse indirekte emissioner er emissioner fra produktion af elektricitet, der anvendes til fremstilling af de varer, som denne forordning finder anvendelse på. Medtagelsen af indirekte emissioner vil yderligere øge den miljømæssige effektivitet af CBAM og dens ambition om at bidrage til bekæmpelsen af klimaændringer. Indirekte emissioner bør dog i første omgang ikke tages i betragtning for de varer, for hvilke der anvendes finansielle foranstaltninger i Unionen, som kompenserer for indirekte emissionsomkostninger som følge af drivhusgasemissionsomkostninger, der overvæltes i elpriserne. Disse varer er fastsat i bilag II til denne forordning. Fremtidige revisioner af EU ETS i direktiv 2003/87/EF og navnlig revisioner af kompensationsforanstaltningerne for de indirekte omkostninger bør afspejles på passende vis for så vidt angår anvendelsesområdet for CBAM. I overgangsperioden bør der indsamles data med henblik på yderligere at præcisere metoden til beregning af indirekte emissioner. Denne metode bør tage hensyn til den mængde elektricitet, der anvendes til produktion af de varer, der er opført i denne forordnings bilag I, samt oprindelsesland, produktionskilde og emissionsfaktor forbundet med denne elektricitet. Den specifikke metode bør præciseres yderligere for at opnå den mest hensigtsmæssige metode til at forebygge kulstoflækage og sikre den miljømæssige integritet af CBAM.
- (20) EU ETS og CBAM har et fælles mål om at prissætte drivhusgasemissioner, der er indlejrede i de samme sektorer og varer gennem anvendelse af specifikke kvoter eller certifikater. Begge systemer er af lovgivningsmæssig karakter og er begrundet i behovet for at begrænse drivhusgasemissionerne i overensstemmelse med det bindende miljømål i EU-retten, som er fastsat i forordning (EU) 2021/1119, om at reducere Unionens nettodrivhusgasemissioner med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 og målet om at opnå klimaneutralitet i økonomien som helhed senest i 2050.
- (21) Selv om EU ETS fastsætter det samlede antal udstedte kvoter (»loftet«) for drivhusgasemissioner fra aktiviteter, der er omfattet af dets anvendelsesområde, og tillader handel med kvoter (»lofts- og handelsordningen«), bør CBAM ikke fastsætte kvantitative begrænsninger for import, således at handelsstrømmene ikke begrænses. Selv om EU ETS finder anvendelse på anlæg i Unionen, bør CBAM desuden anvendes på visse varer, der importeres til Unionens toldområde.
- (22) CBAM-systemet har visse særlige karakteristika i forhold til EU ETS, herunder for så vidt angår beregningen af prisen på CBAM-certifikater, mulighederne for at handle med CBAM-certifikater og deres gyldighedsperiode. Disse karakteristika skyldes behovet for at bevare CBAM's effektivitet som en foranstaltning til at forhindre kulstoflækage over tid. De sikrer også, at forvaltningen af CBAM-systemet ikke er uforholdsmæssigt byrdefuld, både med hensyn

til forpligtelser, der pålægges driftsledere, og administrative ressourcer, samtidig med at der bevares en grad af fleksibilitet for driftsledere, der svarer til den under EU ETS. At sikre en sådan balance er af særlig betydning for de berørte små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

- (23) For at bevare sin effektivitet som en foranstaltning til forebyggelse af kulstoflækage skal CBAM nøje afspejle EU ETS-prisen. Mens prisen på EU ETS-markedet for kvoter, der frigives på markedet, fastsættes gennem auktioner, bør prisen på CBAM-certifikater i rimeligt omfang afspejle prisen på sådanne auktioner ved hjælp af gennemsnit, der beregnes på ugebasis. Sådanne ugentlige gennemsnitspriser afspejler nøje prisudsvingene i EU ETS og giver importørerne en rimelig margin til at drage fordel af prisændringerne i EU ETS, samtidig med at det sikres, at systemet fortsat kan forvaltes af administrative myndigheder.
- (24) Under EU ETS bestemmer loftet udbuddet af emissionskvoter og giver sikkerhed for maksimale drivhusgasemissioner. Kulstofprisen bestemmes af balancen mellem dette udbud og markedsefterspørgslen. Knapthed er nødvendig, hvis der skal være et prisincitament. Denne forordning har ikke til hensigt at fastsætte et loft for antallet af CBAM-certifikater, der er til rådighed for importører, hvis importørerne havde mulighed for at overføre og handle med CBAM-certifikater, kunne denne mulighed resultere i situationer, hvor prisen på CBAM-certifikater ikke længere ville afspejle prisudviklingen i EU ETS. En sådan situation vil svække incitamentet til dekarbonisering, fremme kulstoflækage og hæmme CBAM's overordnede klimamål. Det kan også resultere i forskellige priser for driftsledere fra forskellige lande. Begrænsningerne i mulighederne for at handle med CBAM-certifikater og overføre dem er derfor begrundet i behovet for at undgå at underminere CBAM's effektivitet og klimamål og sikre en ensartet behandling af driftsledere fra forskellige lande. For at bevare importørernes mulighed for at optimere deres omkostninger bør denne forordning imidlertid indeholde bestemmelser om et system, hvor myndighederne kan tilbagekøbe en vis mængde overskydende certifikater fra importørerne. Dette beløb bør fastsættes på et niveau, der giver importørerne en rimelig margin til at udnytte deres omkostninger over certifikaternes gyldighedsperiode, samtidig med at den samlede pristransmissionseffekt bevares, og det sikres, at de miljømæssige mål ved CBAM bevares.
- (25) Eftersom CBAM vil finde anvendelse på import af varer til Unionens toldområde snarere end på anlæg, vil det også være nødvendigt at anvende visse tilpasninger og forenklinger i CBAM. En sådan forenkling bør være indførelsen af et simpelt og tilgængeligt indberetningssystem, hvorved importører indberetter de samlede verificerede drivhusgasemissioner, der er indlejret i varer, som importeres i et givet kalenderår. Der bør også anvendes en anden tidsplan end EU ETS' overholdelsescyklus for at undgå eventuelle flaskehalse, der kan følge af forpligtelser for akkrediterede verifikatorer i henhold til denne forordning og Direktiv 2003/87/EF.
- (26) Medlemsstaterne bør pålægge sanktioner for overtrædelser af denne forordning og sikre, at sådanne sanktioner håndhæves. Mere specifikt bør bødebøbet for en godkendt CBAM-klarers undladelse af at returnere CBAM-certifikater være identisk med beløbet i henhold til artikel 16, stk. 3 og 4, i direktiv 2003/87/EF. Hvis varerne imidlertid er blevet indført i Unionen af en anden person end en godkendt CBAM-klarers uden at opfylde forpligtelserne i henhold til denne forordning, bør størrelsen af disse bøder være højere for at være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, også under hensyntagen til, at en sådan person ikke er forpligtet til at returnere CBAM-certifikater. Påleggelsen af sanktioner i henhold til denne forordning berører ikke sanktioner, som kan pålægges i henhold til EU-retten eller national ret for overtrædelse af andre relevante forpligtelser, navnlig dem vedrørende toldregler.
- (27) Mens EU ETS finder anvendelse på visse produktionsprocesser og -aktiviteter, bør CBAM målrettes den tilsvarende import af varer. Dette kræver, at de importerede varer klart identificeres ved hjælp af deres tarifiering i den kombinerede nomenklatur (»KN«), der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽⁹⁾, og at de kædes sammen med indlejrede emissioner.

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

- (28) De varer eller forædlingsprodukter, som er omfattet af CBAM, bør afspejle de aktiviteter, der er omfattet af EU ETS, da dette system er baseret på kvantitative og kvalitative kriterier knyttet til miljømålet i direktiv 2003/87/EF og er det mest omfattende reguleringssystem for drivhusgasemissioner i Unionen.
- (29) Fastsættelse af anvendelsesområdet for CBAM på en måde, der afspejler de aktiviteter, som er omfattet af EU ETS, vil også bidrage til at sikre, at importerede produkter indrømmes en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der indrømmes tilsvarende varer af indenlandsk oprindelse.
- (30) Selv om det endelige mål med CBAM er en bred produktdekning, ville det være klogt at starte med et antal udvalgte sektorer med relativt homogene varer, hvor der er risiko for kulstoflækage. Sektorer i Unionen, der anses for at være udsat for risiko for kulstoflækage, er opført i Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/708 ⁽¹⁰⁾.
- (31) De varer, der bør være omfattet af denne forordning, bør udvælges efter en omhyggelig analyse af deres relevans med hensyn til kumulerede drivhusgasemissioner og risiko for kulstoflækage i de tilsvarende sektorer i EU ETS, samtidig med at kompleksiteten og den administrative byrde for de berørte driftsledere begrænses. Udvalgelsen bør navnlig tage hensyn til basismaterialer og basisprodukter, der er omfattet af EU ETS, med det formål at sikre, at emissioner, der er indlejret i emissionsintensive produkter, der importeres til Unionen, er genstand for en kulstofpris, der svarer til den, der gælder for Unionens produkter, og at mindske risikoen for kulstoflækage. De relevante kriterier for at begrænse udvalgelsen bør være: for det første sektorernes relevans med hensyn til emissioner, nemlig om sektoren er en af de største aggregerede udledere af drivhusgasemissioner, for det andet sektorens eksponering for en betydelig risiko for kulstoflækage som defineret i direktiv 2003/87/EF, og for det tredje behovet for at afbalancere den brede produktdekning med hensyn til drivhusgasemissioner og samtidig begrænse kompleksiteten og den administrative byrde.
- (32) Anvendelsen af det første kriterium vil gøre det muligt at opregne følgende industrisektor med hensyn til kumulerede emissioner: jern og stål, raffinaderier, cement, aluminium, organiske basiskemikalier, brint samt gødningsstoffer.
- (33) Visse sektorer, der er opført i den delegerede afgørelse (EU) 2019/708, bør dog ikke på nuværende tidspunkt behandles i denne forordning på grund af deres særlige karakteristika.
- (34) Navnlig bør organiske kemikalier ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde på grund af tekniske begrænsninger på tidspunktet for vedtagelse af denne forordning, som ikke gør det muligt klart at definere de indlejrede emissioner i sådanne importerede varer. For disse varer er det gældende benchmark under EU ETS en grundparameter, som ikke giver mulighed for en entydig fordeling af emissioner i individuelle importerede varer. En mere målrettet tildeling til organiske kemikalier kræver flere data og analyser.
- (35) Der gælder tilsvarende tekniske begrænsninger for raffinaderiprodukter, for hvilke det ikke er muligt entydigt at henføre drivhusgasemissioner til individuelle outputprodukter. Samtidig vedrører det relevante benchmark i EU ETS ikke direkte bestemte produkter, såsom benzin, diesel eller petroleum, men al raffinaderiproduktion.
- (36) Aluminiumsprodukter bør medtages i CBAM, da de er stærkt udsat for kulstoflækage. Desuden konkurrerer de direkte med stålprodukter i flere industrielle anvendelser på grund af egenskaber, der ligger tæt op ad dem, der kendetegner stålprodukter.
- (37) På tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning er importen af brint til Unionen forholdsvis lav. Denne situation forventes imidlertid at ændre sig betydeligt i de kommende år, da Unionens »Fit for 55-pakke« fremmer anvendelsen af vedvarende brint. For dekarboniseringen af industrien som helhed vil efterspørgslen efter vedvarende brint stige og dermed føre til ikkeintegrerede produktionsprocesser i efterfølgende produkter, hvor brint er en prækursor. Medtagelsen af brint i CBAM's anvendelsesområde er et passende middel til yderligere at fremme dekarboniseringen af brint.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/708 af 15. februar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår bestemmelse af sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en risiko for kulstoflækage, for perioden 2021 til 2030 (EUT L 120 af 8.5.2019, s. 20).

- (38) Tilsvarende bør visse produkter være omfattet af CBAM's anvendelsesområde på trods af deres lave indlejrede emissioner, som forekommer under deres produktionsproces, da udelukkelsen af dem ville øge sandsynligheden for omgåelse af medtagelsen af stålprodukter i CBAM ved at ændre handelsmønstret i retning af produkter i efterfølgende produktionsled.
- (39) Omvendt bør denne forordning i første omgang ikke finde anvendelse på visse produkter, hvis produktion ikke medfører meningsfulde emissioner såsom jernholdigt skrot, visse ferrolegeringer og visse gødningstoffer.
- (40) Importen af elektricitet bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, da denne sektor tegner sig for 30 % af de samlede drivhusgasemissioner i Unionen. Unionens øgede klimaambitioner vil øge kløften i kulstofomkostningerne mellem elproduktion i Unionen og i tredjelande. Denne kløft kombineret med fremskridtene med at forbinde Unionens elnet med nabolandenes vil øge risikoen for kulstoflækage som følge af øget import af elektricitet, hvoraf en betydelig del produceres af kulfyrede kraftværker.
- (41) For at undgå en unødvendig stor administrativ byrde for så vidt angår kompetente nationale myndigheder og importører, er det hensigtsmæssigt at præcisere de begrænsede tilfælde, hvor forpligtelserne i henhold til denne forordning ikke bør finde anvendelse. Denne de minimis-bestemmelse berører imidlertid ikke den fortsatte anvendelse af de bestemmelser i henhold til EU-retten eller national ret, som er nødvendige for at sikre overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning samt navnlig af toldlovgivningen, herunder vedrørende forebyggelse af svig.
- (42) Da importører af varer, der er omfattet af denne forordning, ikke skal opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning på importtidspunktet, bør der anvendes særlige administrative foranstaltninger for at sikre, at sådanne forpligtelser opfyldes på et senere tidspunkt. Importører bør derfor kun have ret til at importere varer, der er omfattet af denne forordning, efter at de har fået en godkendelse fra de kompetente myndigheder.
- (43) Toldmyndighederne bør ikke tillade import af varer foretaget af nogen anden person end en godkendt CBAM-klararer. I overensstemmelse med artikel 46 og 48 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽¹⁾ har toldmyndighederne ret til at udføre kontrol af varerne, herunder med hensyn til identifikation af den godkendte CBAM-klararer, den ottecifrede KN-kode, mængden af og oprindelseslandet for de importerede varer, datoen for angivelsen og toldproceduren. Kommissionen bør inddrage risiciene i forbindelse med CBAM i fastsættelsen af de fælles risikokriterier og -standarder i henhold til artikel 50 i forordning (EU) nr. 952/2013.
- (44) I en overgangsperiode bør toldmyndighederne underrette toldklararerne om forpligtelsen til at indberette oplysninger for således at bidrage til indsamlingen af oplysninger samt bevidstgørelsen om behovet for at anmode om status som godkendt CBAM-klararer, hvis det er relevant. Sådanne oplysninger bør meddeles af toldmyndighederne på en passende måde for at sikre, at toldklararerne gøres opmærksomme på en sådan forpligtelse.
- (45) CBAM bør være baseret på et angivelsessystem, hvor en godkendt CBAM-klararer, som kan repræsentere mere end én importør, årligt indgiver en angivelse om de indlejrede emissioner i de varer, der importeres til Unionens toldområde, og returnerer en række CBAM-certifikater svarende til de angivne emissioner. Den første CBAM-angivelse bør indgives senest den 31. maj 2027 for kalenderåret 2026.
- (46) En godkendt CBAM-klararer bør have mulighed for at kræve en reduktion af antallet af CBAM-certifikater, der skal returneres, svarende til den kulstofpris, der allerede faktisk er betalt i oprindelseslandet af de deklarerede indlejrede emissioner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- (47) De deklarerede indlejrede emissioner bør verificeres af en person, der er akkrediteret af et nationalt akkrediteringsorgan, som er udpeget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽¹²⁾ eller i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 ⁽¹³⁾.
- (48) CBAM bør gøre det muligt for driftsledere af produktionsanlæg i tredjelande at registrere sig i CBAM-registret og stille deres verificerede indlejrede emissioner fra produktion af varer til rådighed for autoriserede CBAM-klarere. En driftsleder bør kunne vælge ikke at få sit navn, sin adresse og sine kontaktoplysninger i CBAM-registret gjort tilgængelig for offentligheden.
- (49) CBAM-certifikater vil adskille sig fra EU ETS-kvoter, hvor daglig auktionering er et væsentligt element. Behovet for at fastsætte en klar pris for CBAM-certifikater vil gøre en daglig offentliggørelse alt for byrdefuld og forvirrende for driftslederne, da daglige priser risikerer at blive forældede, når de offentliggøres. Offentliggørelsen af CBAM-priser på ugebasis vil således mere nøjagtigt afspejle pristendensen for EU ETS-kvoter, der frigives på markedet, og forfølge det samme klimamål. Beregningen af prisen på CBAM-certifikater bør derfor fastsættes på grundlag af en længere tidsramme, nemlig på ugebasis, fremfor den tidsramme, der er fastsat i EU ETS, nemlig på daglig basis. Kommissionen bør have til opgave at beregne og offentliggøre denne gennemsnitspris.
- (50) For at give de autoriserede CBAM-klarere fleksibilitet til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning og give dem mulighed for at drage fordel af udsving i prisen på EU ETS-kvoter bør CBAM-certifikater være gyldige i en begrænset periode fra datoen for deres køb. Den godkendte CBAM-klarerer bør have lov til at videresælge en del af de certifikater, der er købt for meget. Med henblik på returnering af CBAM-certifikater bør den godkendte CBAM-klarerer akkumulere det antal certifikater, der kræves i løbet af året, og som svarer til de tærskler, der er fastsat ved udgangen af hvert kvartal.
- (51) De fysiske egenskaber ved elektricitet som produkt berettiger en lidt anderledes udformning inden for CBAM i forhold til andre varer. Standardværdier bør anvendes på klart specificerede betingelser, og autoriserede CBAM-klarere bør have mulighed for at kræve, at deres forpligtelser i henhold til denne forordning beregnes på grundlag af faktiske emissioner. Handel med elektricitet adskiller sig fra handel med andre varer, navnlig fordi den handles gennem sammenkoblede elnet ved hjælp af elektricitetsbørser og særlige former for handel. Markedskobling er en meget reguleret form for handel med elektricitet, som gør det muligt at samle bud og tilbud i hele Unionen.
- (52) For at undgå risikoen for omgåelse og forbedre sporbarheden af de faktiske CO₂-emissioner fra import af elektricitet og dens anvendelse i varer bør beregningen af de faktiske emissioner kun tillades på en række strenge betingelser. Det bør navnlig være nødvendigt at påvise en fast nominering af den tildelte sammenkoblingskapacitet, og at der er et direkte kontraktforhold mellem køberen og producenten af elektricitet fra vedvarende energikilder eller mellem køberen og producenten af elektricitet, der har lavere emissioner end standardværdien.
- (53) For at mindske risikoen for kulstoflækage bør Kommissionen træffe foranstaltninger til at imødegå omgængelsespraksis. Kommissionen bør vurdere risikoen for en sådan omgåelse i alle sektorer, der er omfattet af denne forordning.
- (54) Kontraherende parter i traktaten om oprettelse af Energifællesskabet indgået ved Rådets afgørelse 2006/500/EF ⁽¹⁴⁾ og parter i associeringsaftaler, herunder vidtgående og brede frihandelsområder, har forpligtet sig til dekarboniseringsprocesser, som i sidste ende bør resultere i indførelse af kulstofprisfastsættelsesmekanismer i lighed med eller svarende til EU ETS eller i deres deltagelse i EU ETS.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 af 19. december 2018 om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 94).

⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 2006/500/EF af 29. maj 2006 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af energifællesskabstraktaten (EUT L 198 af 20.7.2006, s. 15).

- (55) Integrationen af tredjelande i Unionens elektricitetsmarked er en vigtig faktor for disse lande til at fremskynde deres overgang til energisystemer med en høj andel af vedvarende energi. Markedskoblingen for elektricitet, jf. Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 ⁽¹⁵⁾, sætter tredjelande i stand til bedre at integrere elektricitet fra vedvarende energikilder i elmarkedet, udveksle sådan elektricitet på en effektiv måde inden for et større område, skabe balance mellem udbud og efterspørgsel med det større EU-marked og reducere CO₂-emissionsintensiteten i deres elproduktion. Integrationen af tredjelande i Unionens elektricitetsmarked bidrager også til elforsyningsikkerheden i disse lande og i nabomedlemsstaterne.
- (56) Når tredjelandes elektricitetsmarkeder bliver tæt integreret i Unionens elektricitetsmarked gennem markedskobling, bør der findes tekniske løsninger for at sikre anvendelsen af CBAM på elektricitet, der eksporteres fra disse lande til Unionens toldområde. Hvis der ikke kan findes tekniske løsninger, bør tredjelande, hvis markeder er koblet med Unionens marked, være omfattet af en tidsbegrænset undtagelse fra CBAM indtil 2030, udelukkende for så vidt angår eksport af elektricitet, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Disse tredjelande bør imidlertid udarbejde en køreplan og forpligte sig til at gennemføre en kulstofprisfastsættelsesmekanisme, der giver en pris, som svarer til EU ETS, og bør forpligte sig til at opnå kulstofneutralitet senest i 2050 samt til at tilpasse sig EU-lovgivningen på områderne miljø, klima, konkurrence og energi. En sådan undtagelse bør til enhver tid trækkes tilbage, hvis der er grund til at tro, at det pågældende land ikke opfylder sine forpligtelser, eller hvis det ikke senest i 2030 har vedtaget et emissionshandelssystem svarende til EU ETS.
- (57) Overgangsbestemmelser bør gælde i en begrænset periode. Til dette formål bør CBAM finde anvendelse uden finansiel justering med det formål at fremme dens gnidningsløse udrulning og dermed mindske risikoen for forstyrrende virkninger på handelen. Importører bør hvert kvartal skulle indberette de indlejrede emissioner i varer, der importeres i det foregående kvartal, med angivelse af direkte og indirekte emissioner samt eventuelle kulstofpriser, der faktisk er betalt i udlandet. Den sidste CBAM-rapport, der skal forelægges for sidste kvartal af 2025, bør forelægges senest den 31. januar 2026.
- (58) For at lette og sikre, at CBAM fungerer korrekt, bør Kommissionen yde støtte til de kompetente myndigheder i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner og opgaver i henhold til denne forordning. Kommissionen bør koordinere, udstede retningslinjer og støtte udvekslingen af bedste praksis.
- (59) Med henblik på at anvende denne forordning på en omkostningseffektiv måde bør Kommissionen forvalte CBAM-registret med data om de godkendte CBAM-klarere, driftsledere og anlæg i tredjelande.
- (60) Der bør oprettes en fælles central platform for salg og tilbagekøb af CBAM-certifikater. Med henblik på at føre tilsyn med transaktionerne på den fælles centrale platform bør Kommissionen lette udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem de kompetente myndigheder samt mellem disse myndigheder og Kommissionen. Desuden bør der etableres en hurtig informationsstrøm mellem den fælles centrale platform og CBAM-registret.
- (61) For at bidrage til den effektive anvendelse af denne forordning bør Kommissionen foretage risikobaserede kontroller og bør revidere indholdet af CBAM-angivelser i overensstemmelse hermed.
- (62) For yderligere at muliggøre en ensartet anvendelse af denne forordning bør Kommissionen som et foreløbigt input stille sine egne beregninger vedrørende de CBAM-certifikater, der skal returneres, til rådighed for de kompetente myndigheder på grundlag af sin gennemgang af CBAM-angivelserne. Sådanne foreløbige input bør kun gives til vejledende formål og med forbehold for den endelige beregning, som den kompetente myndighed skal foretage. Det bør navnlig ikke være muligt at appellere eller træffe andre afhjælpende foranstaltninger mod sådanne foreløbige input fra Kommissionen.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24. juli 2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT L 197 af 25.7.2015, s. 24).

- (63) Medlemsstaterne bør også kunne foretage gennemgange af individuelle CBAM-angivelser med henblik på håndhævelse. Konklusionerne af revisionerne af de enkelte CBAM-angivelser bør deles med Kommissionen. Disse konklusioner bør også gøres tilgængelige for andre kompetente myndigheder via CBAM-registret.
- (64) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for korrekt fastsættelse og opkrævning af indtægter fra anvendelsen af denne forordning.
- (65) Kommissionen bør regelmæssigt evaluere anvendelsen af denne forordning og aflægge rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Disse rapporter bør navnlig fokusere på mulighederne for at styrke klimaindsatsen hen imod at nå målet om en klimaneutral Union senest i 2050. Kommissionen bør som led i denne rapportering indsamle de nødvendige oplysninger med henblik på yderligere at udvide denne forordnings anvendelsesområde til indlejrede indirekte emissioner i de varer, der er opført i bilag II, så hurtigt som muligt, samt andre varer og tjenesteydelser, der kan være i risiko for kulstoflækage, såsom produkter i efterfølgende produktionsled, og med henblik på at udvikle metoder til beregning af indlejrede emissioner baseret på miljøaftryksmetoderne som fastsat i Kommissionens henstilling 2013/179/EU ⁽¹⁶⁾. Disse rapporter bør også indeholde en vurdering af indvirkningen af CBAM på kulstoflækage, herunder i forbindelse med eksport, og dens økonomiske, sociale og territoriale indvirkning i hele Unionen under hensyntagen til de særlige forhold og begrænsninger i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, og i østater, som indgår i Unionens toldområde.
- (66) Omgåelse af denne forordning bør overvåges og adresseres af Kommissionen, herunder når driftsledere foretager en ganske let ændring af deres varer uden at forandre deres væsentlige egenskaber eller kunstigt opsplitter forsendelser for at unddrage sig forpligtelserne i henhold til denne forordning. Situationer, hvor varer ville blive sendt til et tredjeland eller en region forud for deres import til EU-markedet med henblik på at undgå forpligtelserne i henhold til denne forordning, eller hvor driftsledere i tredjelande eksporterer deres mindre drivhusgasintensive produkter til Unionen og beholder deres mere drivhusgasintensive produkter til andre markeder, eller eksportører eller producenters omstrukturering af deres salgs- og produktionsmønstre og -kanaler eller andre former for dobbelt produktion og dobbelte salgsmetoder med henblik på at undgå forpligtelserne i henhold til denne forordning, bør også overvåges.
- (67) Under fuld overholdelse af principperne fastsat i denne forordning bør arbejdet med at udvide denne forordnings anvendelsesområde have til formål senest i 2030 at omfatte alle de sektorer, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF. I forbindelse med gennemgangen og evalueringen af anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen derfor opretholde en henvisning til denne tidsplan og prioritere at medtage drivhusgasemissioner, der er indlejret i de varer, der er mest udsat for kulstoflækage, og som er mest kulstofintensive, samt i produkter i efterfølgende produktionsled, der indeholder en betydelig andel af mindst én af de varer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et lovgivningsmæssigt forslag om en sådan udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde senest i 2030, bør den underrette Europa-Parlamentet og Rådet om årsagerne hertil og tage de nødvendige skridt til at nå målet om hurtigst muligt at medtage alle de sektorer, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF.
- (68) Kommissionen bør også forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning to år efter udløbet af overgangsperioden og derefter hvert andet år. Tidsplanen for indgivelsen af rapporterne bør følge tidsplanerne for kulstofmarkedets funktion i henhold til artikel 10, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF. Rapporterne bør indeholde en vurdering af virkningerne af CBAM.
- (69) Med henblik på at sikre en hurtig og effektiv reaktion på uforudselige, ekstraordinære og uprovokerede omstændigheder, som har destruktive konsekvenser for den økonomiske og industrielle infrastruktur i et eller flere tredjelande, der er underlagt CBAM, bør Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag for at ændre denne forordning til Europa-Parlamentet og Rådet. Et sådant lovgivningsmæssigt forslag bør fastsætte de foranstaltninger, der er mest passende set i lyset af de omstændigheder, som tredjelandet står over for, samtidig med at målsætningerne i denne forordning bevares. Disse forholdsregler bør være tidsbegrænsede.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

- (70) En dialog med tredjelande bør fortsætte, og der bør være plads til samarbejde og løsninger, der kan danne grundlag for de konkrete valg, der skal træffes med hensyn til den nærmere udformning af CBAM under dens gennemførelse, navnlig i overgangsperioden.
- (71) Kommissionen bør bestræbe sig på at engagere sig på en ensartet måde og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser sammen med de tredjelande, hvis handel med Unionen er berørt af denne forordning, for at undersøge mulighederne for dialog og samarbejde med hensyn til gennemførelsen af specifikke elementer i CBAM. Kommissionen bør også undersøge muligheden for at indgå aftaler, der tager hensyn til tredjelandes kulstofprisfastsættelsesmekanismer. Unionen bør yde teknisk bistand til disse formål til udviklingslande og til de mindst udviklede lande som udpeget af De Forenede Nationer (LDC'er).
- (72) Oprettelsen af CBAM opfordrer til at udvikle det bilaterale, multilaterale og internationale samarbejde med tredjelande. Til dette formål bør der oprettes et forum af lande med kulstofprissætningsinstrumenter eller andre sammenlignelige instrumenter («klimaklub») med henblik på at fremme indførelse af ambitiøse klimapolitikker i alle lande og bane vej for en global kulstofprissætning. Klimaklubben bør være åben, frivillig, ikkeudelukkende og have fokus navnlig på høje klimaambitioner i overensstemmelse med Parisaftalen. Klimaklubben kan fungere under ledelse af en multilateral international organisation og bør lette sammenligningen og, hvor det er relevant, koordineringen af relevante foranstaltninger med indvirkning på emissionsreduktion. Klimaklubben bør også støtte sammenligneligheden af relevante klimaforanstaltninger ved at sikre kvaliteten af klimaovervågning, -rapportering og -verifikation blandt dens medlemmer og tilvejebringe midler til engagement og gennemsigtighed mellem Unionen og dens handelspartnere.
- (73) For yderligere at støtte opfyldelsen af målene i Parisaftalen i tredjelande er det ønskeligt, at Unionen fortsat yder finansiel støtte gennem Unionens budget til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i LDC'er, herunder i deres bestræbelser på at dekarbonisere og omstille deres fremstillingsindustrier. Unionens støtte bør også bidrage til at lette de berørte industriers tilpasning til de nye lovgivningsmæssige krav, der følger af denne forordning.
- (74) Da CBAM har til formål at fremme renere produktion, forpligter Unionen sig til at samarbejde med og støtte lav- og mellemindkomsttredjelande hen imod en dekarbonisering af deres fremstillingsindustrier som led i den eksterne dimension af den europæiske grønne pagt og i overensstemmelse med Parisaftalen. Unionen bør fortsat støtte disse lande gennem Unionens budget, navnlig LDC'er, for at bidrage til at sikre deres tilpasning til forpligtelserne i henhold til denne forordning. Unionen bør også fortsat støtte modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i disse lande, herunder i deres bestræbelser på at dekarbonisere og omdanne deres fremstillingsindustrier, inden for loftet i den flerårige finansielle ramme og den finansielle støtte, som Unionen yder til international klimafinansiering. Unionen arbejder på at indføre en ny egen indtægt baseret på indtægterne fra salget af CBAM-certifikater.
- (75) Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾ og (EU) 2018/1725⁽¹⁸⁾.
- (76) Af effektivitetshensyn bør Rådets forordning (EF) nr. 515/97⁽¹⁹⁾ finde tilsvarende anvendelse på denne forordning.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

- (77) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår:
- supplerings af denne forordning ved at fastlægge krav og procedurer for tredjelande eller territorier, der er blevet fjernet fra listen i punkt 2 i bilag III, for at sikre, at denne forordning finder anvendelse på disse lande eller territorier med hensyn til elektricitet
 - ændring af listen over tredjelande og territorier opført i bilag III, punkt 1 eller 2, enten ved at tilføje disse lande eller territorier til denne liste med henblik på at udelukke de tredjelande eller territorier, der er fuldt integreret i eller knyttet til EU ETS, fra CBAM i tilfælde af fremtidige aftaler, eller ved at fjerne tredjelande eller territorier fra denne liste, hvorved de falder under CBAM, hvis de ikke effektivt opkræver EU ETS-prisen på varer, der eksporteres til Unionen
 - supplerings af denne forordning ved at præcisere betingelserne for tildeling af akkreditering til verifikatorer, kontrol af og tilsyn med akkrediterede verifikatorer, inddragelse af akkreditering og gensidig anerkendelse og peerevaluering af akkrediteringsorganerne
 - supplerings af denne forordning ved yderligere at fastlægge tidsplanen, administrationen og andre aspekter af salg og tilbagekøb af CBAM-certifikater, og
 - ændring af listen over varer i bilag I ved under visse omstændigheder at tilføje varer, der er blevet ændret lidt, med henblik på at styrke foranstaltninger, der imødegår omgængelsespraksis.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

- (78) Sådanne høringer bør gennemføres på en gennemsigtig måde og kan omfatte forudgående høringer af interessenter såsom kompetente organer, industrien (herunder SMV'er), arbejdsmarkedets parter såsom fagforeninger, civilsamfundsorganisationer og miljøorganisationer.
- (79) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²¹⁾.
- (80) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgifts cyklussen, herunder forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler, og, hvor det er relevant, ved anvendelse af administrative og økonomiske sanktioner. CBAM bør derfor bero på passende og effektive mekanismer for at undgå tab af indtægter.
- (81) Målene for denne forordning, nemlig at forebygge risikoen for kulstoflækage og derved begrænse de globale kulstofemissioner, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål.
- (82) For at sikre den rettidige vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i henhold til denne forordning, bør forordningen træde i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

⁽²⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning oprettes en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme (»CBAM«) til håndtering af drivhusgasemissioner, der er indlejret i de varer, som er opført i bilag I, ved deres import til Unionens toldområde med henblik på at forebygge risikoen for kulstoflækage og derved mindske de globale kulstofemissioner og støtte målene i Parisaftalen, og også ved at skabe incitamentet til begrænsning af emissioner for driftsledere i tredjelande.
2. CBAM supplerer det system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen, der blev oprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF (»EU ETS«), ved at anvende et tilsvarende sæt regler på import til Unionens toldområde af de i denne forordnings artikel 2 omhandlede varer.
3. CBAM er planlagt til gradvist at erstatte de mekanismer, der er oprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF for at forebygge risikoen for kulstoflækage, ved at afspejle i hvilket omfang EU ETS-kvoter tildeles gratis i overensstemmelse med artikel 10a i nævnte direktiv.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på varer opført i bilag I med oprindelse i et tredjeland, når disse varer eller forædlingsprodukter af disse varer som følge af proceduren for aktiv forædling, jf. artikel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, importeres til Unionens toldområde.
2. Denne forordning finder også anvendelse på varer opført i denne forordnings bilag I med oprindelse i et tredjeland, når disse varer eller forædlingsprodukter af disse varer som følge af proceduren for aktiv forædling, jf. artikel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, føres til en kunstig ø, en fast eller flydende struktur eller enhver anden struktur på kontinentalsoklen eller i en medlemsstats eksklusive økonomiske zone, der støder op til Unionens toldområde.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere betingelser for anvendelsen af CBAM på sådanne varer, navnlig vedrørende begreberne, der svarer til dem, der gælder for import til Unionens toldområde og overgang til fri omsætning, for så vidt angår procedurerne for indgivelse af CBAM-angivelsen med hensyn til sådanne varer og den kontrol, der skal foretages af toldmyndighederne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. denne forordnings artikel 29, stk. 2.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder denne forordning ikke anvendelse på:
 - a) varer, der er opført i denne forordnings bilag I, som importeres til Unionens toldområde, forudsat at sådanne varers egenverdi pr. sending ikke overstiger den værdi, der er fastsat for varer af ringe værdi, jf. artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 ⁽²²⁾
 - b) varer, der medbringes i rejsendes personlige bagage fra et tredjeland, forudsat at disse varers egenverdi ikke overstiger den værdi, der er fastsat for varer af ringe værdi, jf. artikel 23 i forordning (EF) nr. 1186/2009

⁽²²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EUT L 324 af 10.12.2009, s. 23).

- c) varer, der skal transporteres eller anvendes i forbindelse med militære aktiviteter i henhold til artikel 1, nr. 49, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽²³⁾.
4. Uanset stk. 1 og 2 finder denne forordning ikke anvendelse på varer med oprindelse i de tredjelande og territorier, der er opført i bilag III, punkt 1.
5. Importerede varer anses for at have oprindelse i tredjelande i overensstemmelse med de regler for ikkepræferenceoprindelse, der er omhandlet i artikel 59 i forordning (EU) nr. 952/2013.
6. Tredjelande og territorier opføres på listen i bilag III, punkt 1, når de opfylder alle følgende betingelser:
- a) EU ETS finder anvendelse på det pågældende tredjeland eller territorium, eller der er indgået en aftale mellem det pågældende tredjeland eller territorium og Unionen, som fuldt ud forbinder EU ETS og det pågældende tredjeland eller territoriums emissionshandelssystem
 - b) den kulstof-pris, der betales i det land, hvor varerne har oprindelse, opkræves faktisk på de drivhusgasemissioner, der er indlejret i disse varer, uden nogen form for rabat ud over dem, der også anvendes i overensstemmelse med EU ETS.
7. Hvis et tredjeland eller territorium har et elektricitetsmarked, der er integreret med Unionens indre marked for elektricitet gennem markedskobling, og der ikke er en teknisk løsning for anvendelsen af CBAM på importen af elektricitet til Unionens toldområde fra det pågældende tredjeland eller territorium, er en sådan import af elektricitet fra dette land eller territorium fritaget for anvendelse af CBAM, forudsat at Kommissionen har vurderet, at alle følgende betingelser er opfyldt i overensstemmelse med stk. 8:
- a) tredjelandet eller territoriet har indgået en aftale med Unionen, der fastsætter en forpligtelse til at anvende EU-retten på elområdet, herunder lovgivningen om udvikling af vedvarende energikilder, samt andre regler på energi-, miljø- og konkurrenceområdet
 - b) den nationale lovgivning i det pågældende tredjeland eller territorium gennemfører de vigtigste bestemmelser i Unionens lovgivning om elektricitetsmarkedet, herunder om udvikling af vedvarende energikilder og markedskobling af elektricitetsmarkeder
 - c) tredjelandet eller territoriet har forelagt Kommissionen en køreplan, der indeholder en tidsplan for vedtagelsen af foranstaltninger til gennemførelse af betingelserne fastsat i litra d) og e)
 - d) tredjelandet eller territoriet har forpligtet sig til klimaneutralitet senest i 2050 og har, hvor det er relevant, i overensstemmelse hermed formelt formuleret og meddelt De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) en langfristet udviklingsstrategi for lave drivhusgasemissioner i midten af århundredet, der er tilpasset dette mål, og har gennemført denne forpligtelse i sin nationale lovgivning
 - e) tredjelandet eller territoriet har ved gennemførelsen af den i litra c) omhandlede køreplan påvist sin overholdelse af de fastsatte frister og de væsentlige fremskridt i retning af tilpasning af den nationale lovgivning til EU-retten på klimaområdet på grundlag af denne køreplan, herunder i retning af kulstofprissætning på et niveau svarende til det for Unionen, navnlig for så vidt angår elproduktion; gennemførelsen af et emissionshandelssystem for elektricitet med en pris svarende til EU ETS afsluttes senest den 1. januar 2030
 - f) tredjelandet eller territoriet har indført et effektivt system til at forhindre indirekte import af elektricitet til Unionen fra andre tredjelande eller territorier, der ikke opfylder betingelserne i litra a)-e).

⁽²³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

8. Et tredjeland eller territorium, der opfylder alle betingelserne fastsat i stk. 7, opføres i bilag III, punkt 2, og forelægger to rapporter om opfyldelsen af disse betingelser, den første rapport senest den 1. juli 2025 og den anden senest den 31. december 2027. Senest den 31. december 2025 og senest den 1. juli 2028 vurderer Kommissionen, navnlig på grundlag af den i stk. 7, litra c), omhandlede køreplan, og de rapporter, der er modtaget fra tredjelandet eller territoriet, om det pågældende tredjeland eller territorium fortsat opfylder betingelserne fastsat i stk. 7.

9. Et tredjeland eller territorium, der er opført i bilag III, punkt 2, fjernes fra denne liste, hvis en eller flere af følgende betingelser finder anvendelse:

- a) Kommissionen har grund til at mene, at dette tredjeland eller territorium ikke har gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at opfylde en af betingelserne fastsat i stk. 7, eller tredjelandet eller territoriet har truffet foranstaltninger, der er uforenelige med målene fastsat i Unionens klima- og miljølovgivning
- b) dette tredjeland eller territorium har truffet foranstaltninger i strid med sine dekarboniseringsmål, såsom at yde offentlig støtte til etablering af ny produktionskapacitet, der udleder mere end 550 gram carbondioxid (»CO₂«) af fossil brændselsoprindelse pr. kilowatt-time elektricitet
- c) Kommissionen har dokumentation for, at emissionerne pr. kilowatt-time elektricitet produceret i dette tredjeland eller territorium er steget med mindst 5 % sammenlignet med den 1. januar 2026 som følge af øget eksport af elektricitet til Unionen.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge krav og procedurer for tredjelande eller territorier, der er blevet fjernet fra listen i bilag III, punkt 2, for at sikre, at denne forordning finder anvendelse på disse lande eller territorier med hensyn til elektricitet. Hvis markedskoblingen i sådanne tilfælde fortsat er uforenelig med anvendelsen af denne forordning, kan Kommissionen beslutte at udelukke disse tredjelande eller territorier fra EU-markedskoblingen og kræve eksplicit kapacitetstildeling ved grænsen mellem Unionen og disse tredjelande eller territorier, således at CBAM kan finde anvendelse.

11. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28 med henblik på at ændre listerne over tredjelande eller territorier opført i bilag III, punkt 1 eller 2, ved at tilføje eller fjerne et tredjeland eller et territorium, afhængigt af om betingelserne fastsat i nærværende artikels stk. 6, 7 eller 9 er opfyldt med henblik på det pågældende tredjeland eller territorium.

12. Unionen kan indgå aftaler med tredjelande eller territorier med henblik på at tage hensyn til kulstofprissætningsmekanismer i sådanne lande eller territorier i forbindelse med anvendelsen af artikel 9.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »varer«: de varer, der er anført i bilag I
- 2) »drivhusgasser«: drivhusgasser som angivet i bilag I for hver af de varer, der er opført i nævnte bilag
- 3) »emissioner«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra fremstillingen af varer
- 4) »import«: overgang til fri omsætning som fastsat i artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013
- 5) »EU ETS«: ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Unionen for aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, bortset fra luftfartsaktiviteter
- 6) »Unionens toldområde«: det område, der er defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 952/2013
- 7) »tredjeland«: et land eller område uden for Unionens toldområde

- 8) »kontinentalsokkel«: en kontinentalsokkel som defineret i artikel 76 i De Forenede Nationers havretskonvention
- 9) »eksklusiv økonomisk zone«: en eksklusiv økonomisk zone som defineret i artikel 55 i De Forenede Nationers havretskonvention, og som en medlemsstat har erklæret for en eksklusiv økonomisk zone i henhold til denne konvention
- 10) »egenværdi«: kommercielle varers egenværdi som defineret i artikel 1, nr. 48), i delegerede forordning (EU) 2015/2446
- 11) »markedskobling«: tildelingen af transmissionskapacitet gennem et EU-system, der samtidig matcher ordrer og tildeler overførselskapaciteter som fastsat i forordning (EU) 2015/1222
- 12) »eksplicit kapacitetstildeling«: tildeling af grænseoverskridende transmissionskapacitet, der er adskilt fra handelen med elektricitet
- 13) »kompetent myndighed«: den myndighed, der udpeges af hver medlemsstat i overensstemmelse med artikel 11
- 14) »toldmyndigheder«: medlemsstaternes toldmyndigheder som defineret i artikel 5, nr. 1), i forordning (EU) nr. 952/2013
- 15) »importør«: enten den person, der indgiver en toldangivelse om overgang til fri omsætning af varer i eget navn og på egne vegne, eller, såfremt toldangivelsen indgives af en indirekte toldrepræsentant i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) nr. 952/2013, den person, på hvis vegne en sådan erklæring indgives
- 16) »toldklarerer«: en klarer som defineret i artikel 5, nr. 15), i forordning (EU) nr. 952/2013, der indgiver en toldangivelse om overgang til fri omsætning af varer i eget navn, eller den person, i hvis navn en sådan angivelse indgives
- 17) »godkendt CBAM-klarerer«: en person, der er godkendt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 17
- 18) »person«: en fysisk person, en juridisk person eller enhver sammenslutning af personer, som ikke er en juridisk person, men som i henhold til EU-retten eller national ret anerkendes som havende rets- og handleevne
- 19) »etableret i en medlemsstat«:
 - a) for så vidt angår en fysisk person, enhver person, der har bopæl i en medlemsstat
 - b) for så vidt angår en juridisk person eller en sammenslutning af personer, enhver person, som har hjemsted, hovedsæde eller fast forretningssted i en medlemsstat
- 20) »økonomiske operatørs registrerings- og identifikationsnummer (EORI-nummer)«: det nummer, som toldmyndigheden har tildelt, når toldregistreringen er udført i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013
- 21) »direkte emissioner«: emissioner fra produktionsprocesserne for varer, herunder emissioner fra produktion af opvarmning og køling, der forbruges under produktionsprocesserne, uanset hvor produktionen af varme- eller køleproduktionen finder sted
- 22) »indlejrede emissioner«: direkte emissioner, der frigives under produktionen af varer, og indirekte emissioner fra produktion af elektricitet, der forbruges under produktionsprocesserne, beregnet i overensstemmelse med metoderne fastsat i bilag IV og yderligere præciseret i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7
- 23) »ton CO₂e«: et metrisk ton CO₂ eller en mængde af en anden af de i bilag I anførte drivhusgasser med et ækvivalent globalt opvarmningspotentiale
- 24) »CBAM-certifikat«: et certifikat i elektronisk format svarende til et ton CO₂e indlejrede emissioner i varer

- 25) »returnering«: modregning af CBAM-certifikater i de angivne indlejrede emissioner i importerede varer eller i de indlejrede emissioner i importerede varer, som burde have været angivet
- 26) »produktionsprocesser«: de kemiske og fysiske processer, der udføres for at fremstille varer i et anlæg
- 27) »standardværdi«: en værdi, der beregnes eller trækkes fra sekundære data, og som repræsenterer de indlejrede emissioner i varer
- 28) »faktiske emissioner«: emissioner beregnet på grundlag af primære data fra produktionsprocesserne for varer og fra produktionen af elektricitet, som forbruges under disse processer som bestemt i overensstemmelse med metoderne fastsat i bilag IV
- 29) »kulstofpris«: det pengebeløb, der betales i et tredjeland, under en reduktionsordning for kulstofemissioner, i form af en afgift, en opkrævning eller et gebyr eller i form af emissionskvoter i henhold til et system for handel med drivhusgasemissioner, beregnet på grundlag af drivhusgasser, der er omfattet af en sådan foranstaltning, og som frigives under fremstillingen af varer
- 30) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor der udføres en produktionsproces
- 31) »driftsleder«: enhver person, der driver eller kontrollerer et anlæg i et tredjeland
- 32) »nationalt akkrediteringsorgan«: et nationalt akkrediteringsorgan udpeget af hver medlemsstat i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2008
- 33) »EU ETS-kvote«: en kvote som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF for aktiviteter, der er opført i bilag I til nævnte direktiv, bortset fra luftfartsaktiviteter
- 34) »indirekte emissioner«: emissioner fra produktion af elektricitet, som forbruges under produktionsprocessen for varer, uanset hvor produktionen af den brugte elektricitet finder sted

KAPITEL II

FORPLIGTELSE OG RETTIGHEDER FOR GODKENDTE CBAM-KLARERERE

Artikel 4

Import af varer

Varer må kun importeres til Unionens toldområde af en godkendt CBAM-klararer.

Artikel 5

Ansøgning om godkendelse

1. Enhver importør etableret i en medlemsstat ansøger forud for import af varer til Unionens toldområde om status som godkendt CBAM-klararer (»ansøgning om godkendelse«). Hvis en sådan importør udpeger en indirekte toldrepræsentant i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) nr. 952/2013 og den indirekte toldrepræsentant indvilliger i at fungere som en godkendt CBAM-klararer, indgiver den indirekte toldrepræsentant ansøgningen om godkendelse.
2. Hvis en importør ikke er etableret i en medlemsstat, indgiver den indirekte toldrepræsentant ansøgningen om godkendelse.
3. Ansøgningen om godkendelse skal indgives via CBAM-registret, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 14.

4. Uanset stk. 1 og hvor transmissionskapacitet til import af elektricitet tildeles gennem eksplicit kapacitetstildeling, betragtes den person, som har fået tildelt kapacitet til import, og som nominerer denne kapacitet til import, med henblik på denne forordning som en godkendt CBAM-klarere i den medlemsstat, hvor personen har angivet importen af elektricitet i toldangivelsen. Importen måles pr. grænse i perioder på højst en time, og det er ikke muligt at fratrække eksport eller transit inden for samme time.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor toldangivelsen er indgivet, registrerer personen i CBAM-registret.

5. Ansøgningen om godkendelse skal indeholde følgende oplysninger om ansøgeren:

- a) navn, adresse og kontaktoplysninger
- b) EORI nummer
- c) den vigtigste økonomiske aktivitet, der udøves i Unionen
- d) en erklæring fra skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret, om, at der ikke foreligger udestående betalingspåkrav vedrørende nationale skatteforordninger mod ansøgeren
- e) en erklæring på tro og love om, at ansøgeren ikke har været involveret i alvorlige overtrædelser eller gentagne overtrædelser af toldlovgivningen, skattereglerne eller reglerne om markedsmissbrug i de fem år forud for ansøgningsåret, herunder at vedkommende ikke er registreret for alvorlige straffelovsovertrædelser i forbindelse med sin økonomiske aktivitet
- f) oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre ansøgerens finansielle og operationelle kapacitet til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning, og, hvis den kompetente myndighed beslutter det på grundlag af en risikovurdering, bilag, der bekræfter disse oplysninger, såsom resultatopgørelsen og balancen for op til de seneste tre regnskabsår, for hvilke regnskaberne er afsluttet
- g) anslået pengeværdi og importmængde af varer til Unionens toldområde for den pågældende type varer, for det kalenderår, hvor ansøgningen indgives, og for det følgende kalenderår
- h) navne og kontaktoplysninger på de personer, på hvis vegne ansøgeren handler, hvis det er relevant.

6. Ansøgere kan dog til enhver tid trække deres ansøgning tilbage.

7. Den godkendte CBAM-klarere underretter straks den kompetente myndighed via CBAM-registret om enhver ændring af de oplysninger, der er afgivet i henhold til denne artikels stk. 5, som har fundet sted efter, at afgørelsen om tildeling af status som den godkendte CBAM-klarere er blevet truffet i henhold til artikel 17, som kan påvirke denne afgørelse eller indholdet af den godkendelse, der er meddelt i henhold hertil.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om kommunikationen mellem ansøgeren, den kompetente myndighed og Kommissionen vedrørende standardformatet for ansøgningen om godkendelse og procedurerne for indgivelse af sådan en ansøgning via CBAM-registret, vedrørende den procedure, som den kompetente myndighed skal følge, og fristerne for behandlingen af ansøgninger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, og vedrørende reglerne for den kompetente myndigheds identifikation af de godkendte CBAM-klarere til import af elektricitet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29, stk. 2.

Artikel 6

CBAM-angivelse

1. Senest den 31. maj hvert år, og for første gang i 2027 for året 2026, anvender hver godkendt CBAM-klarere det i artikel 14 omhandlede CBAM-register til at indgive en CBAM-angivelse for det foregående kalenderår.

2. CBAM-angivelsen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) den samlede mængde af hver type varer, som er importeret det foregående kalenderår, udtrykt i megawatttimer for elektricitet og i ton for andre varer
- b) de samlede indlejrede emissioner i de i dette stykkes litra a) omhandlede varer udtrykt i ton CO₂e-emissioner pr. megawatttime elektricitet eller for andre varer i ton CO₂e-emissioner pr. ton af hver type varer beregnet i overensstemmelse med artikel 7 og verificeret i overensstemmelse med artikel 8
- c) det samlede antal CBAM-certifikater, der skal returneres, svarende til de samlede indlejrede emissioner, der er omhandlet i dette stykkes litra b), efter den reduktion, der skyldes den kulstofpris, som er betalt i et oprindelsesland i overensstemmelse med artikel 9, og den justering, der er nødvendig for at afspejle det omfang, i hvilket EU ETS-kvoter tildeles gratis, i overensstemmelse med artikel 31
- d) kopier af verifikationsrapporter udstedt af akkrediterede verifikatorer i henhold til artikel 8 og bilag VI.

3. Hvis de forædlingsprodukter, der er resultatet af en procedure for aktiv forædling, jf. artikel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, importeres, indberetter den godkendte CBAM-klararer i CBAM-angivelsen de emissioner, som er indlejret i de varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling, og som resulterede i de importerede forædlingsprodukter, selv hvor forædlingsprodukterne ikke er varer opført i bilag I til nærværende forordning. Dette stykke finder også anvendelse, når de forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for aktiv forædling, er returvarer som omhandlet i artikel 205 i forordning (EU) nr. 952/2013.

4. Hvis de importerede varer opført i denne forordnings bilag I er forædlingsprodukter, der er resultatet af en procedure for passiv forædling, jf. artikel 259 i forordning (EU) nr. 952/2013, indberetter den godkendte CBAM-klararer i CBAM-angivelsen kun emissionerne fra den forædlingsproces, der er foretaget uden for Unionens toldområde.

5. Hvis de importerede varer er returvarer som omhandlet i artikel 203 i forordning (EU) nr. 952/2013, indberetter den godkendte CBAM-klararer særskilt i CBAM-angivelsen »nul« for de samlede indlejrede emissioner, der svarer til disse varer.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende standardformatet for CBAM-angivelsen, herunder nærmere oplysninger for hvert anlæg og oprindelsesland og type af varer, der skal indberettes, hvilket støtter de i denne artikels stk. 2 omhandlede totaler, navnlig for så vidt angår indlejrede emissioner og den kulstofpris, der er betalt, og proceduren for indgivelse af CBAM-angivelsen via CBAM-registret og ordningerne for returnering af de i denne artikels stk. 2, litra c), omhandlede CBAM-certifikater i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, navnlig for så vidt angår den godkendte CBAM-klararers proces og udvælgelse af certifikater, der skal returneres. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29, stk. 2.

Artikel 7

Beregning af indlejrede emissioner

1. Indlejrede emissioner i varer beregnes i henhold til metoderne fastsat i bilag IV. For varer, der er opført i bilag II, beregnes og tages der kun hensyn til direkte emissioner.

2. Indlejrede emissioner i andre varer end elektricitet bestemmes på grundlag af de faktiske emissioner i overensstemmelse med metoderne fastsat i bilag IV, punkt 2 og 3. Hvor de faktiske emissioner ikke kan bestemmes fyldestgørende, samt i tilfælde af indirekte emissioner, bestemmes de indlejrede emissioner ved hjælp af standardværdier i overensstemmelse med metoderne fastsat i bilag IV, punkt 4.1.

3. Indlejrede emissioner i importeret elektricitet bestemmes ved hjælp af standardværdier i overensstemmelse med metoden fastsat i bilag IV, punkt 4.2, medmindre den godkendte CBAM-klararer påviser, at kriterierne til at bestemme de indlejrede emissioner på grundlag af de faktiske emissioner, der er opført på listen i bilag IV, punkt 5, er opfyldt.

4. Indlejrede indirekte emissioner beregnes i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag IV, punkt 4.3, og præciseres yderligere i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 7, medmindre den godkendte CBAM-klararer påviser, at kriterierne for at fastlægge de indlejrede emissioner på grundlag af faktiske emissioner, der er opført i bilag IV, punkt 6, er opfyldt.

5. Den godkendte CBAM-klararer fører fortegnelser over de oplysninger, der er nødvendige for at beregne de indlejrede emissioner i overensstemmelse med kravene i bilag V. Disse fortegnelser skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sætte verifikatorer, der er akkrediteret i henhold til artikel 18, i stand til at verificere de indlejrede emissioner i overensstemmelse med artikel 8 og bilag VI og til at gøre det muligt for Kommissionen og den kompetente myndighed at gennemgå CBAM-angivelsen i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2.

6. Den godkendte CBAM-klararer opbevarer disse fortegnelser over de i stk. 5 omhandlede oplysninger, herunder verifikatorens rapport, indtil udgangen af det fjerde år efter det år, hvor CBAM-angivelsen er blevet indgivet eller skulle have været indgivet.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende:

- a) anvendelsen af elementerne i beregningsmetoderne fastsat i bilag IV, herunder fastsættelse af systemgrænser for produktionsprocesser og relevante prækursormaterialer, emissionsfaktorer, anlægsspecifikke værdier for faktiske emissioner og standardværdier og deres respektive anvendelse på individuelle varer, samt fastlæggelse af metoder til at sikre pålideligheden af de data, på grundlag af hvilke standardværdierne fastsættes, herunder detaljeringsgraden og verifikationen af dataene, og herunder yderligere specifikation af varer, der skal betragtes som »simple varer« og »komplekse varer« med henblik på artikel IV, punkt 1; disse gennemførelsesretsakter skal også præcisere de betingelser, hvorunder det vurderes, at de faktiske emissioner ikke kan fastslås tilstrækkeligt, samt de elementer af dokumentation, der påviser, at de kriterier, der er nødvendige for at begrunde anvendelsen af de faktiske emissioner for elektricitet, der forbruges i produktionsprocesserne for varer med henblik på stk. 2, og som er opført i bilag IV, punkt 5 og 6, er opfyldt, og
- b) anvendelsen af elementerne i beregningsmetoderne i henhold til stk. 4 i overensstemmelse med bilag IV, punkt 4.3.

Hvis det er objektivt begrundet, fastsætter de i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter, at standardværdier kan tilpasses til bestemte områder, regioner eller lande for at tage hensyn til specifikke objektive faktorer, som påvirker emissionerne, såsom eksisterende energikilder eller industrielle processer. Disse gennemførelsesretsakter skal bygge på eksisterende lovgivning om overvågning og verifikation af emissioner og aktivitetsdata for anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, navnlig Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 ⁽²⁴⁾, gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 ⁽²⁵⁾. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i nærværende forordnings artikel 29, stk. 2.

Artikel 8

Verifikation af indlejrede emissioner

1. Den godkendte CBAM-klararer sikrer, at de samlede indlejrede emissioner, der er angivet i CBAM-angivelsen indgivet i henhold til artikel 6, verificeres af en verifikator, der er akkrediteret i henhold til artikel 18, på grundlag af verifikationsprincipperne i bilag VI.

2. For så vidt angår indlejrede emissioner i varer, der er produceret i anlæg, der er registreret i et tredjeland i overensstemmelse med artikel 10, kan den godkendte CBAM-klararer vælge at anvende verificerede oplysninger, der er videregivet til vedkommende i overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, til at opfylde den forpligtelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

⁽²⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 af 19. december 2018 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 59 af 27.2.2019, s. 8).

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på anvendelsen af verifikationsprincipperne fastsat i bilag VI for så vidt angår:

- a) muligheden for under behørigt begrundede omstændigheder og uden at bringe et pålideligt skøn over de indlejrede emissioner i fare at fravige verifikatorens forpligtelse til at besøge anlægget, hvor der produceres relevante varer
- b) definitionen af tærskler for at afgøre, om ukorrekte angivelser eller afvigelser er væsentlige, og
- c) den støttedokumentation, der er nødvendig for verifikationsrapporten, herunder dens format.

Når Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakterne som omhandlet i første afsnit, tilstræber den ækvivalens og sammenhæng med de procedurer, der er fastsat i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende forordnings artikel 29, stk. 2.

Artikel 9

Kulstofpris betalt i et tredjeland

1. En godkendt CBAM-klararer kan i CBAM-angivelsen kræve en reduktion af antallet af CBAM-certifikater, der skal returneres, for at der kan tages hensyn til den kulstofpris, der er betalt i oprindelseslandet for de angivne indlejrede emissioner. Nedsættelsen kan kun gøres gældende, hvis kulstofprisen rent faktisk er betalt i oprindelseslandet. I et sådant tilfælde skal enhver rabat eller anden form for kompensation, der er tilgængelig i det pågældende land, og som ville have resulteret i en reduktion af denne kulstofpris, tages i betragtning.

2. Den godkendte CBAM-klararer skal føre fortegnelser over den dokumentation, der kræves for at bevise, at de angivne indlejrede emissioner har været genstand for en kulstofpris i varernes oprindelsesland, der faktisk er betalt, jf. stk. 1. Den godkendte CBAM-klararer opbevarer navnlig dokumentation vedrørende tilgængelige rabatter eller andre former for kompensation, navnlig henvisningerne til den relevante lovgivning i det pågældende land. Oplysningerne i denne dokumentation attesteres af en person, der er uafhængig af den godkendte CBAM-klararer og af myndighederne i oprindelseslandet. Denne uafhængige persons navn og kontaktoplysninger skal fremgå af dokumentationen. Den godkendte CBAM-klararer opbevarer også dokumentation for den faktiske betaling af kulstofprisen.

3. Den godkendte CBAM-klararer opbevarer de i stk. 2 omhandlede fortegnelser indtil udgangen af det fjerde år efter det år, hvor CBAM-angivelsen er blevet eller skulle have været indgivet.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende omregningen af den årlige gennemsnitlige kulstofpris, der faktisk er betalt i overensstemmelse med stk. 1, til en tilsvarende reduktion af antallet af CBAM-certifikater, som skal returneres, herunder omregning af den kulstofpris, der faktisk er betalt i udenlandsk valuta, til euro til den årlige gennemsnitsvekselkurs, den dokumentation, der kræves for den faktiske betaling af kulstofprisen, eksempler på relevante rabatter eller andre former for kompensation, jf. denne artikels stk. 1, den uafhængige persons kvalifikationer, jf. denne artikels stk. 2, og betingelserne for at fastslå denne persons uafhængighed. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29, stk. 2.

Artikel 10

Registrering af driftsledere og af anlæg i tredjelande

1. Kommissionen registrerer efter anmodning fra en driftsleder af et anlæg, der er beliggende i et tredjeland, oplysningerne om denne driftsleder og dennes anlæg i det i artikel 14 omhandlede CBAM-register.

2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning om registrering skal indeholde følgende oplysninger, der skal indgå i CBAM-registret ved registreringen:

- a) driftslederens navn, adresse og kontaktoplysninger

- b) hvert anlægs placering, herunder den fuldstændige adresse og geografiske koordinater udtrykt i længde- og breddegrad, med seks decimaler
 - c) anlæggets vigtigste økonomiske aktivitet.
3. Kommissionen underretter driftslederen om registreringen i CBAM-registret. Registreringen er gyldig i en periode på fem år fra datoen for dens meddelelse til anlæggets driftsleder.
4. Driftslederen underretter straks Kommissionen om enhver ændring i de i stk. 2 omhandlede oplysninger, der måtte opstå efter registreringen, og Kommissionen ajourfører de relevante oplysninger i CBAM-registret.
5. Driftslederen skal:
- a) bestemme de indlejrede emissioner beregnet i overensstemmelse med metoderne i bilag IV efter typen af varer produceret på det i denne artikels stk. 1 omhandlede anlæg
 - b) sikre, at de i dette stykkes litra a) omhandlede indlejrede emissioner verificeres i overensstemmelse med verifikationsprincipperne fastsat i bilag VI af en verifikator, der er akkrediteret i henhold til artikel 18
 - c) opbevare en kopi af verifikationsrapporten samt fortegnelser over de oplysninger, der er nødvendige for at beregne de indlejrede emissioner i varer i overensstemmelse med kravene i bilag V, i en periode på fire år efter verifikationen er udført.
6. De i denne artikels stk. 5, litra c), omhandlede fortegnelse skal være tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre verifikationen af de indlejrede emissioner i overensstemmelse med artikel 8 og bilag VI, og til at gøre det muligt i overensstemmelse med artikel 19 at gennemgå CBAM-angivelsen fra en godkendt CBAM-klararer, til hvem de relevante oplysninger blev videregivet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.
7. En driftsleder kan videregive oplysningerne om verifikationen af indlejrede emissioner som omhandlet i denne artikels stk. 5 til en godkendt CBAM-klararer. Den godkendte CBAM-klararer har ret til at gøre brug af de videregivne oplysninger for at opfylde den i artikel 8 omhandlede forpligtelse.
8. Driftslederen kan til enhver tid anmode om at blive afregistreret fra CBAM-registret. Efter en sådan anmodning og efter at have underrettet de kompetente myndigheder afregistrerer Kommissionen driftslederen og sletter oplysningerne om den pågældende driftsleder og dennes anlæg fra CBAM-registret, forudsat at sådanne oplysninger ikke er nødvendige for gennemgangen af de CBAM-angivelser, der er blevet indgivet. Kommissionen kan efter at have givet den pågældende driftsleder mulighed for at blive hørt og efter at have hørt de relevante kompetente myndigheder også afregistrere oplysningerne, hvis Kommissionen mener, at oplysningerne om denne driftsleder ikke længere er korrekte. Kommissionen underretter de kompetente myndigheder om sådanne afregistreringer.

KAPITEL III

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 11

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, der skal varetage funktionerne og opgaverne i henhold til denne forordning, og underretter Kommissionen herom.

Kommissionen stiller en oversigt over alle medlemsstaternes kompetente myndigheder til rådighed for de øvrige medlemsstater og offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende* og gør disse oplysninger tilgængelige i CBAM-registret.

2. De kompetente myndigheder udveksler alle oplysninger, der er væsentlige eller relevante for udøvelsen af deres funktioner og opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 12

Kommissionen

Ud over de andre opgaver, som Kommissionen udfører i henhold til i denne forordning, bistår Kommissionen de kompetente myndigheder med at opfylde deres funktioner og opgaver i henhold til denne forordning og koordinerer deres aktiviteter ved at støtte udvekslingen af bedste praksis inden for denne forordnings anvendelsesområde og udstede retningslinjer herfor og ved at fremme en passende udveksling af oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder samt mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen.

Artikel 13

Tavshedspligt og videregivelse af oplysninger

1. Alle oplysninger, som den kompetente myndighed eller Kommissionen kommer i besiddelse af under udøvelsen af deres hverv, og som ifølge deres natur er fortrolige, eller som meddeles fortroligt, er omfattet af tavshedspligten. Sådanne oplysninger må ikke videregives af den kompetente myndighed eller Kommissionen uden udtrykkelig forudgående tilladelse fra den person eller myndighed, der har givet dem, eller der er hjemmel dertil i EU-retten eller i national ret.
2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder og Kommissionen udveksle sådanne oplysninger med hinanden, toldmyndighederne, myndigheder med ansvar for administrative eller strafferetlige sanktioner og Den Europæiske Anklagemyndighed med henblik på at sikre, at personer overholder deres forpligtelser i henhold til denne forordning og anvendelsen af toldlovgivningen. Sådanne udvekslede oplysninger er omfattet af tavshedspligten og må ikke videregives til nogen anden person eller myndighed, medmindre der er hjemmel dertil i EU-retten eller i national ret.

Artikel 14

CBAM-register

1. Kommissionen opretter et CBAM-register over godkendte CBAM-klarere i form af en standardiseret elektronisk database med data vedrørende disse godkendte CBAM-klareres CBAM-certifikater. Kommissionen stiller automatisk og i realtid CBAM-registrets oplysninger til rådighed for toldmyndigheder og kompetente myndigheder.
2. Det i stk. 1 omhandlede CBAM-register skal indeholde konti med oplysninger om hver godkendt CBAM-klarerer, navnlig:
 - a) navn, adresse og kontaktoplysninger på den godkendte CBAM-klarerer
 - b) den godkendte CBAM-klarers EORI-nummer
 - c) CBAM-kontonummer
 - d) identifikationsnummeret, salgsprisen, salgsdatoen og datoen for returnering, tilbagekøb eller annullering af CBAM-certifikater for hver godkendt CBAM-klarerer.
3. I en særskilt sektion af registret skal CBAM-registret indeholde oplysninger om de driftsledere og anlæg i tredjelande, der er registreret i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2.
4. De i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger i CBAM-registret, er fortrolige, med undtagelse af navne, adresser og kontaktoplysninger på driftslederne og placeringen af anlæg i tredjelande. En driftsleder kan vælge ikke at få sit navn, sin adresse og sine kontaktoplysninger gjort tilgængelige for offentligheden. De offentlige oplysninger i CBAM-registret gøres tilgængelige af Kommissionen i et interoperabelt format.
5. Kommissionen offentliggør hvert år for hver af de varer, der er opført i bilag I, de aggregerede emissioner, der er indlejret i de importerede varer.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende CBAM-registrets infrastruktur og specifikke processer og procedurer, herunder den i artikel 15 omhandlede risikoanalyse, de elektroniske databaser, der indeholder de i nærværende artikels stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger, dataene for kontiene i CBAM-registret, jf. artikel 16, overførslen til CBAM-registret af de oplysninger om salg, tilbagekøb og annullering af CBAM-certifikater, jf. artikel 20, og de krydstjekkede oplysninger, jf. artikel 25, stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 29, stk. 2.

Artikel 15

Risikoanalyse

1. Kommissionen foretager risikobaserede kontroller af de data og transaktioner, der er registreret i det i artikel 14 omhandlede CBAM-register, for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med køb, besiddelse, returnering, tilbagekøb og annullering af CBAM-certifikater.
2. Hvis Kommissionen konstaterer uregelmæssigheder som følge af den kontrol, der er foretaget i henhold til stk. 1, underretter den de berørte kompetente myndigheder, således at yderligere efterforskning kan gennemføres for at korrigere de konstaterede uregelmæssigheder.

Artikel 16

Konti i CBAM-registret

1. Kommissionen tildeler hver godkendt CBAM-klarerer et entydigt CBAM-kontonummer.
2. Hver godkendt CBAM-klarerer får adgang til sin konto i CBAM-registret.
3. Kommissionen opretter kontoen, så snart den i artikel 17, stk. 1, omhandlede autorisation er givet, og underretter den godkendte CBAM-klarerer herom.
4. Hvis den godkendte CBAM-klarerer har indstillet sin økonomiske aktivitet, eller autorisationen er blevet tilbagekaldt, lukker Kommissionen den godkendte CBAM-klarers konto, forudsat at den godkendte CBAM-klarerer har opfyldt alle sine forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 17

Godkendelse

1. Hvis en ansøgning om godkendelse indgives i overensstemmelse med artikel 5, tildeler den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor CBAM-klarerer er etableret, status som godkendt CBAM-klarerer, forudsat at kriterierne i nærværende artikels stk. 2 er opfyldt. Status som godkendt CBAM-klarerer anerkendes i alle medlemsstater.

Inden den kompetente myndighed tildeler status som godkendt CBAM-klarerer, gennemfører den en høringsprocedure om ansøgningen om godkendelse via CBAM-registret. Høringsproceduren skal involvere de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen og må ikke overstige 15 arbejdsdage.

2. Kriterierne for tildeling af status som godkendt CBAM-klarerer er følgende:
 - a) ansøgeren har ikke været involveret i en alvorlig overtrædelse eller i gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen, markedsmisbrugsreglerne eller denne forordning, og delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne forordning, og navnlig må ansøgeren ikke have gjort sig skyldig i alvorlige strafbare handlinger i forbindelse med sin økonomiske aktivitet i de fem år, der går forud for ansøgningen
 - b) ansøgeren dokumenterer sin finansielle og operationelle kapacitet til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning

- c) ansøgeren er etableret i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet, og
- d) ansøgeren har fået tildelt et EORI-nummer, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013.

3. Hvis den kompetente myndighed finder, at de i denne artikels stk. 2 fastsatte kriterier ikke er opfyldt, eller hvis ansøgeren ikke har fremlagt de oplysninger, der er opført i artikel 5, stk. 5, gives der afslag på tildeling af status som godkendt CBAM-klararer. En sådan afgørelse om afslag på status som godkendt CBAM-klararer skal indeholde en begrundelse for afslaget og oplysninger om muligheden for at klage.

4. En afgørelse truffet af den kompetente myndighed om tildeling af status som godkendt CBAM-klararer registreres i CBAM-registret og skal indeholde følgende oplysninger:

- a) navn, adresse og kontaktoplysninger på den godkendte CBAM-klararer
- b) den godkendte CBAM-klararers EORI-nummer
- c) det CBAM-kontonummer, der er blevet tildelt den godkendte CBAM-klararer i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1
- d) den sikkerhedsstillelse, der kræves i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5

5. Med henblik på at overholde de i denne artikels stk. 2, litra b), fastsatte kriterier kræver den kompetente myndighed, at der stilles en sikkerhed, hvis ansøgeren ikke var etableret i de to regnskabsår, der gik forud for det år, hvor ansøgningen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, blev indgivet.

Den kompetente myndighed fastsætter størrelsen af denne sikkerhedsstillelse til et beløb, der beregnes som den samlede værdi af antallet af de CBAM-certifikater, som den godkendte CBAM-klararer skal returnere i overensstemmelse med artikel 22, for så vidt angår importen af varer, der er indberettet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, litra g). Sikkerhedsstillelsen skal være en bankgaranti, der skal betales på første anfordring, fra et finansieringsinstitut, der opererer i Unionen, eller anden form for sikkerhedsstillelse, der giver tilsvarende garanti.

6. Hvis den kompetente myndighed konstaterer, at sikkerhedsstillelsen ikke sikrer eller ikke længere er tilstrækkelig til at sikre den godkendte CBAM-klararers finansielle og operationelle kapacitet til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning, kræver den, at den godkendte CBAM-klararer vælger mellem at stille en yderligere sikkerhed eller erstatte den oprindelige sikkerhedsstillelse med en ny sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med stk. 5.

7. Den kompetente myndighed frigiver sikkerhedsstillelsen umiddelbart efter den 31. maj i det andet år, hvor den godkendte CBAM-klararer har returneret CBAM-certifikater i overensstemmelse med artikel 22.

8. Den kompetente myndighed tilbagekalder statussen som godkendt CBAM-klararer, hvis:

- a) den godkendte CBAM-klararer anmoder om en tilbagekaldelse, eller
- b) den godkendte CBAM-klararer ikke længere opfylder kriterierne fastsat i denne artikels stk. 2 eller 6 eller har været involveret i en alvorlig eller gentagen overtrædelse af forpligtelsen til at returnere CBAM-certifikater, jf. artikel 22, stk. 1, eller forpligtelsen til at sikre et tilstrækkeligt antal CBAM-certifikater på dennes konto i CBAM-registret ved udgangen af hvert kvartal, jf. artikel 22, stk. 2.

Inden statussen som godkendt CBAM-klararer tilbagekaldes, giver den kompetente myndighed den godkendte CBAM-klararer mulighed for at blive hørt og gennemfører en høringsprocedure om den eventuelle tilbagekaldelse af en sådan status. Høringsproceduren skal involvere de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen og må ikke overstige 15 arbejdsdage.

Enhver afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde begrundelsen for afgørelsen samt oplysninger om retten til at klage.

9. Den kompetente myndighed registrerer oplysninger i CBAM-registret om:
- a) de ansøgere, hvis ansøgning om godkendelse er blevet afslået i henhold til stk. 3, og
 - b) de personer, hvis status som godkendt CBAM-klarere er blevet tilbagekaldt i henhold til stk. 8.
10. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter betingelserne for:
- a) anvendelsen af kriterierne i denne artikels stk. 2, herunder kriteriet om ikke at have været involveret i en alvorlig overtrædelse eller i gentagne overtrædelser i henhold til denne artikels stk. 2, litra a)
 - b) anvendelsen af sikkerhedsstillelsen som omhandlet i denne artikels stk. 5, 6 og 7
 - c) anvendelsen af kriterierne for en alvorlig eller gentagen overtrædelse, som omhandlet i denne artikels stk. 8
 - d) konsekvenserne af tilbagekaldelse af statussen som godkendt CBMA-klarere som omhandlet i denne artikels stk. 8, og
 - e) de specifikke frister og formatet for høringsproceduren, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 8.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29, stk. 2.

Artikel 18

Akkreditering af verifikatorer

1. Enhver person, der er akkrediteret i overensstemmelse med gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 til en relevant aktivitetsgruppe, er en akkrediteret verifikator med henblik på nærværende forordning. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at identificere relevante aktivitetsgrupper ved at sørge for tilpasning af de af en akkrediteret verifikators kvalifikationer, der er nødvendige for at udføre verifikationer med henblik på nærværende forordning, til den relevante gruppe af aktiviteter, der er opført på listen i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 og angivet i akkrediteringscertifikatet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende forordnings artikel 29, stk. 2.
2. Et nationalt akkrediteringsorgan kan efter anmodning akkreditere en person som verifikator med henblik på denne forordning, hvis det på grundlag af den for organet forelagte dokumentation finder, at en sådan person er i stand til at anvende de i bilag VI omhandlede verifikationsprincipper ved udførelsen af opgaverne med verifikation af de indlejrede emissioner i henhold til i artikel 8 og 10.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere betingelserne for tildeling af akkreditering som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, for kontrol af og tilsyn med akkrediterede verifikatorer, for inddragelse af akkreditering og for gensidig anerkendelse og peerevaluering af akkrediteringsorganer.

Artikel 19

Gennemgang af CBAM-angivelser

1. Kommissionen har en tilsynsrolle i forbindelse med gennemgangen af CBAM-angivelser.
2. Kommissionen kan gennemgå CBAM-angivelser i overensstemmelse med en strategi for revision, herunder med risikofaktorer, inden for perioden, der udløber det fjerde år efter det år, hvor CBAM-angivelserne skulle have været indgivet.

Gennemgangen kan bestå i at verificere oplysningerne i CBAM-angivelsen og i verifikationsrapporter på grundlag af de oplysninger, som toldmyndighederne har givet i overensstemmelse med artikel 25, enhver anden relevant dokumentation, og på grundlag af enhver revision, der skønnes nødvendig, herunder hos den godkendte CBAM-klarere.

Kommissionen meddeler indledningen og resultaterne af gennemgangen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret, via CBAM-registret.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret, kan også gennemgå en CBAM-angivelse inden for den i dette stykkes første afsnit periode. Den kompetente myndighed underretter Kommissionen om indledningen og resultaterne af en gennemgang via CBAM-registret.

3. Kommissionen angiver regelmæssigt specifikke risikofaktorer og punkter, man skal være opmærksom på, på grundlag af en risikoanalyse i forbindelse med gennemførelsen af CBAM på EU-plan under hensyntagen til oplysningerne i CBAM-registret, data fra toldmyndighederne og andre relevante informationskilder, herunder kontrolforanstaltninger i henhold til artikel 15, stk. 2, og artikel 25.

Kommissionen letter også udvekslingen af oplysninger med de kompetente myndigheder om svigagtige aktiviteter og de sanktioner, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 26.

4. Hvis en godkendt CBAM-klarerer ikke indgiver en CBAM-angivelse i overensstemmelse med artikel 6, eller hvis Kommissionen på grundlag af sin gennemgang i henhold til nærværende artikels stk. 2 finder, at det angivne antal CBAM-certifikater ikke er korrekt, vurderer Kommissionen denne godkendte CBAM-klarers forpligtelser i henhold til denne forordning på grundlag af de oplysninger, den råder over. Kommissionen fastsætter en foreløbig beregning af det samlede antal CBAM-certifikater, der skulle have været returneret senest den 31. december i året efter det år, hvor CBAM-angivelsen skulle have været indgivet, eller senest den 31. december i det fjerde år efter det år, hvordan ukorrekte CBAM-angivelse blev indgivet, alt efter hvad der er relevant. Kommissionen forelægger de kompetente myndigheder en sådan foreløbig beregning til vejledende formål og med forbehold af den endelige beregning, der er fastsat af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret.

5. Hvis den kompetente myndighed konkluderer, at det angivne antal CBAM-certifikater, der skal returneres, er ukorrekt, eller at der ikke er indgivet en CBAM-angivelse i overensstemmelse med artikel 6, bestemmer den antallet af CBAM-certifikater, som skulle have været returneret af den godkendte CBAM-klarerer under hensyntagen til oplysningerne indgivet af Kommissionen.

Den kompetente myndighed underretter den godkendte CBAM-klarerer om sin afgørelse om det fastsatte antal af CBAM-certifikater og anmoder om, at den godkendte CBAM-klarerer returnerer de yderligere CBAM-certifikater inden for en måned.

Den kompetente myndigheds afgørelse skal indeholde begrundelsen for afgørelsen samt oplysninger om retten til at klage. Afgørelsen meddeles også via CBAM-registret.

Hvis den kompetente myndighed efter at have modtaget den foreløbige beregning fra Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 4, beslutter ikke at træffe foranstaltninger, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom via CBAM-registret.

6. Hvis den kompetente myndighed konkluderer, at antallet af returnerede CBAM-certifikater overstiger det antal, der skulle have været returneret, underretter den straks Kommissionen herom. Det overskydende antal returnerede CBAM-certifikater tilbagekøbes i overensstemmelse med artikel 23.

KAPITEL IV

CBAM-CERTIFIKATER

Artikel 20

Salg af CBAM-certifikater

1. En medlemsstat sælger CBAM-certifikater på en fælles central platform til godkendte CBAM-klarere, der er etableret i denne medlemsstat.

2. Kommissionen opretter og forvalter den fælles centrale platform efter en fælles udbudsprocedure mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Kommissionen og de kompetente myndigheder skal have adgang til oplysningerne på den fælles centrale platform.

3. Oplysningerne om salg, tilbagekøb og annullering af CBAM-certifikater i den fælles centrale platform overføres til CBAM-registret ved afslutningen af hver arbejdsdag.

4. CBAM-certifikater sælges til godkendte CBAM-klarere til den i overensstemmelse med artikel 21 beregnede pris.

5. Kommissionen sikrer, at hvert CBAM-certifikat tildeles et entydigt identifikationsnummer, når det oprettes. Kommissionen registrerer det entydige enhedsidentifikationsnummer samt pris og salgsdato for CBAM-certifikatet i CBAM-registret på kontoen tilhørende den godkendte CBAM-klarerer, der køber dette certifikat.

6. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28, der supplerer denne forordning, med henblik på yderligere at fastlægge tidsplanen, administration og andre aspekter i forbindelse med administration af salg og tilbagekøb af CBAM-certifikater med henblik på at sikre sammenhæng med procedurerne i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 ⁽²⁶⁾.

Artikel 21

Prisen på CBAM-certifikater

1. Kommissionen beregner prisen på CBAM-certifikater som gennemsnittet af slutpriserne for EU ETS-kvoter på auktionsplatformen i overensstemmelse med procedurerne fastlagt i forordning (EU) nr. 1031/2010 for hver kalenderuge.

For de kalenderuger, hvor der ikke er planlagt auktioner på auktionsplatformen, er prisen på CBAM-certifikater gennemsnittet af slutpriserne på EU ETS-kvoter i den sidste uge, hvor der blev afholdt auktioner på auktionsplatformen.

2. Kommissionen offentliggør den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede gennemsnitspris på sit websted eller på en anden passende måde den første arbejdsdag i den følgende kalenderuge. Denne pris gælder fra den første arbejdsdag efter offentliggørelsen af den første arbejdsdag i den følgende kalenderuge.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om anvendelsen af metoden, som er fastsat i denne artikels stk. 1, til beregning af gennemsnitsprisen på CBAM-certifikater og de praktiske ordninger for offentliggørelse af denne pris. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29, stk. 2.

Artikel 22

Returnering af CBAM-certifikater

1. Senest den 31. maj hvert år, og for første gang i 2027 for året 2026, returnerer den godkendte CBAM-klarerer via CBAM-registret et antal CBAM-certifikater til Kommissionen, som svarer til de indlejede emissioner, der er angivet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, litra c), og verificeret i overensstemmelse med artikel 8 for det kalenderår, der går forud for returneringen. Kommissionen fjerner returnerede CBAM-certifikater fra CBAM-registret. Den godkendte CBAM-klarerer sikrer, at det krævede antal CBAM-certifikater er tilgængeligt på dennes konto i CBAM-registret.

⁽²⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

2. Den godkendte CBAM-klarerer sikrer, at antallet af CBAM-certifikater på dennes konto i CBAM-registret ved udgangen af hvert kvartal svarer til mindst 80 % af de indlejrede emissioner, der er bestemt ved henvisning til standardværdier i overensstemmelse med metoderne fastsat i bilag IV, i alle de varer, som vedkommende har importeret siden begyndelsen af kalenderåret.

3. Hvis Kommissionen finder, at antallet af CBAM-certifikater på en godkendt CBAM-klarerers konto ikke overholder forpligtelserne i henhold til stk. 2, underretter den via CBAM-registret den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret.

Den kompetente myndighed underretter den godkendte CBAM-klarerer om behovet for at sikre et tilstrækkeligt antal CBAM-certifikater på sin konto senest en måned efter en sådan underretning.

Den kompetente myndighed registrerer underretningen til og svaret fra den godkendte CBAM-klarerer i CBAM-registret.

Artikel 23

Tilbagekøb af CBAM-certifikater

1. Hvis en godkendt CBAM-klarerer anmoder herom, tilbagekøber den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret, det overskydende antal CBAM-certifikater, som er tilbage på klarerers konto i CBAM-registret, efter at certifikaterne er blevet returneret i overensstemmelse med artikel 22.

Kommissionen tilbagekøber det overskydende antal CBAM-certifikater gennem den i artikel 20 omhandlede fælles centrale platform på vegne af den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret. Den godkendte CBAM-klarerer indgiver tilbagekøbsanmodningen senest den 30. juni hvert år, i løbet af hvilket CBAM-certifikater er returneret.

2. Antallet af certifikater, der skal tilbagekøbes, jf. stk. 1, begrænses til en tredjedel af det samlede antal CBAM-certifikater, som den godkendte CBAM-klarerer har købt i det foregående kalenderår.

3. Tilbagekøbsprisen for hvert CBAM-certifikat er den pris, som den godkendte CBAM-klarerer betalte for dette certifikat på købstidspunktet.

Artikel 24

Annullering af CBAM-certifikater

Den 1. juli hvert år annullerer Kommissionen CBAM-certifikater, der er købt i løbet af året før det foregående kalenderår, og som er forblevet på en godkendt CBAM-klarerers konto i CBAM-registret. Disse CBAM-certifikater annulleres uden nogen form for kompensation.

Hvis antallet af CBAM-certifikater, der skal returneres, anfægtes i en verserende tvist i en medlemsstat, suspenderer Kommissionen annulleringen af CBAM-certifikaterne i et omfang, der svarer til den omtvistede mængde. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret, meddeler straks Kommissionen alle relevante oplysninger.

KAPITEL V

REGLER FOR IMPORT AF VARER

Artikel 25

Regler for import af varer

1. Toldmyndighederne tillader ikke import af varer foretaget af nogen anden person end en godkendt CBAM-klarerer.
2. Toldmyndighederne meddeler regelmæssigt og automatisk, navnlig gennem den overvågningsmekanisme, der er oprettet i henhold til artikel 56, stk. 5, i forordning (EU) nr. 952/2013, Kommissionen specifikke oplysninger om de varer, der angives til import. Disse oplysninger skal indeholde den godkendte CBAM-klarers EORI-nummer og CBAM-kontonummer, varernes ottecifrede KN-kode, mængden, oprindelseslandet, datoen for toldangivelsen og toldproceduren.
3. Kommissionen meddeler de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den godkendte CBAM-klarerer er etableret, og krydstjekker for hver CBAM-klarerer disse oplysninger med dataene i CBAM-registret i henhold til artikel 14.
4. Toldmyndighederne kan i overensstemmelse med i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013 meddele fortrolige oplysninger, som toldmyndighederne er kommet i besiddelse af under udøvelsen af deres hverv, eller som er meddelt toldmyndighederne fortroligt, til Kommissionen og den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har tildelt den godkendte CBAM-klarerer status som godkendt CBAM-klarerer.
5. Forordning (EF) nr. 515/97 finder tilsvarende anvendelse på nærværende forordning.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger oplysningerne og hyppigheden, tidsplanen og midlerne til at meddele oplysningerne i henhold til denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29, stk. 2.

KAPITEL VI

HÅNDHÆVELSE

Artikel 26

Sanktioner

1. En godkendt CBAM-klarerer, der ikke senest den 31. maj hvert år returnerer det antal CBAM-certifikater, der svarer til de emissioner, der er indlejret i varer, som er importeret i det foregående kalenderår, pålægges en bøde. En sådan bøde skal svare til den bøde for overskridelse af emissioner, der er fastsat i artikel 16, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, og forhøjes i henhold til artikel 16, stk. 4, i nævnte direktiv, gældende i det år, hvor varerne importeres. En sådan sanktion finder anvendelse på hvert CBAM-certifikat, som den godkendte CBAM-klarerer ikke har returneret.
2. Hvis en anden person end en godkendt CBAM-klarerer indfører varer til Unionens toldområde uden at opfylde forpligtelserne i henhold til denne forordning, pålægges denne person at betale bøden. En sådan bøde skal være effektiv, forholdsmæssig og — afhængig af navnlig varigheden, grovheden og omfanget, dens forsætlige karakter og gentagelsen af en sådan manglende opfyldelse og personens vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed — være tre til fem gange større end den i stk. 1 omhandlede sanktion, gældende i året for indførelsen af varerne for hvert CBAM-certifikat, som denne person ikke har returneret.
3. Betaling af bøden fritager ikke den godkendte CBAM-klarerer for forpligtelsen til at returnere det udestående antal CBAM-certifikater i et givent år.

4. Hvis den kompetente myndighed, herunder i lyset af de foreløbige beregninger foretaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 19 fastslår, at en godkendt CBAM-klararer ikke har opfyldt forpligtelsen til at returnere CBAM-certifikater som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, eller at en person har indført varer til Unionens toldområde uden at opfylde betingelserne i denne forordning som fastsat i nærværende artikels stk. 2, pålægger den kompetente myndighed bøden i henhold til nærværende artikels stk. 1 eller 2, alt efter hvad der er relevant. Med henblik herpå underretter den kompetente myndighed den godkendte CBAM-klararer eller, hvis nærværende artikels stk. 2 finder anvendelse, personen om:

- a) at den kompetente myndighed har konkluderet, at den godkendte CBAM-klararer eller den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede person ikke har opfyldt forpligtelserne i henhold til denne forordning
- b) begrundelsen for dens konklusion
- c) størrelsen af den bøde, der er pålagt den godkendte CBAM-klararer eller den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede person
- d) den dato, på hvilken bøden forfalder til betaling
- e) den foranstaltning, som den godkendte CBAM-klararer eller den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede person skal træffe for at betale bøden, og
- f) den godkendte CBAM-klararers eller den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede persons ret til at klage.

5. Hvis bøden ikke er betalt inden den i stk. 4, litra d), omhandlede forfaldsdato, sikrer den kompetente myndighed betalingen af denne bøde med alle de midler, den har til rådighed i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret.

6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de afgørelser om sanktioner, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og registrerer den endelige betaling, der er omhandlet i stk. 5, i CBAM-registret.

Artikel 27

Omgåelse

1. Kommissionen træffer foranstaltninger i overensstemmelse med denne artikel på grundlag af relevante og objektive data for at imødegå omgåelse af denne forordning.

2. Omgåelse defineres som en ændring i handelsmønstret i forbindelse med varer, som skyldes en praksis, en proces eller et arbejde, som der ikke foreligger tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse for ud over at omgå, helt eller delvist, en forpligtelse, der er fastsat i denne forordning. En sådan praksis, en sådan proces eller et sådant arbejde kan bestå af, men er ikke begrænset til:

- a) at foretage en ganske let ændring af de pågældende varer, så de henhører under KN-koder, der ikke er opført i bilag I, forudsat at ændringen ikke forandrer deres væsentlige egenskaber
- b) kunstig opsplitning af forsendelser i partier, hvis egenverdi ikke overstiger den i artikel 2, stk. 3, omhandlede tærskel.

3. Kommissionen overvåger løbende situationen på EU-niveau med henblik på at kortlægge omgængelsespraksis, herunder gennem markedsovervågning og på baggrund af enhver relevant kilde til oplysninger, såsom indlæg og rapportering fra civilsamfundsorganisationer.

4. En medlemsstat eller enhver part, der er blevet berørt eller begunstiget af enhver af de i stk. 2 omhandlede situationer kan underrette Kommissionen, hvis den står over for omgængelsespraksis. Andre interesserede parter end direkte berørte eller begunstigede parter, såsom miljøorganisationer og ikkestatslige organisationer, som finder konkrete beviser for omgængelsespraksis, kan også underrette Kommissionen.

5. Den i stk. 4 omhandlede meddelelse skal begrundes og indeholde relevante data og statistikker, der understøtter påstanden om omgåelse af denne forordning. Kommissionen iværksætter en efterforskning af en sådan påstand om omgåelse, hvor den enten er blevet underrettet af en medlemsstat, en berørt, begunstiget eller interesseret part, forudsat at underretningen opfylder de i dette stykke omhandlede krav, eller hvis Kommissionen selv afgør, at en sådan efterforskning er nødvendig. Ved udførelsen af efterforskningen kan Kommissionen bistås af de kompetente myndigheder og toldmyndighederne. Kommissionen afslutter efterforskningen inden for ni måneder fra datoen for underretningen. Hvis der iværksættes en efterforskning, underretter Kommissionen alle kompetente myndigheder.

6. Hvis Kommissionen under hensyntagen til de relevante data, rapporter og statistikker, herunder dem, der leveres af toldmyndigheder, har tilstrækkelig grund til at antage, at de i nærværende artikels stk. 2, litra a), omhandlede omstændigheder gør sig gældende i en eller flere medlemsstater efter et fast mønster, tillægges den beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28 for at ændre bilag I ved at tilføje de relevante, ganske let ændrede produkter omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a), for at modvirke omgåelse.

KAPITEL VII

UDØVELSE AF DE DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDUREN

Artikel 28

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 10 og 11, artikel 18, stk. 3, artikel 20, stk. 6, og artikel 27, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 17. maj 2023. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 2, stk. 10 og 11, artikel 18, stk. 3, artikel 20, stk. 6, og artikel 27, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
4. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
5. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
6. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 10 og 11, artikel 18, stk. 3, artikel 20, stk. 6, eller artikel 27, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 29***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af CBAM-udvalget. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VIII

RAPPORTERING OG GENNEMGANG*Artikel 30***Kommissionens gennemgang og rapportering**

1. Kommissionen indsamler, i samråd med relevante interessenter, de nødvendige oplysninger med henblik på at udvide denne forordnings anvendelsesområde, som angivet i og i henhold til stk. 2, litra a), og for at udvikle metoder til beregning af indlejrede emissioner baseret på miljøaftryksmetoder.
2. Inden overgangsperiodens udløb, jf. artikel 32, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Rapporten skal indeholde en vurdering af følgende:

- a) muligheden for at udvide anvendelsesområdet til at omfatte:
 - i) indlejrede indirekte emissioner i de varer, der er opført i bilag II
 - ii) indlejrede emissioner i forbindelse med transport af de varer, der er opført i bilag I, og transporttjenester
 - iii) andre varer med risiko for kulstoflækage end dem, der er opført i bilag I, og navnlig organiske kemikalier og polymerer
 - iv) andre indputmaterialer (prækursorer) for de varer, der er opført i bilag I
- b) de kriterier, der skal anvendes til at fastlægge de varer, der skal opføres på listen i denne forordnings bilag I, på grundlag af de sektorer med risiko for kulstoflækage, der er identificeret i henhold til artikel 10b i direktiv 2003/87/EF; denne vurdering ledsages af en tidsplan, der udløber i 2030, for den gradvise medtagelse af varerne i denne forordnings anvendelsesområde, idet der navnlig tages hensyn til risikoniveauet for deres respektive kulstoflækage
- c) de tekniske krav til beregning af indlejrede emissioner for andre varer, der skal opføres på listen i bilag I
- d) de fremskridt, der er gjort i internationale drøftelser om klimainsatsen
- e) forvaltningssystemet, herunder de administrative omkostninger
- f) denne forordnings indvirkning på varer, der er opført i bilag I, og som importeres fra udviklingslande, med særlig interesse for de mindst udviklede lande som identificeret af De Forenede Nationer (LDC'er), og på virkningerne af den tekniske bistand, der ydes
- g) metoden til beregning af indirekte emissioner i henhold til artikel 7, stk. 7, og punkt 4.3 i bilag IV.

3. Mindst et år inden overgangsperiodens udløb forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der identificerer produkter længere nede i værdikæden for de varer, der er opført i bilag I, og som det anbefales at medtage i denne forordnings anvendelsesområde. Med henblik herpå udvikler Kommissionen rettidigt en metode, der bør være baseret på relevans med hensyn til de kumulerede drivhusgasemissioner og risikoen for kulstoflækage.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede rapporter ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag ved overgangsperiodens udløb, herunder en detaljeret konsekvensanalyse, navnlig med henblik på at udvide denne forordnings anvendelsesområde på grundlag af konklusionerne i disse rapporter.

5. Hvert andet år fra slutningen af overgangsperioden vurderer Kommissionen som en del af dens årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 10, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, hvorvidt CBAM effektivt imødegår risikoen for kulstoflækage for varer, der er produceret i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, der ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme. Rapporten vurderer navnlig udviklingen i Unionens eksport inden for CBAM-sektorer og udviklingen med hensyn til handelsstrømme og disse varers indlejrede emissioner på det globale marked. Hvis rapporten konkluderer, at der er risiko for kulstoflækage for varer produceret i Unionen med henblik på eksport til sådanne tredjelande, der ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme, fremsætter Kommissionen, hvor det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag til håndtering af denne risiko på en måde, der er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationsretten, og som tager hensyn til dekarboniseringen af anlæg i Unionen.

6. Kommissionen overvåger, hvordan CBAM fungerer, med henblik på at evaluere virkningerne og eventuelle justeringer i dens anvendelse.

Inden den 1. januar 2028 samt hvert andet år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning og om, hvordan CBAM fungerer. Rapporten skal mindst indeholde følgende:

a) en vurdering af indvirkningen af CBAM på:

- i) kulstoflækage, herunder i forbindelse med eksport
- ii) de sektorer, der er omfattet
- iii) det indre marked og økonomiske og territoriale virkninger i hele Unionen
- iv) inflation og råvarepriser
- v) indvirkningen på industrier, der anvender varer, der er opført i bilag I
- vi) international handel, herunder omfordeling af ressourcer, og
- vii) LDC'er

b) en vurdering af:

- i) forvaltningssystemet, herunder en vurdering af medlemsstaters gennemførelse og forvaltning af godkendelsen af CBAM-klarere
- ii) denne forordnings anvendelsesområde
- iii) omgængelsespraksis
- iv) anvendelsen af sanktioner i medlemsstaterne

c) resultater af efterforskninger og pålagte sanktioner

d) aggregerede oplysninger om emissionsintensiteten for hvert oprindelsesland for de forskellige varer opført i bilag I.

7. Når der er indtruffet en uforudsigelig, ekstraordinær og uprovokeret hændelse, som et eller flere tredjelande, der er omfattet af CBAM, ikke har kontrol over, og som har ødelæggende konsekvenser for det pågældende lands eller de pågældende landes økonomiske og industrielle infrastruktur, vurderer Kommissionen situationen og fremsætter, hvor det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning ved at fastsætte de nødvendige midlertidige foranstaltninger til håndtering af disse ekstraordinære omstændigheder.

8. Fra udløbet af den i denne forordnings artikel 32 omhandlede overgangsperiode evaluerer og rapporterer Kommissionen som led i den årlige rapportering i henhold til artikel 41 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 ⁽²⁷⁾, hvordan finansieringen i henhold til nævnte forordning har bidraget til dekarboniseringen af fremstillingsindustrien i LDC'er.

KAPITEL IX

KOORDINERING MED GRATISTILDELING AF KVOTER UNDER EU ETS

Artikel 31

Gratistildeling af kvoter under EU ETS og forpligtelse til at returnere CBAM-certifikater

1. De CBAM-certifikater, der skal returneres i henhold til denne forordnings artikel 22, justeres, så de afspejler, i hvilket omfang EU ETS-kvoter tildeles gratis i overensstemmelse med artikel 10a i direktiv 2003/87/EF til anlæg, der i Unionen fremstiller de varer, som er opført i denne forordnings bilag I.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger detaljerede regler for beregning af den i denne artikels stk. 1 omhandlede justering. Sådanne detaljerede regler udarbejdes under henvisning til de principper, der anvendes i EU ETS for gratistildeling af kvoter til anlæg, der i Unionen producerer de varer, der er opført i bilag I, under hensyntagen til de forskellige benchmarks, der anvendes i EU ETS til gratistildeling med henblik på at kombinere disse benchmarks til tilsvarende værdier for de pågældende varer, og under hensyntagen til relevante inputmaterialer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29, stk. 2.

KAPITEL X

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 32

Anvendelsesområde for overgangsperioden

I overgangsperioden fra den 1. oktober 2023 til den 31. december 2025 begrænses importørens forpligtelser i henhold til denne forordning til den indberetningspligt, der er fastsat i denne forordnings artikel 33, 34 og 35. Hvis importøren er etableret i en medlemsstat og udnævner en indirekte toldrepræsentant i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis den indirekte toldrepræsentant indvilliger heri, finder indberetningspligten anvendelse på en sådan indirekte toldrepræsentant. Hvis importøren ikke er etableret i en medlemsstat, finder indberetningspligten anvendelse på den indirekte toldrepræsentant.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklings-samarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1).

*Artikel 33***Import af varer**

1. Toldmyndighederne underretter senest på tidspunktet for varernes overgang til fri omsætning importøren eller i de situationer, der er omfattet af artikel 32, den indirekte toldrepræsentant om den i artikel 35 omhandlede indberetningspligt.
2. Toldmyndighederne meddeler regelmæssigt og automatisk, navnlig gennem den overvågningsmekanisme, der er oprettet i henhold til artikel 56, stk. 5, i forordning (EU) nr. 952/2013, eller ved elektronisk dataoverførsel, Kommissionen oplysninger om importerede varer, herunder forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for passiv forædling. Disse oplysninger skal omfatte toldklareren og importørens EORI-nummer, den ottecifrede KN-kode, mængden, oprindelseslandet, datoen for toldangivelsen og toldproceduren.
3. Kommissionen meddeler de i stk. 2 omhandlede oplysninger til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor toldklareren og, hvis det er relevant, importøren er etableret.

*Artikel 34***Indberetningspligt for visse toldprocedurer**

1. Hvis de forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for aktiv forædling, jf. artikel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, importeres, omfatter den i nærværende forordnings artikel 35 omhandlede indberetningspligt oplysningerne om de varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling, og som har resulteret i de importerede forædlingsprodukter, selv om forædlingsprodukterne ikke er opført i bilag I til nærværende forordning. Dette stykke finder også anvendelse, når de forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for aktiv forædling, er returvarer som omhandlet i artikel 205 i forordning (EU) nr. 952/2013.
2. Den i denne forordnings artikel 35 omhandlede indberetningspligt finder ikke anvendelse på import af:
 - a) forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for passiv forædling, jf. artikel 259 i forordning (EU) nr. 952/2013
 - b) varer, der betragtes som returvarer i overensstemmelse med artikel 203 i forordning (EU) nr. 952/2013.

*Artikel 35***Indberetningspligt**

1. Hver importør eller i de situationer, der er omfattet af artikel 32, den indirekte toldrepræsentant, som har importeret varer i et givet kvartal i et kalenderår, forelægger for det pågældende kvartal en rapport (»CBAM-rapport«) med oplysninger om de varer, der er importeret i løbet af dette kvartal, til Kommissionen senest en måned efter udgangen af det kvartal.
2. CBAM-rapporten skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) den samlede mængde af hver varetype, udtrykt i megawatttimer for elektricitet og i ton for andre varer, angivet for hvert anlæg, der fremstiller varerne i oprindelseslandet
 - b) de faktiske samlede indlejrede emissioner udtrykt i ton CO₂e-emissioner pr. megawatttime elektricitet eller for andre varer i ton CO₂e-emissioner pr. ton af hver varetype beregnet efter metoden fastsat i bilag IV
 - c) de samlede indlejrede emissioner udtrykt i overensstemmelse med de i stk. 7 omhandlede gennemførelsesretsakter
 - d) den kulstofpris, der skal betales i oprindelseslandet for de indlejrede emissioner i de importerede varer, under hensyntagen til alle rabatter eller andre former for kompensation, der er tilgængelig.

3. Kommissionen meddeler regelmæssigt de relevante kompetente myndigheder en liste over disse importører eller indirekte toldrepræsentanter, der er etableret i medlemsstaten, herunder med de tilhørende begrundelser, som den har grund til at tro ikke har opfyldt forpligtelsen til at forelægge en CBAM-rapport i overensstemmelse med stk. 1.

4. Hvis Kommissionen mener, at en CBAM-rapport er ufuldstændig eller ukorrekt, meddeler den den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor importøren er etableret, eller i de situationer, der er omfattet af artikel 32, den indirekte toldrepræsentant er etableret, de yderligere oplysninger, som den anser for nødvendige for at supplere eller korrigere denne rapport. Sådanne oplysninger stilles til rådighed til vejledende formål, uden at dette berører den pågældende kompetente myndigheds endelige vurdering. Den pågældende kompetente myndighed indleder korrektionsproceduren og underretter importøren, eller i de situationer, der er omfattet af artikel 32, den indirekte toldrepræsentant om de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at korrigere denne rapport. Hvis det er relevant, indsender den pågældende importør eller den pågældende indirekte toldrepræsentant en korrigeret rapport til den berørte kompetente myndighed og til Kommissionen.

5. Hvor den kompetente myndighed i den i denne artikels stk. 4 omhandlede medlemsstat indleder en korrektionsprocedure, herunder under hensyntagen til oplysninger modtaget i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, og fastslår, at importøren, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentant ikke har taget de nødvendige skridt til at korrigere CBAM-rapporten, eller hvis den berørte kompetente myndighed, herunder under hensyntagen til de oplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, fastslår, at importøren, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentant ikke har opfyldt forpligtelsen til at indgive en CBAM-rapport i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, pålægger denne kompetente myndighed importøren, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentanten bøde, der er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Med henblik herpå underretter den kompetente myndighed importøren, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentant og informerer Kommissionen om følgende:

- a) konklusionen og begrundelsen for denne konklusion om, at importøren, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentant ikke har opfyldt forpligtelsen til at forelægge en rapport for et givet kvartal eller til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at korrigere rapporten
- b) størrelsen af den bøde, der er pålagt importøren, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentant
- c) den dato, på hvilken bøden forfalder til betaling
- d) de foranstaltninger, som importøren, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentant skal træffe med henblik på at betale bøden, og
- e) importørens, eller, hvor det er relevant i overensstemmelse med artikel 32, den indirekte toldrepræsentants ret til at klage i henhold til nationale ret.

6. Hvis den kompetente myndighed efter at have modtaget oplysningerne fra Kommissionen i henhold til denne artikel beslutter ikke at træffe foranstaltninger, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende:

- a) de oplysninger, der skal indberettes, midlerne til og formatet for denne indberetning, herunder detaljerede oplysninger pr. oprindelsesland og varetype til støtte for de i stk. 2, litra a), b) og c), omhandlede totaler og eksempler på en eventuel relevant rabat eller anden form for kompensation som omhandlet i stk. 2, litra d)
- b) det vejledende interval for bøder, der skal pålægges i henhold til stk. 5, og de kriterier, der skal tages hensyn til ved fastsættelsen af det faktiske beløb, herunder grovheden og varigheden af den manglende indberetning
- c) detaljerede regler for omregning af den årlige gennemsnitlige kulstofpris, der skal betales, jf. stk. 2, litra d), udtrykt i udenlandsk valuta til euro til den årlige gennemsnitlige vekselkurs

- d) detaljerede regler om elementerne i beregningsmetoderne, der er fastsat i bilag IV, herunder fastsættelse af systemgrænser for produktionsprocesser, emissionsfaktorer, anlægsspecifikke værdier af faktiske emissioner og deres respektive anvendelse på individuelle varer, samt fastlæggelse af metoder til at sikre dataenes pålidelighed, herunder detaljeringsgraden, og
- e) metoderne og formatet for rapporteringskravene for indirekte emissioner i importerede varer; dette format bør omfatte den mængde elektricitet, der anvendes til produktion af de varer, der er opført i bilag I, samt oprindelsesland, produktionskilde og emissionsfaktor for denne elektricitet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. denne forordnings artikel 29, stk. 2. De finder anvendelse på importerede varer i den i denne forordnings artikel 32 omhandlede overgangsperiode og bygger på eksisterende lovgivning om anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 36

Ikrafttræden

- 1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- 2. Den finder anvendelse fra den 1. oktober 2023. Dog:
 - a) finder artikel 5, 10, 14, 16 og 17 anvendelse fra den 31. december 2024
 - b) finder artikel 2, stk. 2, artikel 4, 6-9, 15 og 19, artikel 20, stk. 1, 3, 4 og 5, og artikel 21-27 og 31 anvendelse fra den 1. januar 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. maj 2023.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
J. ROSWALL
Formand

BILAG I

Liste over varer og drivhusgasser

1. Med henblik på identifikation af varer finder denne forordning anvendelse på varer, der henhører under de koder i den kombinerede nomenklatur (»KN«), der er fastsat i den følgende tabel. KN-koderne er dem, der er fastsat i henhold til forordning (EØF) nr. 2658/87.
2. Med henblik på denne forordning er drivhusgasserne i forbindelse med de i punkt 1 omhandlede varer de drivhusgasser, der er fastsat i den følgende tabel for de pågældende varer.

Cement

KN-kode	Drivhusgas
2507 00 80 — Andre kaolinholdige lerarter	Kuldioxid
2523 10 00 — Cementklinker	Kuldioxid
2523 21 00 — Hvid portlandcement, også kunstigt farvet	Kuldioxid
2523 29 00 — Anden portlandcement	Kuldioxid
2523 30 00 — Aluminatcement	Kuldioxid
2523 90 00 — Anden hydraulisk cement	Kuldioxid

Elektricitet

KN-kode	Drivhusgas
2716 00 00 — Elektrisk energi	Kuldioxid

Gødningstoffer

KN-kode	Drivhusgas
2808 00 00 — Salpetersyre, nitriersyrer	Kuldioxid og dinitrogenoxid
2814 — Ammoniak, vandfri eller i vandig opløsning	Kuldioxid
2834 21 00 — Nitrater af kalium	Kuldioxid og dinitrogenoxid
3102 — Kvælstofholdige gødningstoffer, mineralske eller kemiske	Kuldioxid og dinitrogenoxid
3105 — Mineralske eller kemiske gødningstoffer indeholdende to eller tre af gødningselementerne nitrogen, phosphor og kalium; andre gødningstoffer; varer henhørende under dette kapitel, i form af tabletter eller lignende eller i pakninger af bruttovægt 10 kg og derunder Undtaget: 3105 60 00 — Mineralske eller kemiske gødningstoffer indeholdende de to gødningselementer phosphor og kalium	Kuldioxid og dinitrogenoxid

Jern og stål

KN-kode	Drivhusgas
72 — Jern og stål Undtaget: 7202 2 — Ferrosilicium 7202 30 00 — Ferrosiliciummangan 7202 50 00 — Ferrosiliciumchrom 7202 70 00 — Ferromolybdæn 7202 80 00 — Ferrowolfram og ferrosiliciumwolfram 7202 91 00 — Ferrotitan og ferrosiliciumtitan 7202 92 00 — Ferrovanadium 7202 93 00 — Ferroniubium 7202 99 — Andre: 7202 99 10 — Ferrophosphat 7202 99 30 — Ferrosiliciummagnesium 7202 99 80 — Andre 7204 — Affald og skrot af jern og stål, støbebløkke af omsmeltet jern- og stålaffald	Kuldioxid
2601 12 00 — Agglomereret jernmalm og koncentrat deraf, undtagen brændte jernpyriter	Kuldioxid
7301 — Spunsvævjern af jern og stål, også med borede eller lokkede huller eller sammensatte, svejsede profiler, af jern og stål	Kuldioxid
7302 — Følgende materiel til jernbaner og sporveje, af jern og stål: skinner, kontraskinner og tandhjulsskinner, tunger, krydsninger, trækstænger og andet materiel til sporskifter, sveller, skinnelasker, skinnestole, kiler til skinnestole, underlagsplader, klemlader, langplader, sporstænger og andet specielt materiel til samling eller befæstelse af skinner	Kuldioxid
7303 00 — Rør og hule profiler, af støbejern	Kuldioxid
7304 — Rør og hule profiler, sømløse, af jern (undtagen støbejern) eller stål	Kuldioxid
7305 — Andre rør (f.eks. svejsede, nittede eller på lignende måde lukkede), med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter på over 406,4 mm, af jern og stål	Kuldioxid
7306 — Andre rør og hule profiler (f.eks. svejsede, nittede eller på lignende måde lukkede eller kun med sammensluttede kanter), af jern og stål	Kuldioxid
7307 — Rørfittings af jern og stål (f.eks. samleled, rørknæ, muffe)	Kuldioxid
7308 — Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, sluseporte, tårne, gittermaster, tage, tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, skodder, rækværker, søjler og piller), af jern og stål; plader, stænger, profiler, rør og lign, af jern og stål, forarbejdet til brug i konstruktioner	Kuldioxid

KN-kode	Drivhusgas
7309 00 — Tanke, kar og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af jern og stål, med et rumindhold på over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid
7310 — Tanke, fade, tromler, dunke, dåser og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af jern og stål, med et rumindhold på ikke over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid
7311 00 — Beholdere til komprimerede eller flydende gasser, af jern og stål	Kuldioxid
7318 — Skruer, bolte, møtrikker, svelleskruer, skruekroge, øjeskruer, nitter, splitter, kiler samt underlagsskiver (herunder fjedrende) og lignende varer, af jern og stål	Kuldioxid
7326 — Andre varer af jern og stål	Kuldioxid

Aluminium

KN-kode	Drivhusgas
7601 — Aluminium, ubearbejdet	Kuldioxid og perfluorcarboner
7603 — Pulver og flager, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7604 — Stænger og profiler, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7605 — Tråd, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7606 — Plader og bånd, af aluminium, med en tykkelse på over 0,2 mm	Kuldioxid og perfluorcarboner
7607 — Folie af aluminium, med en tykkelse (uden underlag) på ikke over 0,2 mm, også med påtryk eller med underlag af papir, pap, plast og lignende materialer	Kuldioxid og perfluorcarboner
7608 — Rør af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7609 00 00 — Rørfittings (f.eks. samleled, rørknæ, muffe), af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7610 — Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, tårne, gittermaster, tage og tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, rækværker, søjler og piller), af aluminium; plader, stænger, profiler, rør og lign., af aluminium, forarbejdet til brug i konstruktioner	Kuldioxid og perfluorcarboner
7611 00 00 — Tanke, kar og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af aluminium, med et rumindhold på over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid og perfluorcarboner

KN-kode	Drivhusgas
7612 — Fade, tromler, dunke, dåser og lignende beholdere (herunder tuber og tabletrør), til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af aluminium, med et rumindhold på ikke over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid og perfluorcarboner
7613 00 00 — Beholdere af aluminium, til komprimerede eller flydende gasser	Kuldioxid og perfluorcarboner
7614 — Snoet tråd, kabler, flettede bånd og lign., af aluminium, ikke isoleret til elektrisk brug	Kuldioxid og perfluorcarboner
7616 — Andre varer af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner

Kemikalier

KN-kode	Drivhusgas
2804 10 00 — Brint	Kuldioxid

BILAG II

Liste over varer, for hvilke der kun tages hensyn til direkte emissioner, jf. artikel 7, stk. 1

Jern og stål

KN-kode	Drivhusgas
72 — Jern og stål Undtaget: 7202 2 — Ferrosilicium 7202 30 00 — Ferrosiliciummangan 7202 50 00 — Ferrosiliciumchrom 7202 70 00 — Ferromolybdæn 7202 80 00 — Ferrowolfram og ferrosiliciumwolfram 7202 91 00 — Ferrotitan og ferrosiliciumtitan 7202 92 00 — Ferrovanadium 7202 93 00 — Ferroniubium 7202 99 — Andre: 7202 99 10 — Ferrophosphat 7202 99 30 — Ferrosiliciummagnesium 7202 99 80 — Andre 7204 — Affald og skrot af jern og stål, støbebløkke af omsmeltet jern- og stålaffald	Kuldioxid
7301 — Spunsvævgjern af jern og stål, også med borede eller lokkede huller eller sammensatte, svejsede profiler, af jern og stål	Kuldioxid
7302 — Følgende materiel til jernbaner og sporveje, af jern og stål: skinner, kontraskinner og tandhjulsskinner, tunger, krydsninger, trækstænger og andet materiel til sporskifter, sveller, skinnelasker, skinnestole, kiler til skinnestole, underlagsplader, klemplader, langplader, sporstænger og andet specielt materiel til samling eller befæstelse af skinner	Kuldioxid
7303 00 — Rør og hule profiler, af støbejern	Kuldioxid
7304 — Rør og hule profiler, sømløse, af jern (undtagen støbejern) eller stål	Kuldioxid
7305 — Andre rør (f.eks. svejsede, nittede eller på lignende måde lukkede), med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter på over 406,4 mm, af jern og stål	Kuldioxid
7306 — Andre rør og hule profiler (f.eks. svejsede, nittede eller på lignende måde lukkede eller kun med sammensluttede kanter), af jern og stål	Kuldioxid
7307 — Rørfittings af jern og stål (fx samleled, rørknæ, muffe)	Kuldioxid
7308 — Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, sluseporte, tårne, gittermaster, tage, tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, skodder, rækværker, søjler og piller), af jern og stål; plader, stænger, profiler, rør og lign, af jern og stål, forarbejdet til brug i konstruktioner	Kuldioxid

KN-kode	Drivhusgas
7309 00 — Tanke, kar og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af jern og stål, med et rumindhold på over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid
7310 — Tanke, fade, tromler, dunke, dåser og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af jern og stål, med et rumindhold på ikke over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid
7311 00 — Beholdere til komprimerede eller flydende gasser, af jern og stål	Kuldioxid
7318 — Skruer, bolte, møtrikker, svelleskruer, skruekroge, øjeskruer, nitter, splitter, kiler samt underlagsskiver (herunder fjedrende) og lignende varer, af jern og stål	Kuldioxid
7326 — Andre varer af jern og stål	Kuldioxid

Aluminium

KN-kode	Drivhusgas
7601 — Aluminium, ubearbejdet	Kuldioxid og perfluorcarboner
7603 — Pulver og flager, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7604 — Stænger og profiler, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7605 — Tråd, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7606 — Plader og bånd, af aluminium, med en tykkelse på over 0,2 mm	Kuldioxid og perfluorcarboner
7607 — Folie af aluminium, med en tykkelse (uden underlag) på ikke over 0,2 mm, også med påtryk eller med underlag af papir, pap, plast og lignende materialer	Kuldioxid og perfluorcarboner
7608 — Rør af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7609 00 00 — Rørfittings (f.eks. samleled, rørknæ, muffe), af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7610 — Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, tårne, gittermaster, tage og tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, rækværker, søjler og piller), af aluminium; plader, stænger, profiler, rør og lign., af aluminium, forarbejdet til brug i konstruktioner	Kuldioxid og perfluorcarboner
7611 00 00 — Tanke, kar og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af aluminium, med et rumindhold på over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid og perfluorcarboner

KN-kode	Drivhusgas
7612 — Fade, tromler, dunke, dåser og lignende beholdere (herunder tuber og tabletrør), til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af aluminium, med et rumindhold på ikke over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid og perfluorcarboner
7613 00 00 — Beholdere af aluminium, til komprimerede eller flydende gasser	Kuldioxid og perfluorcarboner
7614 — Snoet tråd, kabler, flettede bånd og lign., af aluminium, ikke isoleret til elektrisk brug	Kuldioxid og perfluorcarboner
7616 — Andre varer af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner

Kemikalier

KN-kode	Drivhusgas
2804 10 00 — Brint	Kuldioxid

BILAG III

Tredjelande og områder, der ikke er omfattet af denne forordning med henblik på artikel 2**1. TREDJELANDE OG OMRÅDER, DER IKKE ER OMFATTET AF DENNE FORORDNING**

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer med oprindelse i følgende lande:

- Island
- Liechtenstein
- Norge
- Schweiz

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer med oprindelse i følgende områder:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. TREDJELANDE OG OMRÅDER, DER IKKE ER OMFATTET AF DENNE FORORDNING, FOR SÅ VIDT ANGÅR IMPORT AF ELEKTRICITET TIL UNIONENS TOLDOMRÅDE

[Tredjelande eller områder skal tilføjes eller fjernes af Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 11.]

BILAG IV

Metoder til beregning af indlejrede emissioner med henblik på artikel 7

1. DEFINITIONER

I dette bilag og i bilag V og VI forstås ved:

- a) »simple varer«: varer, der er fremstillet i en produktionsproces, som udelukkende kræver indputmaterialer (prækursorer) og brændsler, og som ikke har nogen indlejrede emissioner
- b) »komplekse varer«: andre varer end simple varer
- c) »specifikke indlejrede emissioner«: de indlejrede emissioner i et ton varer udtrykt i ton CO₂e-emissioner pr. ton varer
- d) »CO₂-emissionsfaktor«: det vægtede gennemsnit af CO₂-intensiteten af elektricitet produceret på grundlag af fossile brændsler inden for et geografisk område; CO₂-emissionsfaktoren er resultatet af opdelingen af sektorens CO₂-emissionsdata divideret med brutto-elproduktionen på basis af fossile brændsler i det relevante geografiske område; det udtrykkes i ton CO₂ pr. megawatttime
- e) »emissionsfaktor for elektricitet«: standardværdien udtrykt i CO₂e, der repræsenterer emissionsintensiteten af elektricitet, der forbruges ved produktion af varer
- f) »energiforsyningsaftale«: en kontrakt, i henhold til hvilken en person indvilliger i at købe elektricitet direkte fra en elproducent
- g) »transmissionssystemoperatør«: en operatør som defineret i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽¹⁾.

2. BESTEMMELSE AF FAKTISKE SPECIFIKKE INDLEJREDE EMISSIONER FOR SIMPLE VARER

Ved bestemmelse af de specifikke faktiske indlejrede emissioner for simple varer, der produceres i et givet anlæg, medregnes direkte emissioner og i givet fald indirekte emissioner. Til dette formål anvendes følgende ligning:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

Hvor:

SEE_g er de specifikke indlejrede emissioner for varer g i form af CO₂e pr. ton

AttrEm_g er de tildelte emissioner for varer g, og

AL_g er aktivitetsniveauet for varerne, idet det er kvantiteten af varer, der er produceret i rapporteringsperioden i det pågældende anlæg.

»Tilskrevne emissioner«: den del af anlæggets emissioner i rapporteringsperioden, der skyldes produktionsprocessen, og som resulterer i varer g, ved anvendelse af systemgrænserne for produktionsprocessen som defineret i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 7, stk. 7. De tilskrevne emissioner beregnes ved hjælp af følgende ligning:

$$AttrEm_g = DirEm + IndirEm$$

Hvor:

DirEm er de direkte emissioner fra produktionsprocessen, udtrykt i ton CO₂e, inden for de systemgrænser, der er omhandlet i gennemførelsesretsakten, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7, og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

IndirEm er de indirekte emissioner fra produktionen af elektricitet, der forbruges i produktionsprocesserne for varer, udtrykt i ton CO₂e, inden for de systemgrænser, der er omhandlet i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7.

3. BESTEMMELSE AF FAKTISKE INDLEJREDE EMISSIONER FOR KOMPLEKSE VARER

Ved bestemmelse af de specifikke faktiske indlejrede emissioner for komplekse varer, der produceres i et givet anlæg, anvendes følgende ligning:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

Hvor:

AttrEm_g er de tildelte emissioner for varer g

AL_g er aktivitetsniveauet for varerne, idet det er kvantiteten af varer, der er produceret i rapporteringsperioden i det pågældende anlæg, og

EE_{ImpMat} er de indlejrede emissioner fra de inputmaterialer (prækursorer), der forbruges i produktionsprocessen. Kun inputmaterialer (prækursorer), der er opført som relevante for produktionsprocessens systemgrænser som angivet i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7, skal tages i betragtning. De relevante EE_{ImpMat} beregnes som følger:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

Hvor:

M_i er massen af inputmateriale (prækursor) i anvendt i produktionsprocessen, og

SEE_i er de specifikke indlejrede emissioner for inputmaterialet (prækursoren) i. For SEE_i anvender driftslederen af anlægget værdien af emissioner fra det anlæg, hvor inputmaterialet (prækursoren) er produceret, forudsat at anlæggets data kan måles på passende vis.

4. FASTSÆTTELSE AF STANDARDVÆRDIER, JF. ARTIKEL 7, STK. 2 OG 3

Til bestemmelse af standardværdier anvendes kun faktiske værdier til bestemmelse af indlejrede emissioner. Hvis der ikke foreligger faktiske data, kan der anvendes litteraturværdier. Kommissionen offentliggør retningslinjer for den tilgang, der anvendes til at korrigere for spildgasser eller drivhusgasser, der anvendes som procesinput, inden den indsamler de data, der er nødvendige for at fastlægge de relevante standardværdier for hver type varer, der er opført i bilag I. Standardværdierne fastsættes på grundlag af de bedste tilgængelige data. De bedste tilgængelige data baseres på pålidelige og offentligt tilgængelige oplysninger. Standardværdierne revideres regelmæssigt ved hjælp af de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7, på grundlag af de mest ajourførte og pålidelige oplysninger, herunder på grundlag af oplysninger fra et tredjeland eller en gruppe af tredjelands.

4.1. Standardværdier, jf. artikel 7, stk. 2

Hvis de faktiske emissioner ikke i tilstrækkelig grad kan bestemmes af den autoriserede CBAM-klarere, anvendes standardværdier. Disse værdier fastsættes som den gennemsnitlige emissionsintensitet for hvert eksportland og for hver af de varer, der er opført i bilag I, bortset fra elektricitet, forhøjet med et proportionalt beregnet tillæg. Dette tillæg fastsættes i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 7, stk. 7, og fastsættes på et passende niveau for at sikre den miljømæssige integritet af CBAM på basis af de mest ajourførte og pålidelige oplysninger, herunder på grundlag af oplysninger indsamlet i løbet af overgangsperioden. Når pålidelige data for eksportlandet ikke kan anvendes for en varetype, baseres standardværdierne på den gennemsnitlige emissionsintensitet for de X % EU ETS-anlæg, der præsterer dårligst for den pågældende type varer. Værdien af X fastsættes i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 7, stk. 7, og fastsættes på et passende niveau for at sikre den miljømæssige integritet af CBAM på basis af de mest ajourførte og pålidelige oplysninger, herunder på grundlag af oplysninger indsamlet i løbet af overgangsperioden.

4.2. Standardværdier for importeret elektricitet som omhandlet i artikel 7, stk. 3

Standardværdierne for importeret elektricitet fastsættes for et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland på grundlag af enten specifikke standardværdier i overensstemmelse med punkt 4.2.1. eller, hvis disse værdier ikke foreligger, på grundlag af alternative standardværdier i overensstemmelse med punkt 4.2.2.

Hvis elektriciteten produceres i et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland og passerer gennem tredjelande, grupper af tredjelande eller regioner i et tredjeland eller medlemsstater med henblik på import til Unionen, er de standardværdier, der skal anvendes, dem fra tredjelandet, gruppen af tredjelande eller regionen i et tredjeland, hvor elektriciteten er blevet produceret.

4.2.1. Specifikke standardværdier for et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland

Specifikke standardværdier fastsættes på CO₂-emissionsfaktoren i tredjelandet, gruppen af tredjelande eller regionen i et tredjeland baseret på de bedste data, som Kommissionen råder over.

4.2.2. Alternative standardværdier

Hvis der ikke foreligger nogen specifik standardværdi for et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland, fastsættes den alternative standardværdi for elektricitet som CO₂-emissionsfaktoren i Unionen.

Når det på grundlag af pålidelige data kan påvises, at CO₂-emissionsfaktoren i et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland er lavere end den specifikke standardværdi, som Kommissionen har fastsat, eller er lavere end CO₂-emissionsfaktoren i Unionen, kan der anvendes en alternativ standardværdi baseret på denne CO₂-emissionsfaktor for det pågældende tredjeland, den pågældende gruppe af tredjelande eller den pågældende region i et tredjeland.

4.3. Standardværdier for indlejrede indirekte emissioner

Standardværdierne for de indirekte emissioner, der er indlejret i en vare produceret i et tredjeland, fastsættes på grundlag af en standardværdi beregnet på grundlag af enten emissionsfaktoren for Unionens elnet, emissionsfaktoren for oprindelseslandets elnet eller CO₂-emissionsfaktoren for prisfastsættelseskilder i oprindelseslandet for den elektricitet, der anvendes til produktion af den pågældende vare.

Når et tredjeland eller en gruppe tredjelande på grundlag af pålidelige data har påvist over for Kommissionen, at den gennemsnitlige emissionsfaktor for elektricitetsmiks eller den gennemsnitlige CO₂-emissionsfaktor for prissætningskilder i det pågældende tredjeland eller den pågældende gruppe af tredjelande er lavere end standardværdien for indirekte emissioner, fastsættes der en alternativ standardværdi baseret på denne gennemsnitlige CO₂-emissionsfaktor for det pågældende land eller den pågældende gruppe af lande.

Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2025 en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 7, stk. 7, for yderligere at præcisere, hvilke af de beregningsmetoder, der er fastsat i overensstemmelse med første afsnit, der skal anvendes til beregning af standardværdier. Med henblik herpå baserer Kommissionen sig på de mest ajourførte og pålidelige data, herunder data indsamlet i overgangsperioden, for så vidt angår den mængde elektricitet, der anvendes til produktion af de varer, der er opført i bilag I, samt oprindelseslandet, produktionskilden og emissionsfaktorerne i forbindelse med denne elektricitet. Den specifikke beregningsmetode fastlægges på grundlag af den mest hensigtsmæssige metode til at opfylde begge følgende kriterier:

- Forebyggelse af CO₂-lækage
- sikring af CBAM's miljømæssige integritet.

5. BETINGELSER FOR ANVENDELSE AF FAKTISKE INDLEJREDE EMISSIONER I IMPORTERET ELEKTRICITET

En godkendt CBAM-klarerer kan anvende de faktiske indlejrede emissioner i stedet for standardværdier til den beregning, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, hvis følgende kumulative kriterier er opfyldt:

- a) den mængde elektricitet, for hvilken anvendelsen af faktiske indlejrede emissioner påberåbes, er omfattet af en elkøbsaftale mellem den autoriserede CBAM-klarere og en elproducent beliggende i et tredjeland
- b) det anlæg, der producerer elektricitet, er enten direkte tilsluttet Unionens transmissionssystem, eller det kan påvises, at der på eksporttidspunktet ikke var nogen fysisk overbelastning af nettet på noget punkt i nettet mellem anlægget og Unionens transmissionssystem
- c) det anlæg, der producerer elektricitet, udleder ikke mere end 550 gram CO₂ af fossil brændselsoprindelse pr. kilowatt-time elektricitet
- d) den elektricitetsmængde, for hvilken der ansøges om anvendelse af faktiske indlejrede emissioner, er blevet fast nomineret til den tildelte sammenkoblingskapacitet af alle ansvarlige transmissionssystemoperatører i oprindelseslandet, bestemmelseslandet og, hvis det er relevant, hvert transitland, og den nominerede kapacitet og produktionen af elektricitet fra anlægget vedrører samme tidsrum, som ikke må være længere end en time
- e) opfyldelsen af ovennævnte kriterier certificeres af en akkrediteret verifikator, der mindst én gang om måneden modtager foreløbige rapporter, der viser, hvordan ovennævnte kriterier er opfyldt.

Den akkumulerede mængde elektricitet i henhold til elkøbsaftalen og de tilsvarende faktiske indlejrede emissioner udelukkes henholdsvis fra beregningen af landeemissionsfaktoren eller den CO₂-emissionsfaktor, der anvendes til beregning af indirekte elektricitetsindlejrede emissioner i varer i overensstemmelse med punkt 4.3.

6. BETINGELSER FOR ANVENDELSE AF FAKTISKE INDLEJREDE EMISSIONER FOR INDIREKTE EMISSIONER

En godkendt CBAM-klarere kan anvende faktiske indlejrede emissioner i stedet for standardværdier til den beregning, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, hvis den kan påvise en direkte teknisk forbindelse mellem det anlæg, hvor den importerede vare produceres, og elproduktionskilden, eller hvis driftslederen af det pågældende anlæg har indgået en elkøbsaftale med en producent af elektricitet i et tredjeland for en mængde elektricitet, der svarer til den mængde, for hvilken der anmodes om anvendelse af en specifik værdi.

7. TILPASNING AF DE I ARTIKEL 7, STK. 2, OMHANDLEDE STANDARDVÆRDIER BASERET PÅ REGIONSSPECIFIKKE KARAKTERISTIKA

Standardværdierne kan tilpasses bestemte områder og regioner i tredjelande, hvor der er særlige karakteristika med hensyn til objektive emissionsfaktorer. Når data, der er tilpasset disse specifikke lokale karakteristika, er tilgængelige, og der kan fastsættes mere målrettede standardværdier, kan sidstnævnte anvendes.

Hvis klarere af varer med oprindelse i et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland på grundlag af pålidelige data kan påvise, at alternative områdespecifikke tilpasninger af standardværdierne er lavere end de standardværdier, som Kommissionen har fastsat, kan sådanne regionsspecifikke tilpasninger anvendes.

BILAG V

Bogføringskrav for oplysninger, der anvendes til beregning af indlejrede emissioner, med henblik på artikel 7, stk. 5

1. MINIMUMSOPLYSNINGER, SOM EN GODKENDT CBAM-KLARERER SKAL OPBEVARE FOR IMPORTEREDE VARER:

1. Oplysninger til identifikation af den godkendte CBAM-klararer:

- a) navn
- b) CBAM-kontonummer

2. Oplysninger om importerede varer:

- a) type og mængde af hver varetype
- b) oprindelsesland
- c) faktiske emissioner eller standardværdier.

2. MINIMUMSOPLYSNINGER, SOM EN GODKENDT CBAM-KLARERER SKAL OPBEVARE FOR INDLEJREDE EMISSIONER I IMPORTEREDE VARER, DER FASTSÆTTES PÅ GRUNDLAG AF FAKTISKE EMISSIONER

For hver type importerede varer, hvor indlejrede emissioner fastsættes på grundlag af faktiske emissioner, skal følgende yderligere oplysninger opbevares:

- a) identifikation af det anlæg, hvor varerne er fremstillet
 - b) kontaktoplysninger for driftslederen af det anlæg, hvor varerne er fremstillet
 - c) verifikationsrapporten, jf. bilag VI
 - d) varernes specifikke indlejrede emissioner.
-

BILAG VI

Verifikationsprincipper for og indholdet af verifikationsrapporter med henblik på artikel 8**1. VERIFIKATIONSPRINCIPPER**

Følgende principper gælder:

- a) Verifikatorer udfører verifikationer med en holdning præget af professionel skepsis.
- b) De samlede indlejrede emissioner, der skal angives i CBAM-angivelsen, betragtes kun som verificeret, hvis verifikatoren med rimelig sikkerhed finder, at verifikationsrapporten er uden væsentlige ukorrekte angivelser og væsentlige afvigelser med hensyn til beregning af indlejrede emissioner i overensstemmelse med reglerne i bilag IV.
- c) Verifikatorens anlægsbesøg er obligatoriske, medmindre specifikke kriterier for at give afkald på anlægsbesøget er opfyldt.
- d) For at afgøre, om ukorrekte angivelser eller afvigelser er væsentlige, anvender verifikatoren de tærskler, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 8, stk. 3.

For parametre, for hvilke der ikke er fastsat sådanne tærskler, anvender verifikatoren en ekspertvurdering af, om ukorrekte angivelser eller afvigelser, individuelt eller i forbindelse med andre ukorrekte angivelser eller afvigelser, der er begrundet i deres størrelse og art, skal betragtes som væsentlige.

2. INDHOLDET AF EN VERIFIKATIONSRAPPORT

Verifikatoren udarbejder en verifikationsrapport, der fastsætter varernes indlejrede emissioner og angiver alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde, og som mindst indeholder følgende oplysninger:

- a) identifikation af de anlæg, hvor varerne er fremstillet
- b) kontaktoplysninger for driftslederen af de anlæg, hvor varerne er fremstillet
- c) den relevante rapporteringsperiode
- d) verifikatorens navn og kontaktoplysninger
- e) verifikatorens akkrediteringsnummer og akkrediteringsorganets navn
- f) datoen for anlægsbesøgene, hvis det er relevant, eller årsagerne til, at der ikke blev gennemført et anlægsbesøg
- g) mængder af hver type af de deklarerede varer, der er produceret i rapporteringsperioden
- h) kvantificering af anlæggets direkte emissioner i rapporteringsperioden
- i) en beskrivelse af, hvordan anlæggets emissioner tilskrives forskellige varetyper
- j) kvantitative oplysninger om varer, emissioner og energistrømme, der ikke er forbundet med disse varer
- k) i tilfælde af komplekse varer:
 - i) anvendte mængder af det enkelte inputmateriale (prækursor)
 - ii) de specifikke indlejrede emissioner, der er forbundet med de enkelte anvendte inputmaterialer (prækursorer)
 - iii) hvis der anvendes faktiske emissioner: identifikation af de anlæg, hvor inputmaterialet (prækursoren) er produceret, og de faktiske emissioner fra produktionen af dette materiale

- l) verifikatorens erklæring, der bekræfter, at vedkommende med rimelig sikkerhed finder, at rapporten er uden væsentlige ukorrekte angivelser og væsentlige afvigelser med hensyn til beregningsreglerne i bilag IV
 - m) oplysninger om væsentlige ukorrekte angivelser, der er fundet og korrigeret
 - n) oplysninger om fundne og korrigerede væsentlige afvigelser i forhold til beregningsreglerne i bilag IV.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/957**af 10. maj 2023****om ændring af forordning (EU) 2015/757 for at muliggøre medtagelse af søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem og overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalen ⁽⁴⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimaaftalen den 13. november 2021, hvori UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at virkningerne af klimaændringerne vil være langt mindre ved en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med en på 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C.
- (2) Det presserende behov for at holde Parisaftalens mål på 1,5 °C i live er blevet mere markant som følge af konklusionerne i den sjette vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer om, at den globale opvarmning kun kan begrænses til 1,5 °C, hvis der straks foretages kraftige og vedvarende reduktioner af de globale drivhusgasemissioner inden for dette årti.
- (3) Håndtering af klima- og miljørelaterede udfordringer og opnåelse af målene i Parisaftalen er centrale elementer i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«).
- (4) Den europæiske grønne pagt kombinerer et omfattende sæt af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og indeholder en ny vækststrategi med fokus på at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor økonomisk vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede risici og

⁽¹⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 175.⁽²⁾ EUT C 301 af 5.8.2022, s. 116.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2023.⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

konsekvenser. Denne omstilling påvirker arbejdstagere fra forskellige sektorer forskelligt. Samtidig rummer denne omstilling ligestillingsaspekter og har en særlig indvirkning på visse ugunstigt stillede og sårbare grupper såsom ældre, personer med handicap, personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund samt personer og husstande med lav indkomst og lav mellemindkomst. Den indebærer også større udfordringer for visse regioner, navnlig strukturelt dårligt stillede regioner og randområder, samt for øer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at omstillingen er retfærdig og inklusiv, og at ingen lades i stikken.

- (5) Nødvendigheden og værdien af at levere resultater med hensyn til den europæiske grønne pagt er kun blevet større i lyset af covid-19-pandemiens meget alvorlige indvirkning på EU-borgernes sundhed, leve- og arbejdsvilkår og velfærd. Denne indvirkning har vist, at vi er nødt til at forbedre modstandsdygtigheden i vores samfund og vores økonomi i relation til eksterne chok og skride til handling i god tid for at forebygge eller afbøde indvirkningen af eksterne chok på en måde, der er retfærdig og fører til, at ingen lades i stikken, heller ikke dem, der er i risiko for at blive ramt af energifattigdom. Europæiske borgere giver fortsat stærkt udtryk for, at dette især gælder for klimaændringer.
- (6) Unionen forpligtede sig til at reducere Unionens nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 i det ajourførte nationalt bestemte bidrag, der blev forelagt UNFCCC's sekretariat den 17. december 2020.
- (7) Gennem vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁵⁾ har Unionen i lovgivningen fastsat målet om klimaneutralitet i hele økonomien senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030, og det fastsættes, at Kommissionen skal bestræbe sig på at tilpasse alle fremtidige udkast til foranstaltninger eller lovgivningsforslag, herunder budgetmæssige forslag, til målene i nævnte forordning og i alle tilfælde, hvor der ikke sker en sådan tilpasning, give en begrundelse herfor som led i den konsekvensanalyse, der ledsager disse forslag.
- (8) Alle økonomiske sektorer skal bidrage til at opnå de emissionsreduktioner, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁶⁾ ændres derfor for at medtage søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem (EU ETS) for at sikre, at disse aktiviteter bidrager med en rimelig andel til Unionens øgede klimamål samt til målene i Parisaftalen. Det er derfor også nødvendigt at ændre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 ⁽⁷⁾ for at tage hensyn til medtagelsen af søtransportaktiviteter i EU ETS.
- (9) For at tage hensyn til Unionens øgede klimamål samt målene i Parisaftalen bør anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/757 desuden ændres. Et robust overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystem er en forudsætning for enhver markedsbaseret foranstaltning, effektivitetsstandard eller anden relevant foranstaltning, uanset om det anvendes på EU-plan eller globalt. Mens emissioner af kuldioxid (CO₂) udgør størstedelen af drivhusgasemissioner fra søtransport, udgør emissioner af metan (CH₄) og dinitrogenoxid (N₂O) en relevant andel af sådanne emissioner. Medtagelsen af CH₄- og N₂O-emissioner i forordning (EU) 2015/757 vil gavne den miljømæssige integritet og tilskynde til god praksis og bør finde anvendelse fra 2024. Almindelige fragtskibe under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, er ansvarlige for en betydelig andel af drivhusgasemissionerne fra alle almindelige fragtskibe. For at øge overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystemets miljøeffektivitet, sikre lige vilkår og

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgase-emissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).

mindske risikoen for omgåelse bør almindelige fragtskibe under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, medtages i forordning (EU) 2015/757 fra 2025. Offshore-skibe udleder en relevant andel af drivhusgasemissionerne. Nævnte forordning bør derfor også finde anvendelse på offshore-skibe med en bruttotonnage på 400 og derover fra 2025. Kommissionen bør inden den 31. december 2024 vurdere, om yderligere skibstyper under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, bør medtages i forordning (EU) 2015/757.

- (10) Forordning (EU) 2015/757 bør ændres for at forpligte virksomheder til at rapportere aggregerede emissionsdata på selskabsniveau og indsende sådanne data til den ansvarlige administrerende myndighed og til at indsende deres verificerede overvågningsplaner til denne myndighed til godkendelse. Ved udførelsen af verifikation på selskabsniveau bør verifikatoren ikke verificere emissionsrapporterne på skibsniveau eller rapporterne på skibsniveau, der skal indsendes, såfremt et skib skifter selskab, da disse rapporter på skibsniveau allerede vil være blevet verificeret. For at sikre sammenhæng i forvaltningen og håndhævelsen bør den enhed, der er ansvarlig for at overholde forordning (EU) 2015/757, være den samme som den enhed, der er ansvarlig for at overholde direktiv 2003/87/EF.
- (11) For at sikre, at EU ETS fungerer effektivt på administrativt plan, og for at tage hensyn til medtagelsen af CH₄- og N₂O-emissioner samt medtagelsen af drivhusgasemissioner fra offshore-skibe i anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/757 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår overvågningsmetoder og -regler og rapporteringsregler for emissioner, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757, samt for alle andre relevante oplysninger, der er fastsat i nævnte forordning, reglerne for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af overvågningsplaner og ændringer hertil, reglerne for overvågning, rapportering og indsendelse af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau og reglerne for verifikation af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau og for udstedelse af verifikationsrapporter vedrørende aggregerede emissioner på selskabsniveau. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁸⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (12) Målene for denne forordning, nemlig at fastsætte de overvågnings-, rapporterings- og verifikationsregler, der er nødvendige for en udvidelse af EU ETS til at omfatte søtransportaktiviteter og for at sikre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne heraf bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (13) Forordning (EU) 2015/757 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2015/757

I forordning (EU) 2015/757 foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF«.

⁽⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- 2) I hele forordningen, undtagen i artikel 2, artikel 5, stk. 2, og artikel 21, stk. 5, og bilag I og II erstattes udtrykket »CO₂« af »drivhusgas«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 3) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastlægger regler for præcis overvågning, rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og af andre relevante oplysninger fra skibe, som ankommer til, opholder sig i eller forlader havne i en medlemsstats jurisdiktion, med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner fra søtransport på omkostningseffektiv vis.«

- 4) Artikel 2, stk. 1, erstattes af følgende:

»1. Denne forordning finder anvendelse på skibe på 5 000 bruttotonnage og derover for så vidt angår de drivhusgasemissioner, der udledes under deres sejlads med henblik på transport af gods eller passagerer til kommercielle formål fra sådanne skibes seneste anløbshavn til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion til deres næste anløbshavn samt i anløbshavne under en medlemsstats jurisdiktion.

1a. Fra den 1. januar 2025 finder denne forordning også anvendelse på almindelige fragtskibe på under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, for så vidt angår de drivhusgasemissioner, der udledes under deres sejlads med henblik på transport af gods til kommercielle formål fra deres seneste anløbshavn til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion til deres næste anløbshavn samt i anløbshavne under en medlemsstats jurisdiktion, og på offshore-skibe under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, for så vidt angår de drivhusgasemissioner, der udledes under deres sejlads fra deres seneste anløbshavn til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion til deres næste anløbshavn samt i anløbshavne under en medlemsstats jurisdiktion.

1b. Fra den 1. januar 2025 finder denne forordning anvendelse på offshore-skibe på 5 000 bruttotonnage og derover for så vidt angår de drivhusgasemissioner, der udledes under deres sejlads fra deres seneste anløbshavn til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion til deres næste anløbshavn samt i anløbshavne under en medlemsstats jurisdiktion.

1c. De drivhusgasser, der er omfattet af denne forordning, er:

- a) kuldioxid (CO₂)
- b) for så vidt angår emissioner udledt fra 2024, methan (CH₄), samt
- c) for så vidt angår emissioner udledt fra 2024, dinitrogenoxid (N₂O).

Når denne forordning henviser til de samlede aggregerede emissioner af drivhusgasser eller den samlede mængde udledt drivhusgas, forstås dette som en henvisning til de samlede aggregerede mængder af hver gas særskilt.«

- 5) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Litra a)-d) affattes således:

- »a) »drivhusgasemissioner«: skibes udledning af drivhusgasser, der er omfattet af denne forordning i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1c, første afsnit
- b) »anløbshavn«: en anløbshavn som defineret i artikel 3, litra z), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (*)

c) »sejlad«: enhver bevægelse af et skib, der udgår fra eller anløber en anløbshavn

d) »selskab«: rederiet som defineret i artikel 3, litra w), i direktiv 2003/87/EF

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).«

b) Litra m) affattes således:

»m) »rapporteringsperiode«: perioden fra den 1. januar til den 31. december i et givet år; for sejladser, der indledes i ét år og afsluttes i et andet, indberettes de respektive data i det pågældende år«.

c) Følgende litraer tilføjes:

»p) »ansvarlig administrerende myndighed«: den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi som omhandlet i artikel 3gf i direktiv 2003/87/EF

q) »aggregerede emissionsdata på selskabsniveau«: summen af emissioner af de drivhusgasser, som er omfattet af direktiv 2003/87/EF i forbindelse med søtransportaktiviteter i overensstemmelse med bilag I til nævnte direktiv, og som skal rapporteres af et selskab i henhold til nævnte direktiv, for alle skibe, som det har været ansvarligt for i rapporteringsperioden.«

6) I artikel 4 tilføjes følgende stykke:

»8. Selskaberne rapporterer de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau for de skibe, som de har ansvaret for, i en rapporteringsperiode i henhold til artikel 11a.«

7) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 23 med henblik på at ændre bilag I og II til denne forordning for at tage hensyn til medtagelsen af CH₄- og N₂O-emissioner samt medtagelsen af drivhusgasemissioner fra offshore-skibe i denne forordnings anvendelsesområde, og ændringer af direktiv 2003/87/EF samt for at tilpasse disse bilag til de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte direktivs artikel 14, stk. 1, til relevante internationale regler og til internationale og europæiske standarder. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 23 med henblik på at ændre bilag I og II til denne forordning for at præcisere elementerne i de overvågningsmetoder, der er fastsat deri, i lyset af den teknologiske og videnskabelige udvikling og for at sikre, at EU's emissionshandelssystem (EU ETS), der er oprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF, fungerer effektivt.

Senest den 1. oktober 2023 vedtager Kommissionen delegerede retsakter for at tage hensyn til medtagelsen af CH₄- og N₂O-emissioner samt medtagelsen af drivhusgasemissioner fra offshore-skibe i denne forordnings anvendelsesområde, jf. dette stykkes første afsnit. Metoderne til at overvåge CH₄- og N₂O-emissioner baseres på de samme principper som metoderne til overvågning af CO₂-emissioner som fastsat i bilag I til denne forordning med de nødvendige justeringer for at afspejle arten af de relevante drivhusgasser. Metoderne fastsat i bilag I til denne forordning og reglerne fastsat i bilag II til denne forordning tilpasses, hvor det er relevant, de metoder og regler, der er fastsat i en forordning af Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer i søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF.«

8) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) selskabets navn og adresse, telefonnummer og e-mailadresse på en kontaktperson og det unikke IMO-identifikationsnummer for selskabet og den registrerede ejer«.

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Selskaberne anvender standardiserede overvågningsplaner baseret på skabeloner, og de indsender disse planer ved hjælp af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater. Disse skabeloner, herunder de tekniske regler for ensartet anvendelse og de tekniske regler for deres automatiske indsendelse, fastlægges af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»6. Senest den 1. april 2024 indsender selskaberne for hvert af deres skibe, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, til den ansvarlige administrerende myndighed en overvågningsplan, som verifikatoren har vurderet er i overensstemmelse med denne forordning, og som afspejler medtagelsen af CH₄- og N₂O-emissioner i denne forordnings anvendelsesområde.

7. Uanset stk. 6 indsender selskaberne for skibe, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde første gang efter den 1. januar 2024, en overvågningsplan i overensstemmelse med kravene i denne forordning til den ansvarlige forvaltningsmyndighed uden unødigt forsinkelse og senest tre måneder efter hvert skibs første anløb af en havn under en medlemsstats jurisdiktion.

8. Senest den 6. juni 2025 godkender de ansvarlige administrerende myndigheder de overvågningsplaner, som selskaberne har indsendt, i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i de delegerede retsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til dette stykkes tredje afsnit. For skibe, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF for første gang efter den 1. januar 2024, godkender den ansvarlige forvaltningsmyndighed den indsendte overvågningsplan senest fire måneder efter skibets første anløb af en havn under en medlemsstats jurisdiktion i overensstemmelse med reglerne, der er fastlagt i de delegerede retsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til dette stykkes tredje afsnit.

Senest den 1. oktober 2023 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at ændre artikel 6-10 for så vidt angår reglerne i disse artikler vedrørende overvågningsplaner for at tage hensyn til medtagelsen af CH₄- og N₂O-emissioner samt medtagelsen af drivhusgasemissioner fra offshore-skibe i denne forordnings anvendelsesområde.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende regler for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af overvågningsplaner.«

9) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Ændringer af overvågningsplanen, jf. denne artikels stk. 2, litra b), c) og d), vurderes af verifikatoren i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1. Efter vurderingen underretter verifikatoren selskabet om, hvorvidt disse ændringer nu stemmer overens. Selskabet indsender sin ændrede overvågningsplan til den ansvarlige administrerende myndighed, når det har modtaget en meddelelse fra verifikatoren om, at overvågningsplanen er i overensstemmelse.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Den administrerende myndighed godkender ændringer af overvågningsplanen i henhold til stk. 2, litra a)-d), i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i de delegerede retsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til nærværende stykkes andet afsnit.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende regler for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af ændringer i overvågningsplanerne.«

10) I artikel 10, stk. 1, tilføjes følgende litra:

- »k) de samlede aggregerede emissioner af drivhusgasser, som er omfattet af direktiv 2003/87/EF i forbindelse med søtransportaktiviteter i overensstemmelse med bilag I til nævnte direktiv, og som skal rapporteres i henhold til nævnte direktiv, sammen med de oplysninger, der er nødvendige for at begrunde anvendelsen af enhver relevant undtagelse fra nævnte direktivs artikel 12, stk. 3, jf. nævnte direktivs artikel 12, stk. 3-e – 3-b.«

11) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Fra 2025, senest den 31. marts hvert år, skal selskaberne, for hvert skib, som de er ansvarlige for, til den ansvarlige administrative myndighed, til myndighederne i de relevante flagstater for skibe, der fører en medlemsstats flag, og til Kommissionen indsende en emissionsrapport for hele rapporteringsperioden for det foregående år, som en verifikator har verificeret som tilfredsstillende i overensstemmelse med artikel 13. Den ansvarlige administrerende myndighed kan kræve, at selskaberne indsender deres emissionsrapporter før den 31. marts, men ikke tidligere end den 28. februar.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Såfremt et skib skifter selskab, skal det tidligere selskab så tæt på dagen for afslutningen af ændringen som praktisk muligt og senest tre måneder derefter til myndighederne i de relevante flagstater for skibe, der fører en medlemsstats flag, til det nye selskab og til Kommissionen indsende en verificeret rapport, som omfatter de samme elementer som den i stk. 1 omhandlede emissionsrapport, men som kun omfatter den periode, hvor aktiviteterne er udført under dets ansvar.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4. Senest den 1. oktober 2023 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at ændre artikel 11, 11a og 12 vedrørende rapporteringsreglerne, for at tage hensyn til medtagelsen af CH₄- og N₂O-emissioner samt medtagelsen af drivhusgasemissioner fra offshore-skibe i denne forordnings anvendelsesområde.«

12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Rapportering og indsendelse af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau

1. Selskaberne fastlægger de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau i en rapporteringsperiode på grundlag af dataene i emissionsrapporten og den i artikel 11, stk. 2, omhandlede rapport for hvert skib, som de var ansvarlige for i rapporteringsperioden, i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 4.

2. Fra 2025 indsender selskaber senest den 31. marts hvert år til den ansvarlige administrerende myndighed de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau, som omfatter emissionerne i rapporteringsperioden i det foregående år, der skal rapporteres i henhold til direktiv 2003/87/EF i forbindelse med søtransportaktiviteter, i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikels stk. 4, og som er verificeret i overensstemmelse med kapitel III i denne forordning.

3. Den administrerende myndighed kan kræve, at selskaberne indsender verificerede aggregerede emissionsdata på selskabsniveau som omhandlet i stk. 2, før den 31. marts, men ikke tidligere end den 28. februar.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere denne forordning med reglerne for overvågning og rapportering af aggregerede data på selskabsniveau og for indsendelse af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau til den ansvarlige administrerende myndighed.«

13) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Format for emissionsrapporten og rapportering af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Emissionsrapporten og rapporteringen af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau indsendes ved hjælp af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater, herunder elektroniske skabeloner.«

14) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Verifikatoren vurderer, om emissionsrapporten og den i artikel 11, stk. 2, omhandlede rapport er i overensstemmelse med kravene fastlagt i artikel 8-12 og bilag I og II.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»5. Verifikatoren vurderer, om de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau er i overensstemmelse med kravene fastlagt i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 6.

Hvis verifikatoren med rimelig sikkerhed konkluderer, at de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau er fri for væsentlige ukorrekte angivelser, udsteder verifikatoren en verifikationsrapport, hvoraf det fremgår, at de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau er blevet verificeret som tilfredsstillende i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 6.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere denne forordning med reglerne for verifikation af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau, herunder verifikationsmetoderne og verifikationsproceduren, og udstedelse af en verifikationsrapport.«

15) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) de beregninger, der fører til bestemmelse af de samlede drivhusgasemissioner og de samlede aggregerede emissioner af drivhusgasser, som er omfattet af direktiv 2003/87/EF i forbindelse med søtransportaktiviteter i overensstemmelse med bilag I til nævnte direktiv, og som skal rapporteres i henhold til nævnte direktiv.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Når verifikatoren overvejer verifikationen af de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau, vurderer vedkommende de rapporterede datas fuldstændighed og disse rapporterede datas konsistens med oplysningerne fra selskabet, herunder dens verificerede emissionsrapporter og de i artikel 11, stk. 2, omhandlede rapporter.«

16) I artikel 15 tilføjes følgende stykke:

»6. For så vidt angår verifikationen af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau, overholder verifikatoren og selskabet de verifikationsregler, der er fastlagt i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 6. Verifikatoren verificerer ikke emissionsrapporten og den i artikel 11, stk. 2, omhandlede rapport for hvert skib, som selskabet har ansvaret for.«

17) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

»1. Verifikatorer, der vurderer overvågningsplanerne, emissionsrapporterne, de i denne forordnings artikel 11, stk. 2, omhandlede rapporter og de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau og udsteder de i denne forordnings artikel 13, stk. 3 og 5, omhandlede verifikationsrapporter og de i denne forordnings artikel 17, stk. 1, omhandlede overensstemmelsesdokumenter, akkrediteres til aktiviteter inden for denne forordnings anvendelsesområde af et nationalt akkrediteringsorgan i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008.«

18) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. For et skib, der ikke har overholdt overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne i to eller flere på hinanden følgende rapporteringsperioder, og hvor andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har sikret overholdelse, kan den kompetente myndighed i anløbshavnens medlemsstat, efter at have givet det pågældende selskab lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, udstede en afgørelse om bortvisning, som meddeles Kommissionen, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), de øvrige medlemsstater og den pågældende flagstat. Som følge af udstedelsen af en sådan afgørelse om bortvisning skal enhver medlemsstat, med undtagelse af den medlemsstat, hvis flag skibet fører, nægte det pågældende skib at anløbe enhver af sine havne, indtil selskabet opfylder sine overvågnings- og rapporteringsforpligtelser i henhold til artikel 11 og 18. Hvis et sådant skib fører en medlemsstats flag eller anløber eller befinder sig i en af dens havne, skal den pågældende medlemsstat, efter at have givet det pågældende selskab lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, tilbageholde skibet, indtil selskabet opfylder sine overvågnings- og rapporteringsforpligtelser.

Hvor et skib som omhandlet i første afsnit befinder sig i en af havnene i den medlemsstat, hvis flag skibet fører, kan den pågældende medlemsstat efter at have givet det pågældende selskab lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger udstede en flagstatsafgørelse om tilbageholdelse, indtil selskabet opfylder sine overvågnings- og rapporteringsforpligtelser. Den underretter Kommissionen, EMSA og de øvrige medlemsstater herom.

Opfyldelsen af disse overvågnings- og rapporteringsforpligtelser bekræftes ved forelæggelse af et gyldigt overensstemmelsesdokument for den kompetente nationale myndighed, som udstedte afgørelsen om bortvisning. Dette stykke berører ikke de internationale søfartsregler, der gælder i tilfælde af nødstedte skibe.«

b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»Muligheden for at blive undtaget i henhold til det første afsnit gælder ikke for en medlemsstat, hvis myndighed er den ansvarlige administrerende myndighed for et selskab.«

19) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) skibets identitet (navn, selskab, IMO-identifikationsnummer og registrerings- eller hjemstedshavn)«.

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen vurderer hvert andet år den samlede indvirkning af søtransportaktiviteter på det globale klima, herunder gennem emissioner eller virkninger af andre drivhusgasser end CO₂ og af partikler med et globalt opvarmningspotentiale, der ikke er omfattet af denne forordning.«

20) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Evaluering

Kommissionen evaluerer senest den 31. december 2024 denne forordning, navnlig under hensyntagen til de videre erfaringer med dens gennemførelse, bl.a. med det formål at medtage skibe under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, i denne forordnings anvendelsesområde med henblik på en eventuel efterfølgende medtagelse af sådanne skibe i anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF eller på at foreslå andre foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner fra sådanne skibe. Denne evaluering ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning.«

21) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 2, artikel 15, stk. 5, og artikel 16, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 8, artikel 7, stk. 5, artikel 11, stk. 4, artikel 11a, stk. 4, og artikel 13, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 5. juni 2023.

Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af den respektive femårsperiode. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 8, artikel 7, stk. 5, artikel 11, stk. 4, artikel 11a, stk. 4, artikel 13, stk. 6, artikel 15, stk. 5, og artikel 16, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.»

b) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 8, artikel 7, stk. 5, artikel 11, stk. 4, artikel 11a, stk. 4, artikel 13, stk. 6, artikel 15, stk. 5, eller artikel 16, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Dette stykkes første afsnit, sidste punktum, finder dog ikke anvendelse på delegerede retsakter vedtaget senest den 1. oktober 2023 i henhold til artikel 5, stk. 2, andet afsnit, artikel 6, stk. 8, andet afsnit, eller artikel 11, stk. 4.»

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 5. juni 2023. Artikel 1, nr. 5), litra a) og b), i denne forordning, for så vidt angår artikel 3, litra b), d) og m), i forordning (EU) 2015/757, finder dog anvendelse fra den 1. januar 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. maj 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. ROSWALL

Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/958

af 10. maj 2023

om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁴⁾ er der indført et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen med henblik på at fremme reduktion af drivhusgasemissioner på en omkostnings-effektiv og økonomisk set effektiv måde. Luftfartsaktiviteter blev medtaget i EU's emissionshandelssystem (EU ETS) ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF ⁽⁵⁾. Den Europæiske Union har kompetence til at udvide EU ETS til at omfatte alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads beliggende i en medlemsstat.
- (2) Miljøbeskyttelse er en af de vigtigste udfordringer, som Unionen og resten af verden står over for. Parisaftalen ⁽⁶⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over de førindustrielle niveauer og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimaafspraken den 13. november 2021, hvor UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at en begrænsning af stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer ville mindske klimaændringernes risici og konsekvenser betydeligt, og disse parter gav tilsagn om at skærpe deres 2030-mål inden udgangen af 2022 for at fremskynde klimainsatsen i dette kritiske årti og slå bro over ambitionskløften med hensyn til målet om 1,5 °C. For at nå målene i Parisaftalen skal alle sektorer i økonomien, herunder international luftfart, bidrage til at opnå drivhusgasemissionsreduktioner.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 152.

⁽²⁾ EUT C 301 af 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2023.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3).

⁽⁶⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (3) Luftfarten tegner sig for 2-3 % af de globale CO₂-emissioner, og luftfartens samlede klimapåvirkning er mindst dobbelt så stor som påvirkningen fra CO₂ alene. Luftfart er den næststørste kilde til klimapåvirkninger fra transport efter vejtransport. Eurocontrol estimerede i 2022 en stigning i europæisk luftfartsaktivitet på 44 % frem mod 2050 sammenlignet med 2019. Behovet for at gøre en indsats for at reducere CO₂-emissionerne bliver stadig mere presserende, således som Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer anførte i sine seneste rapporter af 7. august 2021 med titlen »Climate change 2021: The Physical Science Basis«, af 28. februar 2022 med titlen »Climate Change 2022: Impact, Adaptation and Vulnerability«, og af 4. april 2022 med titlen »Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change«. Denne rapport af 4. april 2022 identificerer international luftfart som en sektor, hvor sektoraftaler indeholder mål for modvirkning af klimaændringer, der langt fra lever op til, hvad der er nødvendigt for at nå Parisaftalens langsigtede temperaturmål. Unionen bør derfor adressere dette påtrængende behov for handling ved at optrappe sin indsats og etablere sig som en international leder i kampen mod klimaændringer.
- (4) Den 27. juni 2018 vedtog Rådet for Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) på det tiende møde af dets 214. samling første udgave af bilag 16, bind IV, til konventionen angående international civil luftfart, undertegnet den 7. december 1944 (»Chicagokonventionen«) — ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA), der fastlægger de internationale standarder og den anbefalede praksis for miljøbeskyttelse i forbindelse med CORSIA (CORSIA SARP'er). Unionen og dens medlemsstater gennemfører CORSIA fra begyndelsen af pilotfasen 2021-2023 i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2020/954 (7).
- (5) I overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2018/2027 (8) meddelte medlemsstaterne ICAO's sekretariat uoverensstemmelser mellem CORSIA og EU ETS. Målet var at bevare gældende EU-ret og de fremtidige politiske prærogativer samt Unionens ambitionsniveau på klimaområdet og Europa-Parlamentets og Rådets eksklusive roller i forbindelse med fastlæggelsen af EU-rettens indhold. Efter vedtagelsen af dette direktiv bør meddelelsen til ICAO's sekretariat af uoverensstemmelser mellem CORSIA og EU ETS ajourføres ved en anden meddelelse af uoverensstemmelser i henhold til EU-retten for at afspejle de ændringer, der er foretaget i direktiv 2003/87/EF.
- (6) Håndtering af klima- og miljørelaterede udfordringer og opnåelse af målene i Parisaftalen er centrale elementer i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«).
- (7) Unionen forpligtede sig til at reducere sine nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 i det ajourførte nationalt bestemte bidrag for Unionen og dets medlemsstater, der blev forelagt UNFCCC's sekretariat den 17. december 2020. Luftfarten bør bidrage til denne emissionsreduktionsindsats.
- (8) Gennem vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (9) har Unionen i lovgivningen fastsat målet om at reducere emissionerne til nettonul senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende mellemliggende EU-klimamål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030.
- (9) Ændringer, der indføres ved dette direktiv, er afgørende for at sikre integriteten af EU ETS og effektivt styre EU ETS, således at det som et politisk værktøj kan bidrage til at nå Unionens mål om at reducere nettodrivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 og blive klimaneutral senest i 2050 samt målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119. Disse ændringer har dermed også til

(7) Rådets afgørelse (EU) 2020/954 af 25. juni 2020 om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Organisationen for International Civil Luftfart, for så vidt angår meddelelsen af frivillig deltagelse i ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA) fra den 1. januar 2021 og den mulighed, der er valgt for beregningen af kompensationskravene til flyvemaskineoperatører i perioden 2021-2023 (EUT L 212 af 3.7.2020, s. 14).

(8) Rådets afgørelse (EU) 2018/2027 af 29. november 2018 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Organisationen for International Civil Luftfart for så vidt angår første udgave af »International Standards and Recommended Practices on Environmental Protection — Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation (CORSIA)« (EUT L 325 af 20.12.2018, s. 25).

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

formål at gennemføre Unionens bidrag i henhold til Parisaftalen for så vidt angår luftfarten. Den samlede mængde kvoter til luftfart bør derfor konsolideres og underlægges den lineære reduktionsfaktor, som omhandlet i artikel 9 i direktiv 2003/87/EF.

- (10) I tillæg til CO₂ påvirker luftfarten klimaet gennem ikke-CO₂-emissioner såsom nitrogenoxider (NO_x), sodpartikler, oxiderede svovlforbindelser og virkninger fra vanddamp (H₂O), samt gennem atmosfæriske processer, som forårsages af sådanne emissioner, f.eks. dannelsen af ozon og kondensstriber. Sådanne ikke-CO₂-emissioners indvirkninger på klimaet afhænger af, hvilken type brændstof og motor der bruges, af emissionernes position, navnlig flyvemaskinens marchhøjde og dens breddegrads- og længdegradskoordinater, samt af tidspunktet for emissionerne og vejrforholdene. Baseret på Kommissionens konsekvensanalyse fra 2006 om medtagelsen af luftfart i EU ETS anerkendte direktiv 2008/101/EF, at luftfart har en indvirkning på det globale klima som følge af udledningen af ikke-CO₂-emissioner. I henhold til artikel 30, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 ⁽¹⁰⁾, skal Kommissionen inden den 1. januar 2020 forelægge en ajourført analyse af de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, som, hvor det er relevant, ledsages af et forslag til, hvordan disse virkninger bedst håndteres. For at opfylde dette krav udførte Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) en ajourført analyse af de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart på klimaændringer og offentliggjorde sin undersøgelse den 23. november 2020. Denne undersøgelses konklusioner bekræftede de tidligere estimeringer, nemlig at klimamæssige indvirkninger af ikke-CO₂-emissioner fra luftfartsaktiviteter samlet set er mindst lige så væsentlige som virkningerne fra CO₂ alene.
- (11) Det fremgår af resultaterne af EASA's undersøgelse af 23. november 2020, at der i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet ikke længere kan ses bort fra ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart. Det er nødvendigt med lovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan for at opnå emissionsreduktioner i overensstemmelse med Parisaftalen. Kommissionen bør derfor oprette en overvågnings-, rapporterings- og verifikationsramme for ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart. På grundlag af resultaterne af denne ramme bør Kommissionen senest den 1. januar 2028 fremlægge en rapport og, hvis det er relevant, og på grundlag af en konsekvensanalyse forelægge et lovgivningsmæssigt forslag, der indeholder afbødende foranstaltninger for ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, ved at udvide anvendelsesområdet for EU ETS til at omfatte sådanne virkninger.
- (12) For at nå de øgede klimaambitioner er det nødvendigt at sikre, at der afsættes så mange ressourcer som muligt til klimaomstillingen, som også bør være en retfærdig omstilling. Alle auktionsindtægter, der ikke opføres på Unionens budget, bør derfor anvendes til klimarelaterede formål.
- (13) Den samlede mængde kvoter til luftfart bør konsolideres ved tildeling af kvoter for flyvninger, som der skal returneres kvoter for i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF. Tildelingen vil for 2024 være baseret på den samlede tildeling til aktive luftfartøjsoperatører i 2023 reduceret med den lineære reduktionsfaktor som omhandlet i nævnte direktiv. Tildelingsniveauet bør øges for at tage hensyn til de ruter, der ikke var omfattet af EU ETS i 2023, men som er omfattet af EU ETS fra og med 2024.
- (14) Luftfartssektorens tildeling af kvoter bør foregå gennem en øget andel af auktionering fra året efter ikrafttrædelsen af dette direktiv under hensyntagen til sektorens evne til at overvælte de øgede omkostninger ved CO₂. Der bør gennemføres en gradvis udfasning af gratistildeling i 2024 og 2025 og fuld auktionering fra 2026.
- (15) Direktiv 2003/87/EF bør bidrage til at tilskynde til dekarbonisering af den kommercielle lufttransport. Omstillingen fra anvendelsen af fossile brændstoffer vil spille en rolle med hensyn til at opnå en sådan dekarbonisering. I betragtning af den høje grad af konkurrence mellem luftfartøjsoperatører, udviklingen af Unionens marked for bæredygtige flybrændstoffer og den væsentlige prisforskel mellem fossilt petroleum og bæredygtige flybrændstoffer bør denne omstilling imidlertid støttes ved at skabe incitamenter for frontløbere. I perioden fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2030 bør der derfor reserveres 20 mio. kvoter til tildeling for at dække en del af den resterende prisforskel mellem fossilt petroleum og de støtteberettigede flybrændstoffer for individuelle luftfartøjsoperatører. Disse kvoter bør komme fra den pulje af de samlede kvoter, der er til rådighed for luftfart, og bør kun, på en ikke-diskriminerende måde, tildeles flyvninger, der er omfattet af returneringsforpligtelsen i direktiv 2003/87/EF. Efter en evaluering af reservens funktionsmåde, kan Kommissionen beslutte at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om tildeling af et begrænset og tidsbegrænset antal kvoter. En sådan tildeling bør kun gælde indtil den 31. december 2034.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afslutning (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

- (16) Supersoniske erhvervsmæssige flyvninger ophørte med at være tilgængelige, bl.a. på grund af de uforholdsmæssigt store miljøskader som de forårsagede. Ikke desto mindre viser de nuværende tendenser en intensiv forskning i en genindførelse af supersonisk luftfart. Den positive sammenhæng mellem rejsehastigheden og emissionsniveauet som følge af brændstofforbrænding retfærdiggør, at subsoniske flyvninger behandles anderledes end supersoniske flyvninger. Det er derfor hensigtsmæssigt at udelukke eventuelle fremtidige supersoniske flyvninger fra den støtte, der ydes i henhold til dette direktiv, til ikke-fossile brændstoffer.
- (17) Direktiv 2003/87/EF bør også ændres for så vidt angår acceptable enheder til overholdelse for at inddrage CORSIA emissionsenhedens kriterier for støtteberettigelse, der blev vedtaget af ICAO-Rådet på dets 216. samling i marts 2019 som et væsentligt element i CORSIA. Luftfartøjsoperatører, der er hjemmehørende i Unionen, bør kunne anvende enheder til overholdelse af CORSIA for flyvninger til, fra eller mellem tredjelande, der anses for at deltage i CORSIA. For at sikre, at Unionens CORSIA-gennemførelse støtter Parisaftalens mål og giver incitament til bred deltagelse i CORSIA, bør enheder til overholdelse komme fra stater, der er parter i Parisaftalen, og som deltager i CORSIA, og dobbelttælling bør undgås.
- (18) For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af enheder i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en liste over de enheder, der bygger på dem, som ICAO-Rådet har fundet acceptable at anvende med henblik på overholdelse af CORSIA, og som opfylder betingelserne for støtteberettigelse i nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (19) For at sikre ensartede betingelser for de nødvendige ordninger med henblik på at opnå godkendelse fra de deltagende parter, for rettidige justeringer af rapporteringen af menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn, der er omfattet af de deltagende parters nationalt fastlagte bidrag, og for undgåelse af dobbelttælling og nettostigning i de globale emissioner bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge detaljerede krav til sådanne ordninger. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (20) For at sikre ensartede betingelser for beregningen af kompensationskravene for CORSIA for EU-baserede luftfartøjsoperatører bør Kommissionen tillægges de dertil svarende gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (21) Eftersom det er meningen, at ansvaret for gennemførelsen og håndhævelsen af CORSIA for luftfartøjsoperatører, der er etableret uden for Unionen, udelukkende påhviler disse luftfartøjsoperatørers hjemland, bør der ikke være krav om, at luftfartøjsoperatører, der er etableret uden for Unionen, annullerer enheder med henblik på overholdelse af CORSIA i henhold til dette direktiv.
- (22) Eftersom det er meningen, at ansvaret for gennemførelsen og håndhævelsen af CORSIA for luftfartøjsoperatører, der er etableret uden for Unionen, udelukkende påhviler disse luftfartøjsoperatørers hjemland, kan den stat, hvor en luftfartøjsoperatør er etableret, hvis den pågældende luftfartøjsoperatør, der er etableret uden for Unionen, har væsentlige emissioner fra flyvninger inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller ved afgang fra en flyveplads beliggende i EØS til en flyveplads beliggende i Schweiz eller i Det Forenede Kongerige, også meddele uoverensstemmelser vedrørende anvendelsen af CORSIA for så vidt angår flyvninger inden for Europa. Direktiv 2003/87/EF bør løbende tages op til revision i lyset af udviklingen i denne henseende.
- (23) For at sikre lige behandling på ruter bør flyvninger til og fra stater, der ikke gennemfører CORSIA i forbindelse med EU-retten, bortset fra flyvninger, der afgår fra en flyveplads beliggende i EØS og ankommer til en flyveplads beliggende i EØS, i Schweiz eller i Det Forenede Kongerige, være undtaget fra forpligtelsen til at returnere kvoter eller annullere enheder. For at tilskynde til fuld gennemførelse af CORSIA fra og med 2027 bør undtagelsen kun gælde for emissioner indtil den 31. december 2026 i forbindelse med returnering af kvoter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (24) I henhold til artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionens politik på miljøområdet bidrage til fremme på internationalt plan af foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer, og det kræver, at Unionen og medlemsstaterne inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder med tredjelande og med de kompetente internationale organisationer. Disse mål er også relevante for ICAO og videreudviklingen af CORSIA.
- (25) Datagennemsigtighed og offentlig adgang til oplysninger er afgørende for at forbedre ansvarligheden og håndhævelsen. Kommissionen bør derfor på en brugervenlig måde offentliggøre oplysninger om luftfartøjsoperatørers emissioner og kompensationer. En sådan offentliggørelse ville lette vurderingen af CORSIA's indvirkning på den globale reduktion af CO₂-emissioner og dens rolle med hensyn til at nå målene i Parisaftalen.
- (26) Flyvninger til og fra de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater som defineret af De Forenede Nationer, som ikke gennemfører CORSIA, i forbindelse med EU-retten, bortset fra de stater hvis BNP pr. indbygger er lig med eller overstiger EU-gennemsnittet, bør undtages fra forpligtelsen til at returnere kvoter eller annullere enheder. Der bør ikke være nogen slutdato for denne undtagelse.
- (27) For at sikre ensartede betingelser for undtagelse af luftfartøjsoperatører fra kompensationskravene som fastlagt i henhold til dette direktiv for så vidt angår emissioner fra flyvninger til og fra stater, der er mindre strenge med hensyn til anvendelsen af CORSIA i deres nationale lovgivning eller undlader at håndhæve CORSIA-bestemmelserne i samme udstrækning som alle andre luftfartøjsoperatører i henhold til dette direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at undtage luftfartøjsoperatører, der er hjemmørende i Unionen, fra kompensationskrav for emissioner fra flyvninger, hvor der forekommer en betydelig konkurrenceforvridning til skade for luftfartøjsoperatører, der er hjemmørende i Unionen, på grund af en mindre stringent gennemførelse eller håndhævelse af CORSIA i tredjelande. Konkurrenceforvridningen kan skyldes en mindre stringent tilgang til støtteberettigede enheder eller bestemmelser om dobbelttælling. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (28) For at sikre ensartede betingelser for etablering af lige vilkår på ruter mellem to forskellige stater, der anvender CORSIA, når disse stater lader luftfartøjsoperatører anvende andre enheder end dem, der er opført på den liste over enheder til overholdelse, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for at give luftfartøjsoperatører hjemmørende i en medlemsstat mulighed for at anvende andre enhedstyper end dem, der er opført på den liste over enheder til overholdelse, eller mulighed for ikke at være bundet af betingelserne for enheders støtteberettigelse, der er indført ved dette direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (29) Kommissionen bør aflægge rapport om gennemførelsen af CORSIA og ICAO's kurv af foranstaltninger for at opfylde det langsigtede globale tilstræbte mål for international luftfart om netto nul kulstofemissioner senest i 2050 (»det langsigtede globale tilstræbte mål«), der blev vedtaget af den 41. ICAO-Forsamling den 7. oktober 2022.
- (30) Med henblik på at gøre fremskridt i ICAO har Unionen ved tre lejligheder vedtaget tidsbestemte undtagelser fra EU ETS for at begrænse overholdelsesforpligtelserne til emissioner fra flyvninger mellem flyvepladser beliggende i EØS, således at luftfartøjsoperatører, uanset hvor de har hjemsted, ligebehandles på deres ruter. Den seneste undtagelse fra EU ETS, der blev fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 ⁽¹²⁾, begrænser overholdelsesforpligtelserne til emissioner fra flyvninger inden for EØS indtil 2023 og forudsiger potentielle ændringer af anvendelsesområdet for systemet, hvad angår aktiviteter til eller fra flyvepladser beliggende uden for EØS, fra den 1. januar 2024 og fremover efter foretagelsen af den i nævnte forordning anførte revision. For at vurdere gennemførelsen af CORSIA, hvis pilotfase er begyndt, og hvordan den anvendes i praksis, bør den nuværende undtagelse fra EU ETS-forpligtelserne forlænges med hensyn til returneringsforpligtelser indtil den 31. december 2026 vedrørende flyvninger udført af luftfartøjsoperatører på ruter, der ikke er omfattet af CORSIA, til og fra relevante tredjelande, for hvilke EU ETS-rapporterings- og returneringsforpligtelser ellers ville finde anvendelse senest den 31. marts 2027 og den 30. september 2027. Dette bør være den sidste tidsbestemte undtagelse fra EU ETS. Der bør foretages en revision af CORSIA senest den 1. juli 2026. Hvis ICAO-Forsamlingen ikke senest den 31. december 2025 har styrket CORSIA i overensstemmelse med opfyldelsen af dens langsigtede globale tilstræbte

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at videreføre de nuværende begrænsninger af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter og forberede gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021 (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 7).

mål, med henblik på at opfylde Parisaftalens mål, eller hvis de stater, der er opført i en gennemførelsesretsakt, som vedtages af Kommissionen, tegner sig for mindre end 70 % af emissionerne fra international luftfart ifølge de seneste tilgængelige data, bør Kommissionen, hvor det er relevant, foreslå, at EU ETS finder anvendelse på emissioner fra afgående flyvninger fra 2027, og at luftfartssoperatører bør kunne fratrække eventuelle omkostninger fra CORSIA-kompensation på disse ruter for at undgå dobbelt opkrævning. Hvis et tredjeland ligeledes ikke anvender CORSIA fra 2027, bør EU ETS finde anvendelse på emissioner fra flyvninger, der afgår til det pågældende tredjeland.

- (31) Oplysninger om anvendelsen af enheder til overholdelse af kompensationskrav under CORSIA bør gøres offentligt tilgængelige på en ikke mindre gennemsigtig måde end den for oplysninger om anvendelsen af internationale kreditter i henhold til direktiv 2003/87/EF indtil 2020 i henhold til bilag XIV til Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 ⁽¹³⁾.
- (32) Den 7. oktober 2022 og i forbindelse med covid-19-pandemien besluttede den 41. ICAO-Forsamling at ændre det tidligere referencescenarie for CORSIA for perioden fra 2024 til 2035 fra de gennemsnitlige CO₂-emissioner i 2019 og 2020 til 85 % af CO₂-emissionerne i 2019. Gennemsnittet af alle rapporterede CO₂-emissioner for 2019 og 2020 var på 435 859 594 ton. CO₂-Emissionerne i 2019 var på 608 076 604 ton, og 85 % af dette tal er 516 865 113 ton. Det faktiske referencescenarie, som ICAO anvender for at beregne sektorens vækstfaktor, fastsættes imidlertid ved hjælp af en delmængde af CO₂-emissioner, hvor der kun tages hensyn til CO₂-emissioner på ruter, der er omfattet af kompensationskrav. For den delmængde af alle statspar, der er omfattet af kompensationskrav i 2021, offentliggøres gennemsnittet af CO₂-emissionerne i 2019 og 2020 ikke af ICAO, men anslås til 245 mio. ton, og CO₂-emissionerne i 2019 var på 341 380 188 ton, hvoraf 85 % er 290 173 160 ton. For alle statspar, der forventes at være omfattet af kompensationskrav i 2027, anslås de gennemsnitlige CO₂-emissioner for 2019 og 2020 til ca. 373 mio. ton, mens 85 % af de tilsvarende CO₂-emissioner i 2019 anslås til ca. 439 mio. ton.
- (33) For at sikre ensartede betingelser for opførelse af en liste over stater, der anses for at anvende CORSIA inden for rammerne af direktiv 2003/87/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage og ajourføre listen over andre stater end EØS-lande, Schweiz og Det Forenede Kongerige, der anses for at deltage i CORSIA med henblik på at opfylde EU-retten. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (34) Luftfartssektorens omstilling til bæredygtig luftfart skal tage hensyn til sektorens sociale dimension og dens konkurrenceevne med henblik på at sikre, at denne omstilling er socialt retfærdig og omfatter uddannelse, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og dets sociale indvirkninger på luftfartssektoren.
- (35) Flyvninger på 1 000 km eller mindre tegner sig for 6-9 % af de samlede CO₂-emissioner fra luftfarten. Kommissionen bør forelægge en rapport om foranstaltninger til fremme af et modalskift i retning af alternative, mere bæredygtige transportformer i afventning af de teknologiske gennembrud og tilgængeligheden af nulemissionsflybrændstoffer og -luftfartøjer.
- (36) Mens EU ETS har fundet anvendelse på flyvninger siden 2012, indeholder »Fit for 55«-pakken yderligere foranstaltninger, som sammen med EU ETS kan have en kumulativ indvirkning på sektoren. For at sikre luftfartsforbindelser for flyvninger til ømråder eller små lufthavne bør mekanismen i dette direktiv, som er udformet med henblik på at udligne den resterende prisforskel mellem fossile flybrændstoffer og alternativer hertil, begrænse de negative virkninger for luftfartsforbindelserne og mindske risikoen for kulstoflækage. Senest i 2026 bør Kommissionen aflægge rapport om de mulige virkninger for luftfartsforbindelserne.
- (37) Emissionsfaktoren for jetpetroleum (Jet A1 eller Jet A) i henhold til EU ETS bør tilpasses emissionsfaktoren for den type brændstof, der er fastsat i CORSIA SARP'er. Der bør ikke foretages ændringer i tildelingsniveauerne som følge af den forøgede emissionsfaktor for jetpetroleum, fordi gratisfordeling til luftfart udfases gradvist som følge af dette direktiv til fordel for auktionering med henblik på at sikre større emissionsreduktioner.

⁽¹³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og (EU) nr. 1193/2011 (EUT L 122 af 3.5.2013, s. 1).

- (38) Vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som anvender brint fra vedvarende energikilder, og som er i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁴⁾, bør anses for at producere nulemission for de luftfartøjsoperatører, der anvender dem, indtil de nærmere regler for passende regnskabsføring er fastsat i henhold til nærværende direktiv.
- (39) For at fastsætte nærmere regler om den årlige beregning af prisforskellen mellem fossilt petroleum og støtteberettigede brændstoffer i overensstemmelse med en forordning om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig flytransport, om tildeling af kvoter for anvendelsen af sådanne støtteberettigede brændstoffer og om beregning af de drivhusgasemissioner, der er sparet som følge af anvendelsen af sådanne støtteberettigede brændstoffer, samt for at fastsætte regler for at tage hensyn til incitamenterne fra kulstofprisen og fra harmoniserede minimumsafgiftssatser på fossile brændstoffer, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Kommission bør desuden tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelse af de nærmere regler for medlemsstaternes auktionering af luftfartskvoter, herunder de nærmere regler for auktioneringen, som er nødvendige for overførsel af en del af indtægterne fra en sådan auktionering til Unionens almindelige budget som egne indtægter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁵⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (40) Der bør lægges særlig vægt på at fremme tilgængeligheden for Unionens regioner i den yderste periferi. Der bør derfor fastsættes en midlertidig undtagelse indtil den 31. december 2030 fra EU ETS for emissioner fra flyvninger mellem en flyveplads beliggende i en medlemsstats region i den yderste periferi og en flyveplads beliggende i samme medlemsstat uden for denne region i den yderste periferi for at imødekommende borgernes største behov for så vidt angår beskæftigelse, uddannelse og andre muligheder. Denne undtagelse bør af samme årsager omfatte flyvninger mellem flyvepladser, der begge er beliggende i samme region i den yderste periferi eller i forskellige regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat.
- (41) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2023/136 ⁽¹⁶⁾ skal finde anvendelse for så vidt angår den meddelelse til luftfartøjsoperatører, som medlemsstaterne skal give senest den 30. november 2023 i henhold til direktiv 2003/87/EF, forudsat at sektorens vækstfaktor for emissioner i 2022, som skal offentliggøres af ICAO, er lig med nul.
- (42) Det er vigtigt at have en samlet tilgang til innovation for at nå målene i den europæiske grønne pagt og understøtte den europæiske industris konkurrenceevne. Dette er særlig vigtigt for sektorer, der er svære at dekarbonisere, såsom luftfart og skibsfart, hvor der er brug for en kombination af operationelle forbedringer, alternative klimaneutrale brændstoffer og teknologiske løsninger. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at de nationale gennemførelsesbestemmelser ikke står i vejen for innovation og er teknologineutrale. På EU-plan støttes den nødvendige forsknings- og innovationsindsats bl.a. gennem Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation, som omfatter betydelig finansiering og nye instrumenter for de sektorer, der er omfattet af EU ETS.
- (43) Innovationsfonden, der er oprettet ved direktiv 2003/87/EF, skal støtte forskning i samt udvikling og udrulning af dekarboniseringsløsninger, herunder nulemissionsteknologier, og mindske luftfartens klima- og miljøvirkninger. Den skal også støtte elektrificering og foranstaltninger til at reducere luftfartens samlede virkninger.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁵⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2023/136 af 18. januar 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår meddelelsen om kompensation i forbindelse med en global markedsbaseret foranstaltning for luftfartøjsoperatører, der er etableret i Unionen, (EUT L 19 af 20.1.2023, s. 1).

- (44) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og på passende vis at gennemføre CORSIA i EU-retten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (45) Medlemsstaterne bør gennemføre dette direktiv senest den 31. december 2023 i betragtning af behovet for en hurtig klimaindsats og for, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner på en omkostningseffektiv måde.
- (46) Forenklinger af de administrative procedurer og tilpasning af disse procedurer til bedste praksis vil begrænse den administrative byrde til et minimum.
- (47) Direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 tilføjes følgende nummer:

- »v) »ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart«: virkningerne på klimaet af udledningen under brændstofforbrænding af nitrogenoxider (NO_x), sodpartikler, oxiderede svovlforbindelser og virkninger fra vanddamp, herunder kondensstriber, fra et luftfartøj, der foretager en flyvning som opført i bilag I«.

2) I artikel 3c foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Følgende stykker tilføjes:

»5. Kommissionen fastsætter den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatører for året 2024 på grundlag af den samlede tildeling af kvoter til luftfartøjsoperatører, der udførte luftfartsaktiviteter angivet i bilag I i året 2023, reduceret med den lineære reduktionsfaktor som omhandlet i artikel 9, og offentliggør denne mængde samt den mængde gratistildeling, der ville have fundet sted i 2024 i henhold til de regler for gratistildeling, der var gældende forud for de ændringer, som indføres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958 (*).

6. For perioden fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2030 reserveres højst 20 mio. af den samlede mængde kvoter, der er omhandlet i stk. 5, til kommercielle luftfartøjsoperatører på et gennemsnitligt, lige og ikkediskriminerende grundlag til anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer og andre flybrændstoffer, der ikke stammer fra fossile brændstoffer, og som er identificeret i en forordning om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport, til at blive medregnet i forhold til at opnå den mindsteandel af bæredygtige flybrændstoffer, som det i henhold til nævnte forordning kræves, at flybrændstof, som leverandører af flybrændstof stiller til rådighed for luftfartøjsoperatører i EU-lufthavne, indeholder, til subsoniske flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12, stk. 3. Hvor støtteberettiget flybrændstof ikke fysisk kan henføres til en bestemt flyvning i en lufthavn, skal kvoterne, der er reserveret i henhold til dette afsnit, være til rådighed for støtteberettiget flybrændstof, der påfyldes i den pågældende lufthavn, i forhold til emissionerne fra luftfartøjsoperatørens flyvninger fra den pågældende lufthavn, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne tildeler de kvoter, der er reserveret i henhold til dette stykkes første afsnit, til at dække en del af eller hele prisforskellen mellem anvendelsen af fossilt petroleum og anvendelsen af de relevante støtteberettigede flybrændstoffer under hensyntagen til incitamenterne fra kulstofprisen og fra harmoniserede minimumsafgiftssatser på fossile brændstoffer. Ved beregningen af denne prisforskel tager Kommissionen hensyn til den tekniske rapport, som offentliggøres af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur i henhold til en forordning om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport. Medlemsstaterne sikrer synligheden af finansieringen i henhold til dette stykke på en måde svarende til kravene i dette direktivs artikel 30m, stk. 1, litra a) og b).

De kvoter, der tildeles i henhold til dette stykke, omfatter:

- a) 70 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og brint fra vedvarende energikilder og avancerede biobrændstoffer som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 34), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 (**), for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til bilag IV eller i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende direktivs artikel 14
- b) 95 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som er i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2018/2001, og som anvendes inden for luftfart og for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til bilag IV eller i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende direktivs artikel 14
- c) 100 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og ethvert støtteberettiget flybrændstof, der ikke stammer fra fossile brændstoffer omfattet af dette stykkes første afsnit, i lufthavne på øer, der er mindre end 10 000 km², og som ikke har nogen vej- eller jernbaneforbindelse med fastlandet, i lufthavne, der ikke er tilstrækkeligt store til at blive defineret som EU-lufthavne i overensstemmelse med en forordning om lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport, og i lufthavne beliggende i en region i den yderste periferi
- d) i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i litra a), b) og c), 50 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og ethvert støtteberettiget flybrændstof, der ikke er fremstillet af fossile brændstoffer omfattet af dette stykkes første afsnit.

Ved tildelingen af kvoter i henhold til dette stykke kan der tages hensyn til eventuel støtte fra andre ordninger på nationalt plan.

Kommercielle luftfartøjsoperatører kan årligt ansøge om en tildeling af kvoter baseret på mængden af hvert støtteberettiget flybrændstof som omhandlet i dette stykke, der er anvendt på flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, mellem den 1. januar 2024 og den 31. december 2030, undtagen flyvninger, for hvilke dette krav anses for at være opfyldt i henhold til artikel 28a, stk. 1. Hvis efterspørgslen efter kvoter til anvendelse af sådanne brændstoffer i et givet år er større end de kvoter, der er til rådighed, reduceres mængden af kvoter på en ensartet måde for alle de berørte luftfartøjsoperatører ved tildelingen det pågældende år.

Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* detaljerede oplysninger om den gennemsnitlige omkostningsforskel mellem fossilt petroleum, under hensyntagen til incitamenterne fra kulstofprisen og fra harmoniserede minimumsafgiftssatser på fossile brændstoffer, og de relevante støtteberettigede flybrændstoffer på årsbasis for det foregående år.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv ved fastsættelse af de nærmere regler for den årlige beregning af den omkostningsforskel, der er omhandlet i dette stykkes sjette afsnit, for tildelingen af kvoter til anvendelse af de brændstoffer, der er angivet i dette stykkes første afsnit, og for beregningen af de drivhusgasemissioner, der spares som følge af anvendelsen af brændstoffer, som rapporteres i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1, og fastsættelse af ordningerne for hensyntagen til incitamenter fra kulstofprisen og fra harmoniserede minimumsafgiftssatser for fossile brændstoffer.

Senest den 1. januar 2028 foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af dette stykke og forelægger resultaterne af denne evaluering i en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet på en rettidig måde. Rapporten kan, hvor det er relevant, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om tildeling af en begrænset og tidsbegrænset kvotemængde indtil den 31. december 2034 for yderligere at tilskynde til anvendelse af de brændstoffer, der er angivet i dette stykkes første afsnit, navnlig anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2018/2001, og som anvendes inden for luftfart og for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til bilag IV eller i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende direktivs artikel 14.

Fra den 1. januar 2028 evaluerer Kommissionen anvendelsen af dette stykke i den årlige rapport, den skal forelægge i henhold til artikel 10, stk. 5.

7. For flyvninger, der afgår fra en flyveplads beliggende i EØS, og som ankommer til en flyveplads beliggende i EØS, i Schweiz eller i Det Forenede Kongerige, og som ikke var omfattet af EU ETS i 2023, forhøjes den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatører, med de tildelingsniveauer, herunder gratistildeling og auktionering, som ville have fundet sted, hvis de var omfattet af EU ETS i det pågældende år, reduceret med den lineære reduktionsfaktor som omhandlet i artikel 9.

8. Uanset artikel 12, stk. 3, artikel 14, stk. 3, og artikel 16 anser medlemsstaterne kravene fastsat i disse bestemmelser for at være opfyldt og træffer ingen foranstaltninger over for luftfartøjsoperatører for så vidt angår emissioner indtil den 31. december 2030 udledes i forbindelse med flyvninger mellem en flyveplads beliggende i en medlemsstats region i den yderste periferi og en flyveplads beliggende i samme medlemsstat, herunder en anden flyveplads beliggende i den samme region i den yderste periferi eller i en anden region i den yderste periferi i samme medlemsstat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 115).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).«

3) I artikel 3d foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. I 2024 og 2025 auktioneres 15 % af de kvoter, der er omhandlet i artikel 3c, stk. 5 og 7, samt henholdsvis 25 % i 2024 og 50 % i 2025 af de resterende 85 % af disse kvoter, som ville have været tildelt gratis, bortset fra de kvotemængder, der er omhandlet i artikel 3c, stk. 6, og artikel 10a, stk. 8, fjerde afsnit. De resterende kvoter for disse år tildeles gratis.

Fra 1. januar 2026 auktioneres hele den mængde kvoter, der ville have været tildelt gratis det pågældende år, bortset fra den mængde kvoter, der er omhandlet i artikel 3c, stk. 6, og artikel 10a, stk. 8, fjerde afsnit.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Kvoter, der tildeles gratis, tildeles luftfartøjsoperatører proportionalt med deres andel af verificerede emissioner fra luftfartsaktiviteter, der rapporteres for 2023. Ved denne beregning skal der også tages hensyn til verificerede emissioner fra luftfartsaktiviteter, der er rapporteret for flyvninger, som først er omfattet af EU ETS fra den 1. januar 2024. Senest den 30. juni i det relevante år udsteder de kompetente myndigheder de kvoter, der skal tildeles gratis det pågældende år.«

c) Stk. 2 udgår.

d) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende de nærmere bestemmelser for medlemsstaternes auktionering af luftfartskvoter i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 1a, herunder de nærmere regler for auktioneringen, som er nødvendige for overførsel af en del af indtægterne fra en sådan auktionering til Unionens almindelige budget som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Mængden af kvoter, der i hver periode skal auktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal stå i rimeligt forhold til medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For hver periode, der er omhandlet i artikel 13, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, auktionen vedrører. De delegerede retsakter skal sikre, at de principper, der er fastsat i artikel 10, stk. 4, første afsnit, overholdes.

4. Medlemsstaterne fastlægger, hvordan indtægterne fra auktioneringen af kvoter, der er omfattet af dette kapitel, skal anvendes, bortset fra de indtægter, der er bestemt til at være egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens almindelige budget. Medlemsstaterne anvender indtægterne fra auktioneringen af kvoter, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 3.«

4) Artikel 3e og 3f udgår.

5) I artikel 11a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Med forbehold af denne artikels stk. 2 og 3 skal luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC (aircraft operator certificate), som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, som hører under den pågældende medlemsstat, kunne anvende følgende enheder til at opfylde deres forpligtelser til at annullere enheder for den mængde, der er meddelt i medfør af artikel 12, stk. 6, som fastlagt i artikel 12, stk. 9:

a) kreditter godkendt af parter, der deltager i den mekanisme, der er oprettet i henhold til artikel 6, stk. 4, i Parisaftalen

b) kreditter, der er godkendt af de parter, der deltager i krediteringsprogrammer, og som af ICAO-Rådet anses for at være støtteberettigede, jf. den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 8

c) kreditter, der er godkendt af parterne i aftaler i henhold til stk. 5

d) kreditter udstedt i forbindelse med projekter på EU-plan i henhold til artikel 24a.

2. De enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), kan anvendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) De har oprindelse i en stat, der på anvendelsestidspunktet er part i Parisaftalen.

b) De har oprindelse i en stat, der er opført på listen i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, som deltager i ICAO's ordning for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA). Denne betingelse gælder ikke for emissioner før 2027 og gælder heller ikke for de mindst udviklede lande eller små udviklingsøstater som defineret af De Forenede Nationer, bortset fra de stater, hvis BNP pr. indbygger er lig med eller overstiger EU-gennemsnittet.

3. De enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), kan anvendes, hvis der er indført ordninger, som de deltagende parter har godkendt, hvis der foretages rettidige justeringer af rapporteringen af menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn, der er omfattet af de deltagende parters nationalt bestemte bidrag, og dobbelttælling og nettostigning i de globale emissioner undgås.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede krav til de i dette stykkes første afsnit omhandlede ordninger, som kan omfatte rapporterings- og registreringskrav, og til opregning af de stater eller programmer, der anvender disse ordninger. Der skal i disse ordninger tages hensyn til den fleksibilitet, der gives til de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater i overensstemmelse med denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.«

b) Stk. 4 udgår.

c) Følgende stykke tilføjes:

»8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der indeholder en liste over enheder, som ICAO-Rådet har anset for at være støtteberettigede, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2 og 3. Kommissionen vedtager også gennemførelsesretsakter med henblik på at opdatere denne liste i nødvendigt omfang. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.«

6) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. I overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den i denne artikels stk. 8 omhandlede gennemførelsesretsakt, beregner medlemsstaterne hvert år kompensationskravene for det foregående kalenderår for så vidt angår flyvninger til, fra og mellem stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og for så vidt angår flyvninger mellem Schweiz eller Det Forenede Kongerige og de stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og underretter senest den 30. november hvert år luftfartøjsoperatørerne herom.

I overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den i denne artikels stk. 8 omhandlede gennemførelsesretsakt, beregner medlemsstaterne også de samlede endelige kompensationskrav for en given CORSIA-opfyldelsesperiode og underretter senest den 30. november året efter det sidste år i den relevante CORSIA-opfyldelsesperiode de luftfartøjsoperatører, der opfylder de i dette stykkes tredje afsnit fastsatte betingelser, om disse krav.

Medlemsstaterne underretter de luftfartøjsoperatører, der opfylder alle følgende betingelser, om kompensationsniveauet:

- a) luftfartøjsoperatørerne er indehaver af et AOC, der er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, og
- b) de producerer CO₂-emissioner på mere end 10 000 ton om året fra anvendelsen af fly med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, der foretager flyvninger omfattet af bilag I, bortset fra luftfartøjer, der afgår og ankommer i samme medlemsstat, herunder regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, fra den 1. januar 2021.

I forbindelse med første afsnit, litra b), medregnes CO₂-emissioner fra følgende typer flyvninger ikke:

- i) statslige flyvninger
- ii) humanitære flyvninger
- iii) ambulanceflyvninger
- iv) militære flyvninger
- v) brandslukningsflyvninger
- vi) flyvninger forud for eller efter en humanitær flyvning, en ambulanceflyvning eller en brandslukningsflyvning, forudsat at de pågældende flyvninger blev foretaget med samme luftfartøj og var nødvendige for at udføre de dermed forbundne humanitære, medicinske eller brandslukningsmæssige aktiviteter eller for at omplacere luftfartøjet efter disse aktiviteter med henblik på dets næste aktivitet.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»8. Beregningen af de i denne artikels stk. 6 omhandlede kompensationskrav med henblik på CORSIA foretages i overensstemmelse med en metode, der præciseres af Kommissionen for flyvninger til, fra og mellem stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og flyvninger mellem Schweiz eller Det Forenede Kongerige og stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer metoden til beregning af kompensationskrav for luftfartøjsoperatører som omhandlet i dette stykkes første afsnit.

Disse gennemførelsesretsakter præciserer navnlig anvendelsen af de krav, der følger af de relevante bestemmelser i dette direktiv, navnlig artikel 3c, 11a, 12 og 25a, og, så vidt muligt i lyset af de relevante bestemmelser i dette direktiv, de internationale standarder og anbefalet praksis for miljøbeskyttelse i forbindelse med CORSIA (CORSIA SARP'er).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 30. juni 2024.

9. Luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi, samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, annullerer kun enheder som omhandlet i artikel 11a for den mængde, som den pågældende medlemsstat har meddelt i overensstemmelse med stk. 6, for den relevante CORSIA-opfyldelsesperiode. Annulleringen skal finde sted senest den 31. januar 2025 for emissioner i perioden 2021-2023 og senest den 31. januar 2028 for emissioner i perioden 2024-2026.»

7) I artikel 14 tilføjes følgende stykker:

»5. Luftfartøjsoperatører rapporterer en gang om året om de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, der indtræffer fra den 1. januar 2025. Med henblik herpå vedtager Kommissionen senest den 31. august 2024 en gennemførelsesretsakt i henhold til stk. 1, med henblik på at medtage ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart i en overvågnings-, rapporterings- og verifikationsramme. Denne overvågnings-, rapporterings- og verifikationsramme skal som minimum indeholde de tredimensionale flyvevejsdata om luftfartøjer, der er til rådighed, og data om den omgivende fugtighed og temperatur, således at der kan udregnes en CO₂-ækvivalent pr. flyvning. Med forbehold af de tilgængelige ressourcer sikrer Kommissionen, at der er værktøjer til rådighed til at lette og så vidt muligt automatisere overvågning, rapportering og verifikation, med henblik på at minimere enhver administrativ byrde.

Fra den 1. januar 2025 sikrer medlemsstaterne, at hver luftfartøjsoperatør overvåger og rapporterer ikke-CO₂-relaterede virkninger af hvert enkelt luftfartøj, som vedkommende udfører flyvninger med i hvert kalenderår, til den kompetente myndighed efter udgangen af hvert år i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Kommissionen forelægger hvert år fra 2026 som led i den i artikel 10, stk. 5, omhandlede rapport, en rapport om resultaterne af anvendelsen af den i dette stykkes først afsnit omhandlede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsramme.

Senest den 31. december 2027 forelægger Kommissionen på grundlag af resultaterne af anvendelsen af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsrammen for ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart en rapport og, hvis det er relevant og efter først at have foretaget en konsekvensanalyse, et lovgivningsmæssigt forslag, med henblik på at afbøde ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart ved at udvide anvendelsesområdet for EU ETS til også at omfatte ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart.

6. Kommissionen offentliggør som minimum følgende aggregerede årlige emissionsrelaterede data fra luftfartsaktiviteter, der er rapporteret til medlemsstaterne eller fremsendt til Kommissionen i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 (*) og artikel 7 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1603 (**), senest tre måneder efter den respektive rapporteringsfrist og på en brugervenlig måde:

a) for hvert flyvepladsspar inden for EØS:

- i) emissioner fra alle flyvninger
- ii) samlet antal flyvninger
- iii) samlet antal passagerer
- iv) luftfartøjstype

b) pr. luftfartøjsoperatør:

- i) data om emissioner fra flyvninger inden for EØS, fra flyvninger, der afgår fra EØS, flyvninger, der ankommer til EØS og flyvninger mellem to tredjelande, opdelt efter statspar og data om emissioner, der er omfattet af forpligtelsen til at annullere CORSIA-berettigede emissionsenheder
- ii) mængden af kompensationskrav, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 8;
- iii) mængden og typen af kreditter i henhold til artikel 11a, der anvendes til at overholde luftfartøjsoperatørernes kompensationskrav som omhandlet i dette litras nr. ii)
- iv) mængden og typen af anvendte brændstoffer, for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til dette direktiv, eller som giver luftfartøjsoperatøren ret til at modtage kvoter i henhold til artikel 3c, stk. 6.

For så vidt angår første afsnits litra a) og b) kan en luftfartøjsoperatør under særlige omstændigheder, hvor denne luftfartøjsoperatør opererer på et meget begrænset antal flyvepladspar eller i et meget begrænset antal statspar, der er omfattet af kompensationskrav, eller i et meget begrænset antal statspar, der ikke er omfattet af kompensationskrav, anmode den administrerende medlemsstat om ikke at offentliggøre sådanne data på luftfartøjsoperatørniveau, idet vedkommende forklarer, hvorfor videregivelse anses for at skade dennes kommercielle interesser. På grundlag af denne anmodning kan den administrerende medlemsstat anmode Kommissionen om, at offentliggøre disse data på et højere aggregeringsniveau. Kommissionen træffer afgørelse om anmodningen.

- (*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).
- (**) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1603 af 18. juli 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår foranstaltninger vedtaget af Organisationen for International Civil Luftfart om overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra luftfarten med henblik på gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning (EUT L 250 af 30.9.2019, s. 10).«

8) I artikel 18a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Når ingen af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af en luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, litra b), i de første to år af en periode som omhandlet i artikel 13, er tilskrevet den administrerende medlemsstat, overføres luftfartøjsoperatøren til en anden administrerende medlemsstat i den næste periode. Den nye administrerende medlemsstat er den medlemsstat, der havde de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i de første to år af den foregående periode.«

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) fra 2024 opdateres listen mindst hvert andet år ved at supplere den med luftfartøjsoperatører, som siden har udført en af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter; hvis en luftfartøjsoperatør ikke har udført en af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter i de fire på hinanden følgende kalenderår, der går forud for opdateringen af listen, medtages den pågældende luftfartøjsoperatør ikke på listen.«

9) I artikel 25a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Unionen og dens medlemsstater søger fortsat at nå til enighed om globale foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner fra luftfarten, i overensstemmelse med målene i forordning (EU) 2021/1119 og Parisaftalen. På baggrund af sådanne aftaler overvejer Kommissionen, om det er nødvendigt at foretage ændringer i den måde, hvorpå dette direktiv gælder for luftfartøjsoperatører.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der indeholder en liste over andre stater end EØS-landene, Schweiz og Det Forenede Kongerige, som anses for at anvende CORSIA i forbindelse med dette direktiv, med 2019 som referenceår for 2021-2023 og et referencescenarie med 85 % af 2019-emissionerne for hvert år fra 2024. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

4. For så vidt angår emissioner indtil den 31. december 2026 fra flyvninger til eller fra stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, er luftfartøjsoperatører ikke forpligtet til at returnere kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, for så vidt angår disse emissioner.

5. For så vidt angår emissioner indtil den 31. december 2026 fra flyvninger mellem EØS og stater, der ikke er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, bortset fra flyvninger til Schweiz og til Det Forenede Kongerige, er luftfartøjsoperatører ikke forpligtet til at returnere kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, for så vidt angår disse emissioner.

6. For så vidt angår emissioner fra flyvninger til og fra de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater som defineret af De Forenede Nationer, bortset fra dem, der er anført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, og de stater, hvis BNP pr. indbygger er lig med eller overstiger EU-gennemsnittet, er luftfartøjsoperatører ikke forpligtet til at returnere kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, for så vidt angår disse emissioner.

7. Hvis Kommissionen fastslår, at der er tale om en betydelig konkurrenceforvridning, såsom en fordrejning, der skyldes, at et tredjeland anvender CORSIA på en mindre stringent måde i sin nationale lovgivning, eller undlader at håndhæve CORSIA-bestemmelserne på samme måde for alle luftfartøjsoperatører, og som er til skade for luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at undtage disse luftfartøjsoperatører fra kompensationskravene i artikel 12, stk. 9, for så vidt angår emissioner fra flyvninger til og fra sådanne stater. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

8. Hvis luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, udfører flyvninger mellem to forskellige stater, der er anført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, herunder flyvninger mellem Schweiz, Det Forenede Kongerige og stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, og disse stater tillader luftfartøjsoperatører at anvende andre enheder end dem, der er opført på den liste, der er vedtaget i henhold til artikel 11a, stk. 8, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der giver de pågældende luftfartøjsoperatører tilladelse til at anvende andre enhedstyper end dem, der er opført på listen, eller ikke at være bundet af de betingelser, der er indeholdt i artikel 11a, stk. 2 og stk. 3 for så vidt angår emissioner fra sådanne flyvninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.«

10) Artikel 28a og 28b affattes således:

»Artikel 28a

Undtagelser, der finder anvendelse forud for den obligatoriske gennemførelse af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning

1. Uanset artikel 12, stk. 3, artikel 14, stk. 3, og artikel 16 betragter medlemsstaterne kravene i disse bestemmelser for opfyldte, og medlemsstaterne pålægger ikke luftfartøjsoperatørerne sanktioner for så vidt angår:

- a) alle emissioner fra flyvninger til eller fra flyvepladser beliggende i stater uden for EØS med undtagelse af flyvninger til flyvepladser beliggende i Det Forenede Kongerige eller Schweiz, i hvert kalenderår fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2026, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision
- b) alle emissioner fra flyvninger mellem en flyveplads beliggende i en region i den yderste periferi i den i artikel 349 i TEUF anvendte betydning og en flyveplads beliggende i en anden region i EØS i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.

Med henblik på anvendelsen af artikel 11a, 12 og 14 anses de verificerede emissioner fra andre flyvninger end dem, der henvises til i dette stykkes første afsnit, for luftfartøjsoperatørens verificerede emissioner.

2. Uanset artikel 3d, stk. 3, reduceres mængden af kvoter, der skal auktioneres af hver medlemsstat i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2026, så det svarer til medlemsstatens andel af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger, som ikke er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

3. Uanset artikel 3g pålægges luftfartøjsoperatører ikke noget krav om at indsende overvågningsplaner, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner for flyvninger, der er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

4. Uanset artikel 3g, 12, 15 og 18a betragtes emissioner fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 25 000 ton CO₂, eller fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 3 000 ton CO₂ fra andre flyvninger end de i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), omhandlede flyvninger, som verificerede emissioner, hvis de bestemmes ved hjælp af værktøjet til luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder, som er godkendt i Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 (*), og forsynes med data af Eurocontrol fra dens ETS-støttefacilitet. Medlemsstaterne kan indføre forenklede procedurer for ikkekommercielle luftfartøjsoperatører, så længe sådanne procedurer ikke giver mindre nøjagtighed end ved brugen af værktøjet beregnet til luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder.

5. Nærværende artikels stk. 1 finder kun anvendelse på lande, med hvilke der er indgået en aftale i medfør af artikel 25 eller 25a, og i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende aftale.

Artikel 28b

Kommissionens rapportering og revision vedrørende gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning

1. Kommissionen rapporterer inden den 1. januar 2027 og hvert tredje år herefter til Europa-Parlamentet og til Rådet om, hvilke fremskridt der gøres i ICAO's forhandlinger om gennemførelse af den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021, navnlig om:

- a) de relevante ICAO-instrumenter, herunder standarder og anbefalet praksis, samt fremskridtene med gennemførelsen af alle elementer i ICAO's kurv af foranstaltninger med henblik på at nå det langsigtede globale tilstræbte mål, der blev vedtaget på ICAO's 41. forsamling
- b) henstillinger godkendt af ICAO-Rådet med relevans for den globale markedsbaserede foranstaltning, herunder eventuelle ændringer af referencescenarier
- c) oprettelsen af et globalt register
- d) tredjelandes nationale foranstaltninger til at gennemføre den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021
- e) omfanget af tredjelandes deltagelse i kompensationen under CORSIA, herunder konsekvenserne af deres forbehold med hensyn til en sådan deltagelse, og
- f) anden relevant international udvikling og gældende instrumenter samt fremskridt med hensyn til at reducere luftfartens samlede indvirkning på klimaændringer.

I overensstemmelse med Parisaftalens globale statusopgørelse aflægger Kommissionen desuden rapport om bestræbelserne på at nå luftfartssektorens langsigtede globale tilstræbte mål om senest i 2050 at reducere luftfartens CO₂-emissioner til nettonul, vurderet i overensstemmelse med de i første afsnit, litra a)-f), omhandlede kriterier.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli 2026 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den vurderer den miljømæssige integritet af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning, herunder dens generelle ambitioner for så vidt angår mål i henhold til Parisaftalen, graden af deltagelse i kompensationen under CORSIA, dens håndhævelse, gennemsigtighed, sanktioner for manglende overholdelse, procedurerne for inddragelse af offentligheden, kvaliteten af kompensationskreditter, overvågning, rapportering og verifikation af emissioner, registre, ansvarlighed samt regler for anvendelse af biobrændstoffer. Kommissionen offentliggør denne rapport senest den 1. juli 2026.

3. Kommissionens i stk. 2 omhandlede rapport skal, hvis det er relevant, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om at ændre dette direktiv på en måde, der er i overensstemmelse med Parisaftalens temperaturmål, Unionens forpligtelse for 2030 til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien og målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og med henblik på at bevare den miljømæssige integritet og effektiviteten af Unionens klimaindsats. Et ledsagende forslag skal, hvis det er relevant, omfatte anvendelsen af EU ETS på flyvninger fra flyvepladser beliggende i EØS-stater til flyvepladser beliggende uden for EØS fra januar 2027 og udelukke ankomende flyvninger fra flyvepladser beliggende uden for EØS, hvis den i stk. 2 omhandlede rapport viser, at:

- a) ICAO-forsamlingen pr. 31. december 2025 ikke har styrket CORSIA i overensstemmelse med dens langsigtede globale tilstræbte mål med hensyn til at opfylde Parisaftalens mål, eller

- b) stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, tegner sig for mindre end 70 % af emissionerne fra international luftfart ved hjælp af de senest tilgængelige data.

Det ledsagende forslag skal også, alt efter hvad der er relevant, give luftfartøjsoperatørerne mulighed for at fratrække eventuelle omkostninger fra CORSIA's kompensation på disse ruter med henblik på at undgå dobbelt opkrævning. Hvis de i første afsnit, litra a) og b), omhandlede betingelser ikke er opfyldt, skal forslaget ændre dette direktiv, alt efter hvad der er relevant, med henblik på fortsat kun at anvende EU ETS på flyvninger inden for EØS, på flyvninger til Schweiz og til Det Forenede Kongerige og på flyvninger til stater, der ikke er opført i den i henhold til artikel 25a, stk. 3 vedtagne gennemførelsesretsakt.

(*) Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 af 9. juli 2010 om godkendelse af det forenklede værktøj, der er udviklet af Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol), med henblik på at anslå brændstofforbruget hos visse luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder (EUT L 175 af 10.7.2010, s. 25).«

11) I artikel 30 tilføjes følgende stykke:

»8. I 2026 medtager Kommissionen følgende elementer i den i artikel 10, stk. 5, omhandlede rapport:

- a) en evaluering af miljø- og klimavirkningerne af flyvninger på under 1 000 km og overvejelse af mulighederne for at reducere disse virkninger, herunder en undersøgelse af de tilgængelige alternative former for offentlig transport og øget anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer
- b) en evaluering af miljø- og klimavirkningerne af flyvninger udført af operatører, der er undtaget i henhold til litra h) eller k) i rækken »Luftfart« i kolonnen »Aktiviteter« i tabellen i bilag I, og overvejelser om mulighederne for at reducere disse virkninger
- c) en evaluering af dette direktivs sociale virkninger i luftfartssektoren, herunder på dens arbejdsstyrke og flyrejseomkostninger, og
- d) en evaluering af luftfartsforbindelserne mellem øer og fjerntliggende områder, herunder overvejelse af konkurrenceevne og kulstoflækage, samt miljø- og klimavirkninger.

Den i artikel 10, stk. 5, omhandlede rapport tages, hvor det er relevant, også i betragtning ved den fremtidige revision af dette direktiv.«

12) Bilag I og IV ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2023. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 4***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. maj 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. ROSWALL

Formand

BILAG

1) I tabellen i bilag I til direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer i rækken »Luftfart«, kolonnen »Aktiviteter«:

a) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»Flyvninger mellem flyvepladser, der er beliggende i to forskellige stater, som er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og flyvninger mellem Schweiz eller Det Forenede Kongerige og de stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og med henblik på artikel 12, stk. 6 og 8, og artikel 28c alle andre flyvninger mellem flyvepladser, der er beliggende i to forskellige tredjelande, foretaget af luftfartøjsoperatører, der opfylder alle følgende betingelser:

a) luftfartøjsoperatørerne er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, og

b) de producerer CO₂-emissioner på mere end 10 000 ton om året fra anvendelsen af fly med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, der foretager flyvninger omfattet af dette bilag, bortset fra fly, der afgår og ankommer i samme medlemsstat, herunder regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, fra den 1. januar 2021; med henblik på dette litra medregnes emissioner fra følgende typer flyvninger ikke:

i) statslige flyvninger

ii) humanitære flyvninger

iii) ambulanceflyvninger

iv) militære flyvninger

v) brandslukningsflyvninger

vi) flyvninger forud for eller efter en humanitær flyvning, en ambulanceflyvning eller en brandslukningsflyvning, forudsat at de pågældende flyvninger blev foretaget med samme luftfartøj og var nødvendige for at udføre de dermed forbundne humanitære, medicinske eller brandslukningsmæssige aktiviteter eller for at omplacere luftfartøjet efter disse aktiviteter med henblik på dets næste aktivitet.«

b) I litra i) ændres tallet »30 000« til tallet »50 000«.

2) I bilag IV, Del B, til direktiv 2003/87/EF ændres afsnittet »Overvågning af kuldioxidemissioner« således:

a) Følgende punktum tilføjes sidst i fjerde afsnit:

»Emissionsfaktoren for jetpetroleum (Jet A1 eller Jet A) er 3,16 (t CO₂/t brændstof).«

b) Følgende afsnit indsættes efter fjerde afsnit:

»Emissioner fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvender brint fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2018/2001, vurderes til nulemissioner for de luftfartøjsoperatører, der anvender dem, indtil den i nærværende direktivs artikel 14, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakt er vedtaget.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/959**af 10. maj 2023****om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalen ⁽⁴⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimatekningen den 13. november 2021, hvori UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at virkningerne af klimaændringerne vil være langt mindre ved en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med en på 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C.
- (2) Det presserende behov for at holde Parisaftalens mål på 1,5 °C i live er blevet mere markant som følge af konklusionerne i den sjette vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer om, at den globale opvarmning kun kan begrænses til 1,5 °C, hvis der straks foretages kraftige og vedvarende reduktioner af de globale drivhusgasemissioner inden for dette årti.
- (3) Håndtering af klima- og miljørelaterede udfordringer og opnåelse af målene i Parisaftalen er centrale elementer i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«).
- (4) Den europæiske grønne pagt kombinerer et omfattende sæt af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og indeholder en ny vækststrategi med fokus på at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor økonomisk vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede risici og konsekvenser. Denne omstilling påvirker arbejdstagere i forskellige sektorer forskelligt. Samtidig rummer denne omstilling ligestillingsaspekter og har en særlig indvirkning på visse ugunstigt stillede og sårbare grupper såsom ældre, personer med handicap, personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund samt personer og

⁽¹⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 175.⁽²⁾ EUT C 301 af 5.8.2022, s. 116.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2023.⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

husstande med lav indkomst og lav mellemindkomst. Den indebærer også større udfordringer for visse regioner, navnlig strukturelt dårligt stillede regioner og randområder samt for øer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at omstillingen er retfærdig og inklusiv, og at ingen lades i stikken.

- (5) Den 17. december 2020 forelagde Unionen UNFCCC sit nationalt bestemte bidrag (NDC), efter Rådet havde godkendt det. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁵⁾, ændret blandt andet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 ⁽⁶⁾, er et af de instrumenter, der nævnes i den generelle beskrivelse af målet i bilaget til denne forelæggelse, som kan revideres i lyset af det forbedrede 2030-mål. Rådet erklærede i sine konklusioner af 24. oktober 2022, at det snarest muligt efter afslutningen af forhandlingerne om de væsentlige elementer i »Fit for 55«-pakken er rede til efter behov at ajourføre Unionens og dens medlemsstaters NDC i overensstemmelse med punkt 29 i Glasgowklimalaftalen for at afspejle, hvordan det endelige resultat af de væsentlige elementer i »Fit for 55«-pakken gennemfører Unionens overordnede mål som vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2020. Da EU's emissionshandelssystem (EU ETS), der blev indført ved direktiv 2003/87/EF, er en hjørnesten i Unionens klimapolitik og udgør dens vigtigste redskab til at reducere drivhusgasemissionerne på en omkostningseffektiv måde, er de ændringer af direktiv 2003/87/EF, der vedtages ved dette direktiv, herunder med hensyn til dets anvendelsesområde, blandt de væsentlige elementer i »Fit for 55«-pakken.
- (6) Nødvendigheden og værdien af at levere resultater med hensyn til den europæiske grønne pagt er kun blevet større i lyset af covid-19-pandemiens meget alvorlige indvirkning på EU-borgernes sundhed, leve- og arbejdsvilkår og trivsel. Denne indvirkning har vist, at vi er nødt til at forbedre modstandsdygtigheden i vores samfund og vores økonomi i relation til eksterne chok og skride til handling i god tid for at forebygge eller afbøde indvirkningen af eksterne chok på en måde, der er retfærdig og fører til, at ingen lades i stikken, heller ikke dem, der er i risiko for at blive ramt af energifattigdom. De europæiske borgere giver fortsat udtryk for stærke synspunkter om, at dette især gælder for klimaændringer.
- (7) Unionen forpligtede sig til at reducere Unionens nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 i det ajourførte nationalt bestemte bidrag, der blev forelagt UNFCCC's sekretariat den 17. december 2020.
- (8) Gennem vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁷⁾ har Unionen i lovgivningen fastsat målet om klimaneutralitet i hele økonomien senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030, og det fastsættes, at Kommissionen skal bestræbe sig på at tilpasse alle fremtidige udkast til foranstaltninger eller lovgivningsmæssige forslag, herunder budgetmæssige forslag, til målene i nævnte forordning og i alle tilfælde, hvor der ikke sker en sådan tilpasning, give en begrundelse herfor som led i den konsekvensanalyse, der ledsager disse forslag.
- (9) Alle økonomiske sektorer skal bidrage til at opnå de emissionsreduktioner, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Ambitionen for EU ETS bør derfor tilpasses for at bringe det i overensstemmelse med målet om at reducere nettodrivhusgasemissioner for økonomien som helhed for 2030, målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i forordning (EU) 2021/1119.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (10) EU ETS bør tilskynde til produktion fra anlæg, der delvist reducerer eller helt eliminerer drivhusgasemissionerne. Beskrivelsen af visse kategorier af aktiviteter i bilag I til direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres for at sikre, at anlæg, der udfører en aktivitet, som er opført i dette bilag, og som opfylder tærskelkapaciteten for samme aktivitet, men ikke udleder drivhusgasser, er omfattet af EU ETS, og dermed sikre ligebehandling af anlæg i de pågældende sektorer. Desuden bør gratistildeling til produktion af et produkt, som vejledende principper, tage hensyn til materialernes potentiale for cirkulær anvendelse, og at det faktum, at benchmarket bør være uafhængigt af råstoffet eller typen af produktionsproces, hvis produktionsprocesserne har samme formål. Det er derfor nødvendigt at ændre definitionen af de produkter, processer og emissioner, der er omfattet for nogle benchmarks, for at sikre lige konkurrencevilkår for anlæg, der anvender nye teknologier, som delvis reducerer eller helt eliminerer drivhusgasemissioner, og anlæg, der anvender eksisterende teknologier. Uanset disse vejledende principper bør de reviderede benchmarks for 2026-2030 fortsat skelne mellem primær og sekundær produktion af stål og aluminium. Det er også nødvendigt at afkoble ajourføringen af benchmarkværdierne for raffinaderier og brint for at afspejle den stigende betydning af produktion af brint, herunder grøn brint, uden for raffinaderisektoren.
- (11) Efter ændringen af definitionerne af de produkter og af de processer og emissioner, der er omfattet for nogle benchmarks, er det nødvendigt at sikre, at producenterne ikke modtager dobbelt kompensation for de samme emissioner med både gratistildeling og kompensation for indirekte omkostninger, og dermed tilpasse i overensstemmelse hermed de finansielle foranstaltninger for at kompensere indirekte omkostninger, der videregives i elpriserne.
- (12) Rådets direktiv 96/61/EF⁽⁸⁾ blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU⁽⁹⁾. Henvisningerne til direktiv 96/61/EF i artikel 2 i direktiv 2003/87/EF og i bilag IV hertil bør ajourføres i overensstemmelse hermed. I betragtning af behovet for hurtige emissionsreduktioner for hele økonomien bør medlemsstaterne kunne træffe foranstaltninger til at reducere drivhusgasemissioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for EU ETS, også ved hjælp af andre politikker end emissionsgrænser vedtaget i henhold til direktiv 2010/75/EU.
- (13) I sin meddelelse »Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: Mod nulforurening for vand, luft og jord« af 12. maj 2021 opfordrer Kommissionen til at styre Unionen i retning af nulforurening inden 2050 ved at reducere luft-, ferskvands-, hav- og jordforureningen til niveauer, der ikke længere forventes at være skadelige for sundheden og de naturlige økosystemer. Foranstaltninger i henhold til direktiv 2010/75/EU, som er det vigtigste instrument til regulering af emissioner af luft-, vand- og jordforurenende stoffer, vil ofte også gøre det muligt at reducere drivhusgasemissionerne. I overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2003/87/EF bør medlemsstaterne sikre samordning mellem tilladelseskraevne i direktiv 2003/87/EF og kraevne i direktiv 2010/75/EU.
- (14) I erkendelse af, at nye innovative teknologier ofte vil gøre det muligt, at emissionerne af både drivhusgasser og forurenende stoffer reduceres, er det vigtigt at sikre synergier mellem foranstaltninger, der medfører reduktioner af emissioner af både drivhusgasser og forurenende stoffer, navnlig direktiv 2010/75/EU, og revidere deres effektivitet i denne henseende.
- (15) Definitionen af elektricitetsgeneratorer blev anvendt til at fastsætte den maksimale mængde gratistildelinger til industrien i perioden fra 2013 til 2020, men førte til forskellig behandling af kraftvarmeanlæg i forhold til industrianlæg. For at tilskynde til anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion og skabe lige vilkår for alle anlæg, der modtager gratistildelinger til varmeproduktion og fjernvarme, bør alle henvisninger til elektricitetsgeneratorer i direktiv 2003/87/EF udgå. Desuden fastsættes der i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331⁽¹⁰⁾ nærmere bestemmelser om, at alle industrielle processer er berettiget til gratistildeling. Bestemmelserne om kulstofopsamling og -lagring i artikel 10a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF er derfor forældede og bør udgå.

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 af 19. december 2018 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 59 af 27.2.2019, s. 8).

- (16) Drivhusgasser, der ikke udledes direkte i atmosfæren, bør betragtes som emissioner under EU ETS, og der bør returneres kvoter for disse emissioner, medmindre de lagres på et lagringsanlæg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF ⁽¹¹⁾, eller de er permanent kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug og ikke kommer ud i atmosfæren ved en hvilken som helst normal aktivitet, som finder sted, efter at produktet er udtjent. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der præciserer betingelserne for, hvornår drivhusgasser skal anses for at være fast kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug og ikke kommer ud i atmosfæren ved en hvilken som helst normal aktivitet, der finder sted, efter at produktet er udtjent, herunder opnåelse af et certifikat for kulstofoptag, hvor det er relevant, i lyset af den lovgivningsmæssige udvikling med hensyn til certificering af kulstofoptag. Normal aktivitet efter at produktet er udtjent bør forstås bredt og omfatte alle aktiviteter, der finder sted, efter at det er udtjent, herunder genbrug, genfremstilling, genanvendelse og bortskaffelse, såsom forbrænding og deponering.
- (17) International søtransport, der består i sejlads mellem havne under to forskellige medlemsstaters jurisdiktion eller mellem en havn under en medlemsstats jurisdiktion og en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, har været det eneste transportmiddel, der ikke er omfattet af Unionens tidligere forpligtelser til at reducere drivhusgasemissioner. Emissionerne fra brændstof solgt i Unionen for sejlads, der afgår i én medlemsstat og ankommer til en anden medlemsstat eller et tredjeland, er steget med ca. 36 % siden 1990. Disse emissioner udgør næsten 90 % af alle Unionens navigationsemissioner, da emissionerne fra brændstof solgt i Unionen for sejlads, der afgår fra og ankommer til samme medlemsstat, er blevet reduceret med 26 % siden 1990. I et business-as-usual-scenarie forventes emissionerne fra internationale søtransportaktiviteter at stige med ca. 14 % mellem 2015 og 2030 og med 34 % mellem 2015 og 2050. Hvis søtransportaktiviteternes indvirkning på klimaændringerne stiger som forventet, vil det i høj grad underminere de reduktioner, som andre sektorer har foretaget for at bekæmpe klimaændringerne og dermed nå målet for reduktion af nettodrivhusgasemissioner i hele økonomien for 2030, Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119 og målene i Parisaftalen.
- (18) I 2013 vedtog Kommissionen en strategi for gradvis integration af emissioner fra søtransport i Unionens politik for reduktion af drivhusgasemissioner. Som et første skridt i denne tilgang indførte Unionen et system til overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra søtransport i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 ⁽¹²⁾, som skal følges op af fastsættelse af reduktionsmål for søtransport og anvendelse af en markedsbaseret foranstaltning. I overensstemmelse med de forpligtelser, som medlovgiverne har givet udtryk for i direktiv (EU) 2018/410, bør Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) eller Unionen begynde at handle fra 2023, herunder det forberedende arbejde med vedtagelse og gennemførelse af en foranstaltning, der sikrer, at sektoren på behørig vis bidrager til den indsats, der er nødvendig for at nå de mål, der er vedtaget i henhold til Parisaftalen, og at alle interessenter tager behørigt hensyn hertil.
- (19) I henhold til direktiv (EU) 2018/410 bør Kommissionen aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort i IMO hen imod et ambitiøst emissionsreduktionsmål, og om ledsageforanstaltninger for at sikre, at søtransport på behørig vis bidrager til den indsats, der er nødvendig for at nå de mål, der er vedtaget i henhold til Parisaftalen. Indsatsen for at begrænse de globale emissioner til søs gennem IMO er i gang og bør fremmes, herunder en hurtig gennemførelse af IMO's indledende strategi for reduktion af drivhusgasemissioner fra skibe, der blev vedtaget i 2018, og som også henviser til mulige markedsbaserede foranstaltninger, der kan tilskynde til reduktioner af drivhusgasemissionerne fra international skibsfart. Der har i den seneste tid været fremskridt med hensyn til IMO, men indtil videre ikke store nok til at indfri målene i Parisaftalen. I betragtning af søfartens internationale karakter er det vigtigt, at medlemsstaterne og Unionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser arbejder sammen med tredjelande om at øge den diplomatiske indsats for at styrke globale foranstaltninger og opnå fremgang for udviklingen af en global markedsbaseret foranstaltning på IMO-niveau.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).

- (20) Kuldiioxid (CO₂)-emissioner fra søtransport tegner sig for 3-4 % af Unionens emissioner. I den europæiske grønne pagt erklærede Kommissionen, at den havde til hensigt at træffe yderligere foranstaltninger til håndtering af drivhusgasemissioner fra søtransport gennem en række foranstaltninger, der skal sætte Unionen i stand til at nå sine emissionsreduktionsmål. I denne forbindelse bør direktiv 2003/87/EF ændres for at medtage søtransport i EU ETS for at sikre, at denne sektor bidrager med en rimelig andel til Unionens øgede klimamål samt til målene i Parisaftalen, hvori det i artikel 4, stk. 4, angives, at industrilande fortsat bør gå forrest ved at fastlægge emissionsreduktionsmål for hele økonomien, mens udviklingslandene tilskyndes til med tiden at bevæge sig i retning af emissionsreduktions- eller emissionsbegrænsningsmål for hele økonomien. Mens emissioner fra international luftfart uden for Europa skulle begrænses fra januar 2021 gennem en global markedsbaseret indsats, er der endnu ikke truffet foranstaltninger, som begrænser eller fastsætter en pris for emissioner fra søtransport. Det er derfor hensigtsmæssigt, at EU ETS dækker en andel af emissionerne fra sejlads mellem en havn under en medlemsstats jurisdiktion og en havn under et tredjelands jurisdiktion, idet tredjelandet kan træffe afgørelse om passende foranstaltninger med hensyn til den anden andel af emissionerne.

Udvidelsen af EU ETS til søtransport bør således omfatte halvdelen af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion fra en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, halvdelen af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, om afgår fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, alle emissioner fra skibe, der udfører sejlads, som ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion, og alle emissioner i en havn under en medlemsstats jurisdiktion. Denne fremgangsmåde er blevet anset for praktisk til håndtering af spørgsmålet om fælles, men forskellige ansvarsområder og kapaciteter, som længe har været en udfordring i forbindelse med UNFCCC. Dækningen af en del af emissionerne fra både indgående og udgående sejlads mellem Unionen og tredjelande sikrer effektiviteten af EU ETS, navnlig ved at øge foranstaltningens miljøvirkning sammenlignet med et geografisk anvendelsesområde, der er begrænset til sejlads inden for Unionen, samtidig med at risikoen for undvigende havneanløb og risikoen for udflytning af omladningsaktiviteter uden for Unionen begrænses. For at sikre en gnidningsløs inddragelse af sektoren i EU ETS bør rederiernes returnering af kvoter gradvist øges med hensyn til verificerede emissioner, der rapporteres for årene 2024 og 2025.

For at beskytte systemets miljømæssige integritet, hvor der returneres færre kvoter sammenlignet med de verificerede emissioner fra søtransport i de pågældende år, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, bør en mængde kvoter svarende til denne forskel annulleres. Fra 2026 skal rederierne returnere det antal kvoter, der svarer til alle deres verificerede emissioner. Selv om klimapåvirkningen fra søtransport hovedsageligt skyldes dens CO₂-emissioner, udgør ikke-CO₂-emissioner en betydelig del af emissioner fra skibe. Ifølge IMO's fjerde drivhusgasundersøgelse fra 2020 steg methanemissionerne betydeligt i perioden fra 2012 til 2018. Det er sandsynligt, at methan- og dinitrogenoxidemissionerne vil stige over tid, navnlig med udviklingen af fartøjer, der drives af flydende naturgas eller andre energikilder. Medtagelsen af methan- og dinitrogenoxidemissioner ville være gavnlig for den miljømæssige integritet og tilskynde til god praksis. Disse emissioner bør først medtages i forordning (EU) 2015/757 fra 2024, og de bør medtages i EU ETS fra 2026.

- (21) Udvidelsen af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF til også at omfatte søtransport vil medføre ændringer i omkostningerne ved sådan transport. Alle dele af Unionen vil blive berørt af denne udvidelse af anvendelsesområdet, da de varer, der transporteres til og fra havne i Unionen med søtransport, har deres oprindelse eller bestemmelsessted i de forskellige medlemsstater, herunder i indlandsmedlemsstater. Tildelingen af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, bør derfor i princippet ikke ændres som følge af medtagelsen af søtransportaktiviteter og bør omfatte alle medlemsstater. Medlemsstaterne vil dog blive berørt i forskelligt omfang. Navnlig medlemsstater, der er stærkt afhængige af skibsfart, vil blive mest påvirket af udvidelsen. Medlemsstater med en stor maritim sektor i forhold til deres relative størrelse vil være mere berørt af udvidelsen af EU ETS til også at omfatte søtransport. Det er derfor hensigtsmæssigt at yde yderligere tidsbegrænset bistand til disse medlemsstater i form af yderligere kvoter til støtte for dekarbonisering af maritime aktiviteter og til dækning af de påløbne administrative omkostninger. Bistanden bør indføres gradvist sideløbende med indførelsen af returneringsforpligtelser og dermed med den øgede indvirkning på disse medlemsstater. I forbindelse med revisionen af direktiv 2003/87/EF bør Kommissionen overveje relevansen af denne yderligere bistand, navnlig i lyset af udviklingen i antallet af rederier, som forskellige medlemsstater har ansvaret for.

- (22) EU ETS bør bidrage væsentligt til at reducere drivhusgasemissionerne fra maritime aktiviteter og til at øge effektiviteten i relation til sådanne aktiviteter. Anvendelsen af indtægterne fra EU ETS i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF bør bl.a. omfatte fremme af klimavenlig transport og offentlig transport i alle sektorer.
- (23) Det vil tage tid og kræve økonomisk støtte at forny flåden af skibe med isklasse og udvikle innovative løsninger, der reducerer emissionerne for sådanne skibe. Konstruktionen af skibe med isklasse, der gør det muligt for dem at sejle i isfyldte farvande, indebærer i dag, at de forbruger mere brændstof og producerer flere emissioner end skibe af tilsvarende størrelse, der er konstrueret til kun at sejle i åbent farvand. Der bør derfor i henhold til dette direktiv gennemføres en flagneutral metode, som giver mulighed for en reduktion indtil den 31. december 2030 af de kvoter, som rederier skal returnere, på grundlag af deres skibes isklasse.
- (24) Øer uden vej- eller jernbaneforbindelse med fastlandet er mere afhængige af søtransport end andre regioner og er med hensyn til deres konnektivitet afhængige af forbindelser ad søvejen. For at hjælpe øer med en lille befolkning med at forblive forbundne efter medtagelsen af søtransportaktiviteter inden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF er det hensigtsmæssigt at give en medlemsstat mulighed for at anmode om en midlertidig undtagelse fra returneringsforpligtelserne i henhold til nævnte direktiv for visse søtransportaktiviteter med øer med en befolkning på færre end 200 000 fastboende indbyggere.
- (25) Medlemsstaterne bør kunne anmode om, at en tværnational offentlig tjenesteydelseskontrakt eller en tværnational offentlig serviceforpligtelse mellem to medlemsstater midlertidigt undtages fra visse forpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF. Denne muligheden bør begrænses til forbindelser mellem en medlemsstat uden landgrænse til en anden medlemsstat og den nærmest beliggende medlemsstat såsom den søforbindelse mellem Cypern og Grækenland, der har manglet i over tyve år. Denne midlertidige undtagelse vil bidrage til at imødekomme det tvingende behov for at levere en tjenesteydelse af almen interesse og sikre konnektivitet samt økonomisk, social og territorial samhørighed.
- (26) Under hensyntagen til de særlige karakteristika og permanente begrænsninger i forbindelse med regionerne i Unionens yderste periferi som anerkendt i artikel 349 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i betragtning af disse regioners store afhængighed af søtransport bør der lægges særlig vægt på at bevare tilgængeligheden af sådanne regioner og effektiv konnektivitet ved hjælp af søtransport. Der bør derfor indrømmes en midlertidig undtagelse fra visse forpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF for emissioner fra søtransportaktiviteter mellem en havn i en region i den yderste periferi i en medlemsstat og en havn i samme medlemsstat, herunder havne i samme region i den yderste periferi og i en anden region i den yderste periferi i samme medlemsstat.
- (27) Bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF om søtransportaktiviteter bør løbende tages op til revision i lyset af den fremtidige internationale udvikling og de bestræbelser, der gøres for at nå målene i Parisaftalen, herunder den anden globale statusopgørelse i 2028, og efterfølgende globale statusopgørelser hvert femte år derefter med henblik på at danne grundlag for successive NDC'er. Disse bestemmelser bør også revideres, såfremt IMO vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport. Med henblik herpå bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest 18 måneder efter vedtagelsen af en sådan foranstaltning, og inden den træder i kraft. Kommissionen bør i rapporten undersøge denne globale markedsbaserede foranstaltning for så vidt angår dens ambition i lyset af målene i Parisaftalen, dens generelle miljømæssige integritet, herunder sammenlignet med bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF om søtransport, og ethvert spørgsmål, der vedrører sammenhængen i EU ETS og den omtalte foranstaltning. Kommissionen bør i sin rapport navnlig tage hensyn til graden af deltagelse i den globale markedsbaserede foranstaltning, dens håndhævelse, gennemsigtighed, sanktionerne for manglende overholdelse, procedurerne for inddragelse af offentligheden, overvågningen, rapporteringen og verifikationen af emissioner, registre og ansvarlighed. Hvis det er relevant, bør rapporten ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af direktiv 2003/87/EF på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, og med målet om at bevare den miljømæssige integritet og effektivitet af Unionens klimaindsats for at sikre sammenhæng mellem gennemførelsen af den globale markedsbaserede foranstaltning og EU ETS, idet enhver væsentlig dobbelt byrde samtidig undgås, og idet der i den forbindelse erindres om Unionens kompetence til at regulere sin andel af emissionerne fra internationale sejlads i overensstemmelse med forpligtelserne i Parisaftalen.

- (28) Med de øgede fragtomkostninger, som udvidelsen af direktiv 2003/87/EF til at omfatte søtransportaktiviteter medfører, er der en risiko for undvigelse, hvis der mangler en global markedsbaseret foranstaltning. Undvigende anløb af havne uden for Unionen og flytning af omladningsaktiviteter til havne uden for Unionen vil ikke blot mindske de miljømæssige fordele ved at internalisere omkostningerne ved emissioner fra søtransport aktiviteter, men kan også føre til flere emissioner på grund af de ekstra afstande, som tilbagelægges for at undvige kravene i direktiv 2003/87/EF. Det er derfor hensigtsmæssigt at udelukke visse ophold i havne uden for Unionen fra definitionen »anløbshavn«. Denne udelukkelse bør gælde havne i Unionens nærhed, hvor risikoen for undvigelse er størst. En grænse på 300 sømil fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion udgør en forholdsmæssig reaktion på undvigende adfærd, idet den yderligere byrde og risikoen for undvigelse afvejes mod hinanden. Desuden bør udelukkelsen fra definitionen »anløbshavn« kun gælde for containerskibes ophold i visse havne uden for Unionen, hvor omladning af containere tegner sig for hovedparten af containertrafikken. For sådanne transporter består risikoen for undvigelse, hvis der mangler afbødende foranstaltninger, også i, at havneknudepunktet flyttes til havne uden for Unionen, hvilket forværrer virkningerne af undvigelsen. For at sikre foranstaltningens proportionalitet, og at det fører til ligebehandling, bør der tages hensyn til foranstaltninger i tredjelande med tilsvarende virkning som direktiv 2003/87/EF.
- (29) Kommissionen bør tage anvendelsen af direktiv 2003/87/EF op til revision for så vidt angår søtransportaktiviteter i lyset af erfaringerne med anvendelsen af nævnte direktiv, herunder med hensyn til at afsløre undvigende adfærd for at forhindre en sådan adfærd på et tidligt tidspunkt, og bør derefter foreslå foranstaltninger for at sikre nævnte direktivs effektivitet. Sådanne foranstaltninger kan omfatte øgede returneringsforpligtelser for sejlads, hvor risikoen for undvigelse er højere, f.eks. til og fra havn i nærheden af Unionen i et tredjeland, der ikke har indført foranstaltninger svarende til direktiv 2003/87/EF.
- (30) Emissioner fra skibe på under 5 000 bruttotonnage udgør mindre end 15 % af emissioner fra skibe under hensyntagen til dette direktivs anvendelsesområde, men udledes af et stort antal skibe. Af hensyn til den administrative gennemførlighed er det for tidligt at medtage sådanne skibe under 5 000 bruttotonnage i EU ETS fra starten af søtransportens medtagelse, men deres medtagelse på et senere tidspunkt vil gøre EU ETS mere effektivt og potentielt reducere undvigende adfærd ved brug af skibe under bruttotonnagetærsklen på 5 000 bruttotonnage. Kommissionen bør derfor senest den 31. december 2026 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den bør undersøge gennemførligheden og de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af at medtage emissioner fra skibe på under 5 000 bruttotonnage i direktiv 2003/87/EF, herunder offshoreskibe.
- (31) Den person eller organisation, der er ansvarlig for overensstemmelsen med EU ETS, bør være rederiet, der defineres som rederen eller en anden organisation eller person, såsom forvalteren eller bareboat-charterer, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved denne ansvarsoverdragelse har påtaget sig alle pligter og ansvarsområder, der pålægges ved den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening. Denne definition er baseret på definitionen af »selskab« i artikel 3, litra d), i forordning (EU) 2015/757 og i overensstemmelse med det globale dataindsamlingssystem, som IMO indførte i 2016.
- (32) Emissionerne fra et skib afhænger bl.a. af de energieffektivitetsforanstaltninger for fartøjet, som rederen træffer, og af brændstoffet, lasten og skibets rute og hastighed, som kan kontrolleres af en anden enhed end rederen. Ansvar for at købe brændstof eller træffe operationelle beslutninger, der påvirker skibets drivhusgasemissioner, kan overtages af en anden enhed end rederiet i henhold til en kontraktlig aftale. På tidspunktet for kontraktforhandlingen vil navnlig sidstnævnte aspekter ikke være kendte, og de endelige emissioner fra det skib, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, vil derfor være uvisse. Medmindre kulstofomkostningerne lægges over på den enhed, der driver skibet, vil incitamenterne til at gennemføre operationelle foranstaltninger for brændstofeffektivitet imidlertid være begrænsede. I overensstemmelse med princippet om, at »forureneren betaler«, og for at tilskynde til effektivitetsforanstaltninger og indførelse af renere brændstoffer bør rederiet derfor i henhold til national ret kunne kræve godtgørelse af omkostningerne ved returnering af kvoter fra den enhed, der er direkte ansvarlig for de beslutninger, der påvirker skibets drivhusgasemissioner.

Selv om en sådan godtgørelsesmekanisme kan være underlagt en kontraktmæssig aftale, bør medlemsstaterne for at mindske de administrative omkostninger ikke være forpligtet til at sikre eller kontrollere, at der findes sådanne kontrakter, men bør i stedet i national ret fastsætte en lovbestemt ret for rederiet til at modtage godtgørelse og den tilsvarende adgang til klage og domstolsprøvelse for at håndhæve denne ret. Af samme grunde bør denne ret, herunder eventuelle konflikter vedrørende godtgørelse mellem rederiet og den enhed, der driver skibet, ikke indvirke på rederiets forpligtelser over for den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi eller de håndhævelsesforanstaltninger over for et sådant rederi, der kan være nødvendige for at sikre, at direktiv 2003/87/EF overholdes fuldt ud af rederiet. Da formålet med bestemmelsen om retten til refusion — navnlig for så vidt angår et rederis overholdelse af forpligtelserne i dette direktiv over for en medlemsstat — er tæt forbundet med Unionen, er det samtidig vigtigt, at denne ret respekteres i hele Unionen i alle kontraktforhold, der gør det muligt for en anden enhed end rederen at fastlægge den transporterede last eller skibets rute og hastighed på en måde, der sikrer lige konkurrence på det indre marked, hvilket kan omfatte bestemmelser, der forhindrer parterne i sådanne kontraktmæssige aftaler i at omgå retten til godtgørelse ved at inkludere en lovvalgsklausul.

- (33) For at mindske den administrative byrde for rederierne bør kun én medlemsstat være ansvarlig for hvert rederi. Kommissionen bør offentliggøre en foreløbig liste over rederier, der har udført en søtransportaktivitet, der er omfattet af EU ETS, med angivelse af den administrerende myndighed for et rederi. Listen bør ajourføres regelmæssigt og mindst hvert år for at omfordele rederier til en anden sådan administrerende myndighed, hvis det er relevant. For rederier, der er registreret i en medlemsstat, bør den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi være den pågældende medlemsstat. For rederier, der er registreret i et tredjeland, bør den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi være den medlemsstat, hvor rederiet i de foregående fire overvågningsår har haft det største anslåede antal havneanløb fra sejlads, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF. For rederier, der er registreret i et tredjeland, og som ikke har udført en sejlads inden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF inden for de foregående fire overvågningsår, bør den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi være den medlemsstat, hvortil et skib fra rederiet påbegyndte eller afsluttede sin første sejlads, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde. Kommissionen bør alt efter tilfældet hvert andet år offentliggøre og ajourføre en liste over rederier, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, eventuelt med angivelse af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi. For at sikre ligebehandling af rederier bør medlemsstaterne følge harmoniserede regler for administration af rederier, som de har ansvaret for, i overensstemmelse med de nærmere regler, der fastsættes af Kommissionen.
- (34) Medlemsstaterne bør sikre, at de rederier, de administrerer, opfylder kravene i direktiv 2003/87/EF. I tilfælde af, at et rederi ikke overholder disse krav, og hvis eventuelle håndhævelsesforanstaltninger truffet af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi ikke har sikret overholdelse, bør medlemsstaterne handle solidarisk. Som en sidste udvej bør medlemsstaterne med undtagelse af den medlemsstat, hvis flag skibet fører, kunne nægte skibe adgang under det pågældende rederis ansvar, og den medlemsstat, hvis flag skibet fører, bør kunne tilbageholde skibet.
- (35) Rederierne bør overvåge og indberette deres aggregerede emissionsdata fra søtransportaktiviteter på rederiniveau i overensstemmelse med reglerne i forordning (EU) 2015/757. Rapporterne om aggregerede emissionsdata på rederiniveau bør verificeres i overensstemmelse med reglerne i nævnte forordning. Ved udførelsen af verifikation på rederiniveau bør verifikatoren ikke verificere emissionsrapporterne på skibsniveau eller rapporterne på skibsniveau, såfremt et skib skifter rederi, da disse rapporter på skibsniveau allerede vil være blevet verificeret.
- (36) På grundlag af erfaringerne fra lignende opgaver i forbindelse med miljøbeskyttelse bør Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) eller en anden relevant organisation, hvor det er relevant og i overensstemmelse med dets mandat, bistå Kommissionen og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2003/87/EF. På grund af sine erfaringer med gennemførelsen af forordning (EU) 2015/757 og dets IT-værktøjer bør EMSA bistå de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi, navnlig med hensyn til overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra søtransportaktiviteter, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, ved at lette udvekslingen af oplysninger eller udvikle retningslinjer og kriterier.

Kommissionen bør med bistand fra EMSA bestræbe sig på at udvikle passende overvågningsværktøjer og vejledning for at lette og koordinere kontrol- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med anvendelsen af direktiv 2003/87/EF på søtransport. Sådanne værktøjer bør, så vidt det er praktisk muligt, stilles til rådighed for medlemsstaterne og verifikatorerne for bedre at sikre en robust håndhævelse af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2003/87/EF.

- (37) Sideløbende med vedtagelsen af dette direktiv ændres forordning (EU) 2015/757 for at fastsætte de overvågnings-, rapporterings- og verifikationsregler, der er nødvendige for en udvidelse af EU ETS til at omfatte søtransportaktiviteter og for at sikre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper.
- (38) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392⁽¹³⁾ ændredes artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF for at give alle driftsledere mulighed for at anvende alle udstedte kvoter. Kravet om, at drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde en forpligtelse til at returnere kvoter i henhold til nævnte direktivs artikel 6, stk. 2, litra e), bør tilpasses i overensstemmelse hermed.
- (39) For at nå Unionens emissionsreduktionsmål for 2030 vil det kræve en reduktion af emissionerne i de sektorer, der er omfattet af EU ETS, på 62 % i forhold til 2005. Den samlede kvotemængde i EU ETS skal reduceres for at skabe det nødvendige langsigtede kulstofprissignal og fremme denne dekarboniseringsgrad. Den samlede kvotemængde bør reduceres i 2024 og 2026 for at bringe den mere i overensstemmelse med de faktiske emissioner. Med henblik herpå bør den lineære reduktionsfaktor desuden øges i 2024 og i 2028, også under hensyntagen til medtagelsen af emissioner fra søtransport. Emissionsloftets stejlere forløb som følge af disse ændringer vil resultere i betydeligt større kumulative emissionsreduktioner frem til 2030, end det ville have været tilfældet i henhold til direktiv (EU) 2018/410. Tallene vedrørende medtagelsen af søtransport bør udledes af de emissioner fra søtransportaktiviteter, der er omhandlet i artikel 3ga i direktiv 2003/87/EF og rapporteret i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757 for 2018 og 2019 i Unionen og staterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Den Europæiske Frihandelssammenslutning, justeret fra 2021 til 2024 med den lineære reduktionsfaktor for året 2024. Den lineære reduktionsfaktor bør i 2024 blive anvendt på stigningen i den samlede kvotemængde i Unionen i det år.
- (40) Opfyldelsen af de øgede klimaambitioner vil kræve, at betydelige offentlige og private ressourcer fra Unionen og medlemsstaterne afsættes til klimaomstillingen. For at supplere og styrke de betydelige klimarelaterede udgifter i EU-budgettet bør alle auktionsindtægter, der ikke tildeles EU-budgettet i form af egne indtægter, eller den tilsvarende økonomiske værdi af sådanne auktionsindtægter, anvendes til klimarelaterede formål, med undtagelse af de indtægter, der anvendes til at kompensere indirekte kulstofomkostninger. Listen over klimarelaterede formål i artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF bør udvides til at omfatte andre formål med en positiv indvirkning på miljøet. Dette bør omfatte anvendelse af finansiel støtte til at håndtere sociale aspekter i lav- og mellemindkomsthusholdninger ved at reducere forvridende skatter og gennem målrettede lempelser af afgifter og gebyrer for el fra vedvarende energikilder. Medlemsstaterne bør hvert år aflægge rapport om anvendelsen af auktionsindtægter i overensstemmelse med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽¹⁴⁾ med angivelse af, hvis det er relevant og efter omstændighederne, hvilke indtægter, der er anvendt, og de foranstaltninger, der er truffet, for at gennemføre deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og deres territoriale planer for retfærdig omstilling.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at videreføre de nuværende begrænsninger af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter og forberede gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021 (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 7).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (41) Medlemsstaternes auktionsindtægter vil stige som følge af medtagelsen af søtransport i EU ETS. Medlemsstaterne opfordres derfor til at øge anvendelsen af indtægter fra EU ETS i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF for at bidrage til beskyttelse, genopretning og bedre forvaltning af havøkosystemer, navnlig beskyttede havområder.
- (42) Der er behov for betydelige finansielle ressourcer til at gennemføre målene i Parisaftalen i udviklingslandene, og i Glasgowklimaafspraken opfordres industrilandsparter til hurtigst muligt og i væsentlig grad at øge deres klimafinansiering. I sine konklusioner om forberedelserne til den 27. partskonference (COP 27) under UNFCCC om, minder Rådet om, at Unionen og dets medlemsstater er de største bidragsydere til international offentlig klimafinansiering og har mere end fordoblet deres bidrag til klimafinansiering til støtte for udviklingslandene siden 2013. I disse konklusioner fornyer Rådet desuden det stærke tilsagn fra Unionen og dets medlemsstater om fortsat at øge deres internationale klimafinansiering til de udviklede landes mål om i fællesskab at mobilisere mindst 100 mia. USD om året så hurtigt som muligt og frem til 2025 fra mange forskellige kilder og forventer, at målet vil blive nået i 2023.
- (43) For at imødegå de fordelingsmæssige og sociale virkninger af omstillingen i lavindkomstmedlemsstater bør yderligere 2,5 % af den samlede mængde kvoter i Unionen fra 2024 til 2030 desuden anvendes til at finansiere energiomstillingen i medlemsstater med et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger på under 75 % af EU-gennemsnittet i årene 2016-2018 ved hjælp af den moderniseringsfond, der er omhandlet i artikel 10d i direktiv 2003/87/EF.
- (44) De støttemodtagende medlemsstater bør kunne anvende de midler, der tildeles moderniseringsfonden, til at finansiere investeringer i de tilstødende EU-grænseregioner, når dette er relevant for energiomstillingen i de støttemodtagende medlemsstater.
- (45) Der bør indføres yderligere incitamenter til at reducere drivhusgasemissionerne ved hjælp af omkostningseffektive teknikker. Med henblik herpå bør gratistildelingen af emissionskvoter til stationære anlæg fra 2026 og fremefter være betinget af investeringer i teknikker til at øge energieffektiviteten og reducere emissionerne, navnlig for store energiforbrugeres vedkommende. Kommissionen bør sikre, at anvendelsen af denne konditionalitet ikke indvirker negativt på de lige konkurrencevilkår, den miljømæssige integritet eller ligebehandlingen af anlæg i hele Unionen. Kommissionen bør derfor, uden at det berører de regler, der finder anvendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁵⁾, vedtage delegerede retsakter, der supplerer dette direktiv, for at løse eventuelle problemer, der navnlig konstateres med hensyn til ovennævnte principper, og fastsætte administrativt enkle regler for anvendelsen af konditionaliteten. Disse regler bør — under anvendelse af den fastlagte procedure for nationale gennemførelsesforanstaltninger — udgøre en del af de generelle regler om gratistildeling og fastsætte tidsfrister, kriterier for anerkendelse af iværksatte energieffektivitetsforanstaltninger og alternative foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner. Desuden bør incitamenterne for anlæg med høj drivhusgasintensitet til at mindske drivhusgasemissionerne styrkes yderligere. Med henblik herpå bør gratistildelingen af emissionskvoter til de 20 % stationære anlæg med den højeste emissionsintensitet i henhold til et givet produktbenchmark fra 2026 og videre frem også være betinget af, at der udarbejdes og gennemføres klimaneutralitetsplaner.
- (46) Kulstofgrænsetilpasningsmekanismen (CBAM), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 ⁽¹⁶⁾, skal erstatte de mekanismer, der er oprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF for at imødegå risikoen for kulstoflækage. I det omfang sektorer og delsektorer er omfattet af denne foranstaltning, bør de ikke modtage gratistildeling. Der er imidlertid behov for en midlertidig udfasning af gratiskvoter for at give producenter, importører og forhandlere mulighed for at tilpasse sig den nye ordning. Reduktionen af gratistildelingen bør gennemføres ved at anvende en faktor på gratistildeling til CBAM-sektorer, mens CBAM indføres. CBAM-faktoren bør være på 100 % for perioden mellem ikrafttrædelsen af nævnte forordning og udgangen af 2025, og bør på grundlag af anvendelsen af bestemmelser, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 36, stk. 2, litra b), være på 97,5 % i 2026, 95 % i 2027, 90 % i 2028, 77,5 % i 2029, 51,5 % i 2030, 39 % i 2031, 26,5 % i 2032 og 14 % i 2033. Fra 2034 bør der ikke anvendes nogen CBAM-faktor.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme (se side 52 i denne EUT).

De relevante delegerede retsakter om gratistildeling bør tilpasses i overensstemmelse hermed for de sektorer og delsektorer, der er omfattet af CBAM. Den gratistildeling, der ikke længere gives til CBAM-sektorerne på grundlag af denne beregning (CBAM-efterspørgsel), skal føjes til innovationsfonden med henblik på at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, kulstofopsamling og -anvendelse (CCU), opsamling, transport og geologisk lagring af kulstof (CCS), vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer. Der bør i den forbindelse lægges særlig vægt på projekter i CBAM-sektorer. For at respektere den andel af gratistildelingen, der er til rådighed for sektorer, der ikke er CBAM-sektorer, bør den endelige mængde, der skal fratrækkes gratistildelingen, og som skal gøres tilgængelig under innovationsfonden, beregnes på grundlag af den andel, som CBAM-efterspørgslen udgør i forhold til behovet for gratistildeling i alle sektorer, der modtager gratistildeling.

- (47) For at afbøde potentielle risici for kulstoflækage i forbindelse med varer, der er omfattet af CBAM og produceret i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, som ikke anvender EU ETS eller en lignende kulstofprissætningsmekanisme, bør der foretages en vurdering inden udløbet af overgangsperioden i henhold til forordning (EU) 2023/956. Konkluderes det i denne vurdering, at der foreligger en sådan risiko for kulstoflækage, bør Kommissionen, såfremt det er relevant, fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at håndtere denne risiko for kulstoflækage på en måde, der er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens -regler. Desuden bør medlemsstaterne kunne anvende auktionsindtægter til at imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i CBAM-sektorer og i overensstemmelse med statsstøttereglerne. I tilfælde af at kvoter som stammer fra en reduktion af gratistildelinger i henhold til konditionalitetsreglerne ikke anvendes fuldt ud til at undtage de anlæg, der har den laveste drivhusgasintensitet, fra den tværsektorielle korrektion, bør 50 % af disse restkvoter føjes til innovationsfonden. De øvrige 50 % bør auktioneres på vegne af medlemsstaterne, og de bør anvende indtægten derfra til at imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i CBAM-sektorer.
- (48) For bedre at afspejle de teknologiske fremskridt, samtidig med at der sikres emissionsreduktionsincitamenter og passende belønning af innovation, bør minimumsjusteringen af benchmarkværdierne øges fra 0,2 % til 0,3 % om året, og den maksimale justering bør øges fra 1,6 % til 2,5 % om året. For perioden fra 2026 til 2030 bør benchmarkværdierne derfor justeres inden for et interval på 6 % til 50 % sammenlignet med den værdi, der var gældende i perioden fra 2013 til 2020. For at skabe forudsigelighed for anlæg bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling så hurtigt som muligt inden begyndelsen af perioden fra 2026 til 2030.
- (49) For at give incitament til nye banebrydende teknologier i stålindustrien, for at undgå en markant uforholdsmæssig nedsættelse af benchmarkværdien og i lyset af stålindustriens særlige situation, eksempelvis den høje emissionsintensitet, den internationale markedsstruktur og EU-markedsstrukturen, er det nødvendigt at udelukke anlæg, der var i drift i referenceperioden fra 2021 til 2022, og som ellers ville blive medtaget i denne beregning som følge af revisionen af definitionen af produktbenchmarket for vart metal, fra beregningen af benchmarkværdien for varmt metal for perioden fra 2026 til 2030.
- (50) For at belønne de bedst præsterende virksomheder og innovation bør anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer ligger under gennemsnittet for de 10 % mest effektive anlæg i henhold til et givet benchmark, udelukkes fra anvendelsen af den tværsektorielle korrektionsfaktor. Kvoter, der på grund af en reduktion af gratistildelingen i henhold til konditionalitetsreglerne ikke bliver tildelt, bør anvendes til at dække underskuddet i reduktionen af gratistildelinger som følge af udelukkelsen af de bedst præsterende virksomheder fra anvendelsen af den tværsektorielle korrektionsfaktor.
- (51) For at fremskynde dekarboniseringen af økonomien og samtidig styrke Unionens industrielle konkurrenceevne, bør yderligere 20 millioner kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis, og yderligere fem millioner kvoter fra den mængde, der ellers kunne bortauktioneres, stilles til rådighed for innovationsfonden. I forbindelse med revisionen af tidsplanen for og rækkefølgen af auktioneringen for den ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010⁽¹⁷⁾ oprettede innovationsfond i lyset af de ændringer, der indføres ved nærværende direktiv, bør Kommissionen overveje at stille flere ressourcer til rådighed i de første år af gennemførelsen af det reviderede direktiv 2003/87/EF for at sætte gang i dekarboniseringen af relevante sektorer.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

- (52) En samlet tilgang til innovation er afgørende for at nå målene i forordning (EU) 2021/1119. På EU-plan støttes den nødvendige forsknings- og innovationsindsats bl.a. gennem Horisont Europa, som omfatter betydelig finansiering og nye instrumenter for de sektorer, der er omfattet af EU ETS. Kommissionen bør derfor efterstræbe synergier med Horisont Europa og, hvor det er relevant, med andre EU-finansieringsprogrammer.
- (53) Innovationsfonden bør støtte innovative teknikker, processer og teknologier, herunder opskalering af sådanne teknikker, processer og teknologier, med henblik på en bred udrulning af disse i hele Unionen. Banebrydende innovation bør prioriteres ved udvælgelsen af projekter, der støttes gennem tilskud.
- (54) Anvendelsesområdet for den innovationsfond, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF, bør udvides til at støtte innovation inden for kulstoffattige og kulstoffrie teknologier og processer, der vedrører brændstoffsforbruget i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, herunder kollektive transportformer såsom offentlig transport og rutebiltjenester. Innovationsfonden bør desuden tjene til at støtte investeringer i dekarbonisering af søtransport, herunder investeringer i skibes energieffektivitet, havne og nærskibsfart, i elektrificering af sektoren, i bæredygtige alternative brændstoffer såsom hydrogen og ammoniak, der produceres af vedvarende energikilder, i nulemissionsteknologier såsom vindteknologier, og i innovation med hensyn til skibe med isklasse. Der bør lægges særlig vægt på innovative projekter, der bidrager til at dekarbonisere den maritime sektor og reducere alle dens klimapåvirkninger, herunder emissioner af sodpartikler. Kommissionen bør i den forbindelse sørge for særlige emner i indkaldelser af forslag under innovationsfonden. Der bør i disse indkaldelser tages hensyn til spørgsmål vedrørende beskyttelse af biodiversitet, støj og vandforurening. For så vidt angår søtransport, bør projekter med en klar merværdi for Unionen være støtteberettigede.
- (55) I henhold til artikel 9 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1122 ⁽¹⁸⁾ gælder det, at hvis luftfartøjsoperatører ikke længere udfører flyvninger, der er omfattet af EU ETS, gives deres konti status af »udelukket«, og der må ikke længere igangsættes processer fra disse konti. For at bevare EU ETS's miljømæssige integritet bør kvoter, der ikke udstedes til luftfartøjsoperatører, fordi de har indstillet driften, anvendes til at dække manglende returnering fra disse operatørers side, og eventuelle overskydende kvoter bør anvendes til at fremskynde indsatsen for at tackle klimaændringer ved at blive overført til innovationsfonden.
- (56) Teknisk bistand fra Kommissionen med fokus på medlemsstater, som hidtil kun har indsendt få eller ingen projekter, vil bidrage til at opnå et stort antal projektansøgninger om finansiering fra innovationsfonden i alle medlemsstater. Denne bistand bør bl.a. støtte aktiviteter, der har til formål at forbedre kvaliteten af forslag til projekter i de medlemsstater, hvorfra der er indsendt få eller ingen projekter, f.eks. gennem udveksling af oplysninger, indhøstede erfaringer og bedste praksis, og styrke de nationale kontaktpunkters aktiviteter. Andre foranstaltninger med samme mål omfatter foranstaltninger til at øge kendskabet til finansieringsmuligheder og forbedre disse medlemsstaters kapacitet til at identificere og støtte potentielle projektansøgere. Projektpartnerskaber på tværs af medlemsstaterne og matchmaking mellem potentielle ansøgere, navnlig i forbindelse med større projekter, bør også fremmes.
- (57) For at forbedre medlemsstaternes rolle i forvaltningen af innovationsfonden og øge gennemsigtigheden bør Kommissionen aflægge rapport til Udvalget for Klimaændringer om gennemførelsen af innovationsfonden med en analyse af den forventede virkning af de tildelte projekter pr. sektor og pr. medlemsstat. Kommissionen bør også forelægge rapporten for Europa-Parlamentet og for Rådet og offentliggøre den. Med forbehold af ansøgernes samtykke bør Kommissionen efter afslutningen af en indkaldelse af forslag underrette medlemsstaterne om ansøgninger om finansiering til projekter på deres respektive områder og give dem nærmere oplysninger om de pågældende ansøgninger, så medlemsstaterne lettere kan koordinere støtten til projekter. Kommissionen bør desuden underrette medlemsstaterne om listen over forhåndsudvalgte projekter inden tildeling af støtten.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1122 af 12. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår driften af EU-registret (EUT L 177 af 2.7.2019, s. 3).

Medlemsstaterne bør sikre, at de nationale gennemførelsesbestemmelser ikke hæmmer innovation og er teknologi-neutrale, og Kommissionen bør yde teknisk bistand, navnlig til medlemsstater med lav effektiv deltagelse, for at forbedre den effektive geografiske deltagelse i innovationsfonden og øge den generelle kvalitet af de indsendte projekter. Kommissionen bør også sikre omfattende overvågning og rapportering, herunder oplysninger om fremskridt i retning af en effektiv kvalitetsbaseret geografisk dækning i hele Unionen og passende opfølgning.

- (58) Med henblik på tilpasning til den europæiske grønne pagts omfattende karakter bør der i forbindelse med udvælgelsesprocessen for projekter, der støttes gennem tilskud, gives prioritet til projekter, der håndterer flere miljøvirkninger. Med henblik på at støtte udbredelsen af de teknologier eller løsninger, der støttes, og en hurtigere markedsindtrængning bør der ske videndeling mellem projekter, der finansieres af innovationsfonden, andre relevante projekter og EU-baserede forskere, der har en legitim interesse.
- (59) Differencekontrakter (CD'er), kulstofdifferencekontrakter (CCD'er) og kontrakter med fast afgift er vigtige elementer til at udløse emissionsreduktioner i industrien gennem opskalering af nye teknologier og giver mulighed for at sikre investorer i innovative klimavenlige teknologier en pris, der belønner CO₂-emissionsreduktioner ud over dem, der følger af det fremherskende kulstofprinsniveau i EU ETS. Den vifte af foranstaltninger, som innovationsfonden kan støtte, bør udvides til at yde støtte til projekter gennem udbud, på grundlag af hvilke der tildeles CD'er, CCD'er eller kontrakter med fast afgift. Udbud vil være en vigtig mekanisme til at støtte udviklingen af dekarboniseringsteknologier og optimere brugen af de tilgængelige ressourcer. De vil også give sikkerhed for investorer i disse teknologier. Med henblik på at minimere eventualforpligtelser for Unionens budget bør der i forbindelse med udformningen af CD'er og CCD'er sikres risikoreduktion og passende dækning ved hjælp af en budgetmæssig forpligtelse, der som minimum giver fuld dækning i de første to runder af CD'er og CCD'er, med bevillinger, der hidrører fra indtægterne fra auktionering af kvoter, som er tildelt i henhold til artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF.

For så vidt angår kontrakter med fast afgift består der ikke sådanne risici, da den retlige forpligtelse vil være dækket af en tilsvarende budgetmæssig forpligtelse. Desuden bør Kommissionen, når de to første runder af CD'er og CCD'er er afsluttet, og hver gang det herefter er nødvendigt, foretage en kvalitativ og kvantitativ vurdering af de finansielle risici, der er forbundet med gennemførelsen af dem. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt baseret på resultaterne af denne vurdering for at fastsætte en passende tilførselssats i stedet for fuld dækning for efterfølgende runder af CD'er og CCD'er. Ved en sådan tilgang bør der tages hensyn til alle forhold, der kan reducere den finansielle risiko for Unionens budget, ud over de kvoter, der er til rådighed i innovationsfonden, såsom eventuel ansvarsdeling med medlemsstaterne på frivillig basis eller en eventuel genforsikringsmekanisme fra den private sektor. Det er derfor nødvendigt at fastsætte undtagelser fra dele af afsnit X i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁹⁾. Tilførselssatsen for de første to runder af CD'er og CCD'er bør være 100 %.

Uanset nævnte forordnings artikel 210, stk. 1, artikel 211, stk. 1 og 2, og artikel 218, stk. 1, bør der imidlertid i dette direktiv for så vidt går efterfølgende runder af CD'er og CCD'er fastsættes en minimumstilførselssats på 50 % samt et loft på 30 % for den andel af indtægterne fra innovationsfonden, der må anvendes til hensættelse, og Kommissionen bør på grundlag af erfaringerne fra de første to indkaldelser af forslag kunne præcisere den tilførselssats, der er nødvendig, og de indtægter, der skal anvendes til hensættelse. Den samlede ansvarshæftelse for Unionens budget bør derfor ikke overstige 60 % af indtægterne fra auktionering for innovationsfonden. Da tilførsler generelt vil komme fra innovationsfonden, bør der desuden ses bort fra reglerne i artikel 212, 213 og 214 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 for så vidt angår den fælles hensættelsesfond, som oprettes ved nævnte forordnings artikel 212. Differencekontrakters og CO₂-differencekontrakters nye karakter kan også nødvendiggøre undtagelser fra nævnte forordnings artikel 209, stk. 2, litra d) og h), eftersom de ikke er afhængige af gearing/multiplikatorer eller afhænger fuldstændigt af en forudgående vurdering, fra artikel 219, stk. 3, på grund af forbindelsen til artikel 209, stk. 2, litra d), samt fra artikel 219, stk. 6, da gennemførelsespartnere ikke vil have kredit- eller aktieeksponeringer under en garanti. Anvendelsen af eventuelle undtagelser fra forordning (EU, Euratom) 2018/1046 bør begrænses til, hvad der er nødvendigt. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at ændre den maksimale andel af indtægterne fra innovationsfonden, som må anvendes til tilførsler, til højst 20 procentpoint over det, som fastsættes i dette direktiv.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (60) Innovationsfonden er underlagt den generelle ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 ⁽²⁰⁾.
- (61) Hvis et anlægs aktivitet midlertidigt suspenderes, justeres gratistildelingen til de aktivitetsniveauer, der skal indberettes årligt. Desuden kan de kompetente myndigheder suspendere udstedelsen af emissionskvoter til anlæg, der har indstillet driften, så længe der ikke er dokumentation for, at de vil genoptage driften. Driftsledere bør derfor ikke længere være forpligtet til over for den kompetente myndighed at godtgøre, at deres anlæg vil genoptage produktionen inden for en nærmere angivet og rimelig frist i tilfælde af en midlertidig suspension af aktiviteterne.
- (62) Korrektioner af gratistildelinger til stationære anlæg i henhold til artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF kan kræve tildeling af yderligere gratiskvoter eller tilbageførsel af overskydende kvoter. De kvoter, der er reserveret til nytillkomne i henhold til artikel 10a, stk. 7, i direktiv 2003/87/EF, bør anvendes til disse formål.
- (63) Siden 2013 har elektricitetsproducenter været forpligtet til at købe alle de kvoter, de behøver til at producere elektricitet. Ikke desto mindre har nogle medlemsstater i overensstemmelse med artikel 10c i direktiv 2003/87/EF mulighed for at anvende midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren i perioden fra 2021 til 2030. Tre medlemsstater har valgt at benytte denne mulighed. I betragtning af behovet for hurtig dekarbonisering, navnlig i energisektoren, bør de pågældende medlemsstater kun kunne anvende denne midlertidige gratistildeling til investeringer, der gennemføres indtil den 31. december 2024. De bør i det omfang, de beslutter, kunne føje eventuelle resterende kvoter for perioden fra 2021 til 2030, som ikke anvendes til sådanne investeringer, til den samlede mængde kvoter, som den pågældende medlemsstat modtager til auktionering, eller anvende dem til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden. Med undtagelse af fristen for tilkendegivelse heraf bør kvoter, der overføres til moderniseringsfonden, være underlagt de samme regler om investeringer, som finder anvendelse på de kvoter, der allerede er overført i henhold til artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. For at sikre forudsigelighed og gennemsigtighed med hensyn til de kvotemængder, der er til rådighed for enten auktionering eller den midlertidige gratistildeling, og med hensyn til de aktiver, som moderniseringsfonden forvalter, bør medlemsstaterne senest den 15. maj 2024 underrette Kommissionen om de resterende kvotemængder, der skal anvendes til hvert respektive formål.
- (64) Moderniseringsfondens anvendelsesområde bør tilpasses Unionens seneste klimamål ved at kræve, at investeringer er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt og forordning (EU) 2021/1119, og fjerne støtten til investeringer i forbindelse med energiproduktion på grundlag af fossile brændstoffer, undtagen for så vidt angår støtte til sådanne investeringer fra indtægter hidrørende fra kvoter, som frivilligt overføres til moderniseringsfonden i overensstemmelse med artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Desuden bør der fortsat på visse betingelser kunne gives begrænset støtte til fossile brændstoffer med indtægter fra de tildelinger, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, navnlig hvis aktiviteten betragtes som miljømæssigt bæredygtig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ⁽²¹⁾ og for så vidt angår de kvoter, der auktioneres indtil 2027. For sidstnævnte kategori af kvoter bør downstream-anvendelser af ikke-faste fossile brændstoffer desuden ikke støttes med indtægter fra kvoter, der auktioneres efter 2028. Endvidere bør den procentdel af moderniseringsfonden, der skal afsættes til prioriterede investeringer, øges til 80 % for de kvoter fra moderniseringsfonden, der overføres i overensstemmelse med artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og som omhandlet i nævnte direktivs artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, og til 90 % for den yderligere mængde på 2,5 % fra den samlede mængde kvoter i Unionen.

Energieffektivitet, herunder inden for industri, transport, bygninger, landbrug og affald, opvarmning og køling fra vedvarende energikilder samt støtte til husholdninger med henblik på at bekæmpe energifattigdom, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, bør være omfattet af de prioriterede investeringers anvendelsesområde. For at øge gennemsigtigheden og bedre kunne vurdere virkningen af moderniseringsfonden bør investeringskomitéen årligt aflægge rapport til Udvalget for Klimaændringer om erfaringerne med evalueringen af investeringer, navnlig med hensyn til emissionsreduktioner og reduktionsomkostninger.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- (65) Ved direktiv (EU) 2018/410 blev der indført bestemmelser om medlemsstaternes annullering af kvoter fra deres auktionsmængde i tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område. I lyset af Unionens øgede klimaambitioner og den deraf følgende fremskyndede dekarbonisering af elsektoren er en sådan annullering blevet stadig mere relevant. Kommissionen bør derfor vurdere, om medlemsstaternes anvendelse af annullering kan lettes gennem en ændring af de relevante delegerede retsakter, som er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.
- (66) Justeringer af gratistildeling, der blev indført ved direktiv (EU) 2018/410 og fik virkning ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1842 ⁽²²⁾, forbedrede effektiviteten og incitamenterne i forbindelse med gratistildeling, men øgede det administrative byrde og gjorde den historiske dato for udstedelse af gratistildeling den 28. februar ikkeoperationel. For bedre at tage hensyn til justeringerne af gratistildeling er det hensigtsmæssigt at justere overholdelsescyklussen. De kompetente myndigheds frist for bevilling af gratistildeling bør derfor udskydes fra den 28. februar til den 30. juni, og driftsledernes frist for returnering af kvoter bør udskydes fra den 30. april til den 30. september.
- (67) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 ⁽²³⁾ fastsætter regler om overvågning af emissioner fra biomasse, som er i overensstemmelse med de regler om anvendelse af biomasse, der er fastsat i EU-lovgivningen om vedvarende energi. Efterhånden som lovgivningen bliver mere detaljeret om bæredygtighedskriterierne for biomasse med de seneste regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽²⁴⁾, bør tildelingen af gennemførelsesbeføjelser i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF udtrykkeligt udvides til at omfatte vedtagelsen af de nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse af bæredygtighedskriterier for biomasse i EU ETS, herunder biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Desuden bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere, hvordan der skal tages hensyn til lagring af emissioner fra blandinger af nulsatsbiomasse og biomasse, der ikke stammer fra kilder med nulsats.
- (68) Vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændstoffer kan være vigtige for at reducere drivhusgasemissionerne i sektorer, der er svære at dekarbonisere. Hvis genanvendte kulstofbrændstoffer og vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fremstilles af opsamlet CO₂ under en aktivitet, der er omfattet af dette direktiv, bør emissionerne medregnes under denne aktivitet. For at sikre, at vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændstoffer bidrager til reduktioner af drivhusgasemissionerne, og for at undgå dobbelttælling for brændstoffer, der gør dette, er det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udvide beføjelsen i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF til at omfatte Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige justeringer for, hvordan der kan tages hensyn til den eventuelle udledning af CO₂, på en måde der sikrer, at alle emissioner tælles med, også når sådanne brændstoffer produceres fra opsamlet CO₂ uden for Unionen, samtidig med at man undgår dobbelttælling og sikrer, at der er passende incitament til at opsamle emissioner, idet der også tages hensyn til behandlingen af disse brændstoffer i henhold til direktiv (EU) 2018/2001.
- (69) Da CO₂ også forventes at blive transporteret med andre midler end rørledninger, f.eks. med skib og lastbil, bør den nuværende dækning i bilag I til direktiv 2003/87/EF for transport af drivhusgasser med henblik på oplagring udvides til at omfatte alle transportmidler af hensyn til ligebehandling, og uanset om transportmidlet er omfattet af EU ETS. Hvis emissionerne fra transporten også er omfattet af en anden aktivitet i henhold til direktiv 2003/87/EF, bør emissionerne medregnes under denne anden aktivitet for at undgå dobbelttælling.

⁽²²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1842 af 31. oktober 2019 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår yderligere regler for justeringer af gratistildelingen af emissionskvoter som følge af ændringer i aktivitetsniveauet (EUT L 282 af 4.11.2019, s. 20).

⁽²³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- (70) Udelukkelsen fra EU ETS af anlæg, der udelukkende anvender biomasse, har ført til situationer, hvor anlæg, der forbrænder en stor andel af biomasse, har opnået uventede fortjenester ved at modtage gratiskvoter, der langt overstiger de faktiske emissioner. Der bør derfor indføres en tærskelværdi for biomasseforbrænding med nulsats, over hvilke anlæg er udelukket fra EU ETS. Indførelsen af en tærskel vil skabe større sikkerhed med hensyn til, hvilke anlæg der er omfattet af EU ETS, og gøre det muligt at fordele gratiskvoter mere ligeligt til navnlig de sektorer, hvor risikoen for kulstoflækage er større. Tærsklen bør fastsættes til et niveau på 95 % for at afveje fordele og ulemper for anlæg ved fortsat at være omfattet af anvendelsesområdet for EU ETS. Anlæg, der har bevaret den fysiske kapacitet til at forbrænde fossile brændstoffer, bør derfor ikke gives incitament til igen at anvende sådanne brændstoffer. En tærskel på 95 % vil sikre, at hvis et anlæg anvender fossile brændstoffer med det formål fortsat at være omfattet af EU ETS for at kunne nyde godt af gratisdeling af kvoter, vil de kulstofomkostninger, der er forbundet med anvendelsen af disse fossile brændstoffer, være tilstrækkeligt store til at virke afskrækkende.

Denne tærskel vil også sikre, at anlæg, der anvender en betydelig mængde fossile brændstoffer, fortsat vil være omfattet af EU ETS' overvågningsforpligtelser, således at potentiel omgåelse af eksisterende overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforpligtelser undgås. Samtidig bør anlæg, der forbrænder en lavere andel af nulsatsbiomasse, fortsat gennem en fleksibel mekanisme tilskyndes til at reducere forbrændingen af fossile brændstoffer yderligere, samtidig med at de forbliver omfattet af EU ETS, indtil deres anvendelse af bæredygtig biomasse er så omfattende, at deres medtagelse i EU ETS ikke længere er berettiget. Desuden har erfaringer vist, at udelukkelsen af anlæg, der udelukkende anvender biomasse, hvilket i realiteten er en tærskel på 100 % bortset fra forbrænding af fossile brændstoffer i opstarts- og nedlukningsfasen, kræver en revurdering og en mere præcis definition. Tærsklen på 95 % giver mulighed for forbrænding af fossile brændstoffer i opstarts- og nedlukningsfasen.

- (71) For at give incitament til udbredelsen af kulstoffattige og kulstoffrie teknologier skal medlemsstaterne give driftsledere mulighed for at forblive omfattet af EU ETS indtil udløbet af den indeværende og den næste femårsperiode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, hvis anlægget ændrer sin produktionsproces for at reducere sine drivhusgasemissioner og ikke længere opfylder tærsklen på 20 MW for den samlede nominelle indfyrede termiske effekt.
- (72) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) offentliggjorde sin endelige rapport om emissionskvoter og de tilhørende derivater den 28. marts 2022. Rapporten indeholder en omfattende analyse af det europæiske kvotemarkeds integritet og har givet ekspertise og anbefalinger vedrørende opretholdelsen af et velfungerende kvotemarked. Med henblik på løbende overvågning af markedets integritet og gennemsigtighed bør ESMA's rapportering foregå regelmæssigt. ESMA vurderer allerede markedsudviklingen og fremsætter om nødvendigt henstillinger inden for sit kompetenceområde i sin rapport om tendenser, risici og sårbarheder i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁵⁾. En analyse af det europæiske kvotemarked, som omfatter auktioner over emissionskvoter, handel på markedspladsen og OTC-handel med emissionskvoter og derivater heraf, bør indgå i denne årlige rapportering. Denne forpligtelse vil føre til en strømning af ESMA's rapportering og muliggøre sammenligninger på tværs af markeder, navnlig på grund af stærke koblinger mellem EU ETS og råvarederivatmarkederne.

En sådan regelmæssig analyse af ESMA bør navnlig overvåge eventuel markedsvolatilitet og prisudvikling, forløbet af auktioner- og handelsoperationer på markederne, likviditeten og de handlede volumener samt kategorierne af markedsdeltagere og deres handelsadfærd, herunder spekulation med en væsentlig indvirkning på priser. Dens vurdering bør, hvis det er relevant, omfatte anbefalinger om at forbedre markedets integritet og gennemsigtighed samt rapporteringsforpligtelserne og om at forbedre forebyggelsen og afsløringen af markedsmisbrug og bidrage til at opretholde velordnede markeder for emissionskvoter og de tilhørende derivater. Kommissionen bør tage behørigt hensyn til vurderingerne og henstillingerne i forbindelse med den årlige rapport om kvotemarkedet og, om nødvendigt, i rapporterne for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- (73) For yderligere at tilskynde til de investeringer, der er nødvendige for at dekarbonisere fjernvarme, og for at håndtere de sociale aspekter i forbindelse med høje energipriser og det høje intensitetsniveau for drivhusgasemissioner fra fjernvarmeanlæg i medlemsstater med en meget høj andel af emissioner fra fjernvarme sammenlignet med økonomiens størrelse bør driftsledere kunne ansøge om yderligere midlertidige gratistildelinger til fjernvarmeanlæg, og den ekstra værdi af gratistildelingen bør investeres med henblik på at nedbringe emissionerne betydeligt inden 2030. For at sikre, at disse reduktioner finder sted, bør den yderligere midlertidige gratistildeling være betinget af, at der foretages investeringer, og at der opnås emissionsreduktioner som fastsat i de klimaneutralitetsplaner, som driftslederne skal udarbejde for deres relevante anlæg.
- (74) Uventede eller pludselige uforholdsmæssigt store prisstigninger på kvotemarkedet kan indvirke negativt på forudsigeligheden på markedet, som er afgørende for planlægningen af dekarboniseringsinvesteringer. Derfor bør den foranstaltning, som finder anvendelse i tilfælde af uforholdsmæssigt store prisudsving på markedet for handel med emissionskvoter, og som er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, styrkes omhyggeligt for at forbedre dens evne til at reagere på uønskede prisudsving. Hvis den udløsende betingelse baseret på stigningen i den gennemsnitlige kvotepris opfyldes, bør denne regelbaserede beskyttelsesforanstaltning finde anvendelse automatisk, hvilket resulterer i et på forhånd fastsat antal kvoter fra den markedsstabilitetsreserve, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814⁽²⁶⁾. Den udløsende betingelse bør overvåges nøje af Kommissionen og offentliggøres på månedsbasis med henblik på at forbedre gennemsigtigheden. For at sikre en korrekt auktionering af de kvoter, der frigives fra markedsstabilitetsreserven i henhold til denne beskyttelsesforanstaltning, og forbedre forudsigeligheden på markedet bør denne foranstaltning først finde anvendelse igen, når der er gået mindst tolv måneder efter afslutningen af den foregående frigivelse af kvoter på markedet under foranstaltningen.
- (75) I Kommissionens meddelelse af 17. september 2020 med titlen: »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne« understreges det, at det er en særlig udfordring at reducere emissionerne i bygningssektoren og vejtransportsektoren. Kommissionen meddelte derfor, at en yderligere udvidelse af emissionshandelen kunne omfatte emissioner fra bygninger og vejtransport, idet den påpegede, at der ville være store fordele ved at dække alle emissioner fra brændstofferforbrænding. Emissionshandel bør finde anvendelse på brændstoffer, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren, vejtransportsektoren samt i andre sektorer, der svarer til industrielle aktiviteter, som ikke er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, såsom opvarmning af industrieanlæg (»bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer«). For disse sektorer bør der oprettes et særskilt, men parallelt emissionshandelssystem for at undgå enhver forstyrrelse af det velfungerende emissionshandelssystem for stationære anlæg og luftfart. Det nye system ledsages af supplerende politikker, der skaber forventninger hos markedsdeltagerne og sigter mod at give et kulstofprissignal for hele økonomien, samtidig med at det indeholder foranstaltninger til at undgå unødige prisvirkninger. Tidligere erfaringer har vist, at udviklingen af det nye system kræver, at der etableres et effektivt overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystem. Med henblik på at sikre synergier og sammenhæng med Unionens eksisterende infrastruktur for EU ETS er det hensigtsmæssigt at indføre et emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer gennem en ændring af direktiv 2003/87/EF.
- (76) For at etablere den nødvendige gennemførelsesramme og skabe en rimelig tidsramme for at nå 2030-målet bør emissionshandelen i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer starte i 2025. I løbet af de første år bør de regulerede enheder forpligtes til at være i besiddelse af en drivhusgasemissionstilladelse og indberette deres emissioner for årene 2024 til 2026. Udstedelsen af kvoter og overholdelsesforpligtelserne for disse enheder bør finde anvendelse fra 2027. Denne sekvensering vil gøre det muligt at starte emissionshandelen i disse sektorer på en velordnet og effektiv måde. Det vil også gøre det muligt at indføre foranstaltninger for at sikre en socialt retfærdig indførelse af emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer med henblik på at afbøde kulstofprisen indvirkning på sårbare husholdninger og transportbrugere.
- (77) På grund af det meget store antal små udledere i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer er det ikke muligt at fastlægge reguleringspunktet for enheder, der udleder drivhusgasser direkte, som det er tilfældet for stationære anlæg og luftfart. Af hensyn til den tekniske gennemførlighed og den administrative effektivitet er det derfor mere hensigtsmæssigt at fastlægge reguleringspunktet længere opstrøms i forsyningskæden. Den retsakt, der udløser overholdelsesforpligtelsen i forbindelse med det nye emissionshandelssystem, bør være overgangen til

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

forbrug af brændstoffer, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren og vejtransportsektoren, herunder til vejtransport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring, og i de andre sektorer, som svarer til industrielle aktiviteter, der ikke er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF. For at undgå dobbelt dækning bør overgangen til forbrug af brændstoffer, der anvendes i aktiviteter i henhold til bilag I til nævnte direktiv ikke være omfattet.

- (78) De regulerede enheder i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer og reguleringspunktet bør defineres i overensstemmelse med den punktafgiftsordning, der er indført ved Rådets direktiv (EU) 2020/262 ⁽²⁷⁾, med de nødvendige tilpasninger, da nævnte direktiv allerede fastlægger et solidt kontrolsystem for alle mængder brændstof, der overgår til forbrug med henblik på betaling af punktafgifter. Endelige forbrugere af brændstoffer i disse sektorer bør ikke være underlagt forpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF.
- (79) De regulerede enheder, der er omfattet af emissionshandelssystemet i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, bør være underlagt de samme krav til drivhusgasemissionstilladelser som driftsledere af stationære anlæg. Det er nødvendigt at fastsætte regler for ansøgninger om tilladelser, betingelser for udstedelse af tilladelser, indhold og revision samt eventuelle ændringer vedrørende den regulerede enhed. For at det nye system kan iværksættes på en velordnet måde, bør medlemsstaterne sikre, at regulerede enheder, der er omfattet af det nye emissionshandelssystem, har en gyldig tilladelse fra systemets start i 2025.
- (80) Den samlede mængde kvoter til det nye emissionshandelssystem bør følge et lineært forløb for at nå emissionsreduktionsmålet for 2030, idet der tages hensyn til bygningssektoren og vejtransportsektoren omkostningseffektive bidrag på 43 % emissionsreduktioner frem til 2030 i forhold til 2005 og til bidraget fra de øvrige sektorer, et kombineret omkostningseffektivt bidrag på 42 % emissionsreduktioner frem til 2030 i forhold til 2005. Den samlede kvotemængde bør fastsættes første gang i 2027 for at følge et forløb begyndende i 2024 fra værdien af emissionsgrænserne for 2024, beregnet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽²⁸⁾ på grundlag af referenceemissionerne for de omfattede sektorer for 2005 og perioden fra 2016 til 2018 som fastsat i nævnte forordnings artikel 4, stk. 3. Den lineære reduktionsfaktor bør derfor fastsættes til 5,10 %. Fra 2028 bør den samlede kvotemængde fastsættes på grundlag af de gennemsnitlige rapporterede emissioner for årene 2024, 2025 og 2026 og bør falde med den samme absolutte årlige reduktionssats som fastsat fra 2024, hvilket svarer til en lineær reduktionsfaktor på 5,38 % sammenlignet med den sammenlignelige 2025-værdi af ovennævnte forløb. Hvis disse emissioner er betydeligt højere end denne forløbskurve, og hvis sådan afvigelse ikke skyldes små forskelle i emissionsmålingsmetoderne, bør den lineære reduktionsfaktor justeres for at nå det krævede emissionsreduktionsniveau i 2030.
- (81) Auktionering af kvoter er den enkleste og økonomisk mest effektive metode til tildeling af emissionskvoter og forhindrer også uventede fortjenester. Både bygningssektoren og vejtransportsektoren er under relativt lille eller ikkeeksisterende konkurrencepres fra lande uden for Unionen og er ikke udsat for en risiko for kulstoflækage. Kvoter til bygninger og vejtransport bør derfor kun tildeles via auktionering uden nogen gratistildeling.
- (82) For at sikre en gnidningsløs start for det nye emissionshandelssystem og under hensyntagen til de regulerede enheders behov for at sikre eller på forhånd købe kvoter for at mindske deres pris- og likviditetsrisiko bør en større mængde kvoter auktioneres tidligt. I 2027 bør auktionsmængderne derfor være 30 % højere end den samlede kvotemængde for 2027. Dette beløb vil være tilstrækkeligt til at skabe likviditet, både hvis emissionerne falder i overensstemmelse med de nødvendige reduktioner, og hvis emissionsreduktionerne kun gennemføres gradvist. De nærmere regler for denne forhåndsdistribution af auktionsmængder bør fastsættes i en delegeret retsakt vedrørende auktionering, der vedtages i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

⁽²⁷⁾ Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

- (83) Fordelingsreglerne for auktioneringsandele er yderst relevante for alle auktionsindtægter, der tilfalder medlemsstaterne, navnlig i betragtning af behovet for at styrke medlemsstaternes evne til at håndtere de sociale virkninger af et kulstofprissignal i bygningssektoren og vejtransportsektoren. Selv om disse bygningssektorer, vejtransportsektorer og andre sektorer har meget forskellige karakteristika, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en fælles distributionsregel svarende til den, der gælder for stationære anlæg. Størstedelen af kvoterne bør fordeles mellem alle medlemsstater på grundlag af den gennemsnitlige fordeling af emissionerne inden for vejtransport, kommercielle og institutionelle bygninger og beboelsesejendomme i perioden fra 2016 til 2018.
- (84) Indførelsen af kulstofprisen inden for bygningssektoren og vejtransportsektoren bør ledsages af en effektiv social kompensation, navnlig i betragtning af de eksisterende niveauer for energifattigdom. Omkring 34 millioner europæere, næsten 6,9 % af Unionens befolkning, har sagt, at de ikke har råd til at opvarme deres hjem tilstrækkeligt i en EU-dækkende undersøgelse fra 2021. For at opnå en effektiv social og fordelingsmæssig kompensation bør medlemsstaterne forpligtes til at anvende auktionsindtægterne fra emissionshandel vedrørende bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer til de klima- og energirelaterede formål, der allerede er angivet for den eksisterende emissionshandelssystem, idet der gives prioritet til aktiviteter, der kan bidrage til at håndtere sociale aspekter af emissionshandelen i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, eller til foranstaltninger, der specifikt er tilføjet for at løse relaterede problemer for disse sektorer, herunder relaterede politikforanstaltninger i henhold til direktiv 2012/27/EU.

En ny social klimafond oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 ⁽²⁹⁾ vil yde målrettet finansiering til medlemsstaterne til støtte for de mest berørte sårbare grupper, navnlig husstande i energi- eller transportfattigdom. Den sociale klimafond vil fremme retfærdighed og solidaritet mellem og inden for medlemsstaterne og samtidig mindske risikoen for energi- og transportfattigdom i overgangsperioden. Den vil bygge videre på og supplere eksisterende solidaritetsmekanismer i synergi med andre EU-udgiftsprogrammer og -fonde. 50 millioner kvoter fra EU ETS i henhold til artikel 10a, stk. 8b, i direktiv 2003/87/EF og 150 millioner kvoter fra emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer samt indtægter, der hidrører fra auktionering af kvoter vedrørende bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, et maksimalt beløb på 65 000 000 000 EUR, bør anvendes til finansiering af den sociale klimafond i form af eksterne formålsbestemte indtægter på midlertidig og ekstraordinær basis i afventning af drøftelserne og forhandlingerne om Kommissionens forslag af 22. december 2021 til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter om fastlæggelse af nye egne indtægter baseret på EU ETS i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF.

Det er nødvendigt at fastsætte, at hvis der vedtages en afgørelse i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF om fastlæggelse af disse nye egne indtægter, bør disse indtægter ophøre med at være eksternt formålsbestemte, når en sådan afgørelse træder i kraft. For så vidt angår den sociale klimafond skal Kommissionen i tilfælde af vedtagelsen af en sådan afgørelse om nødvendigt forelægge de nødvendige forslag i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, i forordning (EU) 2023/955. Dette berører ikke resultatet af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2027.

- (85) Rapportering om brugen af auktionsindtægter bør bringes i overensstemmelse med den nuværende rapportering, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1999.
- (86) Regulerede enheder, der er omfattet af det nye emissionshandelssystem, bør returnere kvoter for deres verificerede emissioner svarende til de mængder brændstof, de har frigivet til forbrug. De bør første gang returnere kvoter for deres verificerede emissioner i 2027. For at minimere den administrative byrde bør en række regler, der finder anvendelse på det eksisterende emissionshandelssystem for stationære anlæg og luftfart, finde anvendelse på det nye emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer med de nødvendige tilpasninger. Dette omfatter navnlig regler om overdragelse, returnering og annullering af kvoter samt regler om kvoters gyldighed, sanktioner, kompetente myndigheder og medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser.

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (se side 1 i denne EUT).

- (87) Visse medlemsstater har allerede nationale kulstofafgifter, der finder anvendelse på bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, der er omfattet af bilag III til direktiv 2003/87/EF. Derfor bør der indføres en midlertidig undtagelse indtil udgangen af 2030. For at sikre at målene i direktiv 2003/87/EF nås, og at det nye emissionshandelssystem er sammenhængende, bør det kun være muligt at anvende denne undtagelse, hvis den nationale afgiftssats er højere end den gennemsnitlige auktionspris for det pågældende år, og den bør kun finde anvendelse på returneringsforpligtelsen for de regulerede enheder, der betaler en sådan afgift. For at sikre systemets stabilitet og gennemsigtighed bør Kommissionen underrettes om den nationale afgift, herunder de relevante afgiftssatser, ved udgangen af dette direktivs gennemførelsesperiode. Undtagelsen bør ikke berøre de eksterne formålsbestemte indtægter til den sociale klimafond eller, hvis det er fastsat i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF, en egen indtægt baseret på auktionsindtægterne fra emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer.
- (88) Hvis handel med emissioner i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer skal være effektiv, bør det være muligt at overvåge emissionerne med høj sikkerhed og til rimelige omkostninger. Emissioner bør tildeles regulerede enheder på grundlag af de mængder brændstof, der overgår til forbrug, og kombineres med en emissionsfaktor. Regulerede enheder bør på pålidelig og præcis vis kunne identificere og differentiere de sektorer, hvor brændstofferne overgår til forbrug, samt de endelige brugere af brændstofferne for at undgå uønskede virkninger, såsom en dobbelt byrde. I de få tilfælde, hvor dobbelttælling af emissioner i det eksisterende EU ETS og det nye emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer ikke kan undgås, eller hvor der opstår omkostninger som følge af returneringen af kvoter for emissioner fra aktiviteter, der ikke omfatter af direktiv 2003/87/EF, bør medlemsstaterne anvende sådanne indtægter til at kompensere for den uundgåelige dobbelttælling og andre sådanne omkostninger uden for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen bør derfor tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at sikre ensartede betingelser for at undgå dobbelttælling og returnering af kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af emissionshandelssystemet for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, og for at yde finansiell kompensation. For at afbøde problemer med dobbelttælling bør fristerne for overvågning og returnering i det nye emissionshandelssystem ligge en måned efter fristerne for stationære anlæg og luftfart i det eksisterende system. For at råde over tilstrækkelige data til at fastslå den samlede kvotemængde for perioden fra 2028 til 2030 bør de regulerede enheder, der er indehavere af en tilladelse ved systemets start i 2025, indberette deres tilknyttede historiske emissioner for 2024.
- (89) Gennemsigtighed med hensyn til kulstofomkostninger og omfanget, hvormed de væltes over på forbrugerne, er af afgørende betydning for at muliggøre hurtige og omkostningseffektive emissionsreduktioner i alle økonomiens sektorer. Dette er særlig vigtigt i et emissionshandelssystem, der er baseret på forpligtelser opstrøms. Det er hensigten, at det nye emissionshandelssystem skal tilskynde regulerede enheder til at reducere indholdet af kulstof i brændstoffer, og sådanne enheder bør ikke opnå uretmæssige fortjenester ved at vælte flere kulstofomkostninger over på forbrugerne, end de pådrager sig. Selv om fuld auktionering af emissionskvoter inden for rammerne af emissionshandelssystemet for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer allerede begrænser forekomsten af uretmæssige fortjenester, bør Kommissionen overvåge omfanget, hvormed regulerede enheder overvælter kulstofomkostninger, således at uventede fortjenester undgås. I forbindelse med kapitel IVa bør Kommissionen årligt meddele det gennemsnitlige niveau for de kulstofomkostninger, der er blevet væltet over på de forbrugere i Unionen og, hvor det er muligt, meddele dette pr. type brændstof.
- (90) Det er hensigtsmæssigt at indføre foranstaltninger for at imødegå den potentielle risiko for overdrevne prisstigninger, som, hvis de er særligt høje ved begyndelsen af det nye emissionshandelssystem, kan underminere husholdningernes og enkeltpersoners parathed til at investere i at reducere deres drivhusgasemissioner. Disse foranstaltninger bør supplere sikkerhedsforanstaltningerne i den markedsstabilitetsreserve, som blev taget i brug i 2019. Selv om markedet fortsat vil fastsætte kulstofprisen, vil beskyttelsesforanstaltningerne blive udløst af en regelbaseret automatisk mekanisme, hvorved kvoter kun frigives fra markedsstabilitetsreserven, hvis en eller flere af de konkrete udløsende betingelser baseret på stigningen i den gennemsnitlige kvotepris opfyldes. Denne supplerende mekanisme bør også være yderst reaktiv med henblik på at imødegå overdreven volatilitet som følge af andre faktorer end ændrede grundlæggende markedsforhold. Foranstaltningerne bør tilpasses til forskellige niveauer af for store prisstigninger, hvilket vil resultere i forskellige grader af intervention. Udløsningsbetingelserne bør overvåges nøje af Kommissionen, og foranstaltningerne bør vedtages af Kommissionen så hurtigt som muligt, når disse betingelser er opfyldt. Dette bør ikke berøre eventuelle ledsageforanstaltninger, som medlemsstaterne måtte vedtage for at imødegå negative sociale virkninger.

- (91) For at øge borgernes sikkerhed for, at kulstofprisen i de første år af det nye emissionshandelssystem ikke overstiger 45 EUR, er det hensigtsmæssigt at medtage en yderligere prisstabilitetsmekanisme for at frigive kvoter fra markedsstabilitetsreserven, hvis kulstofprisen overstiger dette niveau. I princippet bør foranstaltningen finde anvendelse én gang i løbet af en periode på 12 måneder. Den bør dog også kunne anvendes igen inden for den samme 12-måneders periode, hvis Kommissionen med bistand fra Udvalget for Klimaændringer vurderer, at prisudviklingen berettiger endnu en frigivelse af kvoter. I lyset af denne mekanismes mål om at sikre stabilitet i de første år i det nye emissionshandelssystem bør Kommissionen vurdere dens virkning, og om den bør videreføres efter 2029.
- (92) Som en yderligere sikkerhedsmekanisme forud for påbegyndelsen af emissionshandelen i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer bør det være muligt at udskyde anvendelsen af loftet og returneringsforpligtelserne, hvis engrospriserne på gas eller olie er usædvanligt høje sammenlignet med historiske tendenser. Mekanismen bør være automatisk, hvilket betyder, at anvendelsen af loftet og returneringsforpligtelserne udskydes med et år, hvis de konkrete energiprisudløsende faktorer opfyldes. Referencepriserne bør fastsættes på grundlag af benchmarkkontrakter på engrosmarkederne for gas og olie, som er umiddelbart tilgængelige og de mest relevante for de endelige forbrugere. Der bør overvejes særskilte udløsende betingelser for gas- og oliepriserne, da deres prisudvikling følger forskellige historiske tendenser. For at sikre markedssikkerheden bør Kommissionen skabe klarhed om anvendelsen af udskydelsen i tilstrækkelig god tid ved hjælp af en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (93) Anvendelsen af emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer bør overvåges af Kommissionen, herunder graden af priskonvergens med det eksisterende EU ETS, og om nødvendigt bør Europa-Parlamentet og Rådet forelægges en revision med henblik på at forbedre effektiviteten, forvaltningen og den praktiske anvendelse af emissionshandelen i disse sektorer på grundlag af den erhvervede viden samt øgede priskonvergens. Kommissionen bør forpligtes til at forelægge den første rapport om disse spørgsmål senest den 1. januar 2028.
- (94) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 3ga, stk. 2, artikel 3gf, stk. 2 og 4, artikel 10b, stk. 4, artikel 12, stk. 3-d og 3-c, artikel 14, stk. 1, artikel 30f, stk. 3 og 5 og artikel 30h, stk. 7, i direktiv 2003/87/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. For at sikre synergier med det eksisterende regelsæt bør tildelingen af gennemførelsesbeføjelser i nævnte direktivs artikel 14 og 15 udvides til også at omfatte bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer. Disse gennemførelsesbeføjelser, med undtagelse af gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med artikel 3gf, stk. 2, og artikel 12, stk. 3-d og 3-c, i direktiv 2003/87/EF, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁰⁾.
- (95) For at opnå målene i dette direktiv og anden EU-lovgivning, navnlig dem i forordning (EU) 2021/1119, bør Unionen og dens medlemsstater basere sig på den seneste videnskabelige dokumentation, når de gennemfører politikker. Når det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer yder videnskabelig rådgivning og udsender rapporter vedrørende EU ETS, bør Kommissionen derfor tage hensyn til sådan rådgivning og sådanne rapporter, navnlig for så vidt angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger for at sikre overholdelse af målsætningerne og målene i forordning (EU) 2021/1119 og yderligere EU-politikker og -foranstaltninger i lyset af ambitionerne og den miljømæssige integritet i forbindelse med globale markedsbaserede foranstaltninger for luftfart og søtransport.
- (96) For at anerkende bidraget fra EU ETS-indtægterne til klimaomstillingen bør der indføres et EU ETS-mærke. Blandt andre foranstaltninger til at sikre synligheden af finansieringen fra EU ETS bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at projekter og aktiviteter, der støttes gennem moderniseringsfonden og innovationsfonden, tydeligt angives som hidrørende fra EU ETS-indtægter ved at bære et passende mærke.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (97) Med henblik på at nå målet om klimaneutralitet, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, bør der fastsættes et EU-dækkende klimamål for 2040 på grundlag af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af nævnte forordning. EU ETS bør revideres for at bringe det i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2040. Som følge heraf bør Kommissionen senest i juli 2026 aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om en række aspekter af EU ETS og, hvor det er relevant, lade rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag og en konsekvensanalyse. I overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1119 bør der prioriteres direkte emissionsreduktioner, som vil skulle suppleres med øget kulstofoptag for at opnå klimaneutralitet. Derfor bør Kommissionen bl.a. inden juli 2026 aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan emissioner, der fjernes fra atmosfæren og lagres sikkert og permanent, f.eks. gennem direkte opsamling fra luften, potentielt kan omfattes af emissionshandel, uden at de nødvendige emissionsreduktioner modregnes. Indtil alle faser af et produkts levetid, hvor der anvendes opsamlet kulstof, er underlagt kulstofprissætning, navnlig i affaldsforbrændingsfasen, vil medregning af emissioner på det tidspunkt, hvor de frigives fra et produkt til atmosfæren, medføre en for lav optælling af emissioner.

For at regulere kulstofopsamlingen på en måde, der reducerer nettoemissionerne og sikrer, at alle emissioner medregnes, og at dobbelttælling undgås, og at der samtidig skabes økonomiske incitamenter, bør Kommissionen senest i juli 2026 vurdere, om alle drivhusgasemissioner, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, reelt er medregnet, og om dobbelttælling reelt er undgået. Den bør navnlig vurdere medregningen af de drivhusgasemissioner, der anses for at være opsamlet og anvendt i et produkt på en anden måde end den, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3b, og tage hensyn til de efterfølgende faser, herunder bortskaffelse og affaldsforbrænding. Endelig bør Kommissionen også aflægge rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om gennemførligheden af at sænke tærsklerne for den samlede nominelle indfyrede termiske effekt på 20 MW for aktiviteterne i bilag I til direktiv 2003/87/EF under hensyntagen til de miljømæssige fordele og den administrative byrde.

- (98) Senest i juli 2026 bør Kommissionen også vurdere og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførligheden af at medtage kommunale affaldsforbrændingsanlæg i EU ETS, så de kan medtages fra 2028, og vurdere det potentielle behov for en medlemsstats mulighed for fravalg frem til udgangen af 2030, idet der tages hensyn til vigtigheden af, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner. Medtagelsen af kommunale affaldsforbrændingsanlæg i EU ETS vil bidrage til den cirkulære økonomi ved at tilskynde til genanvendelse, genbrug og reparation af produkter og vil samtidig bidrage til dekarbonisering i hele økonomien. Medtagelsen af kommunale affaldsforbrændingsanlæg vil styrke incitamenterne til bæredygtig affaldshåndtering i overensstemmelse med affaldshierarkiet og skabe lige konkurrencevilkår for de regioner, der har medtaget kommunal affaldsforbrænding under anvendelsesområdet for EU ETS.

For at undgå, at affald fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg omdirigeres til deponeringsanlæg i Unionen, hvilket skaber methanemissioner, og for at undgå affaldseksport til tredjelande med en potentielt negativ indvirkning på miljøet, bør Kommissionen i sin rapport tage hensyn til den potentielle omdirigering af affald henimod bortskaffelse ved deponering i Unionen og affaldseksport til tredjelande. Kommissionen bør også tage hensyn til indvirkningen på det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, miljømæssig integritet, tilpasning til målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁽¹⁾ og robusthed og nøjagtighed med hensyn til overvågning og beregning af emissioner. I betragtning af methanemissionerne fra deponering og for at undgå at skabe ulige konkurrencevilkår bør Kommissionen også vurdere muligheden for at medtage andre affaldshåndteringsprocesser såsom deponering, fermentering, kompostering og mekanisk-biologisk behandling i EU ETS, når den vurderer gennemførligheden af at medtage kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

- (99) For at vedtage almen gyldige ikkelovgivningsmæssige retsakter, der supplerer eller ændrer visse ikkevæsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter, reglerne for anvendelse af konditionalitet, reglerne for innovationsfondens drift, reglerne om driften af udbudsmekanismer i forbindelse med CD'er og CCD, kravene for at anse at drivhusgasser er blevet permanent kemisk bundet i et produkt, og udvidelsen af den aktivitet, der er omhandlet i bilag III til direktiv 2003/87/EF. For at sikre synergier med de eksisterende lovgivningsmæssige rammer bør delegationen i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF vedrørende auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter udvides til også

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

at omfatte bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽³²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

- (100) Bestemmelserne vedrørende det eksisterende EU ETS og udvidelsen heraf til søtransport bør finde anvendelse fra 2024 i overensstemmelse med behovet for en hurtig klimaindsats og for, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner på en omkostningseffektiv måde. Medlemsstaterne bør derfor gennemføre bestemmelserne vedrørende disse sektorer senest den 31. december 2023. Fristen for gennemførelse af bestemmelserne vedrørende emissionshandelssystemet for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer bør dog være den 30. juni 2024, da reglerne om overvågning, rapportering, verifikation og tilladelse for disse sektorer finder anvendelse fra den 1. januar 2025 og kræver tilstrækkelig tid til en korrekt gennemførelse. For at sikre gennemsigtighed og solid rapportering bør medlemsstaterne undtagelsesvis gennemføre forpligtelsen til at rapportere om historiske emissioner for disse sektorer senest den 31. december 2023, da denne forpligtelse vedrører emissionerne i året 2024. I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽³³⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesforskrifter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (101) Et velfungerende, reformeret EU ETS, der omfatter et instrument til at stabilisere markedet, er et vigtigt middel for Unionen til at nå målet for reduktion af nettodrivhusgasemissioner i hele økonomien for 2030, Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 samt Parisaftalens mål. Markedsstabilitetsreserven søger at rette op på ubalancen mellem udbud og efterspørgsel af kvoter på markedet. I henhold til artikel 3 i afgørelse (EU) 2015/1814 skal reserven tages op til revision tre år efter, at den er operationel, idet der lægges særlig vægt på procentsatsen for fastsættelse af antallet af kvoter, der skal overføres til markedsstabilitetsreserven, tærsklen for det samlede antal kvoter i omsætning (TNAC), som fastsætter kvotetilførslen, og antallet af kvoter, der skal frigives fra reserven. Den nuværende tærskel for overførsel af kvoter til markedsstabilitetsreserven blev fastsat i 2018 med den seneste revision af EU ETS, mens den lineære reduktionsfaktor øges med dette direktiv. Som led i den regelmæssige revision af markedsstabilitetsreservens funktion bør Kommissionen derfor også vurdere behovet for en potentiel tilpasning af denne tærskel i overensstemmelse med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 2003/87/EF.
- (102) I betragtning af behovet for at sende et stærkere investeringssignal for at reducere emissionerne på en omkostnings-effektiv måde og med henblik på at styrke EU ETS bør afgørelse (EU) 2015/1814 ændres med henblik på at øge procentsatsen for fastsættelse af det antal kvoter, der hvert år skal overføres til markedsstabilitetsreserven. Desuden bør tilførslen for lavere niveauer i TNAC være lig med forskellen mellem TNAC og den tærskel, der bestemmer tilførslen af kvoter. Dette vil forhindre den betydelige usikkerhed i de auktionsmængder, der resulterer, når TNAC ligger tæt på grænseværdien, og samtidig sikre, at overskuddet når den båndbredde, inden for hvilken kvotemarkedet anses for at fungere på en afbalanceret måde.
- (103) For at sikre, at niveauet af kvoter, der forbliver i markedsstabilitetsreserven, er forudsigelig, bør ugyldiggørelsen af kvoter i reserven desuden ikke længere afhænge af auktionsmængderne i det foregående år. Antallet af kvoter i reserven bør derfor fastsættes til 400 mio. kvoter, hvilket svarer til den nedre tærskel for værdien af TNAC.

⁽³²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³³⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (104) Analysen af den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til dette direktiv, har også vist, at nettoefterspørgslen fra luftfarten bør indgå i TNAC. Da luftfartskvoter kan anvendes på samme måde som almindelige kvoter, vil en medtagelse af luftfartskvoter i reserven desuden gøre den mere præcis, og dermed til et bedre redskab, til at sikre markedets stabilitet. Beregningen af TNAC bør omfatte luftfartsemissioner og kvoter udstedt for luftfart fra året efter dette direktivs ikrafttræden.
- (105) For at præcisere beregningen af TNAC bør det i afgørelse (EU) 2015/1814 præciseres, at kun kvoter, der udstedes og ikke optages i markedsstabilitetsreserven, medregnes i kvoteudbuddet. Desuden bør formelen ikke længere trække antallet af kvoter i markedsstabilitetsreserven fra udbuddet af kvoter. Denne ændring vil ikke have nogen væsentlig indvirkning på resultatet af beregningen af TNAC, herunder på de tidligere beregninger af TNAC, eller på reserven.
- (106) For at mindske risikoen for ubalancer mellem udbud og efterspørgsel i forbindelse med starten på emissionshandel for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, og for at gøre den mere modstandsdygtig over for markedschok, bør markedsstabilitetsreservens regelbaserede mekanisme anvendes på disse sektorer. For at reserven kan være operationel fra systemets start, bør den oprettes med en indledende tildeling på 600 mio. kvoter til emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer. De indledende nedre og øvre tærskler, som udløser frigivelse eller udnyttelse af kvoter fra reserven, bør være underlagt en generel revisionsklausul. Andre elementer såsom offentliggørelse af TNAC eller den mængde kvoter, der frigives eller overføres til reserven, bør følge reglerne for reserven for andre sektorer.
- (107) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde, der svarer til dette mål for reduktion af nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien for 2030 gennem en udvidet og ændret markedsbaseret mekanisme i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (108) Direktiv 2003/87/EF og forordning (EU) 2015/1814 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer. Det bidrager til at nå Unionens klimaneutralitetsmål og dens klimamål som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (*) og dermed til målene i Parisaftalen (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

(**) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

2) Artikel 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Dette direktiv finder anvendelse på de aktiviteter, der er opført i bilag I og III, og på de drivhusgasser, der er opført i bilag II. Hvis et anlæg, der er omfattet af EU ETS som følge af driften af forbrændingsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, ændrer sine produktionsprocesser for at reducere sine drivhusgasemissioner og ikke længere opfylder denne tærskel, giver medlemsstaten, hvori det pågældende anlæg befinder sig, driftslederen mulighed for at forblive omfattet af EU ETS indtil udløbet af den nuværende og kommende femårsperiode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, andet afsnit, efter ændringen af produktionsprocesserne. Driftslederen af det pågældende anlæg kan beslutte, at anlægget kun forbliver omfattet af EU ETS indtil udløbet af den nuværende femårsperiode, eller at det også er omfattet heraf i den kommende femårsperiode, efter ændringen i dens produktionsprocesser. Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om ændringer i forhold til den liste, der er fremsendt til Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1.

2. Dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

»b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser fra kilder i et anlæg eller udledning fra et luftfartøj, der udfører en luftfartsaktivitet som opført i bilag I, eller fra skibe, der udfører en søtransportaktivitet som opført i bilag I, af de gasser, der er specificeret for den pågældende aktivitet, eller udledning af drivhusgasser svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet«.

b) Litra d) affattes således:

»d) »drivhusgasemissionstilladelse«: en tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 30b«.

c) Litra u) udgår.

d) Følgende litra indsættes:

»w) »rederi«: den reder eller enhver anden organisation eller person, såsom forvalteren eller bareboat-charterer, der har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved varetagelsen af dette ansvar har accepteret at overtage alle de pligter og ansvarsområder, der er fastsat i den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening, der er fastsat i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 (*)

x) »sejlads«: en sejlads som defineret i artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 (**)

y) »administrativ myndighed for så vidt angår et rederi«: den myndighed, der er ansvarlig for forvaltningen af EU ETS for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med artikel 3gf

z) »anløbshavn«: en havn, hvor et skib tager ophold for at laste eller losse fragt eller for at ud- eller indskibe passagerer, eller en havn, hvor et offshoreskib tager ophold for at udskifte besætning; ophold udelukkende med henblik på at påfylde brændstof, proviantere, skifte besætning på et andet skib end et offshoreskib, sejle i tørdok eller foretage reparationer på skibet eller dets udstyr eller begge dele, ophold i havn, fordi skibet har behov for hjælp eller er i nød, skibsoverførsler uden for havnen, ophold udelukkende for at søge ly i forbindelse med ugunstige vejrforhold eller af nødvendighed på grund af eftersøgnings- og redningsaktiviteter samt containerskibes ophold i en nærliggende containeromladningshavn, der er opført i gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til artikel 3ga, stk. 2, er udelukket

- aa) »krydstogtskib«: et passagerskib, der ikke har et lastdæk, og som udelukkende er beregnet til erhvervsmæssig transport af passagerer med indkvartering på en søsejlads
- ab) »differencekontrakt« eller »CD«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte fra innovationsfonden, der dækker forskellen mellem den vindende pris, også kendt som strikeprisen, på den ene side og en referencepris afledt af prisen på det producerede kulstoffattige eller kulstoffrie produkt, markedsprisen på en tæt substitut eller en kombination af disse to priser på den anden side
- ac) »kulstofdifferencekontrakt« eller »CCD«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte fra innovationsfonden, der dækker forskellen mellem den vindende pris, og kendt som strikeprisen, på den ene side og en referencepris afledt af gennemsnitsprisen på kvoter på den anden side
- ad) »kontrakt med fast præmie«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte i form af et fast beløb pr. enhed af det producerede produkt
- ae) »reguleret enhed« med henblik på kapitel IVa: enhver fysisk eller juridisk person, bortset fra enhver endelig forbruger af brændstofferne, som udøver den i bilag III omhandlede aktivitet og som falder ind under en af følgende kategorier:
- i) hvis brændstoffet passerer gennem et afgiftsoplag som defineret i artikel 3, nr. 11), i Rådets direktiv (EU) 2020/262 (**), den godkendte oplagshaver som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 1), som skal betale den punktafgift, der er forfaldet i henhold til nævnte direktivs artikel 7
 - ii) hvis dette litras nr. i) ikke finder anvendelse, enhver anden person, der hæfter for betalingen af den punktafgift, der er forfaldet i henhold til artikel 7 i direktiv (EU) 2020/262 eller artikel 21, stk. 5, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/96/EF (****), for de brændstoffer, der er omfattet af nærværende direktivs kapitel IVa
 - iii) hvis dette litras nr. i) og ii) ikke finder anvendelse, enhver anden person, der skal registreres af de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaten med henblik på at hæfte for betalingen af punktafgiften, herunder enhver person, der er fritaget for betaling af punktafgiften, jf. artikel 21, stk. 5, fjerde afsnit, i direktiv 2003/96/EF
 - iv) hvis litra i), ii) og iii) ikke finder anvendelse, eller hvis flere personer hæfter solidarisk for betalingen af den samme punktafgift, enhver anden person, der er udpeget af en medlemsstat
- af) »brændsel« med henblik på dette direktivs kapitel IVa: ethvert energiprodukt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF, herunder brændstoffer, der er opført i tabel A og C i bilag I til nævnte direktiv, samt ethvert andet produkt, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, jf. nævnte direktivs artikel 2, stk. 3, herunder til elproduktion
- ag) »overgang til forbrug« med henblik på dette direktivs kapitel IVa: overgang til forbrug som defineret i artikel 6, stk. 3, i direktiv (EU) 2020/262
- ah) »TTF-gaspris« med henblik på kapitel IVa: prisen på den gasfutures-month-ahead-kontrakt, der handles på det virtuelle handelspunkt Title Transfer Facility (TTF), der drives af Gasunie Transport Services B.V.

- ai) »Brent-tillægget på råolie« med henblik på kapitel IVa: den futures-month-ahead-pris på råolie, der anvendes som referencepris for køb af olie.

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 af 15. februar 2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 1).
- (**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).
- (***) Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4).
- (****) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).«

- 4) Titlen på kapitel II affattes således:

»LUFTFART OG SØTRANSPORT«

- 5) Artikel 3a affattes således:

»Artikel 3a

Anvendelsesområde

Artikel 3b-3g finder anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for de luftfartsaktiviteter, der er opført i bilag I. Artikel 3ga-3gg finder anvendelse på de søtransportaktiviteter, der er opført i bilag I.«

- 6) Artikel 3g affattes således:

»Artikel 3g

Overvågnings- og rapporteringsplaner

Den administrerende medlemsstat sikrer, at hver luftfartøjsoperatør indsender en overvågningsplan til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner, samt at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter.«

- 7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 3ga

Anvendelsesområde for søtransportaktiviteter

1. Tildelingen af kvoter og anvendelsen af krav om returnering af kvoter i forbindelse med søtransportaktiviteter finder anvendelse for halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion, halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion, hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion, og hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe i en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion.

2. Kommissionen opstiller senest den 31. december 2023 ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over nærliggende containeromladningshavne og ajourfører denne liste senest den 31. december hvert andet år derefter.

Disse gennemførelsesretsakter skal opføre en havn som en nærliggende containeromladningshav, hvor andelen af omladning af containere, målt i tyvefodscontainere, overstiger 65 % af den samlede containertrafik i den pågældende havn i den seneste 12-måneders periode, for hvilken relevante data foreligger, og hvor en havn er beliggende uden for Unionen, men mindre end 300 sømil fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion. Med henblik på dette stykke

anses containere for at være omladet, når de losses fra et skib i en havn alene med det formål blive lastet på et andet skib. Den af Kommissionen opstillede liste i medfør af første afsnit, må ikke omfatte havne i et tredjeland, for hvilke tredjelandet effektivt anvender foranstaltninger, der svarer til dette direktiv.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

3. Artikel 9, 9a og 10 finder anvendelse på søtransportaktiviteter på samme måde, som de finder anvendelse på andre aktiviteter, der er omfattet af EU ETS, med følgende undtagelse for så vidt angår anvendelsen af artikel 10.

Indtil den 31. december 2030 tildeles en andel af kvoterne til medlemsstater med en andel af rederier svarende til det, der ville have været under deres ansvar i henhold til artikel 3gf i forhold til deres respektive befolkning i 2020 og baseret på tilgængelige data for perioden fra 2018 til 2020, over 15 rederier pr. million indbyggere. Kvotemængden skal svare til 3,5 % af den yderligere kvotemængde som følge af forhøjelsen af loftet for søtransport, jf. artikel 9, stk. 3, i det pågældende år. For årene 2024 og 2025 multipliceres kvotemængden desuden med de procentsatser, der gælder for det pågældende år i henhold til artikel 3gb, stk. 1, litra a) og b). Indtægterne fra auktioneringen af denne kvoteandel bør anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, første afsnit, litra g), for så vidt angår søfartssektoren, og litra f) og i). 50 % af kvotemængden fordeles mellem de relevante medlemsstater i forhold til andelen af rederier under deres ansvar, og resten fordeles ligeligt mellem dem.

Artikel 3gb

Indfasning af krav til søtransport

Rederierne er forpligtet til at returnere kvoter efter følgende tidsplan:

- a) 40 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2024, og som vil være omfattet af returneringskrav i overensstemmelse med artikel 12
- b) 70 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2025, og som vil være omfattet af returneringskrav i overensstemmelse med artikel 12
- c) 100 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2026 og hvert år derefter i overensstemmelse med artikel 12.

Hvor der returneres færre kvoter sammenlignet med de verificerede emissioner fra søtransport i årene 2024 og 2025, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, annulleres en mængde kvoter svarende til denne forskel i stedet for at blive auktioneret i henhold til artikel 10.

Artikel 3gc

Bestemmelser om overførsel af EU ETS-omkostninger fra rederiet til en anden enhed

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at rederiet, når det endelige ansvar for køb af brændstof eller skibets drift eller begge dele overtages af en anden enhed end rederiet i henhold til en kontraktmæssig aftale, har ret til godtgørelse fra den pågældende enhed for omkostningerne i forbindelse med returnering af kvoter.

I denne artikel forstås ved »skibets drift« beslutninger om fragten eller skibets rute og hastighed. Rederiet er fortsat den enhed, der er ansvarlig for returnering af kvoter som krævet i henhold til artikel 3gb og 12 og for generel overholdelse af de bestemmelser i national ret, hvorved dette direktiv gennemføres. Medlemsstaterne sikrer, at rederier, som de har ansvaret for, opfylder deres forpligtelser til at returnere kvoter i henhold til artikel 3gb og 12, uanset sådanne rederiers ret til at få godtgjort omkostningerne i forbindelse med returneringen af de kommercielle driftsledere.

*Artikel 3gd***Overvågning og rapportering af emissioner fra søtransport**

Med hensyn til emissioner fra søtransportaktiviteter, der er opført i dette direktivs bilag I, sikrer den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, at et rederi under dens ansvar overvåger og rapporterer de relevante parametre i en rapporteringsperiode og indsender aggregerede emissionsdata på virksomhedsniveau til den i overensstemmelse med kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757.

*Artikel 3ge***Verifikations- og akkrediteringsregler for emissioner fra søtransport**

Den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi sikrer, at rapporteringen af aggregerede emissionsdata på rederiniveau indsendt af et rederi i henhold til dette direktivs artikel 3gd verificeres i overensstemmelse med reglerne for verifikation og akkreditering i kapitel III i forordning (EU) 2015/757.

*Artikel 3gf***Administrerende myndighed for så vidt angår et rederi**

1. Den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi er:
 - a) hvis der er tale om et rederi, der er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, hvor rederiet er registreret
 - b) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, der har det største anslåede antal havneanløb fra sejlads udført af det pågældende rederi inden for de foregående fire overvågningsår, og som falder inden for det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde
 - c) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke har udført sejlads, der er omfattet af artikel 3ga i de fire foregående overvågningsår, den medlemsstat, hvor et af rederiets skibe er ankommet eller har påbegyndt eller afsluttet sin første sejlads, som er omfattet af nævnte artikel.
2. Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter og ud fra de bedste tilgængelige oplysninger opstille:
 - a) inden den 1. februar 2024 en liste over rederier, der udførte en søtransportaktivitet, der er opført i bilag I, og som faldt ind under det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde, den 1. januar 2024 eller med virkning fra samme dato, med angivelse af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1
 - b) inden den 1. februar 2026 og hvert andet år derefter en ajourført liste for at henføre rederier, der er registreret i en medlemsstat, til en anden administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, hvis de har ændret registreringsmedlemsstat inden for Union i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra a), eller for at medtage rederier, som efterfølgende har udført en søtransportaktivitet, der er opført i bilag I, og som faldt ind under det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra c), og
 - c) inden den 1. februar 2028 og hvert fjerde år derefter en ajourført liste for at henføre rederier, der ikke er registreret i en medlemsstat, til en anden administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b).
3. En administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, der ifølge den liste, der er opstillet i henhold til stk. 2, er ansvarlig for et rederi, bevarer dette ansvar uanset senere ændringer i rederiets aktiviteter eller registrering, indtil de pågældende ændringer fremgår af en ajourført liste.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler for de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederis administration af rederier i henhold til dette direktiv. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

*Artikel 3gg***Rapportering og revision**

1. I tilfælde af at Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport, reviderer Kommissionen dette direktiv i lyset af den vedtagne foranstaltning.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest 18 måneder efter vedtagelsen af en sådan global markedsbaseret foranstaltning, og inden den træder i kraft. I denne rapport undersøger Kommissionen den globale markedsbaserede foranstaltning for så vidt angår:

- a) dens ambition i lyset af målene i Parisaftalen
- b) dens overordnede miljømæssige integritet, herunder i forhold til bestemmelserne i dette direktiv om søtransport, og
- c) ethvert spørgsmål vedrørende sammenhængen mellem EU ETS og den pågældende foranstaltning.

Hvis det er relevant, kan Kommissionen lade den i dette stykkes andet afsnit omhandlede rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af dette direktiv på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, og med det sigte at bevare den miljømæssige integritet og effektiviteten af Unionens klimaindsats for at sikre sammenhæng mellem gennemførelsen af den globale markedsbaserede foranstaltning og EU ETS, idet enhver væsentlig dobbelt byrde samtidig undgås.

2. I tilfælde af, at IMO ikke senest i 2028 vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og mindst til et niveau svarende til det, der følger af de EU-foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den undersøger behovet for at anvende tildelingen af kvoter og returneringskravene for mere end halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads mellem en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion, i lyset af målene i Parisaftalen. I denne rapport tager Kommissionen navnlig hensyn til fremskridt på IMO-niveau og undersøger, om et tredjeland har en markedsbaseret foranstaltning svarende til dette direktiv, og vurderer risikoen for en stigning i undvigende praksis, herunder ved at skifte til andre transportformer eller ved at flytte havneknudepunkter til havne uden for Unionen.

Hvor det er relevant, ledsages den i første afsnit omhandlede rapport af et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at ændre dette direktiv.

3. Kommissionen overvåger gennemførelsen af dette kapitel i forbindelse med søtransport, navnlig med henblik på at afsløre undvigende adfærd for at forhindre en sådan adfærd på et tidligt tidspunkt, herunder under hensyntagen til regionerne i den yderste periferi, og aflægger hvert andet år fra 2024 rapport om gennemførelsen af dette kapitel i forbindelse med søtransport og eventuelle tendenser vedrørende rederier, der forsøger at undgå kravene i dette direktiv. Kommissionen overvåger også virkninger vedrørende bl.a. mulige stigninger i transportomkostningerne, markedsfordrejninger og ændringer i havnetrafikken, såsom havneunddragelse og flytning af omladningsknudepunkter, den maritime sektors overordnede konkurrenceevne i medlemsstaterne og navnlig virkninger på de søtransporttjenester, der udgør væsentlige tjenester i forbindelse med territorial kontinuitet. Hvis det er relevant, foreslår Kommissionen foranstaltninger til at sikre en effektiv gennemførelse af dette kapitel i forbindelse med søtransport, navnlig foranstaltninger til at imødegå tendenser vedrørende rederier, der forsøger at omgå kravene i dette direktiv.

4. Senest den 30. september 2028 vurderer Kommissionen, om det er hensigtsmæssigt at forlænge anvendelsen af artikel 3ga, stk. 3, andet afsnit, ud over den 31. december 2030, og forelægger i givet fald et lovgivningsmæssigt forslag herom.

5. Senest den 31. december 2026 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den undersøger gennemførligheden og de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af at medtage emissioner fra skibe, herunder offshoreskibe, under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, i dette direktiv, navnlig på grundlag af den analyse, der ledsager revisionen af forordning (EU) 2015/757, som skal foreligge senest den 31. december 2024.

Rapporten skal også behandle de indbyrdes forbindelser mellem dette direktiv og forordning (EU) 2015/757 og trække på erfaringen fra anvendelsen heraf. I rapporten undersøger Kommissionen desuden, hvordan direktivet bedst kan tage hensyn til udbredelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer inden for søtransport på livscyklusbasis. Hvis det er relevant, kan rapporten ledsages af lovgivningsmæssigt forslag.»

- 8) Artikel 3h affattes således:

»Artikel 3h

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af kvoter for aktiviteter, der er opført i bilag I, bortset fra luftfartsaktiviteter og søtransportaktiviteter.»

- 9) Artikel 6, stk. 2, litra e), affattes således:

»e) en forpligtelse til at returnere kvoter svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15, senest ved fristen fastlagt i artikel 12, stk. 3.»

- 10) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Samordning med direktiv 2010/75/EU

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 2010/75/EU, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for udstedelse af en godkendelse som omhandlet i nævnte direktiv. Kravene i nærværende direktivs artikel 5, 6, og 7 kan indarbejdes i de i direktiv 2010/75/EU omhandlede procedurer.

Kommissionen vurderer effektiviteten af synergier med direktiv 2010/75/EU. Miljø- og klimarelevante tilladelser koordineres for at sikre en effektiv og hurtigere gennemførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Unionens klima- og energimål. Kommissionen kan forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med en eventuel fremtidig revision af nærværende direktiv.»

- 11) I artikel 9 tilføjes følgende stykker:

»I 2024 nedsættes den samlede kvotemængde i Unionen med 90 mio. kvoter. I 2026 nedsættes den samlede kvotemængde i Unionen med 27 mio. kvoter. I 2024 øges den samlede kvotemængde i Unionen med 78,4 mio. kvoter til søtransport. Den lineære faktor er 4,3 % fra 2024 til 2027 og 4,4 % fra 2028. Den lineære faktor finder også anvendelse på kvoter svarende til de gennemsnitlige emissioner fra søtransport rapporteret i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757 for 2018 og 2019, som er omhandlet i dette direktivs artikel 3ga. Kommissionen offentliggør den samlede kvotemængde i Unionen senest den 6. september 2023.

Fra henholdsvis den 1. januar 2026 og den 1. januar 2027 øges kvotemængden for at tage hensyn til dækningen af andre drivhusgasemissioner end CO₂-emissioner fra søtransportaktiviteter og dækningen af emissioner fra offshoreskibe på grundlag af deres emissioner for det seneste år, for hvilket der foreligger data. Uanset artikel 10, stk. 1, skal kvoter, der følger af denne forøgelse, stilles til rådighed for at støtte innovation i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8.»

- 12) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»2 % af den samlede kvotemængde mellem 2021 og 2030 auktioneres for at oprette en fond til forbedring af energieffektiviteten og modernisering af energisystemerne i visse medlemsstater (»de støttemodtagende medlemsstater«), jf. artikel 10d (»moderniseringsfonden«). De støttemodtagende medlemsstater for denne kvotemængde er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013. De midler, der svarer til denne kvotemængde, fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del A.

Derudover auktioneres 2,5 % af den samlede kvotemængde mellem 2024 og 2030 til moderniseringsfonden. De støttemodtagende medlemsstater for denne kvotemængde er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 75 % af EU-gennemsnittet i perioden fra 2016 til 2018. Midlerne svarende til denne kvotemængde fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del B.«

b) I stk. 3, første afsnit, affattes indledningen således:

»3. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i denne artikels stk. 2 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender disse indtægter med undtagelse af de indtægter, der anvendes til kompensation for indirekte kulstofomkostninger, jf. dette direktivs artikel 10a, stk. 6, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, til en eller flere af følgende:«.

c) Stk. 3, første afsnit, litra b)-f), affattes således:

»b) til at udvikle vedvarende energikilder og eltransmissionsnet for at opfylde Unionens tilsagn om vedvarende energi og Unionens mål om interkonnektivitet samt til at udvikle andre teknologier, der bidrager til overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi og for at bidrage til at opfylde Unionens tilsagn om at øge sin energieffektivitet med de niveauer, der er vedtaget i de relevante lovgivningsmæssige retsakter, herunder produktion af elektricitet fra egenforbrugere af vedvarende energi og fællesskaber inden for vedvarende energi

c) til foranstaltninger til forebyggelse af skovrydning og støtte til beskyttelse og genopretning af tørveområder, skove og andre landbaserede økosystemer eller havbaserede økosystemer, herunder foranstaltninger, der bidrager til beskyttelsen, genopretningen og en bedre forvaltning heraf, navnlig hvad angår beskyttede havområder, og fremme af biodiversitetsvenlig rejsning og genplantning af skov, herunder i udviklingslande, der har ratificeret Parisaftalen, og foranstaltninger til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande

d) til kulstofbinding i skove og i jordbunden i Unionen

e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande, og innovative teknologiske metoder til kulstofoptag, såsom direkte opsamling fra luften og lagring

f) til at investere i og fremskynde omstillingen til transportformer, der bidrager væsentligt til dekarboniseringen af sektoren, herunder udvikling af klimavenlig passager- og godstransport og klimavenlige bustjenester og -teknologier, foranstaltninger til dekarbonisering af søfartssektoren, herunder forbedring af energieffektiviteten i skibe, havne, innovative teknologier og infrastruktur og bæredygtige alternative brændstoffer såsom brint og ammoniak, der produceres af vedvarende energikilder, og nulemissionsfremdriftsteknologier, og til at finansiere foranstaltninger til støtte for dekarboniseringen af lufthavne i overensstemmelse med en forordning af Europa-Parlamentet og Rådet om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU og en forordning af Europa-Parlamentet og Rådet om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport«.

d) Stk. 3, første afsnit, litra h), affattes således:

»h) til foranstaltninger til at forbedre energieffektivitet, fjernvarmesystemer og isolering, til at støtte effektive opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energi eller til at støtte gennemgribende renovering og gennemgribende renovering i etaper af bygninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU (*), startende med renovering af bygninger med den dårligste ydeevne

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).«

e) I stk. 3, første afsnit, indsættes følgende litra:

- »ha) til at yde økonomisk støtte til at håndtere sociale aspekter i lav- og mellemindkomsthusholdninger, herunder ved at reducere forvridende skatter, og gennem målrettede lempelser af afgifter og gebyrer for el fra vedvarende energikilder
- hb) til at finansiere nationale klimadividendeordninger med en bevist positiv miljøpåvirkning som dokumenteret i den årlige rapport som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).«

f) Stk. 3, første afsnit, litra k), affattes således:

- »k) til at fremme udvikling af færdigheder og omfordeling af arbejdskraft for at bidrage til en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi, navnlig i de regioner, der er mest berørt af jobmobiliteten, i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og at investere i opkvalificering og omskoling af arbejdstagere, der potentielt berøres af omstillingen, herunder arbejdstagere i søtransport
- l) til imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i de sektorer, der er omfattet af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 (*), støtte omstillingen og fremme dekarbonisering heraf i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænse-tilpasningsmekanisme (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 52).«

g) I stk. 3 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Når medlemsstaterne træffer afgørelse om anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af kvoterne, tager de hensyn til behovet for fortsat at øge den internationale klimafinansiering i sårbare tredjelande som omhandlet i første afsnit, litra j).«

h) I stk. 3 affattes andet afsnit således:

»Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til de i første afsnit omhandlede indtægter.«

i) I stk. 3 affattes tredje afsnit således:

»Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, med angivelse af, hvis det er relevant og efter omstændighederne, hvilke indtægter, der er anvendt, og de foranstaltninger, der er truffet, for at gennemføre deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, der er indgivet i overensstemmelse med nævnte forordning, og deres territoriale planer for retfærdig omstilling, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 (*).

Rapporteringen skal være tilstrækkelig detaljeret til, at Kommissionen kan vurdere medlemsstaternes overholdelse af første afsnit.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).«

j) I stk. 4 affattes første afsnit således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter, herunder de nærmere bestemmelser om auktioneringen, der er nødvendige for overførsel af en del af indtægterne til Unionens budget som eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30d, stk. 4, eller som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF for at sikre, at de gennemføres på en åben, gennemsigtig, harmoniseret og ikkediskriminerende måde. Med henblik herpå skal processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.«

k) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger hvert år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion og om andre relevante klima- og energipolitikker, herunder om auktionernes forløb, likviditet og de handlede mængder, og med en sammenfatning af oplysningerne fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i overensstemmelse med denne artikels stk. 6 og oplysningerne fra medlemsstaterne om de finansielle foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 6. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.«

l) Følgende stykke tilføjes:

»6. ESMA overvåger regelmæssigt det europæiske kvotemarkeds integritet og gennemsigtighed, navnlig med hensyn til markedsvolatilitet og prisudvikling, auktionernes funktion, handelstransaktionerne på markedet for emissionskvoter og derivater heraf, herunder over the counter-handel, likviditet og de handlede mængder, samt markedsdeltagernes kategorier og handelsadfærd, herunder finansielle formidlers positioner. ESMA medtager relevante resultater og fremsætter om nødvendigt henstillinger i sine vurderinger til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*). Med henblik på de i nærværende stykkes første punktum omhandlede opgaver samarbejder og udveksler ESMA og de relevante kompetente myndigheder detaljerede oplysninger om alle typer transaktioner i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).«

13) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Følgende afsnit indsættes efter andet:

»Hvis et anlæg er omfattet af forpligtelsen til at foretage energisyn eller gennemføre et certificeret energiledelsessystem i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (*), og hvis anbefalingerne i synsrapporten eller i det certificerede energiledelsessystem ikke gennemføres, nedsættes mængden af gratistildeling med 20 %, medmindre tilbagebetalingstiden for de relevante investeringer overstiger tre år, eller medmindre omkostningerne ved disse investeringer er uforholdsmæssige. Mængden af gratistildelinger må ikke reduceres, hvis en driftsleder påviser, at den har gennemført andre foranstaltninger, der fører til reduktioner af drivhusgasemissionerne svarende til dem, der anbefales i synsrapporten eller af det certificerede energiledelsessystem for det pågældende anlæg.

Kommissionen supplerer dette direktiv ved i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til dette stykke, og med forbehold af de regler, der finder anvendelse i henhold til direktiv 2012/27/EU, at fastsætte administrativt enkle harmoniserede regler for anvendelsen af dette stykkes tredje afsnit, der sikrer, at anvendelsen af konditionaliteten ikke bringer lige konkurrencevilkår, miljømæssig integritet eller ligebehandling af anlæg i Unionen i fare. Disse harmoniserede regler skal navnlig indeholde tidsfrister, kriterier for anerkendelse af gennemførte energieffektivitetsforanstaltninger samt alternative foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner, ved hjælp af proceduren for nationale gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 11, stk. 1.

Ud over kravene fastsat i dette stykkes tredje afsnit finder den i nævnte afsnit omhandlede reduktion på 20 % anvendelse, når driftsledere af anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer er højere end 80-percentilen af emissionsniveauerne for de relevante produktbenchmarks, ikke senest den 1. maj 2024 har udarbejdet en plan for klimaneutralitet for hvert af disse anlæg for de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv. Planen skal indeholde de elementer, der er anført i artikel 10b, stk. 4, og udarbejdes i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10b, stk. 4. Artikel 10b, stk. 4, læses som en henvisning udelukkende til anlægsniveauet. Opnåelsen af de mål og milepæle, der er omhandlet i artikel 10b, stk. 4, tredje afsnit, litra b), skal verificeres for perioden, der løber indtil den 31. december 2025, og for hver periode, der slutter den 31. december hvert femte år derefter, i overensstemmelse med verifikations- og akkrediteringsprocedurerne i artikel 15. Der tildes ingen gratiskvoter ud over 80 %, hvis opfyldelsen af delmålene og milepælene ikke er blevet verificeret for perioden indtil udgangen af 2025 eller for perioden fra 2026 til 2030.

Kvoter, der ikke er tildelt på grund af en reduktion af gratistildelingen i overensstemmelse med dette stykkes tredje og femte afsnit, anvendes til at undtage anlæg fra justeringen i overensstemmelse med denne artikels stk. 5. Hvis der er sådanne kvoter tilbage, stilles 50 % af disse kvoter til rådighed til støtte for innovation i overensstemmelse med denne artikels stk. 8. De øvrige 50 % af disse kvoter auktioneres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 1, og medlemsstaterne bør anvende de respektive indtægter til at imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i de sektorer, der er omfattet af bilag I til forordning (EU) 2023/956, støtte omstillingen og fremme dekarboniseringen i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

Der tildes ingen gratiskvoter til anlæg i sektorer eller delsektorer, i det omfang de er omfattet af andre foranstaltninger til håndtering af risikoen for kulstoflækage som fastsat i forordning (EU) 2023/956. De i dette stykkes første afsnit omhandlede foranstaltninger tilpasses i overensstemmelse hermed.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).«

ii) Tredje afsnit affattes således:

»For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor. For at skabe yderligere incitamenter til at reducere drivhusgasemissionerne og forbedre energieffektiviteten og for at sikre lige konkurrencevilkår for anlæg, der anvender nye teknologier, som delvist reducerer eller helt eliminerer drivhusgasemissionerne, og anlæg, der anvender eksisterende teknologier, revideres de fastlagte forudgående benchmarks på EU-plan i relation til deres anvendelse i perioden fra 2026 til 2030 med henblik på eventuelt at ændre definitionerne og systemgrænserne for eksisterende produktbenchmarks, idet der som vejledende principper tages hensyn til materialernes potentiale for cirkulær anvendelse, og til at benchmarkene bør være uafhængige af råproduktet og produktionsprocesstypen, hvis produktionsprocesserne har samme formål. Kommissionen bestræber sig på at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling i overensstemmelse med stk. 2, tredje afsnit, så hurtigt som muligt og inden påbegyndelsen af perioden fra 2026 til 2030.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Med forbehold af anvendelsen af forordning (EU) 2023/956 tildeles der ingen gratiskvoter i forbindelse med produktion af varer, der er opført i bilag I til nævnte forordning.

Uanset dette stykkes første afsnit tildeles produktionen af varer, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/956, i de første år af anvendelsen af nævnte forordning gratiskvoter i reducerede mængder. Der anvendes en faktor, der reducerer gratistildelingen for produktion af de pågældende varer (CBAM-faktor). CBAM-faktoren er lig med 100 % for perioden mellem ikrafttrædelsen af nævnte forordning og udgangen af 2025, og er på grundlag af anvendelsen af bestemmelser, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 36, stk. 2, litra b), lig med 97,5 % i 2026, 95 % i 2027, 90 % i 2028, 77,5 % i 2029, 51,5 % i 2030, 39 % i 2031, 26,5 % i 2032 og 14 % i 2033. Fra 2034 anvendes der ikke nogen CBAM-faktor.

Reduktionen af gratistildelingen beregnes årligt som den gennemsnitlige andel af efterspørgslen efter gratistildelinger til produktion af varer, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/956, sammenlignet med den beregnede samlede efterspørgsel efter gratistildeling for alle anlæg for den relevante periode, der er omhandlet i dette direktivs artikel 11, stk. 1. CBAM-faktoren anvendes i denne beregning.

Kvoter, der følger af reduktionen af gratistildelinger, stilles til rådighed for at støtte innovation i overensstemmelse med stk. 8.

Senest den 31. december 2024 og som en del af sin årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 5, vurderer Kommissionen risikoen for kulstoflækage for varer, som er underlagt CBAM og produceret i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, og som ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme. Rapporten skal navnlig vurdere risikoen for kulstoflækage i sektorer, som CBAM vil finde anvendelse på, navnlig betydningen og den fremskyndede udbredelse af brint, og udviklingen med hensyn til handelsstrømme og de indlejrede emissioner i varer, der produceres af disse sektorer på det globale marked. Hvis det i rapporten konkluderes, at der er en risiko for kulstoflækage hvad angår varer, der er fremstillet i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, der ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme, fremsætter Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at håndtere denne risiko for kulstoflækage på en måde, der er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens regler, herunder artikel XX i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, og tager højde for dekarboniseringen af anlæg i Unionen.«

c) Stk. 2 ændres således:

i) Tredje afsnit, litra c), affattes således:

»c) For perioden fra 2026 til 2030 fastlægges benchmarkværdierne på samme vis som fastsat i dette afsnits litra a) og d), idet der tages hensyn til dette afsnits litra e), på grundlag af de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 11 for årene 2021 og 2022, og på grundlag af anvendelse af den årlige reduktionssats for hvert år mellem 2008 og 2028.«

ii) I tredje afsnit tilføjes følgende litraer:

»d) Hvis den årlige reduktionssats overstiger 2,5 % eller er under 0,3 %, er benchmarkværdierne for perioden fra 2026 til 2030 de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020, nedsat med den af disse to procentsatser, der er relevant, for hvert år mellem 2008 og 2028.

e) I perioden fra 2026 til 2030 berøres den årlige reduktionssats for produktbenchmarket for varmt metal ikke af ændringen af de benchmarkdefinitioner og systemgrænser, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, ottende afsnit.«

iii) Fjerde afsnit affattes således:

»Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater og syntesegas justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarkene for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.«

d) Stk. 3 og 4 udgår.

e) Stk. 5 affattes således:

»5. For at overholde den auktioneringsandel, der er fastsat i artikel 10, skal for hvert år, i hvilket summen af gratistildelinger ikke når op på den maksimale mængde, der svarer til auktioneringsandelen, de resterende kvoter op til denne mængde anvendes til at forhindre eller begrænse reduktionen af gratistildelinger, således at auktioneringsandelen overholdes i senere år. Hvis den maksimale mængde ikke desto mindre er nået, justeres gratistildelingerne i overensstemmelse hermed. Enhver sådan justering skal foretages på en ensartet måde. Anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer ligger under gennemsnittet for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Unionen for de relevante benchmarks i et år, hvor justeringen finder anvendelse, undtages dog fra denne justering.«

f) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne bør vedtage finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med dette stykkes andet og fjerde afsnit til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, der faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne, forudsat at sådanne finansielle foranstaltninger er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og navnlig ikke forårsager urimelige konkurrencefordrejninger på det indre marked. De vedtagne finansielle foranstaltninger bør ikke kompensere indirekte omkostninger, der dækkes af gratistildeling i overensstemmelse med de benchmarks, der er fastsat i henhold til denne artikels stk. 1. Hvis en medlemsstat anvender et beløb, der er højere end 25 % af de i artikel 10, stk. 3, omhandlede auktionsindtægter i det år, hvor de indirekte omkostninger blev afholdt, angiver den årsagerne til overskridelsen af dette beløb.«

g) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Fra 2021 lægges kvoter, der i henhold til stk. 19, 20 og 22, ikke tildeles anlæg, til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, første punktum.«

h) Stk. 8 affattes således:

»8. 345 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 80 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til artikel 10, samt de kvoter, der følger af reduktionen af gratistildelinger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1a, stilles til rådighed for en fond (»innovationsfonden«) med det formål at støtte innovation inden for kulstoffattige og kulstoffrie teknikker, processer og teknologier, der bidrager væsentligt til dekarboniseringen af de sektorer, der er omfattet af dette direktiv, og bidrage til nulforurenings- og cirkularitetsmål, herunder projekter, der tager sigte på at opskalere sådanne teknikker, processer og teknologier med henblik på en bred udrulning i hele Unionen. Sådanne projekter skal have et betydeligt potentiale for reduktion af drivhusgasemissioner og bidrage til energi- og ressourcebesparelser i overensstemmelse med Unionens klima- og energimål for 2030.

Kommissionen fremrykker innovationsfondens kvoter for at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed til at fremme innovation, herunder opskalering.

Kvoter, der ikke udstedes til luftfartøjsoperatører, fordi de ophører med driften, og som ikke er nødvendige for at dække manglende returneringer fra disse operatørers side, skal også anvendes til innovationsstøtte som omhandlet i første afsnit.

Desuden stilles 5 mio. kvoter fra den i artikel 3c, stk. 5 og 7, omhandlede mængde vedrørende luftfartskvoter for 2026 til rådighed for innovationsstøtte som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Derudover skal 50 mio. ikketildelte kvoter fra markedsstabilitetsreserven supplere eventuelle resterende indtægter fra de 300 mio. kvoter for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2010/670/EU (*) og anvendes rettidigt til innovationsstøtte, jf. dette stykkes første afsnit.

Innovationsfonden skal dække de sektorer, der er opført i bilag I og III, samt produkter og processer, der erstatter kulstofintensive produkter, der produceres eller anvendes i de sektorer, der er opført i bilag I, herunder innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring og miljømæssigt forsvarlig kulstofopsamling og -anvendelse (CCU), som bidrager væsentligt til at modvirke klimaændringer, navnlig i forbindelse med uundgåelige emissioner, og bidrage til at stimulere opførelsen og driften af projekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig opsamling, transport og geologisk lagring (CCS) af CO₂, navnlig i forbindelse med uundgåelige emissioner fra industrielle

processer og direkte opsamling af CO₂ fra atmosfæren med sikker, bæredygtig og permanent lagring (DACS) i geografisk afbalancerede områder. Innovationsfonden kan også støtte banebrydende innovative teknologier og infrastruktur, herunder produktion af kulstoffattige og kulstoffrie brændstoffer, til dekarbonisering af den maritime sektor, luftfartssektoren, jernbanetransportsektoren og vejtransportsektoren, herunder kollektive transportformer såsom offentlig transport og bustjenester.

Hvad angår luftfart kan den også støtte elektrificering og foranstaltninger til at reducere luftfartens indvirkning på klimaet.

Kommissionen skal lægge særlig vægt på projekter i sektorer, der er omfattet af forordning (EU) 2023/956, for at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, CCU, CCS, vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer med det formål at tildele en betydelig andel af den finansielle værdi svarende til de i denne artikels stk. 1a, fjerde afsnit, omhandlede kvoter til projekter i disse sektorer i perioden fra 2021 til 2030. Kommissionen kan endvidere, inden 2027, iværksætte indkaldelser af forslag målrettet de sektorer, der er omfattet af nævnte forordning.

Kommissionen lægger også særlig vægt på projekter, der bidrager til dekarboniseringen af den maritime sektor, og medtager emner dedikeret til dette formål i innovationsfondens indkaldelser af forslag, hvor det er relevant, herunder med henblik på elektrificering af søtransport og imødegåelse af dens fulde klimapåvirkning, herunder emissioner af sodpartikler. Sådanne indkaldelser af forslag skal også i de kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af projekter, tage særligt hensyn til potentialet for at øge beskyttelsen af biodiversiteten og for at reducere støj- og vandforureningen fra projekter og investeringer.

Innovationsfonden kan i overensstemmelse med stk. 8a støtte projekter gennem udbud, såsom CD'er, CCD'er eller kontrakter med fast afgift med henblik på at støtte dekarboniseringsteknologier, for hvilke kulstofprisen måske ikke er et tilstrækkeligt incitament.

Kommissionen skal tilstræbe synergier mellem innovationsfonden og Horisont Europa, navnlig i forbindelse med europæiske partnerskaber, og skal, hvor det er relevant, tilstræbe synergier mellem innovationsfonden og andre EU-programmer.

Projekter på alle medlemsstaters område, herunder mindre og mellemstore projekter, er støtteberettigede, og, for så vidt angår søfartsaktiviteter, er projekter med en klar merværdi for Unionen støtteberettigede. Teknologier, der modtager støtte, skal være innovative og endnu ikke kommercielt levedygtige i samme omfang uden støtte, men skal udgøre banebrydende løsninger eller være tilstrækkeligt modne til anvendelse i prækommerciel målestok.

Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til innovationsfonden, auktioneres i overensstemmelse med de i dette direktivs artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser. Auktionsprovenuet udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (**). Budgetforpligtelser til foranstaltninger, der løber over mere end et regnskabsår, kan opdeles i årlige rater over flere år.

Kommissionen yder efter anmodning teknisk bistand til medlemsstater med lav effektiv deltagelse i projekter under innovationsfonden med henblik på at øge den anmodende medlemsstats kapacitet til at støtte projektansøgernes arbejde med på deres respektive områder at indgive ansøgninger om finansiering fra innovationsfonden med henblik på at forbedre den effektive geografiske deltagelse i innovationsfonden og øge den samlede kvalitet af de indsendte projekter. Kommissionen skal tilstræbe en effektiv, kvalitetsbaseret geografisk dækning i relation til finansiering fra innovationsfonden i hele Unionen og sikre omfattende overvågning af fremskridt og passende opfølgning i den forbindelse.

Med forbehold af ansøgernes samtykke og efter afslutningen af en indkaldelse af forslag underretter Kommissionen medlemsstaterne om ansøgninger om finansiering til projekter på deres respektive områder og giver dem nærmere oplysninger om disse ansøgninger, så medlemsstaterne lettere kan koordinere støtten til projekter. Kommissionen underretter desuden medlemsstaterne om listen over forhåndsudvalgte projekter inden tildeling af støtten.

Projekterne udvælges på grundlag af en gennemsigtig udvælgelsesprocedure, på en teknologineutral måde i overensstemmelse med innovationsfondens mål som fastsat i dette stykkes første afsnit og på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, idet der tages hensyn til, i hvilket omfang projekterne yder et væsentligt bidrag til Unionens klima- og energimål og samtidig bidrager til nulforurenings- og cirkularitetsmål i

overensstemmelse med dette stykkes første afsnit, og, hvor det er relevant, i hvilket omfang projekterne bidrager til at opnå emissionsreduktioner, der ligger et godt stykke under de i stk. 2 omhandlede benchmarks. Projekterne skal have potentiale til at kunne anvendes på mange felter eller til i betydelig grad at sænke omkostningerne ved at overgå til en klimaneutral økonomi i de pågældende sektorer. Der gives prioritet til innovative teknologier og processer, der forholder sig til flere forskellige miljøvirkninger. Projekter, der involverer CCU, skal give en nettoreduktion af emissionerne og sikre undgåelse eller permanent lagring af CO₂. I forbindelse med tilskud, der ydes gennem indkaldelser af forslag, kan der ydes støtte til op til 60 % af de relevante projektkomkostninger, hvoraf op til 40 % ikke behøver at afhænge af verificeret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at forud fastsatte milepæle under hensyntagen til den anvendte teknologi nås. I tilfælde af støtte ydet gennem udbud og i tilfælde af teknisk bistand kan op til 100 % af de relevante projektkomkostninger støttes. Potentialet for kombinerede projekters emissionsreduktioner i flere sektorer, herunder i nærliggende områder, skal tages i betragtning i de kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af projekter.

Projekter, der finansieres af innovationsfonden, forpligtes til at dele viden med andre relevante projekter samt med EU-baserede forskere med en legitim interesse. Betingelserne for videndeling fastlægges af Kommissionen i indkaldelser af forslag.

Indkaldelserne af forslag skal være åbne og gennemsigtige. Ved udarbejdelsen af indkaldelserne af forslag tilstræber Kommissionen at sikre, at alle sektorer er behørigt repræsenteret. Kommissionen træffer foranstaltninger til at sikre, at indkaldelserne formidles så bredt som muligt og navnlig til små og mellemstore virksomheder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende regler for innovationsfondens drift, herunder udvælgelsesproceduren og -kriterierne, og de støtteberettigede sektorer og teknologiske krav til de forskellige typer støtte.

Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Disse kvoter skal tages i betragtning i henhold til stk. 7.

Senest den 31. december 2023 og hvert år derefter aflægger Kommissionen rapport til Udvalget for Klimaændringer, jf. dette direktivs artikel 22a, stk. 1, om gennemførelsen af innovationsfonden med en analyse af de projekter, der er tildelt finansiering, pr. sektor og pr. medlemsstat og disse projekters forventede bidrag til opfyldelsen af målet om klimaneutralitet i Unionen som fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Kommissionen forelægger rapporten for Europa-Parlamentet og for Rådet og offentliggør rapporten.

(*) Kommissionens afgørelse 2010/670/EU af 3. november 2010 om kriterier og foranstaltninger til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, samt demonstrationsprojekter vedrørende innovative teknologier for vedvarende energi inden for rammerne af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).«

i) Følgende stykker indsættes:

»8a. For CD'er og CCD'er, der tildeles efter afslutningen af en udbudsmekanisme, sørges der for en passende gennem budgetforpligtelser som følge af indtægterne fra auktioneringen af de kvoter, der er til rådighed i innovationsfonden, og disse budgetmæssige forpligtelser kan opdeles i årlige rater over flere år. I de første to runder af udbudsmekanismen sikres det fuldt ud, at det finansielle ansvar i forbindelse med CD'er og CCD'er dækkes med bevillinger, der hidrører fra indtægterne fra auktionering af kvoter, der er tildelt innovationsfonden i henhold til stk. 8.

På grundlag af en kvalitativ og kvantitativ vurdering fra Kommissionens side af de finansielle risici, der opstår som følge af gennemførelsen af CD'er og CCD'er, som skal foretages efter afslutningen af de to første udbudsrunder, og hver gang det er nødvendigt derefter i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, ifølge hvilket aktiver og overskud ikke må overvurderes, og forpligtelser og tab ikke må undervurderes, kan Kommissionen i overensstemmelse med beføjelsen i ottende afsnit beslutte kun at dække en del af det finansielle ansvar i forbindelse med CD'er og CCD'er gennem de i første afsnit omhandlede metoder og den resterende del på gennem andre metoder. Kommissionen bestræber sig på at begrænse anvendelsen af andre dækningsmetoder.

Hvis vurderingen fører til den konklusion, at der er behov for andre dækningsmetoder for at realisere det fulde potentiale i CD'erne og CCD'erne, bestræber Kommissionen sig på at opnå en afbalanceret blanding af andre dækningsmetoder. Uanset artikel 210, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 fastsætter Kommissionen omfanget af anvendelsen af andre dækningsmetoder i henhold til den i nærværende stykkes ottende afsnit delegerede retsakt.

Den resterende finansielle forpligtelse dækkes i tilstrækkeligt omfang under hensyntagen til principperne i afsnit X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, om nødvendigt tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende for CD'er og CCD'er, som undtagelse fra nævnte forordnings artikel 209, stk. 2, litra d) og h), artikel 210, stk. 1, artikel 211, stk. 1, 2, 4 og 6, artikel 212, 213 og 214, artikel 218, stk. 1, og artikel 219, stk. 3 og 6. Hvor det er relevant, fastsættes andre dækningsmetoder, tilførselssatsen og de nødvendige undtagelser i en delegeret retsakt, jf. nærværende stykkes ottende afsnit.

Kommissionen må ikke anvende mere end 30 % af indtægterne fra auktionering af kvoter, der er tildelt innovationsfonden i henhold til stk. 8, til hensættelser til CD'er og CCD'er.

Tilførselssatsen må ikke være lavere end 50 % af de samlede finansielle forpligtelser, der bæres af EU-budgettet til CD'er og CCD'er. Ved fastsættelsen af tilførselssatsen, tager Kommissionen hensyn til elementer, der kan reducere de finansielle risici for Unionens budget ud over de bevillinger, der er til rådighed i innovationsfonden, såsom eventuel ansvarsdeling med medlemsstaterne på frivillig basis eller en eventuel genforsikringsmekanisme fra den private sektor. Kommissionen reviderer tilførselssatsen mindst hvert tredje år fra datoen for anvendelsen af den delegerede retsakt, hvori den fastsættes for første gang.

For at undgå ansøgninger i spekulationsøjemed kan adgangen til at afgive bud gøres betinget af, at ansøgerne betaler et depositum, der fortabes i tilfælde af manglende opfyldelse af kontrakten. Fortabte deposita anvendes til innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Ethvert bidrag, som en støttemodtager betaler til den tildelende myndighed i overensstemmelse med vilkårene i CD'en eller CCD'en, anvendes til — hvis referenceprisen er højere end strikeprisen (»tilbageførsler») — innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til nævnte forordnings artikel 21, stk. 5.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte og præcisere eventuelle andre dækningsmetoder og, hvor det er relevant, tilførselssatsen og de nødvendige yderligere undtagelser fra afsnit X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 som fastsat i dette stykkes fjerde afsnit, og derudover reglerne om driften af udbudsmekanismen, navnlig i forbindelse med deposita og tilbageførsler.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at ændre dette stykkes femte afsnit ved at hæve den i nævnte afsnit omhandlede grænse på 30 % med højst 20 procentpoint, hvis det er nødvendigt for at imødekomme en efterspørgsel efter CD'er og CCD'er, under hensyntagen til erfaringerne fra de første runder af udbudsmekanismen og i betragtning af behovet for at finde en passende balance i støtten fra innovationsfonden mellem tilskud og sådanne kontrakter.

Den finansielle bistand fra Investeringsfonden skal være proportional med de politiske mål, der fastsættes i denne artikel, og må ikke føre til urimelige fordrejninger af det indre marked. Med henblik på dette må bistanden kun ydes til at dække supplerende omkostninger eller investeringsrisici, som ikke kan bæres af investorerne under normale markedsbetingelser.

8b. 40 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 10 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til dette direktivs artikel 10, stilles til rådighed for den sociale klimafond, der er oprettet ved forordning (EU) 2023/955 (*). Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til den sociale klimafond, auktioneres i 2025 i overensstemmelse med de i dette direktivs artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser og den delegerede retsakt, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 4. Indtægterne fra denne auktion udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og anvendes i overensstemmelse med reglerne for den sociale klimafond.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).«

j) Stk. 19 affattes således:

»19. Der tildeles ingen gratiskvoter til anlæg, der har indstillet driften. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilladelse er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.«

k) Følgende stykke tilføjes:

»22. Hvis korrektioner af gratistildelinger, der er tildelt i henhold til artikel 11, stk. 2, er nødvendige, foretages sådanne korrektioner med kvoter fra eller ved at tilføje kvoter til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.«

14) I artikel 10b, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»I en medlemsstat, hvis andel af Unionens samlede emissioner fra fjernvarme i gennemsnit i årene fra 2014 til 2018 divideret med denne medlemsstats andel af Unionens samlede BNP er større end fem, gives der en yderligere gratistildeling på 30 % af den mængde, der er fastsat i henhold til artikel 10a, til fjernvarme i perioden fra 2026 til 2030, forudsat at der investeres en investeringsmængde svarende til værdien af denne yderligere gratistildeling med henblik på væsentligt at reducere emissionerne inden 2030 i overensstemmelse med planerne om klimaneutralitet, jf. dette stykkes tredje afsnit, og at opnåelsen af de i nævnte afsnit, litra b), omhandlede mål og delmål, bekræftes af den verifikation, der foretages i overensstemmelse med dette stykkes fjerde afsnit.

Senest den 1. maj 2024 udarbejder driftsledere af fjernvarme en plan for klimaneutralitet for de anlæg, for hvilke de ansøger om yderligere gratistildeling i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit. Denne plan skal være i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 og skal fastsætte:

- a) foranstaltninger og investeringer med henblik på at opnå klimaneutralitet senest i 2050 på anlægs- eller selskabsniveau, undtagen anvendelsen af kulstofkompensationskreditter
- b) delmål og milepæle, der skal gøre det muligt at måle fremskridtene med hensyn til klimaneutralitet, jf. dette afsnits litra a), inden den 31. december 2025 og inden den 31. december hvert femte år derefter
- c) et skøn over virkningerne af hver af de foranstaltninger og investeringer, der er omhandlet i dette afsnits litra a), med hensyn til reduktion af drivhusgasemissionerne.

Opnåelsen af de i dette stykkes tredje afsnit, litra b), omhandlede mål og milepæle verificeres for perioden, der løber indtil den 31. december 2025, og for hver periode, der slutter den 31. december hvert femte år herefter i overensstemmelse med verifikations- og akkrediteringsprocedurerne fastsat i artikel 15. Der tildeles ingen gratiskvoter ud over den i dette stykkes første afsnit omhandlede mængde, hvis opnåelsen delmålene og milepælene ikke er blevet verificeret for perioden, der løber indtil udgangen af 2025, eller for perioden fra 2026 til 2030.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at præcisere minimumsindholdet af de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes tredje afsnit, litra a), b) og c), og formatet for de klimaneutralitetsplaner, der er omhandlet i nævnte afsnit og i artikel 10a, stk. 1, femte afsnit. Kommissionen tilstræber synergier med lignende planer som fastsat i EU-retten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.«

15) Artikel 10c, stk. 7, affattes således:

»7. Medlemsstaterne pålægger elproducerende anlæg og netoperatører, der modtager kvoter, senest den 28. februar hvert år at aflægge rapport om gennemførelsen af deres udvalgte investeringer, herunder saldoen af gratistildelinger og afholdte investeringsudgifter og de typer af investeringer, der støttes. Medlemsstaterne aflægger rapport herom til Kommissionen, og Kommissionen offentliggør rapporterne.«

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10ca

Tidligere frist for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren

Uanset artikel 10c må de berørte medlemsstater kun midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg i overensstemmelse med nævnte artikel for investeringer, der gennemføres indtil den 31. december 2024. Kvoter, der er til rådighed for de berørte medlemsstater i henhold til artikel 10c for perioden fra 2021 til 2030, og som ikke anvendes til sådanne investeringer, skal i den andel, der fastsættes af den pågældende medlemsstat:

- a) lægges til den samlede kvotemængde, som den pågældende medlemsstat skal auktionere i henhold til artikel 10, stk. 2, eller
- b) anvendes til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden, jf. artikel 10d, i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse på indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10d, stk. 4.

Senest den 15. maj 2024 underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om de respektive kvotemængder, der skal anvendes i henhold til artikel 10, stk. 2, første afsnit, litra a), og, uanset artikel 10d, stk. 4, andet punktum, i henhold til artikel 10d.«

17) Artikel 10d ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Der oprettes en fond til støtte for investeringer foreslået af de støttemodtagende medlemsstater, herunder finansiering af mindre investeringsprojekter, til modernisering af energisystemer og forbedring af energieffektiviteten for perioden fra 2021 til 2030 (»moderniseringsfonden«). Moderniseringsfonden finansieres gennem auktionering af kvoter som fastsat i artikel 10 for de støttemodtagende medlemsstater, der er fastsat deri.

De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med målene i dette direktiv samt målene i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 og de langsigtede mål som udtrykt i Parisaftalen. De støttemodtagende medlemsstater kan, hvor det er relevant, anvende moderniseringsfondens midler til at finansiere investeringer, der involverer de tilstødende EU-grænseregioner. Der ydes ikke støtte fra moderniseringsfonden til energiproduktionsanlæg, der anvender fossile brændstoffer. Indtægter fra kvoter, der omfattes af en underretning i henhold til denne artikels stk. 4, kan dog anvendes til investeringer, der involverer gasformige fossile brændstoffer.

Indtægter fra kvoter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, kan endvidere, hvis aktiviteten betragtes som miljømæssigt bæredygtig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*) og er behørigt begrundet af hensyn til energisikkerheden, anvendes til investeringer, der involverer gasformige fossile brændstoffer, forudsat at kvoterne auktioneres inden den 31. december 2027 med henblik på energiproduktion, og at kvoterne auktioneres inden den 31. december 2028 med henblik på investeringer, der involverer downstream-anvendelser af gas.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Mindst 80 % af indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, og fra kvoter, der er omfattet af en meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, og mindst 90 % af indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, fjerde afsnit, anvendes til at støtte investeringer i følgende:

- a) produktion og anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder vedvarende brint
- b) opvarmning og køling fra vedvarende energikilder
- c) reduktionen af det samlede energiforbrug gennem energieffektivitet, herunder inden for industri, transport, bygninger, landbrug og affald
- d) energilagring og modernisering af energinet, herunder efterspørgselsstyring, fjernvarmenet, eltransmissionsnet, øgede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne og infrastruktur for nulemissionsmobilitet
- e) støtte til lavindkomsthusholdninger, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, med henblik på at bekæmpe energifattigdom og modernisere deres opvarmningssystemer, samt
- f) en retfærdig omstilling i kulstofafhængige regioner i de støttemodtagende medlemsstater med henblik på at støtte omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, uddannelse, jobsøgningsinitiativer og nystartede virksomheder i dialog med civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter på en måde, der er i overensstemmelse med og bidrager til de relevante tiltag, som medlemsstaterne har medtaget i deres territoriale planer for retfærdig omstilling i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra k), i forordning (EU) 2021/1056, hvor det er relevant.«

c) Stk. 11 affattes således:

»11. Investeringskomitéen aflægger årligt rapport til Kommissionen om erfaringerne med evalueringen af investeringer, navnlig med hensyn til emissionsreduktioner og reduktionsomkostninger. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen under hensyntagen til investeringskomitéens konklusioner de områder for projekter, der er omhandlet i stk. 2, og det grundlag, hvorpå investeringskomiteen baserer sine henstillinger.

Investeringskomitéen sørger for, at årsberetningen offentliggøres. Kommissionen forelægger denne årsberetning for Europa-Parlamentet og for Rådet.«

18) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10f

Princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«

Fra den 1. januar 2025 anvender de støttemodtagende medlemsstater og Kommissionen indtægterne fra auktioneringen af kvoter bestemt til innovationsfonden i henhold til dette direktivs artikel 10a, stk. 8, og af de kvoter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, i overensstemmelse med kriteriet om »ikke at gøre væsentlig skade« fastsat i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852, hvis sådanne indtægter anvendes til en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, hvorvidt en økonomisk aktivitet i væsentlig grad skader et eller flere af de relevante miljømål, jf. nævnte forordnings artikel 10, stk. 3, litra b).«

19) I artikel 11, stk. 2 ændres datoen »28. februar« til »30. juni«.

20) Titlen på kapitel IV affattes således:

»Bestemmelser for luftfart, søtransport og stationære anlæg«.

21) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at kvoter udstedt af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat anerkendes med henblik på at opfylde en driftsleders, en luftfartøjsoperatørs eller et rederis forpligtelser i henhold til stk. 3.«

b) Stk. 2a udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne, de administrerende medlemsstater og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi sikrer følgende senest den 30. september hvert år:

a) at driftslederen for hvert anlæg returnerer et antal kvoter, der svarer til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15

b) at hver luftfartøjsoperatør returnerer et antal kvoter, der svarer til vedkommendes samlede emissioner i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 15

c) at hvert rederi returnerer et antal kvoter, der svarer til dets samlede emissioner i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 3ge.

Medlemsstaterne, de administrerende medlemsstater og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi sikrer, at kvoter, der returneres i overensstemmelse med første afsnit, efterfølgende annulleres.«

d) Følgende stykker indsættes efter stk. 3:

»3-e. Uanset stk. 3, første afsnit, litra c), kan rederier returnere 5 % færre kvoter end deres verificerede emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030, fra skibe med isklasse, forudsat at sådanne skibe har isklasse IA eller IA Super eller en tilsvarende isklasse, der er fastsat på grundlag af HELCOM-henstilling 25/7.

Hvor færre kvoter returneres sammenlignet med de verificerede emissioner, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, annulleres en mængde kvoter svarende til denne forskel i stedet for at blive auktioneret i henhold til artikel 10.

3-d. Uanset denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), og artikel 16 fastsætter Kommissionen på anmodning af en medlemsstat ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, at medlemsstaterne skal anse kravene fastsat i disse bestemmelser for at være opfyldt, og at de ikke må gribe ind over for rederier for så vidt angår emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030 fra sejlads udført med andre passagerskibe end krydstogtskibe og med ro-ro-passagerskibe mellem en havn på en ø under den anmodende medlemsstats jurisdiktion uden nogen vej eller jernbaneforbindelse med fastlandet og med en befolkning på færre end 200 000 fastboende indbyggere i henhold til de seneste bedste tilgængelige data i 2022 og en havn under samme medlemsstats jurisdiktion og fra sådanne skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejlads.

Kommissionen offentliggør en liste over de øer, der er omhandlet i første afsnit, og de berørte havne og ajourfører denne liste.

3-c. Uanset denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), og artikel 16, fastsætter Kommissionen efter fælles anmodning fra to medlemsstater, hvoraf den ene ikke har nogen landegrænse til en anden medlemsstat og den anden medlemsstat er den medlemsstat, der er geografisk tættest på medlemsstaten uden en sådan landegrænse, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, at medlemsstaterne skal anse kravene fastsat i disse bestemmelser for at

være opfyldt, og at de ikke må gribe ind over for rederier med hensyn til emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030 fra sejladsen udført med passagerskibe eller ro-ro-passagerskibe inden for rammerne af en tværnational kontrakt om offentlig tjeneste eller en tværnational forpligtelse til offentlig tjeneste som fastsat i den fælles anmodning, der forbinder de to medlemsstater, og fra sådanne skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejladsen.

3-b. Der opstår ikke en forpligtelse til at returnere kvoter for emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030, fra sejladsen mellem en havn i en region i den yderste periferi i en medlemsstat og en havn i samme medlemsstat, herunder sejladsen mellem havne inden for en region i den yderste periferi og sejladsen mellem havne i regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, og fra disse skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejladsen.

e) Stk. 3-a affattes således:

»3-a. Hvor det er nødvendigt, og så længe det er nødvendigt for at beskytte den miljømæssige integritet af EU ETS, forbydes det driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier i EU ETS at anvende kvoter, der er udstedt af en medlemsstat, for hvilke der er forpligtelser, der bortfalder for driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier. De i artikel 19, stk. 3, omhandlede delegerede retsakter skal omfatte de nødvendige foranstaltninger i de tilfælde, der er omhandlet i dette stykke.«

f) Følgende stykke indsættes:

»3b. Der opstår ikke en forpligtelse til at returnere kvoter for emissioner af drivhusgasser, der anses for at være opsamlet og anvendt på en sådan måde, at de er blevet permanent kemisk bundet i et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug, herunder enhver normal aktivitet, der finder sted, efter at produktet er udtjent.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende kravene for at anse, at drivhusgasser er blevet permanent kemisk bundet som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

g) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren. I tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område på grund af yderligere nationale foranstaltninger kan medlemsstaterne annullere kvoter, og opfordres kraftigt til at gøre dette, fra den i artikel 10, stk. 2, omhandlede samlede kvotemængde, som de skal auktionere, op til et beløb, der svarer til de gennemsnitlige verificerede emissioner for det pågældende anlæg over en periode på fem år forud for nedlukningen. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne påtænkte annulleringer eller om årsagerne til ikke at annullere, i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4.«

22) I artikel 14, stk. 1, affattes det første afsnit således:

»Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere ordninger for overvågning og rapportering af emissioner og, hvor det er relevant, aktivitetsdata fra de aktiviteter, der er opført i dette direktivs bilag I, og ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart på ruter, for hvilke der rapporteres emissioner i henhold til dette direktiv, som baseres på principperne for overvågning og rapportering fastsat i dette direktivs bilag IV og kravene i denne artikels stk. 2 og 5. Disse gennemførelsesretsakter skal også specificere det globale opvarmningspotentiale for hver drivhusgas og tage hensyn til ajourført videnskabelig viden om virkningerne af ikke-CO₂-luftfartsemissioner i kravene til overvågning og rapportering af emissioner og deres virkninger, herunder ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart. Ved disse gennemførelsesretsakter fastsættes muligheden for anvendelse af de bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for anvendelse af biomasse, der er fastsat i (EU) 2018/2001, med de tilpasninger, der er nødvendige for anvendelsen i henhold til dette direktiv, for at en sådan biomasse kan opnå nulsats. De skal præcisere, hvordan der skal tages hensyn til lagring af emissioner fra en blanding af kilder med nulsats og kilder, der ikke er omfattet af en nulsats. De skal også specificere, hvordan emissioner fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændstoffer skal medregnes, og sikre, at der tages højde for sådanne emissioner, og at dobbelttælling undgås.«

23) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier, som ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til dette direktiv.«

b) I stk. 3 ændres datoen »30. april« til »30. september«.

c) Følgende stykke indsættes:

»3a. De i stk. 3 fastsatte sanktioner finder også anvendelse på rederier.«

d) Følgende stykke indsættes:

»11a. For et rederi, der ikke har overholdt returneringsforpligtelserne i to eller flere på hinanden følgende rapporteringsperioder, og hvor andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har sikret overholdelse, kan den kompetente myndighed i anløbshavnens medlemsstat, efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, udstede en afgørelse om bortvisning, som meddeles Kommissionen, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), de øvrige medlemsstater og den pågældende flagstat. Som følge af udstedelsen af en sådan afgørelse om bortvisning skal enhver medlemsstat, med undtagelse af den medlemsstat, hvis flag skibet fører, nægte de skibe, som det pågældende rederi har ansvaret for, at anløbe enhver af sine havne, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser i henhold til artikel 12. Hvis skibet fører en medlemsstats flag og anløber eller befinder sig i en af dens havne, skal den pågældende medlemsstat, efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, tilbageholde skibet, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser.

Hvor et skib fra et rederi som omhandlet i første afsnit befinder sig i en af havnene i den medlemsstat, hvis flag skibet fører, kan den pågældende medlemsstat efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger udstede en flagstatsafgørelse om tilbageholdelse, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser. Den underretter Kommissionen, EMSA og de øvrige medlemsstater herom. Som følge af udstedelsen af en sådan flagstatsafgørelse om tilbageholdelse træffer hver medlemsstat de samme foranstaltninger som er påkrævet ved udstedelsen af en afgørelse om bortvisning i overensstemmelse med første afsnit, andet punktum.

Dette stykke berører ikke de internationale søfartsregler, der gælder i tilfælde af nødstedte skibe.«

24) Artikel 18b affattes således:

»Artikel 18b

Bistand fra Kommissionen, EMSA og andre relevante organisationer

1. Med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 3c, stk. 4, og artikel 3g, 3gd, 3ge, 3gf, 3gg og 18a kan Kommissionen, den administrerende medlemsstat og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi anmode om bistand fra EMSA eller en anden relevant organisation og kan med henblik herpå indgå passende aftaler med disse organisationer.

2. Kommissionen bestræber sig med bistand fra EMSA på at udvikle passende værktøjer og vejledning for at lette og koordinere kontrol- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv på søtransport. I det omfang det er muligt, stilles en sådan vejledning og sådanne værktøjer til rådighed for medlemsstaterne og verifikatorerne til informationsudveksling for bedre at sikre en robust håndhævelse af de nationale foranstaltninger, der gennemfører dette direktiv.«

25) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 og 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c og artikel 30j, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. april 2018.

3. Den i artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 og 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c, og artikel 30j, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

b) stk. 6 affattes således:

»6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 eller 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c eller artikel 30j, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

26) Artikel 29 affattes således:

»Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5 og stk. 6, indeholder dokumentation for, at kvotemarkedet ikke fungerer korrekt, forelægger Kommissionen inden for en periode på tre måneder Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten kan, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssigt forslag, der har til formål at øge gennemsigtigheden og integriteten af kvotemarkedet, herunder relaterede markeder for derivater, og tage fat på de korrigerende foranstaltninger, der skal forbedre dets funktion samt forbedre forebyggelsen og afsløringen af markedsmisbrugsaktiviteter.«

27) Artikel 29a affattes således:

»Artikel 29a

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssigt store prisudsving

1. Hvis den gennemsnitlige kvotepris for de seks foregående kalendermåneder er mere end 2,4 gange den gennemsnitlige kvotepris for den foregående referenceperiode på to år, frigives 75 mio. kvoter fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

Den kvotepris, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, som er omfattet af kapitel II og III, er prisen på auktioner gennemført i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, for kvoter.

Den i første afsnit omhandlede referenceperiode på to år er den toårsperiode, som slutter inden den første måned i den periode på seks kalendermåneder, der er omhandlet i nævnte afsnit.

Hvis betingelsen i dette stykkes første afsnit er opfyldt, og stk. 2 ikke finder anvendelse, offentliggør Kommissionen en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende* med angivelse af den dato, hvor betingelsen blev opfyldt.

Kommissionen offentliggør inden for de første tre arbejdsdage i hver måned den gennemsnitlige kvotepris for de foregående seks kalendermåneder og den gennemsnitlige kvotepris for den foregående referenceperiode på to år. Hvis den i første afsnit omhandlede betingelse ikke er opfyldt, offentliggør Kommissionen også det niveau, som den gennemsnitlige kvotepris vil skulle nå den næste måned for at opfylde den i nævnte afsnit omhandlede betingelse.

2. Når betingelsen for frigivelse af kvoter fra markedsstabilitetsreserven i henhold til stk. 1 er opfyldt, anses den i nævnte stykke omhandlede betingelse først for igen at være opfyldt mindst 12 måneder efter afslutningen af den foregående frigivelse.

3. De nærmere regler for anvendelsen af de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger fastsættes i de i artikel 10, stk. 4, omhandlede delegerede retsakter.»

28) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Dette direktiv skal tages op til revision i lyset af den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede mål i Parisaftalen og alle relevante forpligtelser, der følger af Partskonferencen under De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringer.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Foranstaltningerne til støtte for visse energiintensive industrier, der kan være udsat for risiko for kulstoflækage som omhandlet i dette direktivs artikel 10a og 10b, skal endvidere tages op til revision i lyset af de klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier. I denne forbindelse overvejer Kommissionen også, om foranstaltninger til kompensation af indirekte omkostninger bør harmoniseres yderligere. De foranstaltninger, der gælder for CBAM-sektorer, skal tages op til revision i lyset af anvendelsen af forordning (EU) 2023/956. Inden den 1. januar 2028 og hvert andet år derefter som led i sine rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til nævnte forordnings artikel 30, stk. 6, vurderer Kommissionen CBAMs indvirkning på risikoen for kulstoflækage, herunder i forbindelse med eksport.

Rapporten skal vurdere behovet for at træffe yderligere foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger, for at imødegå risici for kulstoflækage. Denne rapport ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med hver globale statusopgørelse, der er aftalt i henhold til Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i Unionen og dens medlemsstater, herunder i forhold til den i dette direktivs artikel 9 omhandlede lineære faktor. Kommissionen kan, hvor det er relevant, fremsætte lovgivningsmæssige forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af dette direktiv, navnlig for at sikre overensstemmelse med målet om klimaneutralitet som fastlagt i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 og Unionens klimamål som fastlagt i nævnte forordnings artikel 4. Ved fremsættelsen af sine lovgivningsmæssige forslag tager Kommissionen hensyn til det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget for perioden fra 2030 til 2050, jf. nævnte forordnings artikel 4, stk. 4.«

d) Følgende stykker tilføjes:

»5. Senest den 31. juli 2026 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om følgende forhold, og, hvor det er relevant, ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag og en konsekvensanalyse:

a) hvordan der skal tages højde for negative emissioner fra drivhusgasser, der fjernes fra atmosfæren og lagres sikkert og permanent, og hvordan disse negative emissioner kan dækkes af emissionshandelen, hvis det er relevant, herunder et klart anvendelsesområde og strenge kriterier for en sådan dækning og sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at sådanne optag ikke opvejer nødvendige emissionsreduktioner i overensstemmelse med Unionens klimamål som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119

b) muligheden for at sænke tærsklerne for den samlede nominelle indfyrede termiske effekt på 20 MW for aktiviteterne i bilag I fra 2031

- c) om der reelt tages højde for alle drivhusgasemissioner, der er omfattet af dette direktiv, og om dobbelttælling reelt undgås; rapporten skal navnlig vurdere medregningen af de drivhusgasemissioner, der anses for at være opsamlet og anvendt i et produkt på en anden måde end den, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3b.

6. Ved revisionen af dette direktiv, jf. denne artikels stk. 1, 2 og 3, analyserer Kommissionen, hvordan der kan etableres forbindelser mellem EU ETS og andre kvotemarkeder uden at undergrave opnåelsen af målet om klimaneutralitet og af Unionens klimamål som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119.

7. Senest den 31. juli 2026 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori den vurderer gennemførligheden af at medtage kommunale affaldsforbrændingsanlæg i EU ETS, herunder med henblik på at medtage dem fra 2028, og med en vurdering af det potentielle behov for en medlemsstats mulighed for fravalg indtil den 31. december 2030. I den forbindelse tager Kommissionen hensyn til vigtigheden af, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner og potentiel omdirigering i retning af bortskaffelse ved deponering i Unionen og eksport af affald til tredjelande. Kommissionen tager desuden hensyn til relevante kriterier såsom indvirkningen på det indre marked, mulig konkurrenceforvriddning, miljømæssig integritet, tilpasning til målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (*) og robusthed og nøjagtighed med hensyn til overvågning og beregning af emissioner. Kommissionen lader, hvor det er relevant og med forbehold af nævnte direktivs artikel 4, rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at anvende bestemmelserne i dette kapitel på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af yderligere kvoter til kommunale affaldsforbrændingsanlæg og for at forhindre potentiel omdirigering af affald.

I den i første afsnit omhandlede rapport vurderer Kommissionen også muligheden for i EU ETS at medtage andre affaldshåndteringsprocesser, navnlig methan- og dinitrogenoxidemissioner fra deponeringsanlæg i Unionen. Kommissionen kan, hvor det er relevant, også lade rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om at medtage sådanne andre affaldshåndteringsprocesser i EU ETS.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).«

29) Efter artikel 30 indsættes følgende kapitel:

»Kapitel IVa

Emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer

Artikel 30a

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på emissioner, drivhusgasemissionstilladelser, udstedelse og returnering af kvoter, overvågning, rapportering og verifikation i forbindelse med den i bilag III omhandlede aktivitet. Dette kapitel finder ikke anvendelse på emissioner, der er omfattet af kapitel II og III.

Artikel 30b

Drivhusgasemissionstilladelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at regulerede enheder fra den 1. januar 2025 ikke udøver den i bilag III omhandlede aktivitet, medmindre den regulerede enhed er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3.

2. Den regulerede enheds ansøgning til den kompetente myndighed i henhold til denne artikels stk. 1 om en drivhusgasemissionstilladelse i henhold til dette kapitel skal mindst indeholde en beskrivelse af:

- a) den regulerede enhed

- b) den type brændsel, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, og de måder, hvorpå brændstofferne overgår til forbrug
- c) den eller de endelige anvendelsesformål for de brændstoffer, der overgår til forbrug i forbindelse med den i bilag III omhandlede aktivitet
- d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner i overensstemmelse med de i artikel 14 og 30f omhandlede gennemførelsesretsakter
- e) et ikke-teknisk resumé af de i dette stykkes litra a)-d) omhandlede oplysninger.

3. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse til den i denne artikels stk. 1 omhandlede regulerede enhed for den i bilag III omhandlede aktivitet, hvis den finder det godtgjort, at enheden er i stand til at overvåge og rapportere emissioner svarende til de mængder brændstof, der overgår til forbrug i henhold til bilag III.

4. Drivhusgasemissionstilladelser skal mindst indeholde følgende:

- a) navn og adresse på den regulerede enhed
- b) en beskrivelse af, hvordan den regulerede enhed frigiver brændstofferne til forbrug i de sektorer, der er omfattet af dette kapitel
- c) en liste over de brændstoffer, som den regulerede enhed frigiver til forbrug i de sektorer, der er omfattet af dette kapitel
- d) en overvågningsplan, der opfylder kravene i de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter
- e) rapporteringskrav, der er fastsat ved de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter
- f) en forpligtelse til at returnere kvoter, der er udstedt i henhold til dette kapitel, svarende til de samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15, senest ved fristen, der er fastlagt i artikel 30e, stk. 2.

5. Medlemsstaterne kan tillade de regulerede enheder at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Regulerede enheder indsender eventuelle ajourførte overvågningsplaner til den kompetente myndighed til godkendelse.

6. Den regulerede enhed underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer af arten af dens aktivitet eller af de brændstoffer, den frigiver til forbrug, og som kan kræve en ajourføring af drivhusgasemissionstilladelsen. Hvis det er relevant, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter. Hvis identiteten på den regulerede enhed, der er omfattet af dette kapitel, ændres, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen, så den indeholder navn og adresse på den nye regulerede enhed.

Artikel 30c

Den samlede kvotemængde i Unionen

1. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel hvert år fra 2027, nedsættes lineært fra og med 2024. 2024-værdien defineres som emissionsgrænserne for 2024 beregnet på grundlag af referenceemissionerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 (*) for de sektorer, der er omfattet af dette kapitel, og ved anvendelse af det lineære reduktionsforløb for alle emissioner, der er omfattet af nævnte forordning. Mængden nedsættes hvert år efter 2024 med en lineær reduktionsfaktor på 5,10 %. Senest den 1. januar 2025 offentliggør Kommissionen den samlede kvotemængde i Unionen for 2027.

2. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel hvert år fra 2028, nedsættes lineært fra 2025 på grundlag af de gennemsnitlige emissioner, der indberettes i henhold til dette kapitel for årene 2024-2026. Kvotemængden nedsættes med en lineær reduktionsfaktor på 5,38 %, medmindre betingelserne fastsat i punkt 1 i bilag IIIa finder anvendelse, i hvilket tilfælde mængden nedsættes med en lineær reduktionsfaktor justeret i overensstemmelse med reglerne i punkt 2 i bilag IIIa. Senest den 30. juni 2027 offentliggør Kommissionen den samlede kvotemængde i Unionen for 2028 og om nødvendigt den justerede lineære reduktionsfaktor.

3. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel, justeres for hvert år fra 2028 for at kompensere for mængden af returnerede kvoter i tilfælde, hvor det ikke var muligt at undgå dobbelttælling af emissioner, eller hvor der er returneret kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, jf. artikel 30f, stk. 5. Justeringen skal svare til den samlede mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, og som blev kompenseret for i det relevante rapporteringsår i henhold til de i artikel 30f, stk. 5, andet afsnit, omhandlede gennemførelsesretsakter.

4. En medlemsstat, der i medfør af artikel 30j, ensidigt udvider den i bilag III omhandlede aktivitet til sektorer, der ikke er opført i nævnte bilag, sikrer, at de pågældende regulerede enheder senest den 30. april i det relevante år forelægger den relevante kompetente myndighed en behørigt begrundet rapport i overensstemmelse med artikel 30f. Hvis de forelagte data er behørigt begrundede, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom senest den 30. juni i det relevante år. Den mængde kvoter, der skal udstedes i henhold til nærværende artikels stk. 1, justeres under hensyntagen til den behørigt begrundede rapport, der er forelagt af de regulerede enheder.

Artikel 30d

Auktionering af kvoter for den i bilag III omhandlede aktivitet

1. Fra 2027 auktioneres kvoter, der er omfattet af dette kapitel, medmindre de overføres til den markedsstabilitetsreserve, der er oprettet ved afgørelse (EU) 2015/1814. De kvoter, der er omfattet af dette kapitel, auktioneres særskilt fra de kvoter, der er omfattet af dette direktivs kapitel II og III.

2. Auktioneringen af kvoter i henhold til dette kapitel begynder i 2027 med en mængde svarende til 130 % af auktionsmængderne for 2027 fastsat på grundlag af den samlede kvotemængde i Unionen for det pågældende år og de respektive auktionskvoter og -mængder i henhold til denne artikels stk. 3-6. De yderligere 30 %, der skal auktioneres, må kun anvendes til returnering af kvoter i henhold til artikel 30e, stk. 2, og kan auktioneres indtil den 31. maj 2028. De yderligere 30 % fratrækkes auktionsmængderne for perioden fra 2029 til 2031. Betingelserne for de i nærværende stykke omhandlede auktioner fastsættes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7 og artikel 10, stk. 4.

I 2027 oprettes der 600 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, som beholdninger i markedsstabilitetsreserven i henhold til artikel 1a, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814.

3. 150 mio. kvoter udstedt i henhold til dette kapitel auktioneres, og alle indtægter fra disse auktioner stilles til rådighed for den sociale klimafond oprettet i henhold til forordning (EU) 2023/955 indtil 2032.

4. Fra den resterende mængde kvoter og med henblik på sammen med indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og dette direktivs artikel 10a, stk. 8b, at generere et maksimalt beløb på 65 000 000 000 EUR sikrer Kommissionen, at en yderligere mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, auktioneres, og at indtægterne fra disse auktioner stilles til rådighed for den sociale klimafond, der er oprettet ved forordning (EU) 2023/955, indtil 2032.

Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til den sociale klimafond, jf. denne artikels stk. 3 og nærværende stykke, auktioneres i overensstemmelse med de i artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser og de delegerede retsakter, der er vedtaget i medfør af artikel 10, stk. 4.

Indtægterne fra auktioneringen af de kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og i nærværende stykke, udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og anvendes i overensstemmelse med reglerne for den sociale klimafond.

Det årlige beløb, der tildeles den sociale klimafond i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8b, nærværende artikels stk. 3 og nærværende stykke, må ikke overstige:

a) for 2026: 4 000 000 000 EUR

b) for 2027: 10 900 000 000 EUR

- c) for 2028: 10 500 000 000 EUR
- d) for 2029: 10 300 000 000 EUR
- e) for 2030: 10 100 000 000 EUR
- f) for 2031: 9 800 000 000 EUR
- g) for 2032: 9 400 000 000 EUR.

Hvis det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel, udsættes til 2028, jf. artikel 30k, er det maksimale beløb, der skal stilles til rådighed for den sociale klimafond i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, 54 600 000 000 EUR. I så fald må de samlede årlige beløb, der tildeles den sociale klimafond, ikke overstige 4 000 000 000 EUR for årene 2026 og 2027, og for perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2032 må det relevante årlige beløb ikke overstige:

- a) for 2028: 11 400 000 000 EUR
- b) for 2029: 10 300 000 000 EUR
- c) for 2030: 10 100 000 000 EUR
- d) for 2031: 9 800 000 000 EUR
- e) for 2032: 9 000 000 000 EUR.

Hvis indtægterne fra den i denne artikels stk. 5 omhandlede auktionering fastsættes som en egen indtægt i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF, finder dette direktivs artikel 10a, stk. 8b, nærværende artikels stk. 3 og nærværende stykke ikke længere anvendelse.

5. Den samlede mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, efter fradrag af de mængder, der er fastsat i denne artikels stk. 3 og 4, auktioneres af medlemsstaterne og fordeles mellem dem i andele, der er identiske med andelen af referenceemissioner i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 for de kategorier af emissionskilder, der er omhandlet i andet afsnit, litra b), c) og d), i bilag III til nærværende direktiv, for gennemsnittet af perioden fra 2016 til 2018 i den pågældende medlemsstat, som revideret grundigt i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 3.

6. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i denne artikels stk. 5 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, eller de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender deres indtægter eller den tilsvarende finansielle værdi af disse indtægter til et eller flere af de formål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 3, idet de prioriterer aktiviteter, der kan bidrage til at håndtere sociale aspekter af emissionshandelen i henhold til dette kapitel, eller til et eller flere af følgende formål:

- a) foranstaltninger, der har til formål at bidrage til dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger eller til nedbringelse af energibehovet i bygninger, herunder integration af vedvarende energi og relaterede foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 11, og artikel 12 og 20 i direktiv 2012/27/EU, samt foranstaltninger til at yde finansiell støtte til lavindkomsthushold i bygninger med den dårligste ydeevne
- b) foranstaltninger, der har til formål at fremskynde udbredelsen af nulemissionskøretøjer eller yde finansiell støtte til etablering af fuldt ud interoperabel optankningsinfrastruktur og opladningsinfrastruktur til nulemissionskøretøjer eller foranstaltninger til at tilskynde til en overgang til offentlige transport og forbedre multimodaliteten eller yde finansiell støtte med henblik på at håndtere sociale aspekter vedrørende lav- og mellemindkomstransportbrugere
- c) at finansiere deres sociale klimaplan i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2023/955
- d) at yde finansiell kompensation til de endelige forbrugere af brændstoffer i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at undgå dobbelttælling af emissioner, eller hvor der er returneret kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, jf. artikel 30f, stk. 5.

Medlemsstaterne anses for at have opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de har indført og gennemfører finanspolitiske eller finansielle støttepolitikker eller reguleringspolitikker, der fungerer som løftestang for den finansielle støtte, der er fastsat med henblik på dette stykkes første afsnit, og som har en værdi svarende til de i nævnte afsnit omhandlede indtægter fra auktionering af de i dette kapitel omhandlede kvoter.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, ved at medtage disse oplysninger i deres rapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

7. Artikel 10, stk. 4 og 5, finder anvendelse på kvoter udstedt i henhold til dette kapitel.

Artikel 30e

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Artikel 12 finder anvendelse på de emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel, med undtagelse af nævnte artikels stk. 3 og 3a, stk. 4, andet og tredje punktum, og nævnte artikels stk. 5. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til de emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til driftsledere af anlæg, som om der var tale om en henvisning til de regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- c) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel.

2. Fra den 1. januar 2028 sørger medlemsstaterne for, at den regulerede enhed senest den 31. maj hvert år returnerer en mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, svarende til den regulerede enheds samlede emissioner, der svarer til den mængde brændstof, der er overgået til forbrug i henhold til bilag III, i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 15 og 30f, og at disse kvoter efterfølgende annulleres.

3. Hvis en reguleret enhed, der er etableret i en given medlemsstat, er underlagt en national kulstofafgift, der gælder for årene 2027-2030, og som omfatter den i bilag III omhandlede aktivitet, kan den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat uanset denne artikels stk. 1 og 2 indtil den 31. december 2030 undtage den regulerede enhed fra forpligtelsen til at returnere kvoter i henhold til denne artikels stk. 2 for et givet referenceår, forudsat at:

- a) den pågældende medlemsstat senest den 31. december 2023 underretter Kommissionen om denne nationale kulstofafgift, og at den nationale ret, der fastsætter afgiftssatserne for årene 2027-2030, er trådt i kraft senest den nævnte dato; den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om enhver efterfølgende ændring af den nationale kulstofafgift;
- b) den nationale kulstofafgift for referenceåret i den pågældende medlemsstat, som faktisk betales af den regulerede enhed, er højere end den gennemsnitlige resulterende auktionspris for det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel
- c) den regulerede enhed fuldt ud opfylder forpligtelserne i artikel 30b om drivhusgasemissionstilladelser og artikel 30f om overvågning, rapportering og verifikation af dens emissioner
- d) den pågældende medlemsstat senest den 31. maj året efter referenceåret underretter Kommissionen om anvendelsen af en sådan undtagelse, om den tilsvarende kvotemængde, der skal annulleres i overensstemmelse med dette afsnits litra g) og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4
- e) Kommissionen ikke gør indsigelse mod anvendelsen af undtagelsen med den begrundelse, at den foranstaltning, der er omfattet af underretningen, ikke opfylder betingelserne i dette stykke, senest tre måneder efter en underretning i henhold til dette afsnits litra a) eller senest én måned efter underretningen for det relevante år i henhold til dette afsnits litra d)

- f) den pågældende medlemsstat ikke auktionerer den kvotemængde, der er omhandlet i artikel 30d, stk. 5, for et bestemt referenceår, før den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykke, er fastsat i overensstemmelse med dette afsnits litra g), og at den pågældende medlemsstat ikke auktionerer nogen kvoter af den yderligere kvotemængde, jf. artikel 30d, stk. 2, første afsnit
- g) den pågældende medlemsstat i referenceåret annullerer en kvotemængde ud af den samlede kvotemængde, som den skal auktionere, jf. artikel 30d, stk. 5, som svarer til denne regulerede enheds verificerede emissioner i henhold til dette kapitel for referenceåret; hvis den kvotemængde, der stadig mangler at blive auktioneret i referenceåret efter anvendelsen af dette afsnits litra f), er mindre end den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykke, sikrer den pågældende medlemsstat, at den annullerer den kvotemængde, der svarer til forskellen inden udgangen af året efter referenceåret, og
- h) den pågældende medlemsstat på tidspunktet for den første underretning i henhold til dette afsnits litra a) forpligter sig til for en eller flere af de foranstaltninger, der er opført eller omhandlet i artikel 30d, stk. 6, første afsnit, at anvende et beløb svarende til de indtægter, som artikel 30d, stk. 6, ville have fundet anvendelse på uden denne undtagelse; artikel 30d, stk. 6, andet og tredje afsnit, finder anvendelse, og Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der modtages i medfør heraf, er i overensstemmelse med de gældende forpligtelser i henhold til nærværende litra.

Den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykkes første afsnit, litra g), berører ikke de eksternt formålsbestemte indtægter, der er fastsat i henhold til dette direktivs artikel 30d, stk. 4, eller, hvis de er fastsat i henhold til artikel 311, stk. 3, i TEUF, Unionens egne indtægter i henhold til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 (**) fra indtægterne fra auktionering af kvoter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30d.

- 4. Hospitaler, der ikke er omfattet af kapitel III, kan modtage finansiel kompensation for de udgifter, der overvæltes på dem som følge af returnering af kvoter i henhold til dette kapitel. Med henblik herpå finder de bestemmelser i dette kapitel, der finder anvendelse på tilfælde af dobbelttælling, tilsvarende anvendelse.

Artikel 30f

Overvågning, rapportering, verifikation af emissioner og akkreditering

- 1. Artikel 14 og 15 finder anvendelse på de emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til de emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til en aktivitet, der er opført i bilag I, som om der var tale om en henvisning til den i bilag III omhandlede aktivitet
- c) forstås enhver henvisning til driftsledere, som om der var tale om en henvisning til de regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- d) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel
- e) forstås henvisningen til datoen i artikel 15 som en henvisning til den 30. april.

- 2. Medlemsstaterne sikrer, at hver reguleret enhed for hvert kalenderår fra 2025 overvåger de emissioner, der svarer til de mængder brændstof, der er overgået til forbrug i henhold til bilag III. De sikrer også, at hver reguleret enhed indberetter disse emissioner til den kompetente myndighed i det følgende år, begyndende i 2026, i overensstemmelse med de i artikel 14, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakter.

- 3. Fra den 1. januar 2028 sikrer medlemsstaterne, at hver reguleret enhed senest den 30. april hvert år indtil 2030 indberetter den gennemsnitlige andel af omkostninger i forbindelse med returnering af kvoter i henhold til dette kapitel, som den overvælter på forbrugerne i det foregående år. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende kravene til og modellerne for disse rapporter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Kommissionen vurderer de forelagte rapporter og rapporterer årligt sine resultater til Europa-Parlamentet og Rådet. Hvor Kommissionen finder, at der findes ukorrekt praksis med hensyn til overvæltning af kulstofomkostninger, kan rapporten, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssigt forslag, der tager sigte på at imødegå en sådan ukorrekt praksis.

4. Medlemsstaterne sikrer, at alle regulerede enheder, der er indehavere af en tilladelse i overensstemmelse med artikel 30b den 1. januar 2025, indberetter deres historiske emissioner for 2024 senest den 30. april 2025.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de regulerede enheder er i stand til pålideligt og nøjagtigt at identificere og dokumentere den mængde brændstof, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, og den endelige anvendelse af de brændstoffer, der frigives til forbrug af de regulerede enheder. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at begrænse risikoen for dobbelttælling af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, og emissioner i henhold til kapitel II og III samt risikoen for, at kvoter returneres for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere regler for at undgå dobbelttælling og returnering af kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, samt for at yde finansiel kompensation til de endelige forbrugere af brændstofferne i tilfælde, hvor en sådan dobbelttælling eller returnering ikke kan undgås. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Beregningen af den finansielle kompensation til de endelige forbrugere af brændstofferne baseres på den gennemsnitlige kvotepris på de auktioner, der gennemføres i overensstemmelse med de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, i det relevante rapporteringsår.

6. Principperne for overvågning og rapportering af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, er fastsat i bilag IV, del C.

7. Kriterierne for verifikation af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, er anført i bilag V, del C.

8. Medlemsstaterne kan tillade forenkledede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger for regulerede enheder, hvis årlige emissioner svarende til de mængder brændstof, der overgår til forbrug, er mindre end 1 000 ton CO₂-ækvivalent, i overensstemmelse med de i artikel 14, stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Artikel 30g

Forvaltning

Artikel 13 og 15a, artikel 16, stk. 1, 2, 3, 4 og 12, og artikel 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 23 og 29 finder anvendelse på emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til driftsledere som en henvisning til regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- c) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel.

Artikel 30h

Foranstaltninger i tilfælde af en overdreven prisstigning

1. Hvis gennemsnitsprisen for kvoter på auktioner, der gennemføres i henhold til de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 4, i mere end tre på hinanden følgende måneder er mere end to gange den gennemsnitlige kvotepris i de seks foregående på hinanden følgende måneder på auktionerne for de kvoter, der er omfattet af dette kapitel, frigives 50 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

For årene 2027 og 2028 er de i første afsnit omhandlede betingelser opfyldt, hvis gennemsnitsprisen for kvoter i mere end tre på hinanden følgende måneder er mere end 1,5 gange den gennemsnitlige kvotepris i referenceperioden på de seks foregående på hinanden følgende måneder.

2. Hvis den gennemsnitlige pris for kvoter som omhandlet i denne artikels stk. 1 overstiger en pris på 45 EUR i en periode på to på hinanden følgende måneder, frigives 20 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814. Indeksering baseret på det europæiske forbrugerprisindeks for 2020 finder anvendelse. Kvoterne frigives gennem den i dette stykke fastsatte mekanisme frem til den 31. december 2029.

3. Hvis gennemsnitsprisen for kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er mere end tre gange den gennemsnitlige kvotepris i de seks foregående på hinanden følgende måneder, frigives 150 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

4. Hvis den i stk. 2 omhandlede betingelse er opfyldt samme dag som den i stk. 1 eller 3 omhandlede betingelse, frigives yderligere kvoter kun i henhold til stk. 1 eller 3.

5. Inden den 31. december 2029 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den vurderer, om den i stk. 2 omhandlede mekanisme har været effektiv, og om den bør fortsætte. Kommissionen lader, hvis det er relevant, denne rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag til Europa-Parlamentet og Rådet for at ændre dette direktiv og tilpasse denne mekanisme.

6. Hvis en eller flere af de i stk. 1, 2 eller 3 omhandlede betingelser er opfyldt og har resulteret i en frigivelse af kvoter, frigives der ikke yderligere kvoter i henhold til denne artikel tidligere end 12 måneder derefter.

7. Hvis den i denne artikels stk. 2 omhandlede betingelse er opfyldt igen inden for anden halvdel af den i denne artikels stk. 6 omhandlede periode på 12 måneder, vurderer Kommissionen med bistand fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 44 i forordning (EU) 2018/1999, foranstaltningens effektivitet og kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt beslutte, at nærværende artikels stk. 6 ikke må finde anvendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. dette direktivs artikel 22a, stk. 2.

8. Hvis en eller flere af de i stk. 1, 2 eller 3 omhandlede betingelser er opfyldt, og stk. 6 ikke finder anvendelse, offentliggør Kommissionen straks en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* vedrørende den dato, hvor den eller de betingelser blev opfyldt.

9. Medlemsstater, der er omfattet af forpligtelsen til at forelægge en korrigerende handlingsplan i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2018/842, tager behørigt hensyn til indvirkningen af en frigivelse af yderligere kvoter i henhold til nærværende artikels stk. 2 i løbet af de foregående to år, når de overvejer yderligere foranstaltninger, der skal gennemføres som omhandlet i nævnte forordnings artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra c), med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning.

Artikel 30i

Revision af dette kapitel

Senest den 1. januar 2028 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af bestemmelserne i dette kapitel for så vidt angår deres effektivitet, forvaltning og praktiske anvendelse, herunder om anvendelsen af reglerne i afgørelse (EU) 2015/1814. Kommissionen lader, hvor det er relevant, denne rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af dette kapitel. Senest den 31. oktober 2031 vurderer Kommissionen muligheden for at integrere de sektorer, der er omfattet af dette direktivs bilag III, i EU ETS, der omfatter de sektorer, der er opført i dette direktivs bilag I.

Artikel 30j

Procedurer med henblik på ensidig udvidelse af den i bilag III omhandlede aktivitet til også at omfatte andre sektorer, der ikke er omfattet af kapitel II og III

1. Fra 2027 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med dette kapitel udvide den i bilag III omhandlede aktivitet til sektorer, der ikke er opført i nævnte bilag, og dermed anvende emissionshandel i forbindelse med sådanne sektorer, idet der tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, den miljømæssige integritet af det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel, og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at udvidelsen af den i nævnte bilag omhandlede aktivitet godkendes af Kommissionen.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende godkendelse af en udvidelse som omhandlet i dette stykkes første afsnit, tilladelse til udstedelse af yderligere kvoter og tilladelse til andre medlemsstater til at udvide den i bilag III omhandlede aktivitet. Kommissionen kan også, når den vedtager sådanne delegerede retsakter, supplere udvidelsen med yderligere regler for foranstaltninger til håndtering af mulige tilfælde af dobbelttælling, herunder for udstedelse af yderligere kvoter som kompensation for kvoter, der returneres for anvendelse af brændstoffer i aktiviteter, der er opført i bilag I. Eventuelle finansielle foranstaltninger fra medlemsstaternes side til fordel for virksomheder i sektorer og delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i brændstofpriserne som følge af den ensidige udvidelse, skal være i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og må ikke forårsage unødigt konkurrenceforvridning på det indre marked.

2. Yderligere kvoter, der udstedes ved en tilladelse i henhold til denne artikel, auktioneres i overensstemmelse med kravene fastlagt i artikel 30d. Uanset artikel 30d, stk. 1- 6, fastsætter de medlemsstater, der ensidigt har udvidet den i bilag III omhandlede aktivitet i overensstemmelse med nærværende artikel, anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af disse yderligere kvoter.

Artikel 30k

Udsættelse af emissionshandelen for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer indtil 2028 i tilfælde af ekstraordinært høje energipriser

1. Senest den 15. juli 2026 offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* vedrørende om en af eller begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) den gennemsnitlige TTF-gaspris for de seks kalendermåneder, der slutter den 30. juni 2026, var højere end den gennemsnitlige TTF-gaspris i februar og marts 2022
- b) den gennemsnitlige pris på Brent-råolie for de seks kalendermåneder, der slutter den 30. juni 2026, er over to gange højere end den gennemsnitlige pris på Brent-råolie i de fem foregående år; referenceperioden på fem år er den femårsperiode, der slutter før den første måned i perioden på seks kalendermåneder.

2. Hvis en af eller begge betingelserne i stk. 1 er opfyldt, gælder følgende regler:

- a) uanset artikel 30c, stk. 1, er det første år, for hvilket den samlede kvotemængde i Unionen fastsættes, 2028, og, uanset artikel 30c, stk. 3, er det første år, for hvilket den samlede kvotemængde i Union justeres, 2029
- b) uanset artikel 30d, stk. 1 og 2, udsættes påbegyndelsen af auktioneringen af kvoter i henhold til dette kapitel til 2028
- c) uanset artikel 30d, stk. 2, trækkes de yderligere kvotemængder for det første auktionsår fra auktionsmængderne for perioden fra 2030 til 2032, og de indledende beholdninger i markedsstabilitetsreserven oprettes i 2028
- d) uanset artikel 30e, stk. 2, udskydes fristen for den første returnering af kvoter til den 31. maj 2029 for de samlede emissioner for 2028
- e) uanset artikel 30i udsættes Kommissionens frist for at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet til den 1. januar 2029.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

(**) Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).«

30) Følgende kapitel indsættes:

»Kapitel IVb

Videnskabelig rådgivning og synlighed af finansiering

Artikel 30l

Videnskabelig rådgivning

Det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer (»det rådgivende organ«), der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 (*), kan på eget initiativ yde videnskabelig rådgivning og udarbejde rapporter vedrørende dette direktiv. Kommissionen tager højde for det rådgivende udvalgs relevante rådgivning og rapporter, navnlig med hensyn til:

- a) behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger for at sikre overensstemmelse med de målsætninger og mål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 30, stk. 3
- b) behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på aftaler om globale foranstaltninger inden for ICAO for at mindske klimapåvirkningen fra luftfarten og ambitionen i og den miljømæssige integritet af IMO's globale markedsbaserede foranstaltning, jf. dette direktivs artikel 3gg.

Artikel 30m

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Kommissionen sikrer synligheden af finansieringen fra EU ETS-auktionsindtægterne som omhandlet i artikel 10a, stk. 8, ved at:

- a) sikre, at modtagere af en sådan finansiering anerkender denne finansierings oprindelse og sikrer synligheden af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer projekterne og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden, og
- b) sikre, at modtagerne af en sådan finansiering anvender et passende mærke med ordlyden »(med)finansieret af EU's emissionshandelssystem (innovationsfonden)« sammen med Unionens logo og finansieringsbeløbet; hvis det ikke er muligt at anvende dette mærke, nævnes innovationsfonden i forbindelse med alle kommunikationsaktiviteter, herunder på opslagstavler på strategiske steder, som er synlige for offentligheden.

Kommissionen fastsætter i den i artikel 10a, stk. 8, omhandlede delegerede retsakt de nødvendige krav for at sikre synligheden af finansieringen fra innovationsfonden, herunder et krav om omtale af denne fond.

2. Medlemsstaterne sikrer synligheden af finansiering fra EU ETS-auktionsindtægter som omhandlet i artikel 10d svarende til det, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a) og b), herunder gennem et krav om omtale af moderniseringsfonden.

3. Under hensyntagen til de nationale forhold bestræber medlemsstaterne sig på at sikre synligheden af finansieringskilden til foranstaltninger eller projekter, der finansieres af EU ETS-auktionsindtægterne, for hvilke de fastsætter anvendelsen i overensstemmelse med artikel 3d, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 30d, stk. 6.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).«

31) Bilag I, IIb, IV og V til direktiv 2003/87/EF ændres som angivet i nærværende direktivs bilag I, og bilag III og IIIa indsættes i direktiv 2003/87/EF som fastsat i nærværende direktivs bilag I.

Artikel 2

Ændringer af afgørelse (EU) 2015/1814

I afgørelse (EU) 2015/1814 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen offentliggør hvert år den samlede mængde kvoter i omsætning senest den 1. juni i det følgende år. Den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år er lig med den akkumulerede mængde kvoter, der er udstedt for anlæg og rederier og ikke overført til reserven i perioden siden den 1. januar 2008, inklusive den mængde kvoter, der er udstedt i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF i den udgave, der var i kraft den 18. marts 2018, i samme periode, og tilladelser til at anvende internationale kreditter, der er udnyttet af anlæg henhørende under EU ETS, frem til den 31. december i det givne år, minus den akkumulerede mængde verificerede emissioner i ton fra anlæg og rederier henhørende under EU ETS mellem den 1. januar 2008 og den 31. december i det samme givne år, og eventuelle kvoter annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Der tages ikke hensyn til emissioner i den treårsperiode, der begyndte i 2005 og sluttede i 2007, eller til de kvoter, der er udstedt for disse emissioner. Den første offentliggørelse finder sted senest den 15. maj 2017.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Fra 2024 skal beregningen af den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år omfatte den akkumulerede mængde kvoter, der er udstedt for luftfart, og den akkumulerede mængde verificerede emissioner i ton fra luftfart henhørende under EU ETS, med undtagelse af emissioner fra flyvninger på ruter, der er omfattet af kompensationer, som beregnes i henhold til artikel 12, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF, mellem den 1. januar 2024 og den 31. december det samme givne år.

De kvoter, der annulleres i henhold til artikel 3gb i direktiv 2003/87/EF, betragtes som udstedt med henblik på beregningen af den samlede mængde kvoter i omsætning.«

c) Stk. 5 og 5a affattes således:

»5. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år ligger mellem 833 mio. og 1 096 mio. kvoter, trækkes en mængde kvoter svarende til forskellen mellem den samlede mængde kvoter i omsætning, jf. den seneste offentliggørelse som omhandlet i denne artikels stk. 4, og 833 mio. kvoter fra den mængde kvoter, som medlemsstaterne skal auktionere i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, og overføres til reserven i løbet af en periode på 12 måneder, der begynder den 1. september det pågældende år. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning overstiger 1 096 mio. kvoter, svarer den mængde kvoter, der skal trækkes fra den kvotemængde, der skal auktioneres af medlemsstaterne i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, og som skal overføres til reserven i en periode på 12 måneder, der begynder den 1. september det pågældende år, til 12 % af den samlede mængde kvoter i omsætning. Uanset dette afsnits andet punktum fordobles den i nævnte punktum omhandlede procentsats indtil den 31. december 2030.

Med forbehold af den samlede kvotemængde, der skal fratrækkes i henhold til dette stykke, tages der indtil den 31. december 2030 ikke hensyn til de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, første afsnit, litra b), i direktiv 2003/87/EF, ved fastsættelsen af medlemsstaternes andele, der bidrager til den samlede mængde.

5a. Medmindre andet besluttet ved den første revision i overensstemmelse med artikel 3, er kvoter i reserven på over 400 mio. kvoter fra 2023 ikke længere gyldige.«

d) Stk. 7 affattes således:

»7. Finder denne artikels stk. 6 ikke anvendelse, og er betingelsen i artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF opfyldt i et givet år, frigives der 75 mio. kvoter fra reserven, som lægges til mængden af kvoter, som medlemsstaterne skal auktionere i henhold til nævnte direktivs artikel 10, stk. 2. Er der mindre end 75 mio. kvoter i reserven, frigives alle kvoter i reserven i henhold til nærværende stykke. Er betingelsen i nævnte direktivs artikel 29a, stk. 1, opfyldt, fordeles de mængder, der skal frigives fra reserven i overensstemmelse med nævnte direktivs

artikel 29a, stk. 1, jævnt i en periode på tre måneder, der begynder senest to måneder efter den dato, hvor betingelsen i nævnte direktivs artikel 29a, stk. 1, er opfyldt, som meddelt af Kommissionen i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 29a, stk. 1, fjerde afsnit.»

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 1a

Anvendelse af markedsstabilitetsreserven for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer

1. Kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, overføres til og frigives fra en særskilt del af den reserve, der er oprettet i henhold til denne afgørelses artikel 1, i overensstemmelse med reglerne i nærværende artikel.

2. Overførslen til reserven i henhold til denne artikel træder i kraft den 1. september 2028. De kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, overføres til, opbevares i og frigives fra reserven adskilt fra de kvoter, der er omfattet af denne afgørelses artikel 1.

3. I 2027 oprettes det i denne artikels stk. 1 omhandlede afsnit i overensstemmelse med artikel 30d, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2003/87/EF. Senest den 1. januar 2031 er de kvoter, der er omhandlet i nævnte afsnit, og som ikke er blevet frigives fra reserven, ikke længere gyldige.

4. Kommissionen offentliggør hvert år senest den 1. juni i det efterfølgende år den samlede mængde kvoter i omsætning, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, adskilt fra mængden af kvoter i omsætning i henhold til denne afgørelses artikel 1, stk. 4. Det samlede mængde kvoter i omsætning i henhold til nærværende artikel i et givet år er den akkumulerede mængde kvoter, der er omfattet af det nævnte kapitel, og som er udstedt i perioden siden den 1. januar 2027, minus den akkumulerede mængde verificerede emissioner i ton, der er omfattet af nævnte kapitel for perioden mellem den 1. januar 2027 og den 31. december i det samme givne år, og eventuelle kvoter, der er omfattet af det nævnte kapitel, og som er annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Den første offentliggørelse finder sted senest den 1. juni 2028.

5. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år, som fastsat i den seneste offentliggørelse, jf. denne artikels stk. 4, overstiger 440 mio. kvoter, trækkes der 100 mio. kvoter fra den kvotemængde, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, og som skal auktioneres af medlemsstaterne i henhold til nævnte direktivs artikel 30d, som overføres til reserven i en periode på 12 måneder, der begynder den 1. september det pågældende år.

6. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år er under 210 mio., frigives der 100 mio. kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, fra reserven, som lægges til den kvotemængde, der er omfattet af dette kapitel, og som skal auktioneres af medlemsstaterne i henhold til nævnte direktivs artikel 30d. Er der mindre end 100 mio. kvoter i reserven, frigives alle kvoter i reserven i henhold til dette stykke.

7. De mængder, der skal frigives fra reserven i henhold til artikel 30h i direktiv 2003/87/EF, lægges til den kvotemængde, der er omfattet af nævnte direktivs kapitel IVa, og som medlemsstaterne skal auktionere i henhold til nævnte direktivs artikel 30d. De mængder, der skal frigives fra reserven, fordeles jævnt over en periode på tre måneder begyndende senest to måneder efter den dato, hvor betingelserne blev opfyldt i henhold til offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til artikel 30h, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF.

8. Denne afgørelses artikel 1, stk. 8, og artikel 3 finder anvendelse på kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF.

9. Uanset denne artikels stk. 2, 3 og 4 gælder det, at hvis en af eller begge de betingelser, der er omhandlet i artikel 30k, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, er opfyldt, sker overførslen af kvoter til den reserve, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, fra den 1. september 2029, og de datoer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3 og 4, udskydes med ét år.»

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Revision

Kommissionen overvåger reservens funktion i forbindelse med den i artikel 10, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF omhandlede rapport. I denne rapport bør der tages hensyn til relevante konkurrencemæssige virkninger, navnlig i industrisektoren, herunder i forbindelse med indikatorer for BNP, beskæftigelse og investeringer. Kommissionen foretager senest tre år efter starten for anvendelsen af reserven og derefter hvert femte år en revision af reserven med udgangspunkt i en analyse af det europæiske kvotemarkeds funktion og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag. Ved hver revision lægges der særlig vægt på den procentdel, der anvendes til at fastsætte den mængde kvoter, der skal overføres til reserven, jf. denne afgørelses artikel 1, stk. 5, den numeriske værdi af tærsklen for den samlede mængde kvoter i omsætning, herunder med henblik på en eventuel justering af denne tærskel i overensstemmelse med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 2003/87/EF, samt den mængde kvoter, der skal frigives fra reserven i henhold til denne afgørelses artikel 1, stk. 6 eller 7. I sin revision bør Kommissionen også se på reservens indvirkning på vækst, arbejdspladser, EU-industriens konkurrenceevne og på risikoen for kulstoflækage.«

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 1 senest den 31. december 2023. De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2024.

Dog sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme følgende artikler senest den 30. juni 2024:

- a) dette direktivs artikel 1, nr. 3), litra ae)-ai)
- b) dette direktivs artikel 1, nr. 29), med undtagelse af artikel 30f, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF som indsat ved nævnte nummer, og
- c) dette direktivs artikel 1, nr. 31), vedrørende bilag III og IIIa til direktiv 2003/87/EF som indsat ved nævnte nummer.

De underretter straks Kommissionen om de love og bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med første og andet afsnit.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisninger.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Overgangsbestemmelser

Når medlemsstaterne opfylder deres forpligtelse i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 1, sikrer de, at deres nationale lovgivning til gennemførelse af artikel 3, litra u), artikel 10a, stk. 3 og 4, artikel 10c, stk. 7, og bilag I, punkt 1 og 3, i direktiv 2003/87/EF, i den udgave, der fandt anvendelse den 4. juni 2023, fortsat finder anvendelse indtil den 31. december 2025. Uanset artikel 3, stk. 1, første afsnit, sidste punktum, anvender de deres nationale foranstaltninger til gennemførelse af ændringer af disse bestemmelser fra den 1. januar 2026.

*Artikel 5***Ikrafttræden og anvendelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2 finder anvendelse fra den 1. januar 2024.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. maj 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. ROSWALL

Formand

BILAG

1) Bilag I til direktiv 2003/87/EF ændres således:

a) Punkt 1 affattes således:

- »1. Anlæg eller dele af anlæg, der anvendes til forskning, udvikling og afprøvning af nye produkter og processer, er ikke omfattet af dette direktiv. Anlæg, hvis der i løbet af den foregående relevante femårsperiode, jf. artikel 11, stk. 1, andet afsnit, har været emissioner fra forbrænding af biomasse, der opfylder kriterierne i artikel 14, som gennemsnitligt bidrager til mere end 95 % af de samlede gennemsnitlige drivhusgasemissioner, er ikke omfattet af dette direktiv.«

b) Punkt 3 affattes således:

- »3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i EU ETS, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW indgår ikke i denne beregning.«

c) I tabellen foretages følgende ændringer:

i) Første række affattes således:

»Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald) Fra den 1. januar 2024 forbrænding af brændsel i anlæg til forbrænding af kommunalt affald med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, jf. artikel 14 og 15.	Kuldioxid«
---	------------

ii) Anden række affattes således:

»Raffinering af olie, hvor der drives forbrændingsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid«
---	------------

iii) Femte række affattes således:

»Produktion af jern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 ton/time	Kuldioxid«
--	------------

iv) Syvende række affattes således:

»Fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid	Kuldioxid og perfluorcarboner«
---	--------------------------------

v) Femtende række affattes således:

»Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter med en produktionskapacitet for brændt gips eller tørret sekundært gips på over 20 ton/dag	Kuldioxid«
--	------------

vi) Attende række affattes således:

»Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, med en produktionskapacitet på mere end 50 ton/dag	Kuldioxid«
--	------------

vii) Fireogtyvende række affattes således:

»Produktion af brint (H ₂) og syntesegas med en produktionskapacitet på mere end 5 ton/dag	Kuldioxid«
--	------------

viii) Syvogtyvende række affattes således:

»Transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, med undtagelse af de emissioner, der er omfattet af en anden aktivitet i henhold til nærværende direktiv	Kuldioxid«
--	------------

ix) Følgende række tilføjes efter den sidste nye række med en adskillelseslinje mellem:

»Søtransport Søtransportaktiviteter, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757, med undtagelse af de søtransportaktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1a, og, indtil den 31. december 2026, artikel 2, stk. 1b, i nævnte forordning	Kuldioxid Fra 1. januar 2026, methan og dinitrogenoxid«
--	--

2) Bilag IIb til direktiv 2003/87/EF affattes således:

»BILAG IIb

DEL A

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 1, TREDJE AFSNIT

	Del
Bulgarien	5,84 %
Tjekkiet	15,59 %
Estland	2,78 %
Kroatien	3,14 %
Letland	1,44 %
Litauen	2,57 %
Ungarn	7,12 %
Polen	43,41 %
Rumænien	11,98 %
Slovakiet	6,13 %

DEL B

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 1, FJERDE AFSNIT

	Del
Bulgarien	4,9 %
Tjekkiet	12,6 %
Estland	2,1 %
Grækenland	10,1 %
Kroatien	2,3 %
Letland	1,0 %
Litauen	1,9 %
Ungarn	5,8 %
Polen	34,2 %
Portugal	8,6 %
Rumænien	9,7 %
Slovakiet	4,8 %
Slovenien	2,0 %«

3) Følgende bilag indsættes som bilag III og IIIa til direktiv 2003/87/EF:

»BILAG III

AKTIVITET OMFATTET AF KAPITEL IVa

Aktivitet:	Drivhusgasser
Overgang til forbrug af brændsel, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren og vejtransportsektoren og andre sektorer. Denne aktivitet omfatter ikke: a) overgang til forbrug for brændstoffer, der anvendes til de aktiviteter, der er anført i bilag I, undtagen hvis de anvendes til forbrænding i forbindelse med transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring som fastsat i nævnte bilags tabel, række syvogtyve, eller hvis de anvendes til forbrænding i anlæg, der er undtaget i henhold til artikel 27a b) overgangen til forbrug for brændstoffer, for hvilke emissionsfaktoren er nul c) overgang til forbrug af farligt affald eller kommunalt affald, der anvendes som brændsel. Bygningssektoren og vejtransportsektoren skal svare til følgende emissionskilder, der er defineret i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006, med de nødvendige ændringer af disse definitioner som følger: a) Kombineret kraftvarmeproduktion (kildekategorikode 1A1a ii) og varmegærker (kildekategorikode 1A1a iii), for så vidt de producerer varme til kategorierne under litra c) og d) i dette afsnit, enten direkte eller gennem fjernvarmenet	Kuldioxid
b) Vejtransport (kildekategorikode 1A3b), undtagen brug af landbrugskøretøjer på asfalterede veje c) Kommerciel/institutionel (kildekategorikode 1A4a) d) Beboelse (kildekategorikode 1A4b).	

Aktivitet:	Drivhusgasser
Andre sektorer skal svare til følgende emissionskilder, der er defineret i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006: a) Energiindustrier (kildekategorikode 1A1), undtagen de kategorier, der er defineret i andet afsnit, litra a), i dette bilag b) Fremstillings- og anlægsindustrier (kildekategorikode 1A2).	

BILAG IIIa

JUSTERING AF LINEÆR REDUKTIONSFAKTOR I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 30c, stk. 2

1. Hvis de gennemsnitlige emissioner, der rapporteres i henhold til kapitel IVa for årene 2024 til 2026, er mere end 2 % højere end værdien af 2025-mængden defineret i overensstemmelse med artikel 30c, stk. 1, og hvis disse forskelle ikke skyldes forskellen på mindre end 5 % mellem de emissioner, der rapporteres i henhold til kapitel IVa, og opgørelsesdataene for Unionens drivhusgasemissioner for 2025 fra UNFCCC's kildekategorier for de sektorer, der er omfattet af kapitel IVa, beregnes den lineære reduktionsfaktor ved at justere den lineære reduktionsfaktor, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 1.

2. Den justerede lineære reduktionsfaktor i overensstemmelse med punkt 1 bestemmes som følger:

$$LRF_{adj} = 100\% \cdot [MRV_{[2024-2026]} - (ESR_{[2024]} - 6 \cdot LRF_{[2024]} \cdot ESR_{[2024]})] / (5 \cdot MRV_{[2024-2026]}), \text{ hvor}$$

LRF_{adj} er den justerede lineære reduktionsfaktor

$MRV_{[2024-2026]}$ er gennemsnittet af verificerede emissioner i henhold til kapitel IVa for årene 2024 til 2026

$ESR_{[2024]}$ er værdien af 2024-emissioner som defineret i overensstemmelse med artikel 30c, stk. 1, for de sektorer, der er omfattet af kapitel IVa

$LRF_{[2024]}$ er den lineære reduktionsfaktor, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 1.«

- 4) I bilag IV til direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

- a) i del A ændres afsnittet »Beregning« således:

- i) i tredje afsnit affattes sidste punktum »Emissionsfaktoren for biomasse er nul« således:

»Emissionsfaktoren for biomasse, der opfylder bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne for anvendelse af biomasse som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse i henhold til nærværende direktiv som fastsat i de i nærværende direktivs artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter, er nul.«

- ii) femte afsnit affattes således:

»Der anvendes standardoxideringsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 2010/75/EU, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.«

- b) i del B, afsnittet »Overvågning af kuldioxidemissioner«, fjerde afsnit, affattes sidste punktum »Emissionsfaktoren for biomasse er nul« således:

»Emissionsfaktoren for biomasse, der opfylder bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne for anvendelse af biomasse som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse i henhold til nærværende direktiv som fastsat i de i nærværende direktivs artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter, er nul.«

c) følgende del tilføjes:

»DEL C

Overvågning og rapportering af emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet

Overvågning af emissionerne

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger.

Beregning

Emissionerne beregnes ved hjælp af følgende formel:

Brændstof, der overgår til forbrug $\times$ emissionsfaktor

Brændstof, der overgår til forbrug, skal omfatte den mængde brændstof, der frigives til forbrug af den regulerede enhed.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre brændstofs specifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver reguleret enhed og for hvert brændsel.

Rapportering af emissioner

Hver reguleret enhed medtager følgende oplysninger i sin rapport:

A. Data til identifikation af den regulerede enhed, herunder:

- den regulerede enheds navn
- den regulerede enheds adresse, herunder postnummer og land
- typen af de brændstoffer, der overgår til forbrug, og de aktiviteter, gennem hvilke brændstofferne overgår til forbrug, herunder den anvendte teknologi
- adresse, telefon- og fax-nr. samt e-mailadresse på en kontaktperson og
- navnet på ejeren af den regulerede enhed og på et eventuelt moderselskab.

B. For hver type brændstof, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, for hvilke emissionerne beregnes:

- mængde brændstof, der er overgået til forbrug
- emissionsfaktorer
- samlede emissioner
- slutanvendelse(r) af det brændstof, der overgår til forbrug og
- usikkerhed.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.»

5) i bilag V til direktiv 2003/87/EF tilføjes følgende del:

»DEL C

Verifikation af emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet

Generelle principper

1. Emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet skal verificeres.
2. I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:
 - a) de indberettede brændstoffer, der overgår til forbrug, og tilhørende beregninger

- b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
 - c) de beregninger, der fører til bestemmelsen af de samlede emissioner.
3. Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed kræver, at den regulerede enhed påviser, at:
- a) de indberettede data er fri for uoverensstemmelser
 - b) indsamlingen af data er foretaget i overensstemmelse med de gældende videnskabelige standarder, og
 - c) den regulerede enheds relevante optegnelser er fuldstændige og konsekvente.
4. Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.
5. Verifikatoren skal tage hensyn til, om den regulerede enhed er registreret under EU's ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).
- Metodologi
- Strategisk analyse
6. Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de mængder brændstof, der overgår til forbrug hos den regulerede enhed. Dette kræver, at verifikatoren har et overblik over alle de aktiviteter, hvorigennem den regulerede enhed frigiver brændstofferne til forbrug, og deres betydning for emissionerne.
- Procesanalyse
7. Verifikationen af de indsendte data og oplysninger foretages, hvor det er relevant, på den regulerede enheds anlægsområde. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.
- Risikoanalyse
8. Verifikatoren indsender alle de midler, hvormed brændstofferne frigives til forbrug af den regulerede enhed, til en vurdering af pålideligheden af dataene om den regulerede enheds samlede emissioner.
9. På grundlag af denne analyse skal verifikatoren udtrykkeligt identificere ethvert element med høj fejlrisiko og andre aspekter af overvågnings- og rapporteringsproceduren, som sandsynligvis vil bidrage til fejl ved bestemmelsen af de samlede emissioner. Dette omfatter navnlig de beregninger, der er nødvendige for at bestemme emissionsniveauet fra de enkelte kilder. Der skal lægges særlig vægt på de elementer, der indebærer en høj fejlrisiko, og ovennævnte aspekter af overvågningsproceduren.
10. Verifikatoren skal tage hensyn til eventuelle effektive risikostyringsmetoder, som den regulerede enhed anvender med henblik på at minimere usikkerhedsgraden.
- Rapport
11. Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.
- Mindstekrav til verifikators kompetence
12. Verifikatoren skal være uafhængig af den regulerede enhed, udføre sine aktiviteter på en rationel, objektiv og professionel måde og være bekendt med:
- a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1

- b) de love, forskrifter og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og
 - c) tilblivelsen af alle oplysninger vedrørende alle de måder, hvorpå brændstofferne frigives til forbrug af den regulerede enhed, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.«
-

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA